

குரு

8

க. குமாரதாஸன்

செய்த - ४

கிழவேலாங் சுப்ரமணி

தமிழ்

8 ஆம் ஆண்டு

A. KUMARATHASAN
49 KALAIMAGAL ROAD
ARIVALI VILLAGE
JAFFNA

A. KUMARATHASAN
49 KALAIMAGAL ROAD
ARIVALI VILLAGE
JAFFNA

கஸ்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களம்

முதலாம் பதிப்பு	—	1985
இரண்டாம் பதிப்பு	—	1986
மூன்றாம் பதிப்பு	—	1987
நாண்காம் பதிப்பு	—	1988
ஐந்தாம் பதிப்பு	—	1989
ஆறாம் பதிப்பு	—	1990
ஏழாம் பதிப்பு	—	1991
எட்டாம் பதிப்பு	—	1992
ஒன்பதாம் பதிப்பு	—	1993
பத்தாம் பதிப்பு	—	1994

எல்லா உரிமையும் இலங்கை அரசினர்க்கே.

கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களத்தால் தெகிவளை, இல. 135,
துட்டுகைமுனு வீதி, திஸர பெக்கேஜிங் இன்டஸ்ட்ரீஸ்
வியிட்ரெட்டின் திஸர அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு
வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

கல்வி கற்பதிற் சகலருக்கும் சமசந்தர்ப்பம் அளிக்கும்
நோக்குடன் அரசாங்கம் உங்களுக்கு வழங்கும்
நன்கொடை இந்நால்.

அறிவுறஞ் சான்ற
நற்பிரசைகள் நாட்டில்
தோன்றிட வென்றே
தந்தோம் இந்நால்

காலம் வேண்டும் கல்விக்காவை
கருத்துகள் வைத்து
உங்களுக்கென்றே
வரைந்த இந்நாலினை
உங்கள் பின்வரும்
ச்கோதரர் கையில்
நல்லதாய்க் கொடுத்திட
நன்றே பேணுவீர்

பேதங்கள் மறந்து
பண்புகள் போற்றியெம்
தாய்த் திருநாட்டில்
இன்பம் பொங்க அமைதி பேணுவோம்.

கனேத்திரா நண்சிக்க
கல்விச் சேவைகள் அமைச்சர்

தேசிய கீதங்

சிறீ ஸங்கா தாயே — நம் சிறீ ஸங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நல்வெழில் பொவி சேரணி
நலங்கள் யாவும் நிறை வான்மணி ஸங்கா
ஞாலம் புகழ் வள வயல் நதி மலை மலர்
நறுஞ்சோலை கொள் ஸங்கா
நமதுறு புகவிடம் என ஒளிர்வாய்
நமதுதி ஏல் தாயே
நம தலை நின்தடி மேல் வைத்தோமே
நமதுயிரே தாயே — நம் சிறீ ஸங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நமதாரருள் ஆனாய்
நலை தவிர் உணர்வானாய்
நமதேர் வலியானாய்
நவில் சுதந்திரம் ஆனாய்
நமதிளமையை நாட்டே
நகு மடி தண்ணோட்டே
அமைவுறும் அறிவுடனே
அடல்செறி துணிவருளே — நம் சிறீ ஸங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நமதார் ஒளி வளமே
நறிய மலர் என நிலவும் தாயே
யாமெலாம் ஒரு கருணை அனைபயந்த
எழில்கொள் சேய்கள் எனவே
இயலுறு பிளவுகள் தமை அறவே
இழிவென நீக்கிடுவோம்
ஈழ சிரோமணி வாழ்வறு பூமணி
நமோ நமோ தாயே — நம் சிறீ ஸங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே.

நூன்முகம்

எட்டாம் ஆண்டுக்கெண இந்நால் மறுபதிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனை மறுபதிப்புச் செய்வதற்குப் பல்வேறு வழிகளிலும் ஒத்துழைத்த அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றி.

கல்வி வெளியீட்டுத்
தினைக்களம்,
‘இசுறுபாய்’
பத்தரமுல்லை.

எம். கே. ஜே. ஏ. அல்விஸ்
கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளரும்
பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்
நாயகமும்.

முன்னுரை

இத்தினைக்களத்தின் புதிய பாடநூற்றொடரில், முன்னர் வெளி வந்த தமிழ் ஆண்டு 6, தமிழ் ஆண்டு 7 என்னும் பாடநூல்களின் தொடர்ச்சியாகவே தமிழ் ஆண்டு 8 என்னும் இப்புதிய பாடநூல் வெளிவருகின்றது. இடைநிலை வகுப்பு ஆசிரியர்களதும் ஆலோசனைச் சபையாரதும் அபிப்பிராயங்களைக் கருத்திற் கொண்டு இந்நால் சிறந்த முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முதற் பாடம் இந்நாற் பொருளைத் திரட்டிக் கூறுவதொரு முன்னுரை போல அமைய, மொத்தமாக இருபத்திரண்டு உரைப் பாடங்களும், ஏழு செய்யுட் பாடங்களும் இந்நாற்கண் அமைந்துள்ளன. அன்றியும் பொருளடக்கம், மொழிநடை என்பவற்றுக்கேற்பப் பாடங்கள் தர வளர்ச்சி பெற்று அமைந்துள்ளன.

பண்பாட்டுணர்வை வளர்த்தலோடு, சமுதாய மாற்றங்களை விளக்கி, செயலுக்கத்தைத்தயும் ஆக்கச் சிந்தனையையும் வளர்த்தற்கு மொழி கருவியாய் அமைதல் வேண்டும் என்னும் புதிய கல்விக் கொள்கையின் நெறிப்பாட்டிற்கு இனங்கவே, இந்நாற் பாடம் பொருள்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. பண்பாட்டுப் பெருமை வாய்ந்த பழையனவற்றை அறிதலோடு, நிகழ்கால வாழ்க்கைப் பண்போடு இணைந்த அறிவியல் சார்ந்த புதுமைகளையும் மாணாக்கர் அறியும் வகையிற் பழைய இலக்கியப் பகுதிகளும் பலதுறை சார்ந்த புதுமைப் படைப்புகளும் இந்நாலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஒவ்வொரு பாடத்தின் இறுதியிலும் உள்ள விளக்கப் பயிற்சி மாணாக்கரின் சொல் வளத்தையும், சிந்தனைத் திறனையும், மொழித் திறனையும் வளர்க்க உதவும். விளக்கப் பயிற்சியில் எழுத்து முயற்சிக்குப் போதிய வாய்ப்புண்டு. புதிய பாடத் திட்டத்திற்கமைய அடிப்படை இலக்கண விளக்கம் இந்நாலிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்நாலைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் ஆலோசனைகளை நாம் வரவேற்கிறோம். இந்நால் சிறப்புற

வெளிவருதற்கு ஆலோசனை வழங்கிய பாடநூல் ஆலோசனைக் குழுவினருக்கும் இந்நாலுக்குரிய பாடங்களை எழுதிய எழுத்தாளர் கனுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி உரியது.

கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களம்.
மாளிகாவத்தைச் செயலகம்,
கொழும்பு 10,
1985.08.13.

எச். ஆர். சந்திரசேகர
ஆணையாளர்

தழிழ் மொழி ஆலோசனைக் குழு

1. பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம்
2. கலாநிதி சிரோமனி இராசரத்தினம்
3. கோ. கோணைசபிள்ளை
4. இராசேஸ்வரி செல்வரத்தினம்
5. எம். எச். எம். ஜூபர்
6. புஷ்பா சிவகுமாரன்
7. வே. வல்லிபுரம் (தலைவர்)
8. இ. விசாகவிங்கம் (செயலாளர்)

நூலாக்கக் குழு

1. செ. வேலாயுதபிள்ளை
2. இ. வ்ராகவிங்கம்
3. முத்தார் ஏ. முஹம்மது
4. இராசேஸ்வரி செல்வரத்தினம்
5. கிருஷ்ணகுமாரி நடராசா
6. ஏ. எச். எம். யூஸுஃப்
7. திலகவதி விவேகானந்தன்
8. எஸ். பாலச்சந்திரன்

பதிப்பாசிரியர்கள்

இ. விசாகவிங்கம்
எம். ஜூ. எஸ். ஏ. கலீல்

பிரதம பதிப்பாசிரியர்:

ஐ. தமிழமுத்து
(இ. க. நி. சே. தரம் I)

அட்டைப்படம்

ஏ. யேசுதாசன் (சதா)

பொருள்டக்கம்

ஊடம்	பக்கம்
1. மணித இனத்தின் முன்னேற்றம்	1
2. காணாமற் போன குழந்தை	6
3. விளையாட்டுக்கள்	14
4. கண்ணன் என் சேவகன்	23
5. தேர் திரும்பியது	27
6. மணிமேகலை	35
7. நபிநாயக மாண்மிய மஞ்சரி	42
8. ஈழத்து நாட்டுப்பாடல்கள்	46
9. மார்க்கோ போலோ கண்ட ஈழமும் தமிழகமும்	54
10. அனுமன் கண்ட இலங்கை	63
11. கலாயோகி ஆனந்த குமாரசவாமி	67
12. நளவெண்பா	78
13. ஞானசவுந்தரி	84
14. கலீபா உ.மரின் வாழ்விலே	92
15. பண்டார வன்னியன்	98
16. உழவுத் தொழில்	105
17. திருப்பணி தொடங்கியது	110
18. "சென்சோற்றுக் கடன்"	118
19. நிக்கலஸ் கொப்பணிகல்	131
20. தனிப்பாடல்	139
21. அறிஞர் சித்திலெவ்வை	143
22. சக்தி பிறக்கிறது	150
23. குடிமக்கள் காப்பியம்	157
24. கூட்டுறவு இயக்கம்	164
25. கசாவத்தை ஆலிம் புலவர்	170
26. திருக்குறள்	176
27. கல்வி	184
28. பல்துறை மேதை அல்—புருணி	190
29. பழமொழிகள்	197

கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே
பிச்சை புகிலுங் கற்கை நன்றே.

— வெற்றி வெற்கை—

எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு.

— திருக்குறள்—

விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநால்
கற்றாரோடு ஏனை யவர்.

— திருக்குறள்—

மனித இனத்தின் முன்னேற்றம்

உயிரினங்களில் மிக முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது மனித இனம் ஒன்றே. மனிதர்களாகிய எமக்கும் மற்றைய விவங்குகளுக்கும் வேறுபாடு உண்டு. ‘உயர்தினை என்மனார் மக்கட் கட்டே’ என்று தமிழ் இலக்கணம் பேசும். தினை என்பது சாதி. மனிதர்களை மாத்திரமே உயர்ந்த சாதியார் என்று கொள்கிறோம். பிற விவங்குகளையும் தாவரங்களையும் தாழ்ந்த சாதி என்று தள்ளி வைக்காவிட்டாலும், அஃறினை என்று குறிக்கிறோம். அஃறினை என்பது அல்லினை—அல்லாத சாதி; உயர்வு அல்லாத சாதி.

மனிதர்களாகிய நாங்கள், பிற உயிரினங்களையும், உயிரில்லாத பொருள்களையும் ஒருங்கு சேர்த்து அஃறினை என்று பேசுவது ஏன்? அது நியாயமா?

ஆம், மனித இனத்தைச் சிறப்பித்துப் பேசுவதில் நியாயம் உண்டு என்பதைப் பண்பாட்டுத் துறை ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் உறுதி செய்கிறார்கள்.

பழங்காலத்து மனிதர் கையாண்ட கருவிகளையும் ஆயுதங்களையும் ஆராய்ந்து பல முக்கியமான முடிவுகள் பெறப்பட்டுள்ளன. உணவைத் தேடுவதற்கும் உயிரைப் பேணுவதற்கும் எங்கள் முன் மோர் தம் கைகளையும் கால்களையும் பயன்படுத்தினர். அந்த ஆயுத நிலையில், கைகளுக்குங் கால்களுக்கும் அதிகபேதம் இருக்கவில்லை. ஒரு கட்டடத்தில் அவர்கள் கைகளோடு கருவிகளையும் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். அவர்களின் கைத்திறன் துரிதமாக வளர்ந்தது. இந்த வளர்ச்சி மிகவும் முக்கியமானது, இந்தக் கட்டடம் மனித இன மலர்ச்சியில் ஒரு பிரதானமான கட்டம்.

கருவிகளைக் கையாளத் தொடங்கிய எங்கள் முன்னோர் வேட்டை ஆடினர்; வேலைகள் செய்தனர். அவர்களின் வேலை ஒவ்வொன்றும் ஏதோ ஒரு நோக்கத்துடன் செய்யப்பட்டது. கை வேலையுடன் மூன்று வேலையுடும் சேர்ந்து கொண்டது. இந்தப்

பயிற்சியால், உடலமைப்பிலும் மூளை அமைப்பிலும் வளர்ச்சி கிளன் உண்டாயின; மனிதனின் நிதிக்கும் ஆற்றலும் வளர்ச்சி பெற்றது.

சிந்தனை வளர்ச்சி மொழியைப் பிறப்பித்தது. மனிதன் பேசத் தொடங்கினான். இது எங்கள் வரலாற்றிலே பிரதானமான மற் றோரு கட்டமாகும். ஏனென்றால் மனிதன் பேசத் தொடங்கிய போதே, உலகம் வேறு, தான் வேறு என்ற உணர்வை எய்தினான். தான் படைத்துக் கொண்ட கருவிகளாற் புறவுலகத்தை மாற்ற முற்பட்டபோது, இந்த உணர்வுத் தெளிவு உண்டாயிற்று. அதற்கு முன்பு மரமூம் செடியும், புலியும் பூணையும், தானும் சுற்றத்தாரும் ஒன்றே எனக் கொள்ளும் வேறுபாடில்லா உணர்வு அவனிடம் இருந்தது. சிந்தனைத் திறனும் மொழித் திறனும் வளர்ச்சி யைடைந்தபொழுது, இது, அது, உது என்று வேறு பிரித்து உணரும் ஆற்றலைப் பெற்றான். அவன், அவள், அது என்று உலகினை வகுத்துக் கொண்டான். நான், நீ, அவன் என்று வேறுபடுத்தி மக்களை விளங்கிக்கொள்ள முற்பட்டான்.

பேச்சுத் திறமை மேலும் வளர்ந்தது. தீக்குள் விரலை வைத்தால் அது ஈடும்; மின்னல் மின்னினால் மழை பெய்யும்; இன்னது செய்தால் இன்னது விளையும் என்ற விளக்கம் கைவந்தது. பகுத்தறிவு உண்டாயிற்று.

பகுத்தறிவின் விருத்தியினால், கருவிகளிலுள்ள குறைபாடுகள் எவை எவை என்று கண்டறிந்தான். அக்குறைபாடுகளை எவ்வாறு திருத்தலாம் என்ற தெளிவு உண்டாயிற்று. மனிதன் தன் கருவிகளை மேலும் திருத்திக் கொண்டான். தன் வேலைகளை மேலும் மேலும் விரிவுபடுத்திக் கொண்டான். இந்த விரிவினால் அவனுடைய அறிவாற்றலும் பண்பாடும் முன்னேற்றம் அடைந்தன.

கருவிக் கையாட்கி, மொழிப் பயன்பாடு என்ற இவ்விரண்டுமே எங்கள் பண்பாடு தோன்றி வளர்வதற்கு ஏதுவாயின. எங்கள் முன்னோரின் வேலைத் திறமைகள் விருத்தி அடைய வாழ்க்கை முன்பு இருந்ததைவிட இலகுவாயிற்று. அதிக சிரமப்பட்டுச் சீவியம், நடத்தி வந்தவர்கள் அப்பொழுது ஓரளவு வசதியாக வாழ்ந்தனர்.

காலக்கிரமத்தில் எங்கள் முன்னோர் கமஞ் செய்தனர்; பாலை சட்டிகள் வளைந்தனர்; கூடைகள் இழைத்தனர்; வீடுகள் கட்டினர்; ஜூடைகள் தெய்தனர்; ஆடுமாடுகளை வளர்த்தனர்; செம்பையும் வெண்கலத்தையும் இரும்பையும் கண்டறிந்தனர்.

இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கினர்; இயந்திரங்கள் வகுத்தனர்; கருப்பஞ் சாறு பிழிந்தனர்; கடவில் மூழ்கி முத்து எடுத்தனர்; நெற்றி வியர்வை நிலத்திலே சிந்த ஆயிரமாயிரந் தொழில்களைச் செய்தனர்; அயராது உழைத்து முன்னே நினர்.

இத்தகைய கடின உழைப்பின் மத்தியிலே, ஓய்வு நேரங்களிலே பாட்டுங் கூத்தும் பிற கலைகளும் அவர்களிடையே பிறந்தன. குகை களில் வாழ்ந்த புராதன காலந்தொட்டே, பாடி ஆடுவதும் இசைக் கருவிகளை முழக்குவதும் பொங்கல் பூசைகளைச் செய்வதும் சடங்குகளைப் புரிவதும் அவர்களுக்கு உவப்பான காரியங்களாயின, கூத்தும் பாட்டும் கிரியைகளும் தங்கள் அன்றாட உலகியல் முயற்சி களின் வெற்றிக்கு உதவும் என்ற நம்பிக்கை உண்டாயிற்று.

பலவேறு தொழில்களைச் செய்து பெற்ற அனுபவமும் சிந்தனையும் கலை வளர்ச்சிக்குத் துணையாயின. வாழ்க்கையின் ஒரு கூறாகக் கலைகளும் இடம்பெற்றன.

ஆதி காலத்தில் ஒருமித்துப் பிறந்த பாட்டும் கூத்தும் பின்னர் பிரிந்துகொண்டன. காவியங்கள் பாடப்பட்டன; நாடகங்கள் நடிக்கப்பட்டன; நாட்டியங்கள் ஆடப்பட்டன; இசைக் கச்சேரி கள் நடாத்தப்பட்டன.

விஞ்ஞானம் முன்னேற, புதிய புதிய கருவிகள் கண்டறியப் பட்டன. அச்சியத்திரங்களின் வருகையால் வசன இலக்கியங்கள் செல்வாக்குப் பெற்றன; நாவல்கள் எழுந்தன; சிறு கதைகள் பிறந்தன. ஓளிப்பட நுட்பம் சிறப்புப் பெற்ற பின்னர், கையினாலே தீட்டும் ஓவியங்கள் நவீனமான மாற்றங்களைப் பெற்றன; நவீன ஓவியமரபு உதயமாயிற்று. ஓளிப்படக் கலையும் நாடகக் கலையும் இணைந்து சினிமாக் கலையைத் தோற்றுவித்தன.

இவ்வாறெல்லாம் பண்பாட்டுத் துறையில் இடையறாமல் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துகொண்டே இருக்கின்றன. இந்த மாற்றங்களைல் லாம் மனித குல நெடுங் கதையில் வருந் திருப்பங்கள்.

எங்கள் கதை மிகவும் நெடியது; பண்பாட்டுத் துறையின் உயர்வை நோக்கிப் பீடு போடுவது.

அ. விளக்கப் பயிற்சி

1. மனித முன்னேற்றத்தின் இரு பிரதான கட்டங்கள் எவை?
2. விஞ்ஞானமும் தொழில் நுட்பமும் தோன்றிய பின் எழுந்த இரண்டு புதிய கலைகளைக் கூறுக.

3. பின்வருஞ் சொற்களை வைத்து வாக்கியங்கள் ஆக்கி எழுதுக:

பன்பாடு, கருவிக் கையாட்டி, நெற்றி வியர்வை நிலத் திலே சிந்த, உவப்பு.

4. பின்வருஞ் சொற்களுக்கு ஒத்த பொருட் சொற்கள் தருக: முன்னேற்றம், பயன்படுத்துதல், முன்னோர், ஓய்வு, ஓவியம்.
5. ‘வாளொலியினால் இசைக் கலையும் நாடகக் கலையும் பெற்ற நன்மைகள்’ பற்றிச் சிறு கட்டுரை எழுதுக.

ஆ. மொழியறிவு

தொடர்மொழியும் வாக்கியமும்

1. கருவிகளைக் கையாளத் தொடர்க்கிய எங்கள் முன்னோர்.
2. கருவிகளைக் கையாளத் தொடர்க்கிய எங்கள் முன்னோர் வேட்டையாடினர்.

இங்கே தரப்பட்ட உதாரணங்கள் இரண்டும் தொடர்மொழி எனப்படும். இவற்றிலே சொற்கள் பொருள் இயைபுபட ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து வந்திருப்பதைக் காணலாம். இவற்றுள் முதலாவது உதாரணத்தில் கருத்து முற்றுப்பெறவில்லை. இரண்டாவது உதாரணத்தில் கருத்து முற்றுப்பெற்று நிற்கின்றது. இவ்வாறு சொற்கள் பொருள்படத் தொடர்ந்து, கருத்து முற்றுப்பெற நிற்கும் தொடர் மொழி வாக்கியம் எனப்படும். கருத்து முற்றுப்பெறாத தொடர்மொழி எச்சத் தொடர்மொழி எனப்படும். எச்சத் தொடர்மொழியைச் சொற்றொடர் என்ற வழங்குகின்றோம்.

வாக்கிய அமைப்புக்கு இன்றியமையாத சொற்றொடர்கள் மூன்று வகையின.

(அ) பெய்ரெச்சச் சொற்றொடர்

உ-ம்: முற்காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் வேட்டையாடினர்.

(ஆ) விளையெச்சச் சொற்றொடர்

உ-ம்: நன்றாக உழைத்து முன்னோர்.

(இ) பெயர்ச் சொற்றொடர்

உ-ம்: பண்பாட்டுத்துறை ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் உறுதி செய்கின்றனர்.

வாக்கியத்திலே பெயர்ச் சொல்லுக்கு அடைமொழியளவாய் நிற்கும் சொற்றொடர் பெயரெச்சச் சொற்றொடர் எனப்படும்.

வாக்கியத்திலே வினைமுற்றுக்கு அடைமொழியளவாய் நிற்கும் சொற்றொடர் வினையெச்சச் சொற்றொடர் எனப்படும்.

ஒரு சொற்றொடர் வாக்கியத்திலே எழுவாயாகவோ, செயப்படு பொருளாகவோ வருதலும் உண்டு. அவ்வாறு வருஞ் சொற்றொடர் பெயர்ச் சொற்றொடர் எனப்படும்.

இமே தடித்த எழுத்திற் காணப்படும் சொற்றொடர்கள் எவ்வகையினா?

(அ) பழங்காலத்து மனிதர் பயன்படுத்தினர்.

(ஆ) மனித இனத்தைச் சிறப்பித்துச் சொல்வர்.

(இ) பழங்காலத்து மனிதர் கையாண்ட கருவிகள்.

(ஈ) கையினாலே திட்டும் ஓவியங்கள்

(உ) கையினாலே திட்டும் ஓவியங்கள் மாற்றம் பெற்றன.

காணாமற்போன குழந்தை

அன்று வசந்தகாலப் பண்டிகை நாள். பலவண்ண ஆடைகளை அணிந்த மக்கள், ஒடுங்கிய ஒழுங்கைகளிலும் சந்துகளிலுமிருந்து பலவண்ண முயல்கள் தத்தம் வலைகளை விட்டு வெளியேறுவதைப் போன்று, பண்டிகைக்கு விரைந்து சென்று கொண்டிருந்தனர். சிலர் நடந்தனர்; சிலர் குதிரைமேற் சவாரி செய்தனர்; வேறு சிலர் மூங்கிற் பல்லக்கிலோ, மாட்டு வண்டியிலோ சென்றனர். விரைந்து சென்ற மக்கள் கூட்டத்தினுட்சிறுவன்ஓருவன் ஓடினான். அவனது முகத்தில் ஊக்கமும் மகிழ்ச்சியும் பொங்கித் ததும்பின.

வழியருகே இருந்த விளையாட்டுப் பொருள்களைப் பார்த்துக் கொண்டு வந்ததாலே தாமதித்த சிறுவனை “வா, குழந்தாய், வா” எனப் பெற்றோர் அழைத்தனர்.

சிறுவன் பெற்றோரிடம் விரைந்து சென்றான். ஆனால், அவனது கண்களோ பின்னே மறையும் விளையாட்டுப் பொருள்களையே பார்த்தன. பெற்றோரின் கண்களில் வழக்கமான மறுப்பைக் கண்ட போதிலும், தன் மன ஆவலை அடக்க முடியாமல், “அந்த விளையாட்டுக் கார் வேண்டும்” என்று கெஞ்சினான். தந்தை தமக்கே யுரிய அதிகாரத்துடன் பார்த்தார். தாய், “முன்னே பார்த்து நடா” என்று கூறிக் கீறுவன் பிடிக்கும்படி தமது விரலை அன்புடன் நீட்டி னார். ஆவல் நிறைவேறாததால் உண்டான வெறுப்பு “அ—ம—மா” என்ற விம்மலுடன் மறைய முன்பு பாதையருகிலே தோன்றிய காட்சி அவனது உற்சாகம் நிறைந்த கண்களைக் கவர்ந்தது.

தாச நிறைந்த வீதியை விட்டு, அவர்கள் வயலூடாகச் செல்லும் ஒற்றையடிப் பாதையை அடைந்தனர். அங்கே ஓத்துக் குலுங்கிய கடுகு வயல் ஓன்று, மஞ்சள் நிற ஆறு ஓடிக்கொண்டிருப்பதைப் போலக் காட்சியளித்தது. இக்காட்சியை அனுபவித்ததால் எழுந்த ஆனந்தத்திலே திளைத்துக் கொண்டிருந்த சிறுவன் தன் பெற்றோரும் இவ்வற்புதக் காட்சியில் ஈடுபட்டனர் என்றே எண்ணினான். அதனால் அவன் ஒற்றையடிப் பாதையை விட்டு விலகி, குதிரைக் குட்டியைப் போலத் துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டு, வயலுக்குள்

இறங்கினான், அங்குமிங்கும் பறந்து திரிந்த, ஊதா நிறச் சல்ல டைச் செட்டைகளையுடைய தும்பிகளைப் பிடிக்க முயன்றான். இதைக் கண்ட தாய், “பாதையிலே நட” என்று எச்சரிக்கை செய்தார். அவனுஞ் சிறிது தூரம் பெற்றோருடன் சேர்ந்து நடந் தான். வழியிலே, தத்தம் மறைவிடங்களிலிருந்து வெளியே வந்து, வெயிற் காய்ந்து கொண்டிருந்த பூச்சி புழுக்களை அவன் நின்று நின்று பார்த்து மிகிழ்ந்தான். இதனால், பெற்றோர் முன்னே செல்லச் சிறுவன் சற்றுப் பின்னே சென்றான்.

மலர் நிறைந்த பலவின மரங்களின் மேலாகப் பெரிய ஆலமரம் ஒன்று தன் கிளைகளை விரித்து நின்றது. இந்தச் சோலையில் மலர் இதழ்கள் மழைபோலச் சொரிந்தன. சிறுவன் தாய் தந்தையரை மறந்து, இதழ்களை வாரி அள்ளினான். அப்போது ஒரு புரா குறு குறுத்தது. சிறுவன் மலர் இதழ்களை மறந்து “புரா” என்று கத்திக் கொண்டு பெற்றோரிடம் ஓடினான். புராவைத் தேடி ஆலமரத்தைச் சுற்றிக் கூத்தாடினான். கூத்தாடிய சிறுவனைப் பெற்றோர் அணைத்துக் கொண்டு, பண்டிகைக்குச் செல்லும் பாதையை அடைந்தனர். அப்பாதையில் நடந்தபொழுது பண்டிகைக்காக மக்கள் கூடியிருந்த இடம் தென்பட்டது. சனத்திரள் நிறைந்த பல ஒற்றையடிப் பாதைகள், நீர்ச் சுழியைப் போன்று, பண்டிகையிடத்தில் ஒன்று சேர்ந்ததைக் கண்டான். அந்தச் சனத்திரளிலிருந்து எழுந்த குழப்பமான ஒசை அவனுக்கு ஒரே நேரத்தில் விருப்பையும் வெறுப்பையும் அளித்தது.

சிற்றுண்டி வியாபாரி ஒருவன் தன்னிடமுள்ள தின் பண்டங்களின் பெயர்களைச் சொல்லிக் கூவினான். அவனது கடையின் வாயிலில், பலவண்ண மிட்டாய்களால் அமைக்கப்பட்ட கட்டட உருவம் ஒன்றிருந்தது. வெள்ளி நிறத்திலும் தங்க நிறத்திலும் இலை வடிவிற் செய்யப்பட்ட மிட்டாய்களினால் அந்த உருவம் சோடிக்கப்பட்டிருந்தது. சிறுவன் அகலத் திறந்த கண்களுடன் பார்த்தான். அவன் எப்போதுமே விரும்பும் தோடம்பழ மிட்டாயைக் கண்டதும், அவனுக்கு வாழுறியது. “அந்தத் தோடம்பழ மிட்டாய் வேண்டும்” என்றான். “கெவி பிடித்தவன்” என்று பெற்றோர் சொல்வர் என நினைத்துப் பெற்றோரது விடையை எதிர்பாராது நடந்தான்.

“பூமாலை, பூமாலை” என்று பூவியாபாரி ஒருவன் கத்தினான். காற்றில் மிதந்து வந்த நறுமணத்தினால் இழுக்கப்பட்டு, பூக்கள் குவிந்து கிடந்த கடையினருகே போய், “இந்தப் பூமாலை வேணும்” என்று முனு முனுத் தான். அப்பூக்கள் மலிவானவையைப் பெற்றோர்

கூறி, அவற்றை வாங்க மறுப்பரெண்பதைப் புரிந்து கொண்டு, அவர்களது விடைக்குக் காத்து நிற்காது மீண்டும் நடந்தான்.

பலூன்காரன் ஒருவனது தடியில் மஞ்சள், பச்சை, சிவப்பு, ஊதா என்னும் பல நிறப் பலூன்கள் பறந்தன. வானவில்லுப் போன்ற அந்த நிறங்களின் அழகிற் சிறுவன் தன்னையே பறிகொடுத்து விட்டான். பலூன்கள் எல்லாவற்றையும் தள்க்கே சொந்த மாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை பொங்கியது. ஆனால், பலூன்களுடை விளையாட அவனுக்கு வயது கூட்டிட்டது என்று பெற்றோர் கூறுவரென்பது அவனுக்குத் தெரியும். ஆகவே, அவன் தொடர்ந்து நடந்தான்.

பாம்பாட்டும் குறவன் ஒருவன், அன்னத்தின் கழுத்தைப்போல் அழகாகத் தன் தலையை உயர்த்திக் கொண்டு கூடைக்குள்ளே கிடந்த நாக பாம்பைப் பார்த்துத் தன் குழலை ஊதினான். சிறுவன் குறவனருகே சென்றான். ஆனால், இத்தகைய இனிமையற்ற இசையைக் கேட்கலாகாது என்று பெற்றோர் முன்னமே கூறியிருந்ததனால், அங்கு நில்லாது அவன் மேலும் நடந்தான்.

சிறுவன் கழலும் இராட்டினத்தருகே வந்தான். இராட்டினம் மிக வேகமாகச் சூழன்றது. ஆண்களும் பெண்களும் பிள்ளைகளும் இராட்டினத்திலிருந்து கூக்கவிட்டுச் சிரித்தனர். சிறுவனது முகத் திற் புன்முறுவல் படர்ந்தது; தானும் கழலுவது போல எண்ணினான்; திறந்த வாயுடன் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். இராட்டினத்தின் வேகம் குறைந்தது. பெற்றோரின் ஓயாத மறுப்பு அவனது ஆவலைத் தணிக்கு முன்பே, அவன் துணிவுடன் கேட்டான்; “அம்மா, அப்பா தயவுசெய்து—நான் இராட்டினத்தில் ஏற வேண்டும்”.

விடை எதுவுமே இல்லை. பெற்றோரைப் பார்க்கத் திரும்பி னான், அவர்கள் அங்கேயில்லை, பக்கத்தே பார்த்தான்; அவர்கள் அங்கில்லை. தள்க்குப் பின்னே பார்த்தான்; அவர்கள் அங்கு மில்லை. அவனுடைய வறண்ட தொண்டையிலிருந்து அழுகை எழுந்தது. சடுதியாக “அம்மா, அப்பா” என்று கதறிக் கொண்டே அங்கிருந்து ஓடினான். கண்களிலிருந்து நீர் மழை போலப் பொழிந்தது. அவன் பயத்தினால் நடுங்கினான். அச்ச மேல்டிடினால் எங்கே போவதென்று அறியாது. அங்கு மிங்குமாக எல்லாப் பக்கமும் ஓடினான். “அம்மா, அப்பா” என்று புலம்பி னான். அவனது மஞ்சள் நிறத் தலைப்பாகை அவிழ்ந்தது. தூகம் வியர்வையும் கலந்ததனால் உடுப்பும் சேற்று நிறமாகிவிட்டது. அவனது பாரமற்ற உடல் ஈயக்குண்டுபோற் பாரமாகிவிட்டது.

ஆத்திரத்தோடு அங்குமிங்கும் ஒடித் தோல்வியற்ற சிறுவனின் கூச்சல் விம்மலாக அடங்கியது. சிறிது தூரத்தில் ஆண்களும் பென் களும் பேசிக்கொண்டிருப்பது அவனது நீர் நிறைந்த கண்களிற் பட்டது. கதைக்க வேண்டும், சிரிக்க வேண்டும் என்பதற்காக மட்டுமே கதைத்துச் சிரிக்கும் கூட்டத்தை உற்று நோக்கினான். ஆனால், அங்கே அவனது பெற்றோர் தென்படவில்லை. மீண்டும் இடத்தொடங்கி, மக்கள் குவிந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு கோயிலை அடைந்தான். ஆட அசைய இடமில்லா திருந்தபோதிலுள்ள சிறுவன், “அம்மா, அப்பா” என்று தேம்பிக் கொண்டே மக்களின் கால்களுக்கிடையே ஓடினான். கோயில் வாசலிற் சனக் கூட்டம் மிகவும் நெருக்கமாயிருந்தது. கொவைகாரரின் கண்களைப் போன்ற கண்களையும் பருத்த தோள்களையும் உடைய ஆண்கள் ஒருவரையொருவர் நெருக்கித் தள்ளினர். இவர்களின் கால்களுக்கிடையே ஒரு பாதையை உருவாக்கிச் செல்ல முயன்றான் சிறுவன். அவன், “அம்மா, அப்பா” என்று உரத்த குரலிற் கூச்சலிடாமல் இருந்திருந்தாற் சனக் கூட்டத்தில் மிதிபட்டு இறந்திருப்பான். வெள்ளம் போல்வந்த அந்தச் சனக் கூட்டத் திலிருந்த மனிதன் ஒருவன் சிறுவனின் கூச்சலைக் கேட்டு, குனிந்து அவனைத் தூக்கினான்.

“நீ இங்கே எப்படி வந்தாய்? நீ யாருடைய குழந்தை?” என்று கேட்டுக் கொண்டே சனக் கூட்டத்திலிருந்து விலகினான். “எனக்கு அம்மா வேணும்; அப்பா வேணும்” என்று சிறுவன் முன்னரிலும் பார்க்க அழுதான். சிறுவனைச் சமாதானப்படுத்துவதற்காக அம்மனிதன் அவனை இராட்டினத்தன்டை கொண்டு சென்று “குதிரையிலே போகிறாயா?” என்று பரிவுடன் கேட்டான். சிறுவன், “அம்மா வேணும், அப்பா வேணும்” என்று விம்மிக் கொண்டு உரத்துக் கூச்சலிட்டான்.

பாம்பாட்டி குழலுதிக் கொண்டிருந்த இடத்துக்குச் சென்று “இந்த இனிமையான இசையைக் கேள், குழந்தாய்” என்று கெஞ்சினான் மனிதன். ஆனால், சிறுவன் விரல்களாலே தன் காதுகளை மூடிக்கொண்டு, “எனக்கு அம்மா வேணும், அப்பா வேணும்” என்று இரண்டு மடங்கு உரத்துக் கத்தினான்.

அம்மனிதன் பலூன்காரன் இருந்த இடத்திற்குச் சென்றான். பலூன்களின் அழிகிய வண்ணங்கள் சிறுவனின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து, அவனைச் சாந்தப்படுத்தும் என்று எண்ணினான். “உனக்கு வானவில் வண்ணப் பலூன் வேணுமா?” என்று கேட்டான். ஆனால் சிறுவன் மறுபக்கம் திரும்பி, “எனக்கு அம்மா வேணும், அப்பா வேணும்” என்று புலம்பினான்.

அம்மனிதன் சிறுவனை மகிழ்விக்க வேண்டும் என்ற ஆசையால் அவனைப் பூ வியாபாரியிடங் கூட்டிச் சென்றான். “பார்; இப்பூக்களிலிருந்து நறுமணம் வீசவில்லையா! உனக்கொரு பூமாலை வேணுமா? என்று கேட்டான்; சிறுவன் “எனக்கு அம்மா வேணும்; அப்பா வேணும்” என்றே அழுதான்.

மிட்டாய் கொடுத்துச் சிறுவனை ஆற்றலாம் என்றெண்ணி மிட்டாய்க் கடைக்குக் கூட்டிச் சென்றான் அம்மனிதன். “எந்த மிட்டாய் உனக்கு வேணும் குழந்தாய்? தோடம்பழ மிட்டாய் வேணுமா?” என்று கேட்டான். சிறுவன் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு, “அம்மா வேணும், அப்பா வேணும்” என்று மட்டும் விம்மினான்.

மூலக் கதை: முஸ்க் ராஜ் ஆணந்த

அ. விளக்கப் பயிற்சி

1. சிறுவன் எப்போது பெற்றோரை விட்டுப் பிரிந்தான்?
2. விளையாட்டுப் பொருள்களையும் தின்பண்டங்களையும், விரும்பியபோதெல்லாம் அவன் எவ்வாறு தன் மனத் தைத் தேற்றிக்கொண்டான்?
3. இந்தச் சிறு கதையைப் பத்து வாக்கியங்களிற் கருக்கிக் கூறுக.
4. இச்சிறுகதையில் எந்தெந்தக் காட்சிகளும் நிகழ்ச்சிகளும் உங்கள் மனக் கண்ணில் நிலைத்து நிற்கின்றன?
5. பின்வரும் உவமானங்களுக்கேற்ற உவமேயங்களைக் கூறுக.
  - (அ) மஞ்சள் நிற ஆறு ஒடிக்கொண்டிருப்பதைப் போல
  - (ஆ) பலவன்ன முயல்கள் வளைகளிலிருந்து வெளியேறுவதைப் போல
  - (இ) நீர்ச்சுழிகளைப் போன்ற
  - (ஈ) வானவில்லுப் போன்ற
6. எல்லாவற்றையும் விடப் பின்னை பெற்றோரையே மிக விரும்பும் என்பதைக் கதாசிரியர் எவ்வாறு எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்?
7. இச் சிறு கதையைப் படித்த பின், அந்தக் குழந்தைக்கு முடிவில் என்ன நேர்ந்தது என்பதை அறிய நீங்கள் ஆவ

லாய் இருப்பீர்கள். கதாசிரியர் அதை உங்கள் கற்பனைக்கு விட்டுள்ளார். அந்த முடிவைக் கற்பனை செய்து எழுதுங்கள்.

ஆ. மொழியறிவு

பல்வகை வாக்கியங்கள்

1. சிறுவன் சென்றான்.
2. சிறுவன் தாய் தந்தையரை மறந்து, இதழ்களை வாரியள்ளினான்.
3. தாய் “நாம் பாதையிலே நடக்க வேண்டும்” என்று மகனுக்குக் கூறினார்.
4. தாய் தாம் பாதையிலே நடக்க வேண்டுமென மகனுக்குக் கூறினார்.
5. தனி வாக்கியம்

மேலே கூறப்பட்ட நான்கு வாக்கியங்களையுங் கவனியுங்கள். முதலாவதில் ஒரேயொரு செயல் மாத்திரமே கூறப்படுகிறது. அது செல்லுதல் ஆகிய செயல்: சென்றான் என்னும் ஒரு வினைமுற்றுச் சொல்லாற் குறிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு ஓர் எழுவாயின் முற்றுப் பெற்ற ஒரேயொரு செயலை மாத்திரம் கூறும் வாக்கியம் தனி வாக்கியம் ஆகும். இது ஓர் ஏழுவாயையும் ஒரு பயனிலையையுங் கொண்டு அமையும். இத்தனி வாக்கியங்கள் ஐந்து வகைப்படும்.

(அ) கூற்று வாக்கியம் அல்லது செப்பு வாக்கியம்.
உ-ம்: சிறுவன் நடந்து செல்கிறான்.

(ஆ) வினா வாக்கியம்.
உ-ம்: உனக்குப் பூமாலை வேண்டுமா?

(இ) ஏவல் வாக்கியம்.
உ-ம்: குழந்தாய், வா.

(ஈ) வியங்கோள் வாக்கியம் அல்லது விருப்பு வாக்கியம்.
உ-ம்: மக்களிடையே ஒற்றுமை ஒங்குக.

(உ) வியப்புவாக்கியம் அல்லது மெய்ப்பாட்டு வாக்கியம்
உ-ம்: பஹான்களின் மஞ்சள், பச்சை, சிலப்பு, ஊதா
போன்ற நிறங்களது அழகுதான் என்னே!

2. கூட்டு வாக்கியம்

மேலே கூறப்பட்ட இரண்டாவது வாக்கியம் முதலா வது வாக்கியத்தைப் போன்றதன்று. இதிற் சிறுவனின் இரு செயல்கள் கூட்டாகக் கூறப்படுகின்றன. ஒன்று மறத்தல்; மற்றையது வாரி அள்ளுதல். முதலாவது செயல் மறந்து எனக் குறைவினையாக (எச்சமாக) நிற்கின்றது. இரண்டாவது செயல் வாரியன்னினான் என வினைமுற்றாக நிற்கின்றது. இவ்வாறு ஒரு வாக்கியத்தில் ஒர் எழுவாயில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட செயல்களைக் கூறி அச்செயல்களுள் ஒன்று மாத்திரம் முற்றுப் பயனிலை கொண்டதாக அமையும் வாக்கியம் கூட்டு வாக்கியம் எனப்படும். கூட்டு வாக்கியத்தில் மறந்து என்னும் குறை வினையை மறந்தான் என முற்று ஆக்கினால் இக்கூட்டு வாக்கியம் (அ) சிறுவன் தாய் தந்தையரை மறந்தான் (ஆ) இதழ்களை வாரி அள்ளினான் என இரு தனி வாக்கியங்களாக அமையும்.

3. கலப்பு வாக்கியம்

மேலே கூறப்பட்ட மூன்றாவது, நான்காவது வாக்கியங்கள் கலப்பு வாக்கியங்கள்க்குரிய உதாரணங்களாகும். ஒரு தலைமைத் தொடரோடு சார்புத் தொடர் ஒன்றே னும், பலவேணும் கலத்து வரும் வாக்கியம் கலப்பு வாக்கியம் எனப்படும். இங்கு மூன்றாவது வாக்கியம் தன்கூற்றுக் கலப்பு வாக்கியம் (நேர்க்கூற்றுக் கலப்பு வாக்கியம்): நான்காவது வாக்கியம் பிறர்கூற்றுக் கலப்பு வாக்கியம் (நேரல் கூற்றுக் கலப்பு வாக்கியம்). இவ்வாக்கியங்களின் தலைமைத் தொடர் அல்லது வாக்கியம் தலைமை வாக்கியம். “தாய் கூறினார்” என்பது ‘நாம் பாதையிலே நடக்க வேண்டும்’ என்னுந் தொடர் தலைமை வாக்கியத்தைச் சார்ந்து வருவதனால் இது சார்புத் தொடர் அல்லது சார்பு (துணை) வாக்கியம் எனப்படும். மூன்றாவதாகக் கூறப்பட்ட கலப்பு வாக்கியம் தன்கூற்றாக அமைவதால் இது தன்கூற்றுக் கலப்பு வாக்கியம் எனப்படும். நான்காவது வாக்கியம் பிறர்

கூற்றாக அமைவதால் இது பிறர்க்கற்றுக் கலப்பு வாக்கியம் எனப்படும்.

(அ) பின்வருவன தனி வாக்கியமா, கூட்டு வாக்கியமா; கலப்பு வாக்கியமா எனக் கூறுக. (ஆ) கூட்டு வாக்கியங்களைத் தனி வாக்கியங்கள் ஆக்குக. (இ) கலப்பு வாக்கியத்தில் உள்ள தலைமை வாக்கியத்தையும் சார்பு வாக்கியத்தையும் எடுத்துக் கூறுக.

(1) “இந்த இனிமையான இசையைக் கேள், குழந்தாய்” என்று அம்மனிதன் கெஞ்சினான்.

(2) அம்மனிதன் சிறுவனைப் பூ வியாபாரியிடங் கூடிச் சென்று, பூமாலை வேண்டுமா என்று கேட்டான்.

(3) சிறுவன் பெற்றோரிடத்து சென்றான்.

(4) “நீ எப்படி வந்தாய்” என்று சிறுவனை மனிதன் வினாவினான்.

(5) சிறுவன் அழுதுகொண்டு மக்களின் கால்களுக் கிடையே ஒடினான்.

விளையாட்டுக்கள்

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களிலே காணப்படும் பல விளையாட்டுக்கள், அநேகமாகப் போர் புரிதலுடன் தொடர்புள்ளவையாகக் காணப்படுகின்றன. யானையேற்றம், குதிரையேற்றம், தேரோட்டம், விற்போர், மற்போர், வாட்போர், சிலம்பம் முதலின இவ்விளையாட்டுக்களிற் சிலவாகும். அரசினங்குமரர் இக்கலை களைப் பயின்று, தமக்குட் போட்டியும் நடத்தினர் என்பது மகா பாரதக் கதையாலே தெரியவருகின்றது. சில சமயங்களில் அரசர்களும் இத்தகைய விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டுத் தமது வளிமனையை வெளிப்படுத்தினர். மாமல்லபுரத்தைக் கட்டியெழுப்பிய முதலாம் நரசிம்மவர்மன், மல்யுத்தத்திற் பலரையும் வெற்றி கொண்ட காரணத்தினாலே, மாமல்லன் என்ற பெயரைத் தனதாக்கிக் கொண்டான் என்று அறிகிறோம்.

அக்காலத்திலே பெண்களைப் பெற்ற தாய்தந்தையர் சிறந்த வீரர்களுக்கே அவர்களை மணங்கு செய்து கொடுக்க விரும்பினர். இது காரணமாகப் போர் முறைகளினாந்துஞ் சுற்று வேறுபட்ட சிற்சில விளையாட்டுக்களிலும் போட்டிகள் நடந்தன. ஏறு தழுவுதல் என்பது அவற்றுள் ஒன்று. கொழுக்க வைத்துக் கொம்பு சிவப்பட்ட காளை மாட்டுடன் வேறுங் கையளாய்ப் பொருது, அதனை அடக்குவதே அது. இவ்வாறு ஏறு தழுவிய வீரனுக்கே மணப் பெண் மாலையிடுவாள். மனப்பெண்ணின் மீது கொண்ட காதலாலும், வீரத்தினை உலகுக்கு உணர்த்த வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தாலும் உந்தப்பட்ட இளைஞர், உயிரைத் துச்சமென மதித்து ஆண்மையுடன் அரங்கிலே குதித்துக் காளையை அடக்க முயல்வார்.

ஜூர் முழுவதும் வட சேரி தென் சேரி என்றோ, கீழூச் சேரி மெலைச் சேரி என்றோ இரு சேரிகளாகப் பிரிந்து விளையாட்டுப் போட்டிகளில் ஈடுபடுதலும் உண்டு. இவ்வகை விளையாட்டுப் போட்டிகளிற் கொம்பு விளையாட்டும் ஒன்று. இது கிழக்கிலங்கைப் பிரதேசங்களிலுள்ள ஊர்களில் இன்றும் நிசழ்ந்து வருகிறது. இப்போட்டியிலே கொஞ்சு இழுக்கக்கூடிய பலமுள்ள மரக்கொம்பு

கன் ஒவ்வொன்றை இரு பகுதியாகுந் தயார் செய்து வைத்திருப்பர். குறிப்பிட்ட தினத்தில் இவ்விரு சாராகும் ஒன்றோடொன்று கொள்ளி எதிரெதிர் நின்று இழுப்பர். ஒரு சாராரின் கொம்பு முறியும் வரையும் இந்த இழுப்பறி நடைபெறும். முறியா திருக்கும் கொம்பு எப்பகுதியினரதோ, அப் பகுதியினரே வென்ற வராவர். பின்பு, பெரியதோர் ஊர்வலம் நடைபெறும்; தோற்ற வர்கள் வென்றவர்களின் ஏவலாளர் போன்று நடத்தப்படுவர்.

இன்று மேனாட்டு விளையாட்டுக்கள் பல நமது நாட்டிலே இடம் பெற்றுள்ளன. அனைத்துவக்கச் செல்வாக்கினைப் பெற்ற அவ்விளையாட்டுக்கள் நம்மவர்களையும் சர்த்ததில் வியப்பொன்றுமில்லை. எனினும், இன்றும் சிற்சில பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் பலவிடங்களில் விளையாடப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றுள்ளே கிளித் தட்டு அல்லது தாச்சி மறித்தல் எனப்படும் விளையாட்டும், சட்டு, கிட்டிப்புள், வார் ஒட்டம் எனப்படும் விளையாட்டுக்களும் முக்கியம் வாய்ந்தன.

இன்று அனைத்துவகிலும் பல நூற்றுக்கணக்கான விளையாட்டுக்கள் நடைபெறுகின்றன. அவற்றுட் காற்பந்து, கைப்பந்து, வலைப்பந்து, கூடைப்பந்து, கிறிக்கெற், ரெனிஸ், பாட்மின்டன், ஹூக்கி போன்ற பந்தாட்ட வகைகளைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றுட் கிறிக்கெற் பழைய வாய்ந்த விளையாட்டுக்களுள் ஒன்றாகும். பல நாட்டவர்கள் இவ்வாட்டத்தைச் சிறப்பாக ஆடினும், கிறிக்கெற்றின் தாய் நாடாகிய இங்கிலாந்துக்கும் அவஸ்திரேலியாவுக்கும் ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் போட்டிகளையே உலகிறப்பார் பார்த்துங் கேட்டும் மகிழ்கின்றனர். மேற்கிந்தியர்களும் கிறிக்கெற் ஆட்டத்திற் புகழ்பெற்றவர்கள். ஹூக்கி ஆட்டத் திற்கு இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் பேர்போனவை.

நமது நாட்டிற் பாடசாலைகளுக்கு இடையிலான விளையாட்டுப் போட்டிகள் கல்வி அமைச்சின் ஆதரவிலும், 'அகில இலங்கைப் பாடசாலைக் கலையார்வ மெய்வல்லுநர் சங்கம்' என்பதின் ஆதரவிலும் ஒழுங்கு செய்யப்படுகின்றன. இவை வயதெல்லைகளுக்கு அமைவாக நடத்தப்படுகின்றன.

வயதெல்லைக்குக் கட்டுப்படாமல், எவரும் பங்குகொள்ளும் விளையாட்டுப் போட்டிகளைப் பிறிதொரு சங்கம் ஏற்று நடத்துகின்றது. இது 'கலையார்வ மெய்வல்லுநர் சங்கம்' எனப்படும். இதன் ஆங்கிலப் பெயரின் முதலெழுத்துக்களாற் பொதுவாக ஏ. ஏ. ஏ. என்று வழங்குகின்றது. இச்சங்கமானது பிரித்தானியாவிலுள்ள ஏ. ஏ. ஏ. இன் கிளையாகும். நமது நாட்டிலே கூவட்டு, தொம்ப (தட, களப்) போட்டிகள் ஏ. ஏ. ஏ. சங்க விதிமுறைகளுக்கு அமையவே நடத்தப்படுகின்றன.

அகில இலங்கை அடிப்படையில் நடைபெறும் விளையாட்டுப் போட்டிகளிற் சிறந்த விளையாட்டு வீரர்கள் தெரிவுசெய்யப்படுவர். கடும் பயிற்சியின் பின்னர், இத்தகைய விளையாட்டு வீரர் சர்வதேச விளையாட்டுப் போட்டிகளிற் கலந்துகொள்ள அனுப்பப் படுவர். உலகின் பல நாடுகள் கலந்து கொள்ளும் விளையாட்டுப் போட்டிகளுள் 'ஒலிம்பிக்' விளையாட்டுப்போட்டியே புகழ் வாய்ந்தது. இது தவிர, ஆசிய நாடுகள் மட்டுங் கலந்துகொள்ளும் 'ஆசிய விளையாட்டுப் போட்டி' என்பதொல்லும், பொதுநலவாய நாடுகளுக்கிடையிலான விளையாட்டுப் போட்டியொன்றும் உள்ளன. நமது நாட்டு விளையாட்டு வீரர்கள் சிலர் ஆசிய விளையாட்டரங்கிலே புகழிட்டியுள்ளனர். 1958 ஆம் ஆண்டு டோக்கியோவில் நடந்த ஆசிய விளையாட்டுப் போட்டியிலே சமுத்தைச் சேர்ந்த திரு. என். எதிர்வீரசிங்கம் என்பவர் உயர்ப்பாய்தலில் 6 அடி 7½ அங்குலத்தைத் தாண்டிப் பாய்ந்து தங்கப் பதக்கம் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. திரு. நோசா என்பவர் 1970 ஆம் ஆண்டு நடந்த ஆசிய விளையாட்டுப் போட்டியில் 10,000 மீற்றர். 5,000 மீற்றர் போட்டிகளுக்கான இரு தங்கப் பதக்கங்களையும் பெற்றுக் கொண்டார். வேறுபலர் வெள்ளிப் பதக்கங்களையும் வெண்கலப் பதக்கங்களையும் பெற்றுள்ளனர். 1975 ஆம் ஆண்டில் பிலியட்ஸ் விளையாட்டில் திரு. எம். ஜே. எம். வாபிர் அவர்கள் உலக விளையாட்டு வெற்றி வீரராக விளங்கினார்.

ஒலிம்பிக் விளையாட்டுக்கள் பண்டைக் காலக் கிரேக்கராலே, கிறிஸ்தவுக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆரம்பிக்கப் பட்டன. நாலாண்டுக்கு ஒரு முறை கோடைக் காலத்திலே, ஜூலை என்னும் ஒலிம்பியத் தெய்வத்தை மகிழ்விப்பதற்காக ஒலிம்பியா என்ற பள்ளத்தாக்கில் இல்லையாட்டுக்கள் நடைபெற்றன. கி.மு. 776 ஆம் ஆண்டு யூலைமாதம் இவ்விளையாட்டுப்போட்டியொன்று நடைபெற்றதென்பதற்கு உறுதியான சான்றுள்ளது. முதலில் ஒட்டப் போட்டி மட்டுமே நடைபெற்றது; பின்னர் குத்துச்சண்டை, தேரோட்டம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெறலாயின. ஏறத் தாழைப் பண்ணிரண்டு நூற்றாண்டுக் காலந் தொடர்ந்து நடைபெற்ற இந்த விளையாட்டு விழா, பின்னர் கிரேக்க நாட்டைக் கைப்பற்றி ஆண்ட உரோமச் சக்கரவர்த்திகளால் நேர்மையற்ற முறையிலே நடத்தப்பட்டு, கி.பி. 393 இல் முற்றாகவே நிறுத்தப்பட்டது.

நீண்ட கால இடையீட்டின் பின் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுக்கள் பிராண்ஸ் தேசத்துக்கபேட்டின் பிரபுவான பியர் டி. பிரெட் என்ப வரால் மீண்டும் 1896 ஆம் ஆண்டில் அதென்ஸ் நகரிலே ஆரம்பித்து

வைக்கப்பட்டன. இதளால், இப்பிரபுவே நல்ல ஒவிம்பிக் விளையாட்டின் தந்தையென்று போற்றப்படுகிறார். தொடர்ந்து இப்போட்டிகள் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வெவ்வேறு இடங்களில் நடைபெறத் தொடங்கின. எங்கு நடைபெற்றினும், இப்போட்டி ஒவிம்பிக் போட்டியென்றே வழங்கப்படலாயிற்று. ஒவிம்பிக் விளையாட்டுச் சங்கமே இவ்விளையாட்டுக்களை ஒமுங்கு படுத்துகின்றது. நல்ல ஒவிம்பிக்கில் மெய்வல்லுநர் ஆட்டங்கள், தசைப் பயிற்சிகள், பொருதல் விளையாட்டுக்கள், நீச்சல், குதிரையேற்றம் முதலாக ஜம்பதுக்கு மேற்பட்ட போட்டிகள் இடம் பெறுகின்றன. பற்பல நாடுகளின் வீரர்கள் பங்கு கொள்ளும் இப்போட்டிகளைக் கண்டுகளிக்க, வெவ்வேறு நாடுகளினின் ரூம் திரள்திரளாக மக்கள் வந்து குவிவர். ஒவிம்பிக் போட்டி நடைபெறும் இடம் போட்டி நாள்களில் மிகக் கோலாகலமாக விழாக்கோலம் பூண்டு விளங்கும்.

செவ்வனே நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த இந்த ஒவிம்பிக் போட்டிகளின் ஆராவது போட்டி முதலாம் உலக யுத்தங் காரணமாகவும் பன்னிரண்டாம், பதின்மூன்றாம் போட்டிகள் இரண்டாம் உலக யுத்தங் காரணமாகவும் நடைபெறவில்லை. இப்போட்டிகள் முறையே 1916 இலும், 1940 இலும், 1944 இலும் நடைபெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

பதினாண்காவது ஒவிம்பிக் போட்டியிலேதான் இலங்கை முதன் முதற் பங்கு கொண்டது. இலண்டனில் 1948 இல் நடந்த இந்தப் போட்டியில் நமது வீரரான டங்கன் வைற் 400 மீற்றர் சட்ட வேலிப் பாய்ச்சற் போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்று, வெள்ளிப் பதக்கமொள்றைத் தமதாக்கிக் கொண்டார். அதன் பின்னர் இன்றுவரை இலங்கையர் வேறொவரும் பதக்கங்கள் பெற வில்லை. 1984 ஆம் ஆண்டு இருபத்திரண்டாவது ஒவிம்பிக் போட்டி லொஸ் ஏஞ்சலில் நகரில் நடைபெற்றது. இருபத்து நான்காவது போட்டி 1988 ஆம் ஆண்டு சியோல் நகரில் நடைபெற்றது.

அ. விளக்கப் பயிற்சி

1. பழங்காலத்தில் அரசு மரபினர் ஆதரித்த விளையாட்டுப் போட்டிகள் எத்தகையவை?
2. ஊர் மக்கள் கொண்டாடும் பாரம்பரிய விளையாட்டுப் போட்டிகள் சிலவற்றைக் கூறுக.
3. நல்ல ஒவிம்பிக் விளையாட்டுப் போட்டி யாருடைய முயற்சியின் பயணாய், எவ்வாண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது?

4. ஒலிம்பிக் போட்டியில் வெற்றியீட்டிய இலங்கையர் யார் அவர் எந்த ஒலிம்பிக் போட்டியில் வெற்றியைப் பெற்றார்?
5. பின்வருவனவற்றை வைத்து வாக்கியம் அமைக்க:— மனப்பாங்கு, உறுதிப்படுத்தல், கெளரவம், இடையீடு, ஏறத்தாழ, பொதுநலவாய் நாடுகள், சுவட்டுப் போட்டிகள், மைதானப் போட்டிகள்.
6. உங்களுக்குத் தெரிந்த சுதேச விளையாட்டுக்களுள் ஒன்றைப்பற்றி இரண்டு பந்திகள் எழுதுக.
7. நவீன விளையாட்டுப் போட்டிகளின் இலட்சியங்கள் எவ்வர்?

ஆ. மொழியறிவு

எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபோருள்

அ. இளைஞர் அடக்கினர்.

ஆ. இளைஞர் காளையை அடக்கினர்.

இ. வலிமை மிக்க இளைஞர் அடங்காத காளையை வலிந்து அடக்கினர்.

இவை மூன்றும் வாக்கியங்களாகும். எமது மனத்தில் எழும் எண்ணத்தைச் சொற்களால் முழுமையாக வெளியிடுவதற்கு நாம் வாக்கியத்தைப் பயன்படுத்துகிறோம். ஓர் எண்ணத்தை முழுமையாக வெளியிடுவதற்குக் குறைந்த பட்சம் இரண்டு வகையான கருத்துக்களையேனும் இணைத்தல் வேண்டும்.

முதலாவது வாக்கியத்தில் இளைஞர், அடக்கினர் ஆகிய இரு கருத்துக்களை இணைப்பதால் ஒரு முழுமையான எண்ணம் வெளியிடப்படுகிறது. எந்தப் பொருள் பற்றி நாம் கருத்தை எடுக்கி ரோமோ, அது வாக்கியத்தின் எழுவாயாகும். எழுவாயை விணை முதல், செய்வங்கள், கருத்தா என்றும் கூறுவர். எழுவாய் என்பதற்குக் கருத்துத் தொடங்கும் இடம் என்பது பொருள். பொதுவாக எழுவாய் வாக்கியத்தின் முற்பகுதியாய் அமையும். மேலேயுள்ள வாக்கியங்களின் எழுவாய் இளைஞர்.

நாம் எடுத்துக் கொண்ட பொருள் பற்றி (எழுவாய் பற்றி) என்ன சொல்லுகிறோமோ, அது பயனிலை என்பதும். பயனிலை என்பதற்குக் கருத்து முடிந்து நிற்கும் இடம் என்பது பொருள். இவ் வாக்கியங்களில் அடக்கினர் என்னுஞ் சொல் கருத்தை முடித்து

நிற்பதால் இது பயனிலை. பொதுவாகப் பயனிலை வாக்கியத்தில் பிற்பகுதியாக அமையும். ஒரு வாக்கியத்தில் எழுவாய், பயனிலை ஆகிய இரு உறுப்புகளும் முக்கியமானவை. இவற்றுள்ளும் பயனிலையே மிகவும் முக்கியமானது.

தனி வாக்கியத்தில் எழுவாயையும், பயனிலையையும் அறிவது இலகு. தொடர் வாக்கியத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வினைச் சொற் களும், பெயர்ச் சொற்களும் இருக்குமாதலால், பயனிலையைடன் பொருந்தும் எழுவாயையார்? எது? என்னும் வினாச் சொற்கள் மூலம் அறிதல் வேண்டும். முதலிற் பயனிலையையும் அதனை அடுத்து எழுவாயையும் அறிந்து, பின்னர் பயனிலையைடன் யாரை, எதை என்னும் சொற்களை இனைத்து வினவ வரும் விடை, செய்ப்பொருள் ஆகும். இரண்டாவது வாக்கியத்தில் ‘அடக்கினர்’ பயனிலை. எதை அடக்கினர்? என வினாவும்போது வரும் விடை ‘காளையை’ என்பது. எனவே, இங்கு ‘காளையை’ என்பது செய்ப்பொருள். பெரும்பாலும் செய்ப்பொருள் எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் இடையில் வருவது வழக்கம்.

(அ), (ஆ) என்னும் வாக்கியங்களில் எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் என்பன எவ்வகை அடைமொழியின்றி இயல்பான ஒழுங்கில் அமைந்துள்ளன. ஆனால், மூன்றாவது வாக்கியத்தில் இளைஞர் என்னும் எழுவாய் விளைமிக்க என்னும் அடைமொழி யையும் காளையை என்னும் செய்ப்பொருள் அடங்காத என்னும் அடைமொழியையும், அடக்கினர் என்னும் பயனிலை வளிந்து என்னும் அடைமொழியையும் கொண்டுள்ளன. எனவே, எழுவாய், செய்ப்பொருள், பயனிலை என்பன அடைமொழியின்றியும், அடைமொழியிடனும் இயல்பான ஒழுங்கில் ஒரு வாக்கியத்திற் பெரும்பாலும் அமைந்து வருகின்றன.

வாக்கிய அமைப்பு விகற்பங்கள் (மாறுபாடுகள்)

- (1) எழுவாய், பயனிலை, செய்ப்பொருள் இடம் மாறி வருதல்
  - (அ) ‘கண்ண் என்பார் ஊரிலுள்ளோர் என்னை’.
  - (ஆ) அக்கால விளையாட்டுகளில் ஒன்று ஏறு தழுவதல்.
  - (இ) மக்களை நான் காத்திடுவேன்.

இங்கு முதலாவது வாக்கியத்தின் எழுவாய் ‘ஊரிலுள்ளோர்’ பயனிலை ‘என்பார்’; இரண்டாவது வாக்கியத்தின் எழுவாய் ‘ஏறு

தழுவதல்'; பயனிலை 'ஒன்று'. இவ்வாக்கியங்களில் எழுவாய் வாக்கியங்களின் இறுதியிலும், பயனிலை எழுவாய்க்கு முதலிலும் வந்துள்ளன. மூன்றாவது வாக்கியத்தின் எழுவாய் 'நான்'; பயனிலை 'காத்திடுவேன்'; செய்ப்படுபொருள் 'மக்களோ'. இங்கு செய்ப்படுபொருள் வாக்கியத்தின் முதலிலும், பயனிலை இறுதியிலும், எழுவாய் இவை இரண்டுக்கும் இடையேயும் உள்ளன. ஆகவே, பொதுவாக எழுவாய் வாக்கியத்தின் முதலிலும், பயனிலை முடிவிலும், செய்ப்படுபொருள் இடையிலும் வருவதே வழக்கமாயினும், செய்யுள்களிற் பெரும்பான்மையாகவும், உரைநடையிற் சிறுபான்மையாகவும் இவை இடம்மாறி வருதலும் உண்டு.

(2) எழுவாய் தோன்றாமல் நிற்றல்

வாக்கியங்களில் எழுவாய் வெளிப்படையாகத் தோன்றாது (தொக்கு) நிற்பதுண்டு. அத்தகைய எழுவாய்கள் தோன்றா எழுவாய்கள் எனப்படும். பின்வரும் வாக்கியங்களிலே தோன்றா எழுவாய் இடம் பெறுகின்றது. அது அடைப்புக் குறிக்குள்ளே தரப்பட்டுள்ளது.

- (அ) ஏவல் வாக்கியங்களில் எழுவாய் தோன்றாது நிற்கும்.
உ-ம்: (நீ) நன்றாக விளையாடு.
- (ஆ) உரையாடவிலும் பேச்சிலும் மூவிடப் பெயர்கள் வெளிப்படாது நிற்கலாம்.
உ-ம்: (நான்) ஒலிம்பிக் போட்டியில் வெற்றி பெற்றேன்.
(நீ) அறியவில்லையா? (பிரதம விருந்தினர் அவர்கள்) பரிசு தந்தார்கள்.
- (இ) பழமொழிகளிற் சிலவேளை எழுவாய்க் கொல் தோன்றாது நிற்கும்.
உ-ம்: (நீ) ஆற்றிலே போட்டாலும் அளந்து போடு.
- (ஈ) கணித வாக்கியங்களில் முடிக்குஞ் சொல்லின் எழுவாய் தொக்கு நிற்கும்.
உ-ம்: பத்தில் ஐந்து போளால் (மீதி) ஐந்து.

(3) செய்ப்படுபொருள் தோன்றாமல் நிற்கும் வாக்கியங்கள்

தொக்கு நிற்கும் செய்ப்படுபொருள்கள் அடைப்புக் குறிகளுக்குள்ளே தரப்பட்டுள்ளன.

(அ) சில கூற்று வாக்கியங்களிற் செயப்படுபொருள் தொக்கு நிற்கும்.

உ-ம்: நான் (கரப் பந்து) விளையாட்டேன்.

(ஆ) அறிவுரை கூறுவது போன்ற வாக்கியங்களில் எழுவா யுஞ் செயப்படுபொருளுந் தோன்றாது நிற்கும்.

உ-ம்: (நான்) விளையாடச் சொன்னால் (தீ) (விளையாட்டு) விளையாட வேண்டும்.

(4) பயனிலை தோன்றாமல் நிற்கும் வாக்கியங்கள்

தோன்றாப் பயனிலைகள் அடைப்புக் குறிகளுக்குள் காணப் படுகின்றன.

(அ) பேச்சுவழக்கிற் சிலவேளைகளிற் பயனிலை தோன்றாது.

உ-ம்: அம்மா எங்கே (போய்விட்டார்)?

(ஆ) பழமொழிகளிற் சிலவேளைகளிற் பயனிலை தோன்றாது.

உ-ம்: விருந்தும் மருந்தும் மூன்று வேளை (உண்ண வேண்டும்).

(இ) செய்யுள்களிற் சிலவிடத்துப் பயனிலை தோன்றாது.

உ-ம்: கட்டுறுதி உள்ள உடல்; கண்ணிலே நல்ல குணம் (காணப்பட்டது)

(ஈ) நான்காம், ஏழாம் வேற்றுமைகளுக்குப் பின்னர் பொருளை முடிப்பதற்கு வினை வரல் வேண்டும் என்பது நியதி. அவ்வாறிருந்தும் வழக்கிலே சிலவிடத்து வினைச் சொல் தொக்கு நிற்கும்.

உ-ம்: கொடைக்குக் கண்ண (பெயர் பெற்றவன்). வேண்பாயிற் புகழேந்தி (சிறந்தவன்).

பின்வரும் வாக்கியங்களில் உள்ள எழுவாய், பயனிலை, செயப் படுபொருள் என்பனவற்றைக் கூறுக:—

1. அரசினங்குமாரர் இக்கலைகளைப் பயின்றனர்.

2. ஏறு தழுவிய வீரனுக்கு மனப்பெண் மாலை இடுவாள்.

3. நம் நாட்டு விளையாட்டு வீரர் சிலர் ஆசிய அரங்கிற புகழிட்டியுள்ளனர்.
4. இளைஞர் அரங்கிலே குதித்துக் காலையை அடக்க முயல்வர்.
5. பலமுள்ள மரக்கொம்பு ஒன்றை இரு பகுதியிலும் வீரன் ஒருவன் வைத்திருப்பான்.
6. “செய்வன திருந்தச் செய்”.
7. மரணவ மன்றத்தில் பாடினான்.
8. வாய்மைக்கு அரிச்சந்திரன்.

கண்ணன் என் சேவகன்

கூவிமிகக் கேட்பார் கொடுத்ததெல்லாந் தாமறப்பார்;
 வேலையிக் வைத்திருந்தால் வீட்டிலே தங்கிடுவார்;
 “ஏன்டா, நீநேற்றைக் கிங்குவர வில்லை” யென்றால்
 பாணையிலே தேளிருந்து பல்லாற் கடித்ததென்பார்;
 5 வீட்டிலே பெண்டாட்டி மேற்பூதம் வந்ததென்பார்;
 பாட்டியார் செத்துவிட்ட பண்ணிரண்டாம் நாளென்பார்;
 ஒயாமற் பொய்யுரைப்பார்; ஒன்றுரைக்க வேறுசெய்வார்;
 தாயாதி யோடு தனியிடத்தே பேசிடுவார்;
 உள்ளிட்டுச் செய்தியெல்லாம் ஊரம்பலத் துரைப்பார்;
 10 என்வீட்டில் இல்லை என்றால் எங்கும் முரசறைவார்;
 சேவகராற் பட்ட சிரமிக வண்டு, கண்டர்
 சேவகர் இல்லாவிட்டலோ, செய்கை நடக்கவில்லை;
 இங்கிதனால் நானும் இடர்மிகுந்து வாடுகையில்;
 எங்கிருந்தோ வந்தான்; “இடைச்சாதி நான்” என்றான்;
 15 “மாடுகள்று மேய்த்திடுவேன்; மக்களை நான் காத்திடுவேன்;
 வீடுபெருக்கி விளாக்கேற்றி வைத்திடுவேன்;
 சொன்னபடி கேட்பேன்; துணி மணிகள் காத்திடுவேன்;
 சின்னக் குழந்தைக்குச் சிங்காரப் பாட்டிசைத்தே;
 ஆட்டங்கள் காட்டி அழாதபடி பார்த்திடுவேன்;
 20 காட்டு வழியானாலும், கள்ளர் பயமானாலும்,
 இரவீற் பகலில் எந்நேர மானாலும்
 சிரமத்தைப் பார்ப்பதில்லை; தேவரீர் தம்முடனே
 சுற்றுவேன்; தங்களுக்கோர் துண்பமுறா மற்காப்பேன்;
 கற்றவித்தை யேதுமில்லை; காட்டு மணிதன்; ஜேயே
 25 ஆனபெராமுதுங் கோலடி குத்துப்போர் மற்போர்
 நான்றிவேன்; சற்றும் நயவஞ்சனை புரியேன்’
 என்றுபல சொல்லிநின்றான்; “ஏதுபெயர் சொல்” என்றேன்
 “ஒன்றுமில்லை கண்ணன்பார் ஊரிலுள்ளோர்
 என்னை” என்றான்.

கட்டுறதி யுள்ளவுடல், கண்ணிலே நல்லகுணம்,
 30 ஒட்டுறவே நன்றாயுரைத்திடுஞ்சொல்—சங்கிவற்றால்,
 தக்கவனென் ரூள்ளத்தே சார்ந்த மகிழ்ச்சியுடன்.
 “மிக்கவுரை பலசொல்லி விருதுபல சாற்றுகிறாய்.
 குவியென்ன கேட்கின்றாய் கூறு” என்றேன்; “ஐயனே,
 தாவிகட்டும் பெண்டாட்டி சந்ததிகள் ஏதும் இல்லை.
 35 நானோர் தனியாள்: நரைதிரைதோன் றாவிடினும்
 ஆன வயதிற் களவில்லை; தேவரீர்
 ஆதரித்தாற் போதும் அடியேனை; நெஞ்சிலுள்ள
 காதல் பெரிதெனக்குக் காசுபெரிதில்லை” என்றான்.
 40 பண்டைக் காலத்துப் பயித்தியத்து ஜொன்றெனவே
 கண்டு, மிகவும் களிப்புடனே நானவனை
 ஆளாக்க கொண்டுவிட்டேன், அன்றாமுதற் கொண்டு
 நாளாக நாளாக, நம்மிடத்தே கண்ணனுக்குப்
 பற்று மிகுந்துவரல் பார்க்கின்றேன்; கண்ணனால்
 பெற்றுவரு நன்மையெலாம் பேசி முடியாது.
 45 கண்ணை யிமையிரண்டும் காப்பதுபோல் எங்குடும்பம்
 வண்ணமுறக் காக்கின்றான் வாய்முனுத்தல் கண்டறியேன்
 வீதி பெருக்குகிறான்: வீடுசுத்த மாக்குகிறான்;
 தாதியர்செய் குற்றமெல்லாம் தட்டியடக்குகிறான்;
 மக்களுக்கு வாத்தி, வளர்ப்புத்தாய், வயித்தியனாய்
 50 ஒக்கநயங் காட்டுகிறான்; ஓன்றும் குறைவின்றிப்
 பண்டமெல்லாம் சேர்த்துவைத்தும் பால்வாங்கி
 மோர் வாங்கிப்
 பெண்டுகளை தாய்போற் பிரியமுற ஆதரித்து
 நண்பனாய், மந்திரியாய், நல்லா சிரியனுமாய்
 பண்பிலே தெய்வமாய்ப் பார்வையிலே சேவகனாய்
 55 எங்கிருந்தோ வந்தான் இடைச்சாதி என்றுசொன்னான்
 இங்கிவனை நான்பெறவே என்னதவும் செய்துவிட்டேன்.
 கப்பிரமணிய பாரதியார்

அ. விளக்கப் பயிற்சி

1. கண்ணன் வேலைக்கு அமர்த்தத் தக்கவன் என்பதைக் கவிஞர் எவ்வாறு துணிந்ததாகக் கூறுகின்றார்?
2. கண்ணனிடம் கவிஞருக்கு அன்பு பெருகி வருவதற்குக் காரணம் என்ன?

3. 'குலி என்ன கேட்கின்றாய் கூறு' என்றதற்குக் கூறியவிடையாது?
4. சேவகர்களின் தன்மையைப் பற்றிக் கவிஞர் கூறியவை எவ்வாறு?
5. இந்தப் பாலிற் காணப்படும் நகைச்சுவைப் பகுதியைக் கூறுக.
6. நீர் சந்தித்த ஒரு சேவகன் அல்லது பாம்பாட்டி அல்லது சோதிடன் பற்றி, அவனின் தோற்றம், செயல், குணம் என்பன குறித்து மூன்று பந்தி எழுதுக.
7. பின்வருஞ் சொற்களின் பொருளைக் கூறுக:—
தாயாதி, கோலடி, குத்துப்போர், மற்போர், விருது.
8. பின்வரும் சொற்றொடர்களின் பொருள் விளங்க வாக்கியம் ஆக்குக:—
முரசுறைதல், நயவஞ்சனைபுரிதல், ஆளாகக்கொள்ளல், வாய் முனுத்தல்.

ஆ. மொழியறிவு

வாக்கியத்திலே சொற்றொடரின் தொழிற்பாடு

1. பெயர்ச் சொற்றொடர் எழுவாயாக வருதல்.
உ-ம்: ஆற்றங்கரை மரம் செழித்து வளர்ந்தது.
2. பெயர்ச் சொற்றொடர் செயப்படுபொருளாக வருதல்.
உ-ம்: முத்தோர் கொள்ள வாந்ததையை நாம் மதிப்போம்.
3. வினையெச்சச் சொற்றொடர் வினைமுற்றுக்கு அடையாக வருதல்.
உ-ம்: வேலை மிகவைத்திருந்தால் (வீட்டிலே) தங்கிடுவார்.
4. பெயரெச்சச் சொற்றொடர் எழுவாய்க்கு அடையாக வருதல்.
உ-ம்: சேவகராற் பட்ட சிரமம் (உண்டு).
5. பெயரெச்சச் சொற்றொடர் செயப்படுபொருளுக்கு அடையாக வருதல்.
உ-ம்: தாநியர் செய்கின்ற குற்றங்களை அடக்கிடுவான்.

இங்கே தரப்பட்ட உதாரணங்களுள் முதலாவது சொற்றொடர் ‘ஆற்றங்கரை மரம்’ என்பது. இச்சொற்றொடரில் மரம் என்ற சொல் தனித்து வரும்போது எழுவாய்ச் சொல்லாகவும் ‘ஆற்றங்கரை’ என்ற பெயர்ச் சொற்றொடரோடு இயைந்து ‘ஆற்றங்கரை மரம்’ என வரும்போது, அப்பெயர்ச் சொற்றொடர் முழுவதும் எழுவாயாகவும் வருவதைக் காணலாம். இரண்டாவது வாக்கியம் முத்தோர் சொன்ன வார்த்தையை நாம் மதிப்போம் என்பது. இங்கு ‘வார்த்தையை’ எனுஞ் சொல் தனித்து வரும்போது செய்யப்படுபொருட் சொல்லாகவும், அது ‘முத்தோர் சொன்ன’ என்ற சொற்றொடரோடு இயைந்து வரும்போது அப்பெயர்ச் சொற்றொடர் முழுவதும் செய்யப்படுபொருளாகவும் வருவதைக் காணலாம்.

மூன்றாவது வாக்கியம் ‘வேலைமிக வைத்திருந்தால் வீட்டிடலே தங்கிடுவார்’ என்பது. இங்கு ‘வைத்திருந்தால்’ என்பது தனிச் சொல்லாக வரும்போது வினையெச்சமாக நிற்கும். ‘வேலைமிக’ என்ற சொற்றொடரோடு இயைந்து ‘வேலைமிக வைத்திருந்தால்’ என வரும்போது அது வினையெச்சச் சொற்றொடராகித் ‘தங்கிடுவார்’ என்ற வினைமுற்றோடு முடிகிறது. எனவே, இங்கு ‘வேலைமிக வைத்திருந்தால்’ என்ற வினையெச்சச் சொற்றொடர் வினைமுற்றுக்கு அடைமொழியாக வருகிறது.

நான்காவது வாக்கியம் ‘சேவகராற் பட்ட சிரமம் உண்டு’ என்பது. இதில் ‘பட்ட’ என்னும் சொல் ‘சிரமம்’ என்னும் பெயர்ச் சொல்லைக் கொண்டு முடிவதால் பெயரெச்சமாய் நிற்கிறது. அது ‘சேவகரால்’ என்ற சொல்லோடு இயைந்து ‘சேவகராற் பட்ட’ என்ற பெயரெச்சச் சொற்றொடராகிச் ‘சிரமம்’ என்ற எழுவாய்க்கு அடையாக வருவதைக் காணலாம்.

ஐந்தாவது வாக்கியம் ‘தாதியர் செய்கின்ற குற்றங்களை அடக்கிடுவான்’ என்பது. இங்கு ‘குற்றங்களை’ என்பது செய்யப்படுபொருள். அது ‘தாதியர் செய்கின்ற’ என்னும் சொற்றொடரோடு இயைவதால் ‘தாதியர் செய்கின்ற’ என்பது பெயரெச்சச் சொற்றொடராகி, ‘குற்றங்களை’ என்னும் செய்யப்படுபொருளுக்கு அடைமொழியாக வருவதைக் காணலாம்.

தேர் திரும்பியது

இந்திர போச வாழ்க்கையிற் சித்தார்த்தர் சில காலந் தினங்களுக்கிடந்தார்.

மாளிகையெங்க னும் மஹரசிதம் ஒலித்தது. நாட்டிய மாதரின் பாதச் சிலம்பொவி நாற்றிசையும் எதிரொலித்தது. வாசனைத் திரவியங்களின் நழுமணங்கு சித்தப் பிரமையை உண்டுபண்ணியது.

ஆனால், எத்தனை காலத்துக்கென்றுதான் உள்ளீட்டு இன்பத்தை அனுபவிக்க முடியும்? அத்துடன் முன்னினப் பயனும் வந்து உருத்தத் தொடங்கியது. பார்த்தார்: ‘இந்த அரண்மனைக் கோட்டைக் குள்ளேயே இருந்து இவ்வளவு காலமும் ஆட்டவையும் பாட்டவையும் அனுபவித்தோம். ஆனால், இயற்கையின் பேரெழில் நிறைந்த வெளிப்புறங்க காட்சிகளையும் பசுஞ்சோவைகளையும் துள்ளிக் குதிக்கும் மான் கூட்டங்களையும் இன்பமாய்ப் பறந்து பாடி வட்டமிடும் பட்சிகளையும் போய்ப் பார்த்து, அவற்றின் இன்பங்களைப் பெற்றாலென்ன?’ என்று யோசித்தார். தோழர் களிடம் இந்த விருப்பத்தைத் தெரிவித்ததும் அது சுத்தோதனளின் காதுக்கும் எட்டியது.

சில காலம் நிம்மதியோடிருந்த சுத்தோதனனுக்கு மறுபடியும் உள்ளம் கலக்கமடைய ஆரம்பித்தது. இருந்தபோதிலும் யோசித்தான். தகுந்த பாதுகாப்புக்களுடன் சித்தார்த்தரை வெளியே அனுப்பி, இயற்கையின் அழகுகளைப் பார்த்து நுகரும்படி செய்தல் அனுகூலந் தரும் என்று சுத்தோதனன் கருதினான்.

தேர் ஒன்று தயாரானது. அனுபவம் மிக்கவனும் சித்தார்த்தரின் அன்பைக் கவர்ந்தவனுமாகிய சந்தகன் என்ற சாரதி, தேரைச் செலுத்த நியமிக்கப்பட்டாள். இளவரசர் நாட்டைச் சுற்றிப் பார்க்க வருகிறார் என்ற செய்தி நாற்றிசையும் பறை சாற்றுவிக்கப்பட்டது. தெருக்களெல்லாம் சுத்தம் செய்யப்பட்டு அலுகரிக்கப்பட்டது. எங்கும் தோரண வாயில்கள் நிறுவப்பட்டன. அரசன் சுத்தரவுக்கிணங்க, மக்கள் யாவரும் விலையுயர்த்த ஆட-

களைத் தரித்துப் பலவித ஆபரணங்களாலே தம்மை அலங்கரித்துத் தத்தம் வீட்டு வாயில்கள் தோறும் நின்று பேருவகையுடன் இளவரசரை நமஸ்கரித்தனர். வறியோர், பினியோர், முத்தோர் யாவரும் மன்னனுக்கு அஞ்சி மறைவிலிருந்தனர்.

சித்தார்த்தர் பவனி வந்தார்; மக்களின் கரை கடந்த அன்பைக் கண்டு அதிசயித்தார். அவர்கள் முகங்களிற் பூத்த புன்னகையையும் மகிழ்ச்சியையும் அனுபவித்துத் தாழும் மகிழ்ந்தார். முன்பு சிறு பின்னையாயிருக்கையில் எல்லாவற்றையும் வேடிக்கையாகப் பார்த்தவர் இப்போது இளவரசர் என்ற பதவியில், தமது சொந்த மக்கள் இதோ நிற்கிறார்கள் என்ற உணர்ச்சியோடு பார்த்தார். உள்ளத்தில் எழுந்த உவகையுடன் விபரிக்க முடியாத ஓர் அனுபவ உணர்ச்சியும் ஏற்பட்டது. தம்மைக் கண்டு எதற்காக இப்படிக் குதுகலம் அடைய வேண்டும்? தம் மிலே என்ன வித்தியாசத்தைக் கண்டுவிட்டார்கள்? இந்த விசாரணையோடு சாரதி சந்தகளைப் பார்த்து நகரைத் தாண்டி, இமய மலைச் சாரவிலுள்ள சோலையை நோக்கித் தேரைச் செலுத்துமாறு கட்டளையிட்டார்.

இயற்கையின் உண்மையான வனப்பு அவருள்ளத்தைக் கொள்ளவை கொண்டது. பச்சைப் பசேலென்று காட்சியளித்த சோலையையும் நிர்மலமான வான வெளியையும் இமயத்தின் பனி படர்ந்த கிரங்கள் உயர்ந்துகொண்டே போகும் தோற்றத்தையும் பார்த்தார். உள்ளத்திலும் ஒருவித உணர்ச்சியை அனுபவித்தார். சிந்தனை தன் இருப்பிடத்திலிருந்து இமயக் கிரங்கள் போல மேல்நோக்கி எழுந்தது. சிறு விட்டுப்பறந்து எங்கெல்லாமோ சஞ்சரித்தது. சந்தகன் குதிரைகளை நிறுத்திய போதுதான் வெகு நேரமாகி விட்டது என்பதையும் தாம் வெகு தூரம் சென்றுவிட்டதையும் சித்தார்த்தர் உணர்ந்தார். “இனி அரண்மனை திரும்புவோம்” என்று தேரைத் திருப்பச் சொன்னார்.

மாலை மயங்கும் வேளை; கபிலவஸ்து நகரின் வீதிகளின் முன் பிருந்த மக்கள் கூட்டம் அருகிவிட்டது. ஒரு சில உருவங்கள் மாத்திரம் தென்பட்டன. முதலிலே தாம் கண்ட காட்சிகளையெல்லாம் மனக்கண்முன்பு வரவழைத்துக்கொண்டு, சிந்தனையில் ஆழ்ந்தபடி தேரில் வீற்றிருந்தார் சித்தார்த்தர். அந்தச் சமயத்திற் சாலை ஒரத்திலிருந்து ஓர் உருவம் தேரை நாடி வந்து “சாமி பசிக்குது” என்று சொல்லி, இரு கைகளையும் நீட்டியது.

கனவுலோகத்திலிருந்து விழித்தார் சித்தார்த்தர். குனிந்து அந்த உருவத்தை ஒரு தரம் உற்று நோக்கினார். ஒட்டி உலர்ந்த உடலும் குழிந்த கண்களும் கூன்விழுந்த உடலைத் தாங்கி ஓர் ஊன்றுகோலும்

கந்தலாடையும் நரையும் திரையுமாக வந்த அந்த உருவும் மனித வர்க்கத்தைச் சேர்ந்ததுதானா என்று ஒரு கணம் சந்தேகப்பட்டார். திரும்பவும் ஒரு முறை பார்ப்பதற்கிடையிற் கடு வேகத்திலே தேரைச் செலுத்திக் கொண்டு சென்றுவிட்டான் சந்தகன். தம் வாழ்வில் ஒருபோதுங் காணாத அதிசயக் காட்சியைக் கண்ட சித்தார்த்தர். சந்தகனைப் பார்த்து, “இப்போது நான் கண்ட அந்த உருவத்தைக் கவனித்தாயா?” என்று கேட்டார். முதலில், கவனிக்க வில்லையென்று சொல்லத்தான் என்னிலான் சந்தகன். ஆனால், ஊழ்வினை விடவில்லை. “ஆம், கண்டேன். யாரோ ஒரு கிழவன் வழியிலே போகிறான். நமக்கேன் அந்த விசாரணையெல்லாம்?” என்று சொல்விக் கொண்டே தேரைச் செலுத்தினான். ஆனால், சித்தார்த்தர் விடவில்லை. மேலும் கேள்விகளைக் கேட்டார்: “இவன் உடல் ஏன் இப்படி இருக்கிறது? தலை ஏன் நரைத்துப் போயிருக்கிறது? கண்கள் ஏன் குழிவிழுந்திருக்கின்றன? ஆன்மையின் அழகு எங்கே போய்விட்டது?”

சந்தகன் பின்வருவதை உணராதவாறு விளக்கினான்; “இவன் கிழப் பருவம் அடைந்துவிட்டான். முன்பு எழிலுடைய வாலிப் னாகத்தான் இருந்தான். இன்பங்களையெல்லாம் அனுபவித்தான். ஆனால் இப்போது அந்த வாலிப்பு பருவம் மங்கிக் கிழப் பருவம் வந்து விட்டது. கிழப் பருவத்திலே தலை நரைக்கும்; உடலிலே திரைகள் ஏற்படும்; கண்கள் ஒளி இழக்கும்; கால்கள் தள்ளாடி நடக்கமுடியாமற் போகும்” என்றான்.

சித்தார்த்தர் மேலும் தொடர்ந்து, “இவன் கிழப் பருவத்தைத் தாணாக வருவித்துக்கொண்டானா, அல்லது அது இயற்கையாக ஏற்பட்டதா?” என்று கேட்டார்.

சந்தகன், இந்தக் கேள்வி அர்த்தமற்றது என்பதை அறிவான். ஆனால், உலக விசாரங்களைக் காணமுடியாமல் அரன்மனையில் அடைப்பட்டுக் கிடந்த சித்தார்த்தருக்கு இவையெல்லாம் எப்படித் தெரியப்போகின்றனவென்பதை உணர்ந்தவளாகையால், தன்னை யுமறியாமல் உபதேசஞ்ச செய்தான்.

“உலகத்திற் பிறந்த எல்லோருக்குமே இந்தக் கதி ஏற்படுவது இயல்பு. மனிதருக்கும் மிருகங்களுக்கும் ஜீவராசிகள் எல்லாவற் றுக்குமே முதுமை என்ற ஒரு பருவம் என்றோ ஒருநாள் வந்து சேரும். இந்தக் கிழவனுக்கும் வயதாகிவிட்டது. அதனாலேதான் இப்படியான இயக்கமற்ற நிலையை எய்திவிட்டான். நமக்கும் ஒரு காலத்திற் கிழப் பருவம் வரத்தான் போகின்றது” என்று சொல் விசிரித்துக் கொண்டே சந்தகன் தேரையோட்டினான்.

சித்தார்த்தரின் சிந்தனை விசாரணை செய்து பார்த்தது: 'உலகத்திற் பிறந்த எல்லோருக்கும் இந்தக்கதி ஏற்படவேது இயல்பு. நமக்கும் ஒரு காலத்திற் கிழப்பருவம் வரத்தான் போகிறது. அப்படியானால் எனக்கும் நன்றை திரையோடு உடல் வளிமை குன்றுமா? பேரழகோடு துள்ளிக் குதிக்கும் யசோதரையும் அழ கொழிந்து வாடிவதங்க வேண்டிய ஏற்படுமா? அரண்மனையில் ஆடல் பாடல் செய்யும் அரம்பையர் யாவருமே இந்தக் கதிக்குள்ளா வார்களா? முப்புத் தடுக்க முடியாத இயற்கையின் நியதியா?

இவ்வாறாக அவர் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கத் தேரைச் செலுத் திக் கொண்டு சந்தகன் அரண்மனைக்கு வந்துவிட்டான். என்று மில்லாத பேரெழிலுடன் யசோதரை வாசலில் நின்று சித்தார்த்தரை வரவேற்றாள். ஆணால் சித்தார்த்தரின் உள்ளும் நிலை கொள்ளவில்லை; தளர்ந்து தத்தனித்தது. தமது வாழ்வில் முதன் முதலாக விசாரம் என்றால் என்ன என்பதை அவர் அப்போது உணர்ந்தார்; மென்னத்தோடு உள்ளே நுழைந்தார்.

முதுமைப் பருவத்தின் வடிவிலே விசாரத்தின் முதற் காட்சி யைக் கண்ட சித்தார்த்தர் சம்சாரத்தின் மற்றைய துள்பங்க என்ன என்று ஆராயத் தடித்தார். தமது உள்ளுப் போராட்டத்தை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமலே மேலும் தொடர்ந்து மாஸை வேளைகளில் உலாப்போந்தார். சந்தகன் மனங் கோணாது தேரோட்டினான்.

ஒருநாள் அவர்கள் செல்லும்போது, பின்னியாளன் ஒருவனைக் கண்டனர். மனிதர் எல்லாருக்கும் நோய் வருவது இயற்கையின் நியதி என்றும், நோய் பலவிதமான தன்மையுடையது என்றும், பல விதமாய் வருத்தும் என்றும், நோய்க்குத் தப்பாமல் மக்கள் வாழ முடியாது என்றும் சந்தகன் விளக்கினான். சித்தார்த்தர் மற்றொரு பெரிய உண்மையை நேரிலே கண்டு உணர்ந்து கொண்டார்.

பின், ஒருநாள் மூன்றாவது காட்சியையும் கண்டனர். வாழ்வின் காலவட்டத்தை மூடித்துக் கொண்டு உயிர் பிரிந்துபோனதும் எனுகிய உடலைக் கொண்டு சுற்றத்தவர்கள் ஒரு காட்டிலே தீழுட்டச் செல்லுகின்றனர். சித்தார்த்தர் அந்தப் பின்ததை இமைகொட்டாமற் பார்த்தார். சற்று வேளையில் அந்தப் பினம் தீயிடப்பட்டுச் சாம்பராகப் போகிறது. "இந்தப் பின்ந்தான் வாழ்க்கையின் முடிவு. பிறந்தோர் யாவரும் பின்மாவது நிச்சயம்" என்று சந்தகன் மற்றொரு பெரிய உண்மையை அறிவுறுத்தினான்.

“நம்மைப் போலவே அந்த மனிதனும் உண்டு களித்து வாழ்ந்த ஒருவன். பொல்லாத விதி வந்து குறுக்கிட்டது. கூற்றுவன் வர்து மயிரைப் பறிந்து விட்டான். உடல்தான் என்னியது. அதுவும் இப் போது சாம்பராகிறது. இப்போது அவனுக்குச் சுகமுமில்லை; துக்க முயில்லை; பஞ்சப் புனிகளும் மறைந்துவிட்டன. இயற்கையின் நியதி இப்படித்தான்” என்று சந்தனன் பெருமுச்ச எறிந்து கொண்டே சொன்னார்.

‘இதுதானா உலகம்? இதுதானா பிறவியின் திருவிளையாடல்? இதுதானா வாழ்வின் அமைப்பு?’ சித்தார்த்தர் யோசிக்கத் தொடங்கினார்.

‘இங்குவகத்திலே துண்பத்தின் கண்மையையும் இன்பத்தின் பொய்மையையுங் கண்டுவிட்டேன். உயர்ந்தன என்று சொல்லப் படுவன எல்லாம் வெறும் ஜாவமென்றும், தாழ்ந்தன என்று சொல்லப்படுவன எல்லாந் துண்பமென்றும் அறிந்தேன். இன்பம் துண்பத்திலும், யெளவனம் விருத்தாப்பியத்திலும், அங்கு பிரிவி ஆம், வாழ்வு மரணத்திலும், மரணம் மீட்டும் பிறவியிலும் முடிகிறது. பிறவிதோறும் இதே துண்ப வட்டம். பொய்த் தோற்றுக் களெல்லாம் இதுகாறும் என்கணக்களைக் கட்டி நின்றன. வாழ்க்கை என்ற நதி மரணத்திற் கொண்டுபோய் வீழ்த்தும் என்ற உண்மையை அறியாமல் இருந்தேன். ஆனந்தமாயோடுஞ் சிற்றாறு தனது ஸ்படிகம் போன்ற தெள்ளிய நிரைக் கொண்டு போய் உவர்க் கடலிற் கொட்டிவிடுகிறது என்பதை மறந்தேன். என்கணக்களை மறைத்திருந்த இருள் இன்று நீங்கிவிட்டது.’

இப்படிச் சிந்தித்து ஏதோ ஒரு முடிவுக்கு வந்தவராகச் சித்தார்த்தர் கண்ண விழித்துப் பார்த்தார். சந்தகளை நோக்கி, “சந்தகா, திருப்பு தேரை. என் கணகள் பார்த்த காட்சிகள் போதும்” என்று சொன்னார்.

தெரும் அரண்மனையை நோக்கித் திரும்பியது.

சோ. சிவபாதசந்தரம்

அ. வீளக்கப் பயிற்சி

1. சந்தகன் என்பவன் யார்?
2. பவளி வந்த இளவரசருக்குத் தங்கள் மதிப்பையும், வணக்கத்தையும் மக்கள் எவ்வாறு காட்டினர்?
3. முதுமைப் பருவம் பற்றிச் சித்தார்த்தர் மனத்தில் எழுந்த எண்ணங்கள் எவை?

- சித்தார்த்தரின் மனத்தை வருத்திய இரண்டாவது. மூன்றாவது காட்சிகள் எவ்வ?
- பின்வருவனவற்றை வைத்து வசனங்கள் ஆக்கி எழுதுக:— இந்திரபோகம், ஊழிலினை, வனப்பு, சஞ்சரித்தல், அருகுதல், விசாரம், நிலைகொள்ளல், உலா, காலவட்டம்.
- சித்தார்த்தர் ஞானம் பெற்ற வரலாற்றை உங்கள் ஆசிரியரிடம் கேட்டறிக். அதை ஒரு சிறு கதையாக எழுதுக அல்லது நீர் கண்ட ஒரு பிச்சைக்காரணமைப் பற்றி வருணித்தெழுதுக.

ஆ. மொழியறிவு

வாக்கிய ஒன்றியோப்பு

பல தனி வாக்கியங்களை ஏற்ற வகையில் இணைத்து, ஒரு முற்று வினை, கொண்ட ஒரு வாக்கியம் ஆக்கலாம். இவ்வாக்கியங்கள் கருத்து வேறுபடாத வகையில் ஒன்றிணைக்கப்படுதல் வேண்டும். இவ்வாறு வாக்கியங்களை ஒன்றிணைக்கும்போது சில விதிகளை அவதானித்தல் நன்று.

- வினைமுற்றை வினையெச்சமாக்கல்.
உ.-ம்: கண்ணன் வந்தான். அவன் கதையொன்று சொன்னான். கண்ணன் வந்து கதையொன்று சொன்னான்.
- வினைமுற்றைப் பெயரெச்சமாக்கல்.
உ.-ம்: குழந்தை தூங்குகின்றது. அதை எழுப்ப வேண்டாம். தூங்குகின்ற குழந்தையை எழுப்ப வேண்டாம்.
- வினைமுற்றைத் தொழிற் பெயராக்கல்.
  - உ.-ம்: காட்டில் மயில் ஆடியது. அதனை நான் கண்டேன். காட்டில் மயில் ஆடியதைக் கண்டேன். (காலம்காட்டும் தொழிற் பெயர்)
  - உ.-ம்: பிறந்தவர் இறப்பர், அதுவே உலக நியதி. பிறந்தவர் இறத்தலே உலக நியதி.

4. வினைமுற்றை வினையாலனையும் பெயராக்கல்.
- ஐ-ம்: அவர் இரண்டு நாளே இங்குத் தங்கியிருந்தார். அவருக்கு எல்லாம் எப்படித் தெரிந்திருக்க முடியும்?
- இரண்டு நாளே இங்குத் தங்கியிருந்தவருக்கு எல்லாம் எப்படித் தெரிந்திருக்க முடியும்?
5. ஒரு வாக்கியத்தை அடைமொழியாக்கல்.
- ஐ-ம்: ஞானப்பிரகாசர் பன்மொழி அறிந்தவர். அவர் தமிழ்ச் சொற்பிறப்பு அகராதி ஒன்றை ஆக்க முனைந்தார். பன்மொழி அறிஞர் ஞானப்பிரகாசர் தமிழ்ச் சொற்பிறப்பு அகராதி ஒன்றை ஆக்க முனைந்தார்.
6. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வினைமுற்றை விலக்கல்.
- ஐ-ம்: வீரன் கையிலே வாளை எடுத்தான். அவன், போர்க்களம் விரைந்தான்.
- கையில் வாளோடு வீரன் போர்க்களம் விரைந்தான்.
7. எண்ணும்மை சேர்த்து இணைத்தல்.
- ஐ-ம்: மாதவி ஆடவில் வல்லவள். அவள் பாடவில் வல்லவள். மாதவி ஆடவிலும் பாடவிலும் வல்லவள்.
- (1) பின்வரும் தனி வாக்கியங்களை ஒரு முற்றுவினை கொண்ட வாக்கியமாக ஒன்றிணைக்க:—
- சித்தார்த்தர் பவனி வந்தார். மக்களின் கரைகடந்த அன்றைக் கண்டார். அவர்களுடைய முகங்களிற் புன்னைக் கூடியும் மகிழ்ச்சியும் கூத்திருந்தன. சித்தார்த்தர் அவற்றை அனுபவித்தார். தாழும் மகிழ்ந்தார்.
- (2) ஒரு முற்றுவினை கொண்டு முடியும் பின்வரும் வாக்கியங்களை ஒன்று தனித்தனி வாக்கியங்களாகப் பகுத்துக் காட்டுக.
- (அ) இன்பம் துங்பத்திலும், யெளவளம் விருத்தாப்பீயத்திலும், அன்பு பிரிவிலும், வாழ்வு மரணத்திலும், மரணம் மீட்டும் பிறவியிலும் முடிகிறது.

(ஆ) அரசன் உத்தரவுக்கிணங்க, மக்கள் யாவரும் விலை யுயர்ந்த ஆடைகளைத் தரித்து, பலவித ஆபரணங்களாலே தம்மை அலங்கரித்துத் தத்தம் வீட்டு வாயில்கள் தோறும் நின்று பேருவகையுடன் இளவரசரை நமஸ்கரிக்க, வறியோர், பிணியோர், முத்தோர் யாவரும் மன்னனுக்கு அஞ்சி மறைவிலிருந்தனர்.

R. S. 13
S. John's College

மணிமேகலை

[மணிமேகலை என்பது தமிழ்லேதோன்றிய பழைய பெருங் காப்பியங்கள் ஐந்தினுள் ஒன்று. சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தா மணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்பவை ஏனைய நான்கு மாம். மணிமேகலை என்னும் மங்கையின் கடையைக் கூறுவதால் இக்காப்பியத்துக்கு இப்பெயர் இடப்பட்டது. மணிமேகலை என்ற காப்பியத்தைச் செய்த புலவர், மதுரைக் கல்வாணிகள் சித்தலைச் சாத்தணர்].

பூம்புகார் நகரில் வாழ்ந்த வணிகர் செல்வனான கோவலனுக்கும் நாடக மகளான மாதவிக்கும் பிறந்த பெண்ணே மணிமேகலை. அவள் பேரழகு வாய்ந்த மங்கையாய் வளர்ந்து வருநாளிலே கோவலன் கொலையுண்டான். அத்துயரந் தாங்காத மாதவி துறவு பூண்டாள்; மணிமேகலையையுந் துறவு வாழ்க்கையில் ஈடுபடுத்த விரும்பினாள். அறவனவடிகள் என்னும் பெளத்தத் துறவியொரு வர் அவர்களுக்கு உறுதுணையாய் இருந்தார்.

ஒருநாள் மணிமேகலை தன் தோழி சுதமதியுடன், மாலை தொடுப் பதற்குப் பூக்கொய்ய மலர்வனஞ் சென்றாள். நெடு நாளாக அவளிடத்து ஆசைகொண்டிருந்த அரசினங் குமாரனான உதயகுமரன் அஃதற்குது தன் தேரிலேறி மலர்வனம் அடைந்தான். அவனது தேரின் மணியொலி கேட்டதும், அவன் நோக்கத்தை முன்பே அறிந்திருந்த மணிமேகலை அஞ்சினாள். அப்போது சுதமதி அங்கி ருந்த பளிக்கறை ஒன்றிலுள் மணிமேகலையைப் போகவிட்டுத் தாழிட்டு வெளியே நின்றாள். அங்கு வந்த உதயகுமரன் மணிமேகலையைக் காணாது மயங்கினான். சுதமதி அவனுக்கு மணிமேகலையின் இயல்பு கூறி, அவன் மனத்தை மாற்ற முயன்றாள். தன் ஆசை நிறைவேறாமையால் அரசகுமாரன், மணிமேகலை வெளியேறும் போது அவளை அடைவதாகச் சிருஞரத்து அவ்விடம் விட்டகள்றான். மணிமேகலையுஞ் சுதமதியும் மலர்வனத்தை விட்டு வெளியேறுவதற்கு அஞ்சிகேயே தங்கினர்.

அப்போது, இந்திர விழாவைக் காண்பதற்குப் பூம்புகார் அடைந்த மணிமேகலை என்னும் தெய்வம், மலர்வனத்திலுள்ள

புத்த பீடிகையை வணங்குவதற்குச் சென்றது. அங்கே மணி மேகலையையுன் சுதமதியையுங் கண்டு, அத்தெய்வம் அவர்களது நிலைமையை அறிந்தது. மாலைக் காலம் ஆனதும் சுதமதி. அவ்விடத்தே அயர்ந்து தாங்கினாள். அப்போது, மணிமேகலா தெய்வம் மணிமேகலை மீது இரக்கங் கொண்டது; அவளை மந்திரத் தால் மயக்கி, வான் வழியாக எடுத்தேகியது. தென்றிசையிலுள்ள, மணிபல்வம் என்ற சிறு தீவிலே, கடற்கரை மனற் பரப்பிலே கிடத்திச் சென்றது.

துயிலெழுந்து மணிமேகலை சுற்றுமுற்றும் பார்த்தாள். அங்குள் எவ்வ அளவித்தும் அவளுக்குப் புதுமையாய்த் தோன்றின. சுதமதி யைக் காணாது அவள் எங்குந் தேடினாள்; அச்சமும் அவலூமங் கொண்டு அழுதாள். இவ்வாறு அழுது நின்ற மணிமேகலையின் மூன்னே, புத்தபீடிகை தோன்றியது. அதைக் கண்டதும் மணிமேகலை தண்ணென்றாள்; தலைமேற் கைகுவித்தாள்; ஆனந்தக் கண்ணீர் ரோர, அதனை மும்முறை வலம் வந்து வணங்கினாள்.

அவ்வமையம் மணிமேகலா தெய்வம் அங்கு வந்தது. அது மணிமேகலையை நோக்கி, “முற்பிறப்பிலே உன் கணவனாய் இருந்த இராகுலன் என்பவனே, இப்பிறப்பில் உதயகுமரனாய்ப் பிறந்துள்ளான்” என்று அவளது பழம் பிறப்பு வரலாற்றைக் கூறியது. பின்னர்ப் பசிப்பினி அகற்றவும் ஆகாயத்திற் செல்லவும் வேண்டும் போது வேற்றுருக்கொள்ளவும் மூன்று மந்திரங்களை மணிமேகலைக்கு உபதேசித்து ஆசிகூறிச் சென்றது.

மணிமேகலா தெய்வம் சென்றபின், தீவிலைகை என்னும் காலற கண்ணிகை அவள் மூன் தோன்றினாள். மணிமேகலையின் வரலாறு கேட்டறிந்த தீவிலைகை, “இத்தீவிற்கு அயலிலுள்ள இரத்தினத் தீவிலே, உயர்ந்து விளங்குஞ் சமந்தகூட மலையின் உச்சியிலே புத்த தேவரின் அடிச் சுவடுகள் உண்டு. அவற்றைத் தொழுது கொண்டு மூன்னொருகால் இங்கு வந்தேன்; வந்தது முதல் இந்திரன் ஏவலால் இப்பீடிகையைக் காத்து வருகிறேன்; என் பெயர் தீவிலைகை; புத்தர் கூறிய அறவழியில் நடப்போர், இப்பீடிகையைத் தரிசிப்பின், தம்முடைய பழம் பிறப்பை உணர்வர்” என்று தன் வரலாற்றையும் பீடிகையின் பெருமையையும் எடுத்துரைத்தாள். மேலும் அவள், “இந்தப் பீடிகைக்கு மூன்னே, கோழுகி என்னும் பொய்கை ஒன்றுள்ளது. அதனுள்ளிருந்து அழுதசுரபி என்ற உண்கலம் ஆண்டுதோறும் வைகாசிப் பூர்ணை நாளிலே தோன்றும்; அக்கலத்தில் இடும் உணவு எடுக்க எடுக்கக் குறையாது. அக்கலம் தோன்றும் நாளும் இந்நாளே” என்று சொல்லி மணிமேகலையை அழைத்துக் கொண்டு கோழுகிப் பொய்கைக்குச் சென்றாள்.

மணிமேகலை கோழுகிப் பொய்கையின் அருகே சென்று, அதனை வலம்வந்து வணங்கினாள். வணங்குதலும், அழுதசரபி என்னும் அட்சய பாத்திரம் நீரின் மேலே தோன்றி, அவள் கையை அடைந்தது. இதனைக் கண்ட தீவுதிலைக் மணிமேகலையின் தவத்தைப் புகழ்ந்தாள்; பசியின் கொடுமையையும் பசித்தோர்க்கு உணவுளிக் கும் அறத்தின் சிறப்பையும் எடுத்துரைத்தாள். அதுகேட்ட மணிமேகலை, “பெரும்பசிவாட்ட, பிறர் இல்லந்தோறுஞ் சென்று இரப்போர் பலருளர்; அவர்களுக்கு உணவுளித்து அவர்கள் முகம் மவர்வதைக் காணவே விழைகின்றேன்” என்று கூறினாள். பின்னர், புத்தபிரானைத் துதித்துவிட்டுத் தான் அறிந்திருந்த மந்திர வளியால், வான் வழியாகத் தன்னுர் வந்தடைந்தாள்.

காவிரிப்பூம்பட்டினம் வந்த மணிமேகலை அறவணவடிகளின் உபதேசப்படி பிக்குணிக் கோலம் பூண்டு, அப்பாத்திரத்தை ஏந்திச் சென்று, கற்புக்கரசியான ஆதிரை என்பாளிடம் முதற் பிச்சை ஏற்றாள். ஆதிரை அழுதசரபியில் இட்ட அன்னம், அள்ள அள்ளக் குறையாமற் பெருகுவதாயிற்று. பிறகு மணிமேகலை, யானனத்தீ என்னும் பசிப்பினியாற் பன்னிரண்டாண்டுகள் பிடிக்கப்பட்டிருந்த காயசண்டிகை என்பாளின் பசிப்பினியைப் போக்கினாள். பசிதீர்ந்த காயசண்டிகை, பசித்தோர் நிறைய வாழும் ஊரம்பலத் துக்குச் செல்லுமாறு மணிமேகலைக்குக் கூறிவிட்டுத் தன் இடத் துக்கு ஏகினாள். மணிமேகலையும் அங்கே சென்று அனைவருக்கும் அழுதசரபியின் உதவியால் உணவு வழங்கினாள். பசித்தோரும் வறியோரும் வயிறார உண்டுமணிமேகலையை வாழ்த்தினர். அவள் செய்த தொண்டு அவனுக்கு மக்களிடையே பெரும் மதிப்பைச்சட்டிக் கொடுத்தது.

மணிமேகலையின் புகழையும் மதிப்பையும் கேள்வியுற்ற உதய குமரனுக்கு அவள் மீதிருந்த ஆசை முன்னிலும் பன்மடங்காக அதி கரித்தது. அதனையறிந்த மணிமேகலை, தான் தனது கயவடிவில் இருந்தால் உதயகுமரன் தன்னை விடாது தொடருவான் என்று எண்ணினாள். அதனால், அருகிலிருந்த சம்பாபதி கோயிலுட் புகுந்து, காயசண்டிகை போன்று உருமாறி, அழுதசரபியுடன் வெளியே வந்தாள். அவள் உருவம் மாறியதை அறியாத உதய குமரன் சிறிது நேரம் காத்திருந்த பின் அங்கிருந்து சென்றாள்.

காயசண்டிகையாக உருமாறிய மணிமேகலை, அந்தாட்டுச் சிறைக் கோட்டத்தை அடைந்தாள். அங்கே பசியால் வருந்தியோருக்கும் மெலிந்தோருக்கும் உணவு வழங்கினாள். அவள் செயலை அந்தாட்டராசன் அறிந்து ஆச்சரியமடைந்தாள். அவள் மணிமேகலையை

அழைத்துத் தான் செய்யத்தக்கது யாதேன வினவினான். மணி மேகலை சிறைக் கோட்டத்தை அறக்கோட்டமாக்கும்படி வேண்டினாள். அரசனும் அதற்கிணையந்து, சிறையிலிருந்தோரை விடுதலை செய்தான். சிறைக்கோட்டத்தை அறக்கோட்டமாக்கினான்.

இதனால், மணிமேகலையின் புகழ் மேலும் வளர்ந்தது. உதய குமரனின் ஆசையும் மேலும் வளர்ந்தது. காயசன்டிகை இருக்கும் இடத்தில் மணிமேகலையும் இருப்பான் என்னினைத்து, உதயகுமரன் மீண்டும் ஊரம்பலத்துக்குச் சென்றான். அப்போது காயசன்டிகையைத் தேடி, அவள் கணவனான காஞ்சனன் அங்கு சென்றான்; தன் மனைவியைக் கெடுக்கவே உதயகுமரன் வந்தான்னை எண்ணி, உதயகுமரனைத் தன் வாளால் வெட்டிக் கொண்றான்.

உதயகுமரன் கொலையுண்டதைக் கண்ட மணிமேகலை, பழைய படி தன் உருமாறினாள். அவன் வெட்டுன்று இறந்தமைக்காக யிக் கும் இருங்கினான். தன் மகன் கொலையுண்டதற்கு மணிமேகலையே காரணமென எண்ணிய அரசன், அவளைச் சிறையிலிட்டான். மகன் இறந்த செய்தி கேட்ட இராசமாதேவி அளப்பெருந் துயரமடைந்தாள்; மணிமேகலைமீது வஞ்சங் கொண்டாள்; பழி வாங்குவதற் காக மணிமேகலையைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்துத் தன்கு அடிமையாக்கிக் கொண்டாள். பின்னர், மணிமேகலைக்குத் தன் அரசன் மனையிற் சொல்லொணாக் கொடுமைகள் செய்தாள்.

மணிமேகலை தன் பொறுமையாலும் தான் கற்ற மந்திரங்களாலும் அவ்விடர்களிலிருந்து தப்பினாள். முடிவிலே அரசி அச்சமுற்று அவளைத் தொழுது, தன் பிழை பொறுக்குமாறு வேண்டினாள்.

மணிமேகலை அவளை மன்னித்தாள்; உதயகுமரனின் பழம் பிறப் புண்மை கூறி, அவளுக்கு அறம் உணர்த்தினாள்; அங்கிருந்து சேர்ந்தாடு சென்றாள்; அங்கே கோயில் கொண்டிருந்த கோவலனையும் கண்ணகியையும் படிம வடிவங்களிற் கண்டு வணங்கினாள்; பின்னர் மந்திர வலிமையால் ஒரு மாதவன் வடிவம் தாங்கி, பல்வேறு சமயக் கணக்கரும் கூறிய கொள்கைகளையெல்லாங் கேட்டாள்; மற்றிலே, காஞ்சிமாதகரிற் சென்று அறவனவடிகள்பாற பொத்தத்துவங்களைக் கேட்டுத் தெளிந்தாள்; “பிறவித் துண்பம் ஒழில் தாக்” என்று அந்நகரிலே தவம் செய்யத் தொடங்கினாள்.

அ. விளக்கப் பயிற்சி

- தமிழில் உள்ள ஜம்பெருங் காப்பியங்களும் எவ்வள?
- மணிமேகலைக்கு மணிமேகலா தெய்வம் உபதேசித்த மூன்று மந்திரங்களும் எவற்றுக்குப் பயன்பட்டன?
- உதயகுமரன் கொலையுண்டதற்கு மணிமேகலை எவ்வாறு காரணமானாள்?
- மணிமேகலை செய்த உயரிய தொண்டு எது? அதனை அவன் எவ்வாறு செய்தாள்?
- பின்வருவோரைப்பற்றிச் சிறு குறிப்பு எழுதுக:—
அறவனவடிகள், மணிமேகலா தெய்வம், தீவதிலகை, காய சண்டிகை, உதயகுமரன்.
- பின்வருவனவற்றின் பொருள் விளங்குமாறு வாக்கியும் களில் அமைத்துக் காட்டுக:—
உபதேசம், பிக்குணி, கோலம், யாக்கை, சிறைக்கோட்டம், அளப்பரும்.
குளுரைத்தல், வலம்வருதல், பழிவாங்குதல், நிறைவேற்றுதல்.
- பின்வருஞ் சொற்களைப் பிரித்துக் காட்டுக:—
பளிக்கறை, பேரழகு, கண்ணுயுக்கிணிய, அளப்பரும், தென்றிசை, கற்புக்கரசி, நன்னெறி.

ஆ. மொழியறிவு

(தன்கூற்று) நேர்கூற்று வாக்கியழும் பிற்கூற்று (நேரல்கூற்று) வாக்கியழும்

- (அ) (i) மணிமேகலை “இரப்போர்க்கு நான் உணவளிப்பேன்” என்று கூறினாள்.
- (ii) மணிமேகலை “நான் எனது சுயவடிவில் இருந்தால் உதயகுமரன் என்னை விடாது தொடருவான்” என்று என்னினாள்.
- (ஆ) (i) மணிமேகலை இரப்போர்க்குத் தான் உணவளிப்பாள் எனக்கூறினாள்.
- (ii) மணிமேகலை தான் தனது சுயவடிவில் இருந்தால் உதய குமரன் தன்னை விடாது தொடருவான் என்று என்னினாள்.

இங்கு 'அ' தொகுதியில் உள்ள முதல் வாக்கியக் கருத்தையே 'ஆ' தொகுதியின் முதல் வாக்கியமும் கூறுகின்றது. அவ்வாறே 'அ' தொகுதியின் இரண்டாவது வாக்கியக் கருத்தையே 'ஆ' தொகுதி யின் இரண்டாவது வாக்கியமும் கூறுகிறது. ஆனால், இரு தொகுதி வாக்கியங்களும் அமைப்பில் வேறுபடுகின்றன.

'அ' தொகுதியில் பணிமேகலை கூறுவது அவள் கூற்றாகவே எவ்வித மாற்றமும் இன்றி மேற்கோட்டு குறியிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது. 'ஆ' தொகுதியில் உள்ள வாக்கியங்கள் மனிமேகலை கூற்றாகவன்றி வேறொருவர் கூற்றாக மாற்றப்பட்டுள்ளன.

ஒருவர் கூறியதை மேற்கோட்டு குறியிட்டு அவர் கூறியவாறே காட்டினால், காட்டப்பட்ட அப்பகுதி வாக்கியம், தன் கூற்று அல்லது நேர் கூற்று எனப்படும். எனவே 'அ' தொகுதியில் உள்ளவை தன் கூற்று வாக்கியங்கள்.

ஒருவர் கூறியதை அவர் கூறியதாக வேறொருவர் கூறும்போது, அக்கூற்று பிறர்கூற்று அல்லது நேரல்கூற்று ஆகின்றது. எனவே 'ஆ' தொகுதியில் உள்ளவை பிறர்கூற்று வாக்கியங்கள்.

தன் கூற்றிலே தன்கூற்றுப் பகுதி மேற்கோட்டு குறியிட்டுக் காட்டப்படும்; பிறர்கூற்றில் மேற்கோட்டு குறி இடப்படுவதில்லை.

தன் கூற்றில் வரும் தன்மை முன்னிலைப் பெயர்களும், இகரச் சுட்டுச் சொற்களும் சேற்று, நாளை முதனிய காலப் பெயர்களும் சில வினாச்சொற்களும் பிறர்கூற்றில் மாற்றம் பெறும். அத்தகைய மாற்றங்களுட் சில வருமாறு:—

	தன்கூற்று	பிறர்கூற்று
(அ) தன்மை முன்னிலைப் பெயர்	நான் நாம், நாங்கள் என் எங்கள், எம் நீ உங்கள்	தான் தாம், தாங்கள் தன் தங்கள், தம் நான், அவன் எங்கள் அவர்கள்
(ஆ) கட்டுச் சொற்கள்	இந்த இவன் இங்கு	அந்த அவன் அங்கு

	இப்பொழுது.	அப்பொழுது
	இன்று	அன்று
	இது	அது
	இவை	அவை
(இ) சில காலப் பெயர்கள்	நேற்று நாளை	முதல் நாள் மறுநாள் அடுத்த நாள்
(ஈ) சில வினைச்சொற்கள்	வா செய் செய்யுங்கள் செய்க செய்யாதீர் செய்யாதே செய்கிறது	போ (செல்) செய்ய செய்யும்படி செய்ய வேண்டும். செய்யக் கூடாது. செய்தது.

பயிற்சி

(அ) பின்வரும் தன்கூற்று வாக்கியங்களைப் பிறர்கூற்று வாக்கியங்களாக எழுதுக:—

- (1) மணிமேகலா தெய்வம் மணிமேகலையை நோக்கி "முற் பிறப்பிலே உன் கணவனாக இராகுவன் இருந்தான்" என்று கூறியது.
- (2) தீவிதிலகை 'மணிமேகலையே, சமந்தகூட மலையின் உச்சியில் புத்தரின் அடிச் சுவடு உண்டு' என்று கூறினாள்.
- (3) மணிமேகலை 'உதயகுமரன் என்னைப் பின் தொடர் வான்' என்று என்னினாள். .

(ஆ) பின்வரும் பிறர்கூற்று வாக்கியங்களைத் தன்கூற்று வாக்கியங்களாக எழுதுக:—

- (1) அரச குமாரன் மணிமேகலை வெளியேறும்போது தான் அவளை அடைவதாகச் சூழுரைத்தான்.
- (2) காயசண்டிகை ஊரம்பலத்துக்குச் செல்லுமாறு மணிமேகலைக்குக் கூறினாள்.
- (3) அரசன் தான் செய்யத்தக்கது யாதென விளவினான்.

4

7

நபி நாயக மான்மிய மஞ்சளி

ஒன்று தெய்வ மொன்றுமத மொன்றுமக்கள் சாதியென
நன்று பெற ஒதியவை நாட்டிதலில் நான்மறையும்
குன்று பெறு திபமெனக் கோத்தனித்துக் காத்தவுங்கள்
துன்று முயர் மாபெருமை சொல்லற் கெளிதேயோ?

சோதி நபி நாயகமே சொல்லற் கெளிதேயோ?

வின்னு மில்லை மன்னு மில்லை மேலுமில்லைக் கிழுமில்லை;
பெண்ணு மில்லை ஆணு மில்லை; பேடுமில்லை மூடுமில்லை;
தன்னு மில்லைச் சூடுமில்லை; சார்ந்தகர ணாதிகளின்
கண்ணு மில்லை யேகமென்ற கத்தனிலை நத்தேமோ?

கருணை நபி நாயகமே, கத்தனிலை நத்தேமோ?

ஆதியொருவன் ரொழுகை யைவேலை நோன்புடைமை
போதியநல் லேழைவரி புக்கமக்கா ஹஜ்ஜைந்தும்
நீதிமிகு சன்மார்க்க நேரமையவென் நோதிமுதன்
மாதிரியா முன்னின்ற வள்ளன்மை யென்னேயோ?

மன்னர் நபி நாயகமே, வள்ளன்மை யென்னேயோ?

செங்கதிரும் தன்மதியும் சேரவிரு கைத்தலத்தில்
தங்கவைத்துப் பைம்பொன்னிதி தந்திறைமை ஸந்தாஹும்
துங்கமிகு சாந்திநலம் தோய்ந்தபரி சுத்தநிலை
யெங்கணைறி யென்றுரைத்த திப்புவியு மொப்பாதோ?

ஏந்தனபி நாயகமே யிப்புவியு மொப்பாதோ?

வள்ளுசமற்ற நெஞ்சமொடு வல்லவனை கஃபாவில்
தஞ்சமென நின்றிறைஞ்சித் தாழ்பொழுதி ஹுங்கழுத்தில்
மிஞ்சதுகி விட்டிருக்கி வேதனைசெய் வீணனையும்
அஞ்சலெனக் காத்தனித்த வண்புடைமை யென்னேயோ?

ஆசி நபி நாயகமே, வண்புடைமை யென்னேயோ?

வாய்ந்தபெரு நாள்வரிசை வாங்கினல்கத் தந்தையின் றி
யோய்ந்தமுத வேழமைகற் குள்ளுடைடந்து நீராட்டித்
தோய்ந்தநறும் பட்டுடுத்தித் தூக்கியிரு தோட்டுணைகொண்
டேய்ந்தமதினாப் பள்ளிபுக்க வின்னருளு மென்னேயோ?

இன்பதபி நாயகமே, இன்னருளு மென்னேயோ?

முன்னபியும் பின்னபியும் மூவுலகு மேததெடுக்கும்
நன்னபியு மிஸ்லாத்தி னாயகருந் தாயகரும்
பன்னபியு முன்னெனகிழ்ந்து பத்தியிகப் போற்றிசெயும்
மன்னபியு மான்தங்கள் மான்பென்ன மான்பேயோ?

வாசனபி நாயகமே, மான்பென்ன மான்பேயோ?

மக்களிடை தாழ்வுயர்வு வன்மை மென்மை தீஸ்டாமை
மிக்ககுல பேதமுதல் வேற்றுமையே லாமொறுத்துத்
தக்கசம தத்துவமாந் தன்னிழற்கி மூக்கி யென்றும்
தொக்கவருள் கூர்ந்து வந்த துய்ய நிலை பொய்யேயோ?

சோதி நபி நாயகமே, துய்யநிலை பொய்யேயோ?

முடியாட்சி யென்றுமுழு மோசநிலைக் காளாக்குத்
தடியாட்சி நீத் தொறுத்துச் சர்வசன நாயகமாங்.
குடியாட்சி தோற்றவடி கோவி முதன் மாதிரியாப்
பாடியாட்சி செய்த தங்கள் பாரமதி யென்னேயோ?

பான்மை நபி நாயகமே, பாரமதி யென்னேயோ?

சதாவதானி செய்குத் தம்பிப் பாவலர்

விளக்கக் குறிப்புகள்

சதாவதானி செய்குத் தம்பிப் பாவலர், நானுசில் நாட்டில், கோட்டாறு என்னும் பதியிற் பிறந்தவர். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவராய் விளங்கிய இவர், நபி நாயக மான்யிய மஞ்சரி, கல்வத்து நாயகம், இன்னிசைப் பாமாலை, சம்சத்தாசின் கோவை, சுனி வோத்தமன் கோவை, அழகப்பக் கோவை, திருக்கோட்டாற்றுப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, திரு நாகூர்த் திரிபந்தாதி முதலிய நூல் களை இயற்றியுள்ளார். இவரது தோற்றம் 31.7.1874. மறைவு 13.2.1950.

அ. விளக்கப் பயிற்சி

1. நபிகள்நாயகம் அவர்களின் மா பெருமை சொல்லறகெனி தானதன்று என்பதற்குப் புலவர் வைற்றை எடுத்துக் காட்டுகிறார்?
2. சன்மார்க்கத்தின் ஐந்து அம்சங்களும் எவை?
3. எதனைக் குறித்து “இப்புவியும் ஒப்பாதோ” எனப் பாவலர் கேட்கிறார்?
4. ‘துகில் இட்டிருக்கி வேதனைசெய் வீணனை’ நபிகள் நாயகம் என்ன செய்தார்கள்?
5. நபிகள் நாயகம் யாரைச் சமந்துகொண்டு பள்ளிக்குச் சென்றார்கள்? ஏன்?
6. நபிகள் நாயகத்தின் சிறப்பு என்ற தலைப்பில், சிறுகட்டுரை எழுதுக.
7. பின்வரும் சொற்களை வைத்து வசனங்கள் ஆக்கி எழுதுக:- நான்மறை, செங்கதிர், குலபேதம், வீணன், குடியாட்சி, தீண்டாமை.
8. பிரித்தெழுதுக:
கோத்தளித்து, கரணாதிகள், ஜவேளை, பைம்பொள், நின்றிறைஞ்சி, இட்டிருக்கி, பட்டுடுத்தி, முவலகு, தாழ்வுயர்வு, தண்ணிழற்கீழ்.

ஆ. மொழியறிவு

ஒருமொழி—தொடர்மொழி—பொதுமொழி

தாமரை என்னும் சொல் தாமரைக் கொடியை உணர்த்தும் போது ஒரு மொழியாகும். ‘பாய்கின்ற மரை’ என்னும் பொருளிலே தா (வ) ம + மரை எனப் பிரித்துக் கூறும்போது இருமொழி ஆகும். இதனைத் தொடர்மொழி என்பர். ஆகவே, தாமரை என்னுஞ் சொல் தனிமொழியாய் நின்று ஒரு பொருளையும், தொடர்மொழியாய் நின்று வேறு பொருளையும் உணர்த்தும். இவ்வாறு வரும் மொழி பொதுமொழி எனப்படும்.

ஆகவே, மொழிகள் மூன்று வகையாக வகுக்கப்படும்: அவை
 (1) ஒரு மொழி
 (2) தொடர்மொழி
 (3) பொதுமொழி என்பன.

இரு மொழி என்பது ஒரு பொருள் கருதி வருவது.

உ-ம்: காடு, ஓலி, நிலம் முதலியன.

காமர் நெடுங்காடு”, ‘காடு அதிர்ந்தது’ என்பன தனிமொழி கள் பல சேர்ந்து தொடர்மொழிகளாய், முறையே காட்டின் இயல் பையும், காட்டில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியையும் உணர்த்தும் தொடர் மொழிகள். இராப்பகல், சேர சோழ பாண்டியர், நிலங்கடந்த நெடுமால் என்பனவும் தொடர்மொழிக்கு உதாரணங்களாம்.

தாமரை, என்ற சொல் பொதுமொழி என்பது மேலே விளக்கப் பட்டது. இவ்வாறே “வேங்கை” என்பதும் புவியை உணர்த்தும் போது ஒரு மொழி; வே (கு) ம+கை எனப் பிரிக்கப்பட்டு, “வேகுங்கை” எனப் பொருள் கொள்ளுயிடத்துத் தொடர் மொழி யாம். எனவே, வேங்கை என்னும் ஒரு சொல்லே ஒரு மொழியாக வும் தொடர் மொழியாகவும் வருதலின், அதுவும் பொதுமொழி ஆயிற்று. இவை பற்றி மேலும் அறிவதற்கு நன்றாற் குத்திரம் 259, 260 ஐப் பார்க்கலாம்.

பின்வருவன் ஒரு மொழியா, தொடர்மொழியா, பொது மொழியா என்பதைக் காரணத்துடன் கூறுக:

நிலம், நடந்தரன், வா, நாவன்மை, கைவன்னாம், செவிப் புலன், தங்கை, நங்கை, எங்கண்.

சமுத்து நாட்டுப் பாடல்கள்

மனிதனை விலங்குகளிலிருந்து பிரித்துக் காட்டும் பண்பு, அவனுடைய சிந்திக்கும் ஆற்றல்கள், அவனுடைய மொழியாற்றலே என்னும் கருத்து, இக்காலத்தில் வலுப்பெற்று வருகின்றது. கருத்து வெளிப்பாட்டுக்கு அடிப்படையாக அமையும் மொழியாற்றல் மனிதனுக்குக் கிடைத்த மிகச் சிறந்த கொடை என்றே கூறல் வேண்டும். இந்த மொழியாற்றல் மூலமாக மனிதன் தன் உள்ளத்து உணர்வுகளை இசையூட்டிய சொற்களால் வெளிப்படுத்தும்போது அவனுடைய தனித்துவ ஆற்றலை நன்கு விளங்கிக் கொள்ளலாம். பறவைகள் இசையூடன் பாடுகின்றன. ஆணால், மனிதனைப் போல் அவை இசை கலந்த சொற்களாற் பாட முடியாது. பழங்கால மனிதனின் பாடல்கள் சிக்கலில்லாத இலகுவான ஒசையமைப்பினை உடையனவாகவே அமைந்தன.

பழங்கால மனிதர் தங்களுக்கேற்ற வகையில் இப்பாடல்களை அமைத்துக் கொண்ட போதிலும், அவை தற்கால இசைப்பாடல்கள் என்று கூறத்தக்க வகையில் எந்தவித விதிகளையும் பின்பற்றி யனவாக அமையவில்லை. இவ்வாறு எனிமையும் பண்படாத் தன்மையுங் கொண்ட பாடல்களைப் பிற்காலத்திலே துறைபோய் வல்லுநர் சிலர், பண்படுத்தி அவற்றுக்கு யாப்பமைதி, இசையமைதி ஆகியவற்றை இலக்கண விதிகள் வாயிலாகக் கூற முற்பட்டபோது செம்மையான தற்கால இசை தோன்றியது எனலாம். ஆகவே, கற்றவர் கையிலே சேர்ந்து பண்படுத்தப்பட்ட மக்கள் பாடல்கள் ஒருபுறமும் கற்றவர்கள் பார்வைக்கு உட்பட்டபோதும் பெரும்பான்மை மக்களோடு பின்னிப் பினைந்து பண்படுத்தப் படாதனவாகிய மக்கள் பாடல்கள் இன்னொரு புறமும் இருக்கின்றன. இவற்றுள் இரண்டாவது வகையினையே நாம் இங்கு நாட்டுப்பாடல்கள் என்று கருதுகின்றோம்.

‘ஆடிப்பாடி வேலை செய்தால் அலுப்பிருக்காது’ என்பது தொழிலாளர் அறிந்த உண்மை.

ஆகவே, தொழிலுக்கு ஏற்ற வகையில், தம் எண்ணம், உணர்வு ஆகியவற்றினையொட்டிய பாடல்களைத் தொழிலாளர் பாடியது

ஆஉச்சரியமில்லை. தொழிலோடு தொடர்புடைய நாட்டுப் பாடல் கள் இந்த வகையிலேதான் தோன்றின.

“ஏற்றநீர்ப் பாட்டி னிலையினி ரூம் நெல்லிடிக்கும்
கோற்றெராடியார் குக்குவெனக் கொள்க மொலியினி ரூம்
கண்ண மிடிப்பார் தனு சுவையிருந்த பண்களிலும்
பண்ணை மடமார் பழகுபல பாட்டி.னிலும்.”

என்று பாரதியார் சில தொழில் முறை நாட்டுப் பாடல்களில், தாம்மனம் பறிகொடுத்ததைப் பற்றிக் கூறுகிறார். ஈழத்துத் தொழில் முறை நாட்டுப் பாடல்களிலே பெரும்பாலானவை விவசாயத் தொழிலை ஒட்டியனவாகவே உள்ளன. மட்டக்களப்புப் பொலிப் பாட்டு, ஏர்ப்பாட்டு ஆகியன இந்த வகையில் அடங்குவனவே.

“பொலி பொலி தாயே—பொலி தம்பி ரானே பொலி
பூமி பொலி பூமா தேவித் தாயே
மண்ணின் களமே மாதாவே நிறை களமே
பொன்னின் களமே பூமாதேவி
அம்மா பொலி பொலி பொலியே”

என்னும் பொலிப் பாட்டினையும்

“மூலை வரம்போரம்— செல்லா நி
முடுகி வளை நல்ல கண்டே
“ஓடி நடகண்டே— செல்லா நி
உறுதி யுள்ள காலாலே”

என்னும் ஏர்ப்பாடல்களையும் உதாரணமாகக் காட்டலாம். இவங்கையின் கடலோரப் பிரதேசங்களில் வாழும் மீன்பிடி தொழிலாளர் மத்தியிலே அவர் தொழிலையாட்டிச் சில நாட்டுப் பாடல்கள் உண்டு.

கடவுளரைக் குறித்துப் பாடும் வணக்க நாட்டுப் பாடல்கள், பெரும்பாலும் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்தவை. அம்மன் பள்ளுவசந்தன், பிள்ளையார் வசந்தன், மழைக்காவியம், குளிர்த்தியப் பாடல்கள் ஆகியன இவ்விசையிற் சேர்த்தென்னக் கூடியனவாகும்.

“சீர் கொண்ட புகழ்க் காரை நகரில் வாழ்—மாதாவின் புகழ்
செந்தமிழ் வசந்தன் சிந்திசை பாடவே
கார் கொண்ட புகழ்க் கரட மும்மத— மருதூ ரைங்கரன்
கற்பகப் பொற்பதம் எப்போதும் போற்றுவாம்”.

என்பது அம்மன் பள்ளு வசந்தன். மழைவேண்டி நிற்கும் வேளாண்மை மக்கள், கண்ணகை அம்மனை முன்னிறுத்தி மழை

வேண்டுவதாகப் பாடல்கள் பாடுவர். உடுக்கு என்னும் வாத்தியத் துடன் இனிமையாகப் பாடப்படுபவை இப்பாடல்கள், எடுத்துக் காட்டாக.

“கப்பல் திசை கெட்டது கரைக்குள் அடையாதோ
கட்டையினில் வைத்த பின் மற்றுயிர் கொள்ளாதோ
உப்பள மதிற்பதர் விதைக்க முளை யாதோ
உத்தரமும் ஊமைய ஞுரைக்க அறியாணோ”

“இப்பிறவியர் குருடு இப்ப தெளியாதோ
எப்பாமா மழை தருவ தென்றினி திருந்தாய்
தப்பினால் உலகமுறு வார்கள் துயர் கண்டாய்
தற்பரா பரனுதவி சக்தி கண்ண கையே”

என்ற பாடல்களைக் காட்டலாம். உடுக்குடன் பாடுதற்குச் சிந்து மெட்டிலே அமையும் பாடல்களானமையால், மழைக்காவியப் பாடல்களை ‘உடுக்குச் சிந்து’ என்னும் வழங்குவர். குளிர்த்திப் பாடல்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரும் பாடலைக் குறிப்பிடு கிறோம்.

“கொக்கினமும் புன்னும்
குரலோசையுங் கேட்டு
தக்க வழி நடந்த
தாயே குளிர்ந் தருள்வாய்”

கொண்டாட்டப் பாடல்கள் என்ற பிரிவினுள், பெரும்பாலும் மட்டக்களப்புப் பகுதித் தொழிற் பாடல்களும் வணக்கப் பாடல் களுக்கு சேருகின்றன. ஆனால், சில விழாக் காலங்களுக்கெனப் பாடப்படும் நாட்டுப் பாடல்கள் உண்டு. கதிர்காம உற்சவத்தின்ற தொடங்கவிருக்கும்போது மட்டக்களப்பிலிருந்து கால் நடையாக அங்கு செல்லும் யாத்திரிக்கள் வழி நடைக்கு உற்சாக மூட்டும்படியாகப் பல பாடல்களைப் பாடிச் செல்வர். யாழிப்பானத்திற் செல்வச் சந்திதி முருகன் திருவிழாக் காலங்களில் அங்கு காவடி எடுத்துச் செல்லோர் பாடும் பாடல்களும் இத்தகையனவே. வைகாசி மாதம் இலங்கை நாட்டில் இந்துக்களும் பெளத்தர்களும் விழா எடுக்கும் காலமாகும். இந்துக்கள் கண்ணகைத் தெய்வத்துக்கு விழா எடுப்பர். மட்டக்களப்பில் இது விசேடமாகக் கொண்டாடப்படும். அக்காலத்திற் படிப்பதற்கெனச் சில வசந்தங், குளிர்த்தி, காவியப் பாடல்கள் உண்டு.

பொழுதுபோக்குப் பாடல்கள் என முசற்று வசந்தன், கும்யி வசந்தன், ஊஞ்சல் வசந்தன் ஆகியவற்றை முதற்கண் குறிப்பிடலாம். பெண்கள் பொழுதுபோக்குக்காக நடாத்துங்கில விளையாட்டுகளை ஒட்டியே இப்பாடல்கள் அமைகின்றன.

“சந்தனத்தாற் கால் நடப்பு—நல்ல
தங்கவளை தான் போட்டு
அந்தரத்தே ஊஞ்சல் கட்டி—உதைத்
தாடிடுவோம் வா தோழி”

என ஊஞ்சல் வசந்தன் பாடலொன்று அமைகிறது. கிட்டிப் புள்ளு அடித்து விளையாடும் சிறுவர்களுக்குத் தெரிந்த பாடலாக,

“ஆலையிலே சோலையிலே
ஆலம் பாடிய சந்தையிலே
கிட்டிப் புள்ளும் பம்பரமும்
சிறுகியடிக்கப் பாலாறு”

என்பது அமைகின்றது.

பெண்களுக்கே உரிய பாடல்களாகத் தாலாட்டு, கும்யி, ஊஞ்சறபாடல்கள் அமைகின்றன. தாலாட்டுப் பாடல்கள் உலகெங்குமே உள்ளன. எல்லா மொழிகளிலும் உண்டு. யாழிப்பாணத் தாய் பின்வருமாறு தன் குழந்தையைத் தாலாட்டுகிறாள்:

“ஆரடித்து நீரமுதிர்
அழுத கண்ணில் நீர் தனும்ப?
பேரை உரைத்தாக்கால்
பெரு விலங்கு பூட்டிடுவேன்”

“அத்தை மடி மேலும்
அம்மான் மார் தோன் மேலும்
வைத்து முத்தாட்டும்
மரகதமே கண் வளராய்”

மன்னார்ப் பகுதியைச் சேர்ந்த பெண் ஒருத்தியின் மனக்கலக்கத் தைப் பின்வரும் பாடலின் மூலம் நாம் உணரக் கூடியதாய் உள்ளது.

“பால் போல் நிலவெறிக்கப்
பார்த்திலே சோறு தின்ன—ஒரு
பாலன் விளையாடப்
பாக்கியந்தா ஆண்டவனே”

சாதாரண மக்கள் பாடும் பாடல்களாக நாட்டுப் பாடல்கள் அமைந்த போதிலும், அவற்றுள்ளே கவிதைக்குரிய ஒத்திசை, இலயம் ஆகியன காணப்படுகின்றன. இதற்குக் காரணம் இந்தாட்டுப் பாடல்கள் மக்களின் உண்மை உணர்வினை வெளிப்படுத்துவதோகும். ‘உள்ளத்திலே உண்மை ஒளி உண்டானால், வாக்கி விலே ஒளி உண்டாகும்’ என்பதற்கு இப்பாடல்கள் சான்றாகின்றன.

கலாநிதி அ. கண்முகதாஸ்

அ. விளக்கப் பயிற்சி

1. பழங்கால மனிதனின் பாடல்கள் எப்படிப்பட்டவை?
2. ஈழத்து நாட்டுப் பாடல்கள் எவ்வெந்த தொழில்களை ஒட்டியவையாக உள்ளன?
3. உடுக்குச் சிந்து பாடுவதன் நோக்கம் யாது?
4. பெண்களுக்குரிய நாட்டுப் பாடல்கள் எவ்வ எவ்வ?
5. உங்கள் ஈயில் வழங்கும் ஒப்பாரிப் பாடல் ஒன்றையும் வேற்றுநாட்டுப் பாடல்களையும் பெரியவர்களிடம் கேட்டு எழுதிக் கொள்ளுங்கள். அவற்றை இசையுடன் பாடுங்கள்.
6. பின்வரும் சொற்களை வைத்து வாக்கியங்கள் ஆக்கி எழுதுக: துறைபோதல், உப்பளம், பதர், குளிர்த்தி, கண்வளர்தல், சான்று.

ஆ. மொழியறிவு

சொற்களின் தொழிற்பாடு பற்றிய வகையிடு

பெயர்ச்சொல், விளைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல்

‘கண்ணன் குளிரினால் நனி வருந்தினான்’

இங்கு கூறப்பட்ட வாக்கியத்தில் ‘கண்ணன்’ பெயர்ச்சொல், ஆச்சொல் வாக்கியத்தின் எழுவாயாக நிற்கிறது; வருந்தினான் வினைச்சொல். அது வாக்கியத்தின் பயனிலையாக நிற்கிறது; ‘குளிரினால்’ என்பதில் உள்ள ‘ஆல்’ என்பது இடைச்சொல். ஆல் என்பது தனித்துப் பொருள் உணர்த்தாது. அது குளிரி என்ற பெயர்ச் சொல்லைச் சார்ந்து மூன்றாம் வேற்றுமைப் பொருளைத் தருவதால் இடைச்சொல்லாகிறது. வாக்கியத்தின்

பெயர்ச் சொல்லவேயும் வினைக்சொல்லவேயும் இனைக்கும்போது பல்வேறு வகையிலே பொருளை வேறுபடுத்துவதற்கும் கருத்துக் களைத் திட்பநுட்பமாக வெளியிடுவதற்கும் இடைச் சொற்கள் பயன்படுகின்றன.

இடைச்சொல் வகைகள்

1. சொல் ஆக்கத்திற்கு உதவுவன:

உ-ம்: அன், ஆன், அள், ஆள், அத்து, அம், இன்,
(விகுதி இடைநிலை சாரியை உருபுகள்).

2. ஒவிக்குறிப்பு உணர்த்தும் இடைச்சொற்கள்:

உ-ம்: கட கடென, நெறு நெறென.

3. பெயர்ப் பொருளை வேறுபடுத்துவன:

உ-ம்: ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண், போன்ற வேற்றுமை உருபுகள்,

4. ஒப்புப் பொருள் உணர்த்துவன:

உ-ம்: போல், புரைய, ஒப்ப, உறழ், மான், அனன், தேர், நிகர்.

5. தத்தம் பொருளை உணர்த்துவன:

உ-ம்: ஆகா, ஒகோ, சும்மா, வாளா, அந்தோ, ஜேயா.

உரிச்சொல்

மேற்கூறப்பட்ட உதாரணத்தில் ‘நவி’ என்ற உரிச்சொல் வருந்தினான் என்ற பயனிலைக்கு அடைமொழியாக வருகிறது. சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி என்பன உரிச்சொற்களுக்குச் சில உதாரணங்களாகும். சில உரிச்சொற்கள் பெயருக்கும், வினைக்கும் அடையாக வரும்.

உ-ம்: ‘ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று’ என்பதில் ‘சால’ என்பது நன்று என்ற குறிப்பு வினைமுற்றுக்கு அடையாக வருகிறது.

‘ஒடுமீன் ஓட உறு மீன் வருமளவும்’ என்பதில் ‘உறு’ என்பது மிகுதிப் பொருளிற் பெரிய என்னுங் கருத்தைத் தந்து மீன் என்ற பெயர்ச் சொல்லுக்கு அடையாக வருகிறது.

சொற்களின் இயல்பு பற்றிய வகையீடு

தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆளப்படுகின்ற சொற்களை இயற்சொல், திரிசொல், திணச்சொல், வட்சொல் என நான்கு வகையாகத் தமிழ்

இலக்கண நூலாசிரியர் வகுத்துள்ளனர். இவற்றுள் இயற் சொல் அந் திரிசொல்லுந் தமிழ் மொழிக்கே உரியவை. இவை தொழிற் பாடுபற்றிப் பெயர், வினை, இடை, உரி என்று தனித் தனியே விகற்பப்படும். திசைச் சொல்லும் வட்சொல்லும் வேற்று மொழி களிலிருந்து தமிழில் வந்து கலந்த சொற்கள். இவை பெரும்பாலும் பெயர்க்கொற்களாகும்.

1. கற்றோரும் மற்றோரும் இயல்பாகப் பொருளுணர்ந்து வழங்குஞ் சொல் இயற்சொல் எனப்படும்.

உ-ம்:	பெயர் இயற்சொல்:	மண், மரம் முதலியன
	வினை இயற்சொல்:	நடந்தான், வந்தான் முதலியன
	இடை இயற்சொல்:	ஐ, ஆல், கு முதலியன
	உரி இயற்சொல்	நட, வா, இனிமை முதலியன

2. இயற்சொல்லின் வேறுபட்டு, அரிதிற் பொருளுணரப்படு கின்ற இலக்கிய வழக்குச் சொல் திரிசொல் எனப்படும்.

உ-ம்:	பெயர்த் திரிசொல்:	கிள்ளை (கிளி), விலங்கல் (மலை) முதலியன.
	வினைத் திரிசொல்:	செப்பினான், கிளந்தான் (சொன்னான் என்பது பொருள்) முதலியன
	இடைத் திரிசொல்:	அன்ன, புரைய முதலியன.
	உரித் திரிசொல்:	உறு, முதலியன.

3. செந்தமிழ் நாட்டைச் சூழ்ந்த நாடுகளில் வழங்கும் மொழிகளி லிருந்து தமிழில் வந்து வழங்குஞ் சொல் திசைச் சொல் எனப்படும்.

4. தமிழ் நாட்டுக்கு வடக்கே வழங்கிய ஆரிய மொழியிலிருந்து, தமிழ் நடைபெற்றுத் தமிழில் வழங்குஞ் சொல் வட்சொல் எனப்படும்.

இக்கால மொழிநூலார் கொள்கைப்படி வட்சொல் உட்பட உலகில் உள்ள ஏனைய மொழிகளிலிருந்து தமிழில் வந்து வழங்கும் சொற்கள் திசைச் சொல்லின் பாற்படும்.

- உ-ம்: (1) வடமோழி: புத்தகம், இலக்கணம், வசனம், இருதயம் முதலியன.
- (2) போர்த்துக்கேய மொழி: கடுதாசி, அறுமாரி, அவாங்கு, அன்னாசி, வாங்கு, கதிரை, சாவி, பீங்காள், கோப்பை, ஏவம், யன்னல், வராந்தை முதலியன.
- (3) ஒல்லாந்த மொழி: உலாந்தா, கக்கூசு, சாக்கு, துட்டு, தோம்பு முதலியன.
- (4) பிரெஞ்சு மொழி: பட்டாளம், துருப்பு, குசினி முதலியன.
- (5) மலையாள மொழி: தளவாடம், கொச்சி முதலியன.
- (6) தெலுங்கு மொழி: கொலுசு, சந்தடி, சலவை, விருது முதலியன.
- (7) ஆங்கில மொழி: பெங்கில், இறப்பர், இஞ்சிளியர், அப்பீல், மோட்டர்க் கார், மைல் முதலியன.
- (8) இந்தி மொழி: அச்சா, தயார், வாபச (வாபஸ்), சமாச்சாரம் முதலியன.
- (9) சிங்கள மொழி: தோடை, வற்றாளை, முருங்கை முதலியன.

தற்காலம்

ஒவ்வொரு மாநிலத்தில் தமிழில் வழங்கும் பிறமொழிச் சொல், அதாவது பிறமொழிச் சொல்லுக்கும், தமிழ் மொழிக்கும் பொது யான எழுத்துக்களால் அமைந்த சொல் 'தற்சமம்' எனப்படும்.

உ-ம்: கமலம், காரணம், குங்குமம், பெங்கில் முதலியன.

தற்பவம்

தமிழிலே திரிந்து வழங்கும் பிறமொழிச் சொல் அல்லது பிற மொழிக்குச் சிறப்பான எழுத்துக்களையுடைய சொற்கள், தமிழ் ஒனியமைப்பு முறைக்கேற்பச் சிதைந்து வழங்குமிடத்து அவை தற்பவம் எனப்படும்.

உ-ம்: அரசன், அமைச்சர், அரங்கம், ஆசாரம், நாகரிகம், இலத்திரன், இந்தோர் முதலியன்.

மார்க்கோ போலோ கண்ட ஈழமும் தயிமகமும்

[மார்க்கோ போலோ இத்தாலியிலுள்ள வெளிஸ் மாநகர ரத்தில், 1254 ஆம் ஆண்டு நிக்கொலோ போலோ என்பவர் குக்கு மகனாய்ப் பிறந்தவர். தமது பதினாறாம் வயதிலே, தந்தையாருடனும் சிறிய தந்தையாருடனும் சீன தேசத்துக்குப் பிரயாணங்கு செய்து, சீனப் பேரரசனான கூபிளைகான் என்பவனுடைய நம்பிக்கைக்கு ஆளாகியவர் அந்தப் பேரரசனுடைய சேவையில் அமர்ந்து, அவனுடைய நூதராய்ப் பேரரசின் எல்லைகளுக்குள்ளும் அப்பாலும் பிரயாணங்கு செய்து, கீழத் தேச நாகரிகத்தைக் கண்டறிந்தவர்; தாம் கண்டவற்றையும் கேட்டவற்றையும் அவ்வப்போது குறிப்பும் புத்தகங்களில் எழுதி வைத்துப் பின்னர் தமது சொந்த நாட்டுக்கு மீண்டபோது, மிகச் சிறந்த பிரயாண நூலொன்றைத் தொகுத்து முடித்தவர்.]

மார்க்கோ போலோ தமது பிரயாணங்களில் இலங்கைக்கும் வந்துள்ளார்; தமிழ் நாட்டுக்கும் சென்றுள்ளார். இலங்கையைப் பற்றியும் தமிழ் நாட்டைப் பற்றியும் பல சுவையான செய்திகளைத் தமது நூலிலே கூறியுள்ளார். இற்றைக்கு எழுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன், நமது நாட்டைப் பற்றியும் தமிழ் நாட்டைப் பற்றியும் வேற்று நாட்டுப் பிரயாணியொருவர் கூறியவற்றை அறிய உங்களுக்கும் ஆவல் இருக்குமல்லவா? அவருடைய கூற்றிலேயே இச்செய்திகள் ஓரளவு கருக்கித் தரப்படுகின்றன].

“நான் தாயகத்துக்குத் திரும்பும் வழியில் ஜீலன் (இலங்கை) என்னும் தீவைக் கண்ணுற்றேன். இத்தீவு அந்தமான் தீவிலிருந்து ஆயிரம் மைல் தொலைவில் உள்ளது. இதற்கு முன் இத்தீவைப் பற்றிப் பலர் சொல்வைக் கேட்டிருக்கின்றேன். இந்தியாவுக்குத் தெற்கேயுள்ள இத்தீவு, உலகிலே எழில்மிக்க தீவுகளுள் ஒன்றாகும். தற்பொழுது இதன் பரப்பு விசாலமானதாயிருப்பினும் முன்னர் இதனைக் காட்டிலும் அளவிற் பெரியதாய் இருந்ததென்று கூறுகின்றனர். வடக்கேயிருந்து வரும் புயல் மிக உக்கிரமாக வீசுவது ஊல் இங்குள்ள மலைகளிற் சில பகுதிகள் அரிக்கப்பட்டுக் கடலடி

யில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றன. இக்காரணத்தாலே இதன் பரப்பளவு கருங்கியுள்ளது.

“இந்தாட்டை ஆனும் அரசன் கூபிளைகானுக்கோ, வேறொருக் குமோ திறைசெலுத்துபவன் அல்லன். வானிலை வெப்பமாயிருப்பத னால், இங்கு வாழும் ஆண்களும் பெண்களும் மிகவும் குறைவான ஆடைகளையே அனிந்து திரிகின்றனர். பாலையும் இறைச்சியையும் அரிசியையும் உணவாகக் கொள்வதோடு, ஒருவகை மரங்களிலிருந்து இறக்கப்படும் திரவத்தையும் பருகுகின்றனர். அந்த மரத் தின் கிளையொன்றைக் கூரிய ஆயுதத்தினாற் சீலி, அதிலிருந்து வடியும் திரவத்தை முட்டியில் ஏந்தி மதுபானமாக உட்கொள்ள கின்றனர்.

“இத்திலே, உலகில் வேறெங்கும் காணப்படாத விலையுயர்ந்த செந்திற இரத்தினக் கற்கள் (மாணிக்கம், கெம்பு, பதுமராகம்) உற்பத்தியாகின்றன. இவை தவிர, வேறு பல இரத்தினக் கற்களும் உள்ளன. அந்த இரத்தினங்களுக்கெல்லாம் அணிகலம்போல விளங்கும் தலைசிறந்த மாணிக்கக் கல்லொன்று அரசனிடம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது ஒரு மனிதனின் புயத்தளவு தடிப்பானது; மாசற்றது; எக்கோணத்திலிருந்து பார்த்தாலும் மிக்க அழகுடன் விளங்குவது; செந்தியைப் போற் கூடர்விடுவது. அதன் விலையை எவ்ராலும் மதிப்பிட, முடியாதது. அக்கல்வின் சிறப்பையும் மதிப்பையும் கேள்வியுற்ற சினப் பேரரசனான கூபிளைகான், தன் தூதர் களை இம்மன்னனிடம் அனுப்பி, அவ்விரத்தினத்தைத் தனக்குக் கொடுத்துவிடுமாறு வேண்டினான்; அதற்கீடாக ஒரு நகரத்தின் பெறுமதியையே தருவதாகவும் கூறினான். இலங்கை மன்னன் சினப் பேரரசவின் கோரிக்கைக்கு இனங்க வில்லை. ‘இவ்வுலகிலுள்ள செல்வம் அனைத்தையும் கொடுத்தாலும், தேடற்கரிய திரவியமான இக்கல்லை நான் விற்கமாட்டேன்; என் முன்னோரிடமிருந்து வழிவழியாக வந்த இதனை, என் இராச்சியத்துக்கு வெளியே போகவும் விடமாட்டேன்’ என்று அவன் சினப் பேரரசுக்கு விடையனுப்பினான்.

6. இத்திலே, விண்ணனை முட்டும் உயர்ந்த மலையொன்று உள்ளது. செங்குத்தாய்ச் செல்லும் இதன் உச்சியை இலகுவில் அடைத்து இயலாது; இடரான இடங்களிற் பாற்றமிலே மாட்டப்பட்டுள்ள இரும்புச் சங்கியைப் பற்றிக்கொண்டுதான் இதன் உச்சியை அடையலாம். உச்சியிலே ஆதித் தந்தையாகிய ஆதாமுடைய கல்லறை உள்ளதன்று இங்கு வர்கும் முள்ளும்கள் சொல்லுகின்றனர். புத்த சமயத்தவரோ, தங்கள் சமய முதல்வரர்கிய சாக்கிய முனியின் நினைவுச் சின்னம் அங்கே உள்ளதாக நம்புகின்றனர். இந்த

நம்பிக்கையினால் இன்று தூர நாடுகளிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இம்மலையில் ஏறுவதற்காக இங்கு வருகிறார்கள். இந்த யாத்திரிகர்களுக்குக் காட்டுவதற்காகப் புத்த பெருமானுடைய சில மயிர்களும், பற்களும், அவர் நீர் பருகப் பயன்படுத்திய பாத் திரமொன்றும் இன்னமும் இங்கே பேணி வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், முஸ்லிம் மக்கள் இவை ஆதமுடையவை என்று சொல்லித் தாங்களும் இம்மலையைத் தரிசிக்க வருகின்றன.

1284 ஆம் ஆண்டில், கூபிளைகான் சில முஸ்லிம் மக்கள் மூலம் இந்தினாவுச் சின்னங்கள் பற்றிக் கேள்விப்பட்டான். இவற்றைத் தான் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற பேரவா உந்தவே, சில தூதர்களை இலங்கைக்கு அனுப்பி, மன்னனிடமிருந்து இவற்றைக் கேட்டுவருமாறு பணித்தான். தூதர்கள் குடினமான நெடும் பயணஞ் செய்து இலங்கையை அடைந்தனர். அவர்களது கோரிக்கைக்குச் செவிசாய்த்த இலங்கை மன்னன், புனித சின்னங்கள் முழுவதையும் கொடாமல் பற்களில் இரண்டையும், சில மயிரையும், பச்சைக் கல்லிமைத்த அழிய பாத்திரமொன்றையும் அவர்களிடம் கொடுத்தனுப்பினான். தூதர்களும் மிகக் மகிழ்ச்சியுடன் தமது நாடு திரும்பினர். அவர்களது வருகையைக் கேள்விப்பட்ட பேரரசன், அவர்களை வரவேற்கும் பொருட்டு நகர மக்கள் அனைவரையுமே அனுப்பி வைத்தான். பின்பு அப்பொருள்களை மிகக் மதிப்புடன் பேணிக்காத்து வரலாணான்.

“இலங்கைத் தீவை விட்டு நீங்கி, மேற்கே அறுபது மைல் பிரயாணஞ் செய்து, மாபர் (தமிழ்நாடு) என்னும் பெரிய மாகாணத்தை அடைந்தோம். இஃது ஒரு தீவன்று; இந்தியா என்ற பெருங்கண்டத்தின் பகுதியேயாகும். உலகிலே செல்வச் செழிப்பிலும் மாட்சியிலும் சிறந்து விளங்கிய நாடுகளுள் இதுவும் ஒன்று. இதனை நான்கு மன்னர்கள் ஆண்டு வருகின்றனர். அவர்களில் தலையானவன் பெயர் செந்தப்பாண்டி (சுந்தரபாண்டியன்) என்பதாம். அவனுடைய இராச்சியத்திலே, இலங்கைத் தீவுக்கு எதிராய்ன்ன கரையை அடுத்திருக்கும் குடாவொன்றிலே, முத்துக் குளிக்கும் துறையொன்று உண்டு. இங்கே நீர் ஆழமற்றதாயிருக்கிறது. முத்துக் குளித்தல் பின்வருமாறு நடை பெறுகின்றது: வனிகர் பலர் ஒரு குழுவாகக் கூடிப் பல்வேறு அளவுள்ள கப்பக்களையும் படகுகளையுந் திரட்டுவர். பின்பு, முத்துக் குளிக்கும் கலையில் வல்லவர்களைக் கொண்டு கடலடியிலிருக்கும் முத்துச் சிப்பிகளை, எடுப்பிப்பார்கள். முத்துக் குளிப்போர் முச்சை அடக்கிக் கடவில் மூழ்கிச் சிப்பிகளை எடுத்து, அரையிற் கட்டியுள்ள வலைப் பைகளிற்

போடுவர்; முச்ச விடவேண்டியபோது நீருக்கு மேல் வந்து சிறிது நேரம் இளைப்பாறுவர். பின்பு மீண்டும் நீரிலே மூழ்கிச் சிப்பிக்களை எடுப்பர்; இவ்வாறு பலமுறை செய்வர்; மூடிவிலே முத்துக் கிப்பிக்களைக் கரைக்குக் கொண்டுவந்து மணவிலே பரப்பின்டுவர். சிப்பிகள் செத்து அமுகத் தொடங்கியதும், ஒடுகளைத் திறந்து உன்னேயிருக்கும் முத்துக்களை எடுப்பர். இங்கே கிடைக்கும் முத்துக்கள் உருள்ளடையாகவும் ஒளியுடையவையாகவும் இருக்கும்.

“முத்துக் குளிக்குங் கடவிலே, ஒருவகைப் பெரிய மீன்கள் முத்துக் குளிப்போரைக் கொன்று தொலைக்கின்றன. இதனால் முத்துவணிகர் படகுகளிலே சில மந்திரவாதியரையுங் கொண்டு செல்கின்றனர். இந்த மந்திரவாதியர் கொடிய மீன்களை வளியம் பண்ணி முத்துக் குளிப்போருக்குக் கேடு நேராதவாறு பாதுகாப்புச் செய்வர்; மீன்களை மட்டுமன்றி, பறவைகள், விலங்குகள் ஆகியவற்றையும் அவர்கள் மந்திரத்தாற் கட்டிவிட வல்லவர்கள். ஏப்பிரல் தொடரிகம் மேவரையும் முத்துக் குளிக்குந் தொழில் நடைபெறும். அரசனுடைய அணுமதி இவ்வாயல் எவ்வேறும் முத்துக் குளித்தல் இயலாது. முத்துவணிகர் தாம் எடுக்கும் முத்துக்களிற் பத்தில் ஒரு பங்கை அரசனுக்கு வரியாகச் செலுத்துவர். சிறந்த முத்துக்களை அரசனுடல்வ வினை கொடுத்து வாங்குவான்.

“இங்கு வாழும் மக்கள் வெப்ப மிகுதி காரணமாக வெறும் மேலோடே திரிவர்; அற்றங் காப்பதற்காக மட்டும் அரையிலே ஒருதுணியை அணிவர். அரசன்தானும் ஆடைகளை அதிகம் அணிவதில்லை; ஆனால், அவன் உயர்ந்த வகையான ஆடைகளை அணிவான்; அத்தொடு, விலையுயர்ந்த பல மணி இழைத்த அணிகளை களையும் அணிந்திருப்பான்; கைகளில் முத்தும் மணியும் வைத்திழைத்த கடசங்களையும், கால்களில் அத்தகைய கழுக்களையும், விரல்களில் மோதிரங்களையும் பூண்டிருப்பான். அரசனைச் சுற்றி எப்போதும் பல வீரர்கள் காணப்படுகின்றனர். அரசனுடைய மெய்க்காப்பாளராகிய இவர்கள் அரசாங்கத்தில் எத்துறையிலும் மிக் குறிக்காரன் செலுத்தி வருகின்றனர். அரசன் இறந்ததும், அவனது கடவுசை சிதையில் வைத்து எங்களும்போது இந்த வீரர்களும் அந்நெருப்பில் வீழ்ந்து உயிரை விடுவார்களாம். கணவனது சிதையில் மணவில் விழுந்து மாய்வதும் இங்கே காணப்படும் வழக்கமாகும்.

“குற்றவாளிகள் நீதிமுறைப்படி தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு விதிக்கப்படும் தண்டனை கடுமையாகவும் பிறருக்கு எடுத்துக்காட்டாவும் உள்ளது. கடன்காரரரைப் பொறுத்தவரையில்

இங்கே விநோதமான ஒரு வழக்கம் உண்டு. கடன்காரன் நான் பட்டகடனைத் தீர்க்காமல் ஏமாற்றிக் காலங்கடத்தினால், கடன் கொடுத்தவன் அவனைச் சுற்றித் தரையிலே ஒரு வட்டம் வரைந்து டெனைத் தீர்க்கும் வரையும் அதனைத் தாண்டிச் செல்லாகாதென ஆணையிட்டுவிடுவானாம். இவ்வட்டத்திலிருந்து எவராவது தப்பி யோடினால், அவர் கொலைத் தண்டனைக்கு ஆளாவர். நான் இந்த நாட்டிலே தங்கியிருந்த காலத்தில், இத்தகைய நிகழ்ச்சியை நைர்ச் சென்றபோது காத்திருந்த வனிகள் அரசனையும் அவனது குதிரையையுஞ் சுற்றி வட்டமொன்றை வரைந்து விட்டான். நாட்டு வழக்கத்தை மதித்த மன்னன், கடனை முற்றாகத் தீர்த்த பின்பேவட்டத்தினின்றும் வளிவந்தான். இதனைக் கண்ட மக்கள் மன்னனை வாயாரப் புகழ்ந்தார்கள்.

(4) “இந்த மக்கள் குதிரைகளில் இருப்பதில்லை; எப்போதும் நிலத் திலை இருப்பார்கள். ‘‘ஏன் இப்படிச் செய்கிறீர்கள்?’’ என்று கேட்டால், இவ்வாறு விடை கூறுகின்றனர்; ‘‘நாங்கள் மன்னிலிருந்தே வந்தோம்; இறந்த பின் மன்னுக்கே மீண்டுமிடுவோம். மன்னுக்கு எவராலும் போதிய மதிப்பளித்தல் இயலாது; எவராயிலும் மன்னனை இகழ்தலுமாகாது.’’

“ஆண்களும் பெண்களும் ஒரு நாளுக்கு இருமுறை காலையிலும் மாலையிலும், நீரினால் உடலை முற்றாகக் கழுவிக்கொள்ளுகின்றனர். அவ்வாறு உடலைச் சுத்தனு செய்யாத வரையும் உணவையே ஆம் நீரையேனும் உண்ணமாட்டார்கள். உணவை உண்பதற்கும் நற்கருமங்கள் செய்வதற்கும் எப்போதும் வலக் கையையே பயன் படுத்துவார். பாத்திரம் உதட்டிலே பட்டாதவாறு தலைக்கு மேலே உயர்த்திப்பிடித்து, வாயிலே நீரை வார்த்துப் பருகுவார். ஒவ்வொருவரும் தமக்குத் தமக்கென வேறு பாத்திரங்களை வைத்திருப்பார் அந்தியன் ஒருவனுக்கு நீர் பருகக் கொடுக்கும்போது பாத்திரத்தை அவன் கையிற் கொடார். அவன்டம் சொந்தமான பாத்திரம் இல்லாவிட்டால், அவனது குடங்கையிலே நீரை வாரிப் பார்; அதிலிருந்தே அவன் பருகுவான்.

“மக்கள் நேரத்தைக் கணக்கிடும் முறை இங்கு விநோதமானது. ஒரு மனிதன் குரிய ஒளியில் நோக நிமிஸ்ந்து நிற்கும்போது விழும் நிழவின் நீளத்தைக் காலடியால் அளந்தே நேரங்கணிக்கப்படுகிறது. குழந்தை பிறந்ததும், பிறந்த நேரம், தேதி, நாள் மாதம் முதலில் வற்றைக் குறித்து வைத்துக் கொள்கின்றனர். சோதிட முறைப்

படியே எதிர்கால நிகழ்ச்சிகள் எவ்வாம் நடைபெறுகின்றன என்பது நம்பிக்கை. புட்கள் பறக்கும் திசையையும் பாங்கையும் கொண்டு, எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளை அறியலாமென்று என்னுடைய ஏர். வாரத்தில் ஒவ்வொரு நாளிலும் ஒரு மணி நேரத்தை அதிட்ட மற்ற நேரமென ஒதுக்கி வைத்து, அந்நேரங்களில் நல்ல கருமங்கள் செய்தால் வெற்றிகிட்டாது என்று நம்புகிறார்கள்.

“இந்நாட்டு மக்கள் பிறக்கும்போது அத்துணைக்கருப்பாய் இல்லை விட்டாலும், பின்பு கறுப்பு நிறத்தவராயே மாறிவிடுகின்றனர். கருமையில் முழு நிறை அழகுள்ளதென என்னிட் தாய்மார் தங் குழந்தை மேல் மூன்று வேளை என்னைய் தேய்த்து விடுகின்றனர். மக்கள் தமது கடவுள்விக்கிரகங்களையும் கருமையாய்த் தோல் நூம் படித் தெய்கின்றனர். பேய் பிசாக்கள் எவ்வாம் வெள்ளை நிறமுள் எவ்வை என்பது இவர்களின் உறுதியான நம்பிக்கை. இவர்களிற் பவர் ஏருதை வழிபடுகின்றனர். போர்க்களும் புகுவோர் காட்ட பெட்டுத்தின் மயிரை எடுத்துத் தங்களுடைய குதிரைக்குக் கட்டிவிடுவர். எத்தகைய ஆபத்துக்களிலிருந்தும் அதுதங்களைக் காத்துக் கொள்ளும் என்று நம்புகின்றனர். இதனால் காட்டபெட்டுத்தின் மயிரை இங்கே அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகிறது.”

விளக்கக் குறிப்புக்கள்

கூபினைகான் (1215—1294) மங்கோவியப் பேரரசன் ஜெங் கில்கான் என்பவனது பேரன்; சௌ தேசத்தில் யுவான் அரசு வழி சத்தை நிறைநாட்டியவன். இவன் பொத்த சமயத்தை ஆதரித் தானாயினும், சண்டை சமயங்களையும் மறித்து நடந்தான்.

மார்க்கோ போலோ குறிப்பிடும் தூரங்கள் “கடல் மைல்” அலகில் உள்ளன. ஒரு கடல் மைல் 6,080 அடி. இவங்கையில் ஹள்ள அரிப்பு என்னும் இடத்திலிருந்து, இந்தியாவிலே மிக அணித தான் துறைமூலம் சரியாக 60 கடல் மைல் தூரத்திலே உள்ளது: ஆனால், மார்க்கோ போலோ குறிப்பிடும் தூரங்கள் எவ்வாமே அத்துணைச் செப்பமானவையல்ல.

மாபர்: மார்க்கோ போலோ, மாபர் என்று குறிப்பிடுவது “மலபார்” என்று வழங்கப்பட்ட தமிழ் நாட்டையாகும்.

ஆ. விளக்கப் பயிற்சி

1. கூபினைகான் தனக்குத் தருமாறு இலங்கை மன்னாவிடம் கேட்ட மாணிக்கக் கல்வியில் சிறப்புகள் எவ்வா?

3. மார்க்கோ போகோ இவங்கைக்கு வந்த காலத்தில் இலங்கை மக்கள் எத்தனைய உணவை உண்டனர்?
4. இவங்கை அரசர் சீஸ மன்னாலுக்குப் பரிசாம அளித்த பொருள்கள் எவை?
4. “நாங்கள் மன்னவிலிருந்தே வந்தோம்; இந்த பின் மன்னுக்கே மீண்டுமிடுவோம்; மன்னுக்கு எவ்வாறும் போதிய மதிப்பளித்தல் இயலாது”. சந்தர்ப்பங்க் கூறி விளக்குக.
5. மார்க்கோ போகோ கண்ட தமிழகத்தில் நேரம் எவ்வாறு கணிக்கப்பட்டது?
6. மார்க்கோ போவோ இவங்கையிலே உள்ள ஒரு மலையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார் அல்லவா? அது எந்த மலையாக இருக்கலாம்? அதைப்பற்றி அவர் கேள்விப்பட்ட செய்திகள் எவை?

ஆ. மொழியறிவு

இடுகுறியும் காரணமும்

சொற்கள் வாவுமே, பொருள்களையுஞ் செயல்களையும் குறிப் பதற்கென எழுந்த குறியிடுகளாம். ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் அதனதன் கருத்து எவ்வாறு வந்து பொருந்தினது என்று அறிவுது ஏதுமை. சில சொற்களின் உற்பத்தியைச் சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஆராய்ந்து கூற முயன்றுள்ளனர். எனினும், பெரும் பாவாச சொற்களைப் பொறுத்தவரையில், சொற்களுக்கும் பொருள்களுக்கும் காரண காரிய முறைப்படியான தொடர்பினைக் காண்பது இயலாது. மன்னை ‘மண்’ என்றும் மரத்தை ‘மரம்’ என்றும் பசியைப் ‘பசி’ என்றும் நாம் கூறுவது ஏன்? தமிழரினாலிய நாம் எல்லோரும் இன்ன இன்ன பொருள்களை இன்ன இன்ன சொற்களாற் குறிப்போம் என்னும் ஒரு பொது ஏற்பாட்டினை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பொது ஏற்பாடு எப் பொழுது தொடங்கிற்று என்பதையோ, எவ்வாறு தொடங்கிறது என்பதையோ நாம் அறியோம். காரணம் பற்றியன்றி எதேசௌயாகவே பொருள்களைச் சுட்டி நிற்கும் சொற்களை இடுகுறிச் சொற்கள் என்று நாம் கூறலாம். இச்சொற்களுக்குத் தொடக்க காலத்திற் காரணம் இருந்திருக்கலாமெனினும், அக்காரணம் இப் பொழுது புலப்படுவதில்லை.

மண், பொன், மயில், குயில், ஆண், பெண், வா, போ, இரு, தட்போல்வள இடுகுறிச் சொற்களாகும்.

வேறொரு வகைச் சொற்கள், இடுகுறிச் சொற்களிலிருந்து காரணம் பற்றிப் பிறக்கின்றன.

உ-ம்: மன்வெட்டி மன்னை வெட்ட உதவுவதால் மன் வெட்டி ஆயிற்று.

விளக்கு விளக்கத்தைச் செய்வதால் (இளியைப் பரப்புவதால்) விளக்காயிற்று.

சரசரத்தது சரசர என்ற ஒவியினை உண்டாக்கும் செயல் நடைபெற்றமையால், சரசரத்து என்று கூறுகிறோம்.

இவ்வகைச் சொற்கள் காரணச் சொற்களாக.

மற்றுமொருவகைச் சொற்கள் காரண இடுகுறிகள் எனப்படும். இவை காரணம் பற்றியே பிறப்பளவாயினும் பிறந்த பின்னர் இடுகுறிச்சொற்களைப் போன்று சில குறிப்பிட்ட பொருள்களையே குறித்து நிற்கும்.

உ-ம்: (அ) முள் உள்ள செடிகள் எல்லாவற்றையும் முள்ளி எழுக கூறலாம். ஆனால் 'முள்ளி' என்றும் சொல் ஒடுகுறித்த வகைச் செடியையே கூட்டுகிறது.

(ஆ) அடுத்தடுத்து வைக்கப்படுவன யாவற்றையும் அடுப்பு எல்லாம். எனினும், உவை வைத்து நெருப்பு மூட்டும் பொருட்டு வைக்கப்படும் கற்களையோ, வேறு மூட்டுகளையோதான் அடுப்பு என்று கூறுகிறோம்.

(இ) செய்யப்படுவன எல்லாம் செய்யுள் என்னாம். இடுப்பினும், சொற்களைத் தொடுத்துச் சில இலக்கணவிதிக்கமையச் செய்யப்படுவனவே செய்யுள் எனக் கூடும்.

முள்ளி, அடுப்பு, செய்யுள் போன்றன காரண இடுகுறிகளாம்.

இற நாட்டு நல்லறிஞர் ஓத்திச்சுக்களைத் தமிழிலே பெயர்க்கும் பொழுது கவலைச்சொற்கள் பல ஆக்கப்படுகின்றன. அவற்றுட் பெரும்பாலானவை காரணச் சொற்களாயும், காரண இடுகுறி களாயும் உள்ளன.

வானோலி, தொலைக்காட்டி, மின், தொலைப்பன்னி, கரைசல்,
வேரவை, மின்காட்டி, குழி, தொட்டை, அளவி, குழாயி, முக்காலி,
நாற்காலி, தேற்றம், நிறுவல், கருதுகோள், கொள்கை என வருட்டு
சொற்களைத் தவித்தனி ஆராய்ந்து அவை ஒவ்வொன்றும் காரணம்
சொற்களா, காரணவிடுகுறிகளா என்று தெளிந்து கொள்க.

10

அனுமஞ் கண்ட இலங்கை

பொன்கொண்டி மழுத்தமணி யைக்கொடு பொதிந்த
மின்கொண்ட மைத்த வெயிலைக்கொடு சமைத்த
என்கொண்டி யற்றியவை எத்தெரிகி ஸாத
வக்கொண்டல் விட்டுமதி முட்டுவன மாடம்

மாகாரின் மின்கொடி மடக்கிளர் அடுக்கி
மீகாரம் எங்களும் நறுந்துகள் விளக்கி
ஆகாய கங்கையினை அங்கையினின் அள்ளிப்
பாகாய செஞ்சோலவர் வீசுபடு காரம்.

சுழலும் வீணையும் யாழுமென் நினையன குழைய
மழலை மென்மொழி கிளிக்கிருந் தளிக்கின்ற மகனிர்
சுழலு நன்னெடுத் தடமணிச் சுவர் தொறும் துவன்றுப்
நிழலும் தம்மையும் வேற்றுமை தெரிவரு நிலைய.

கறங்கு கால்புகா, கதிரவன் ஓளி புகா: மறவி
மறம் புகாதினி வானவர் புகாரென்கை வம்பே!
திறம்பு காலத்துள் யாவையும் சிறையினும், சிறையா
அறம் புகாதிந்த அணிமதிற் கிடக்கைநின் நகத்தின்!
மகரவிணையின், மந்தர தேத்தின், மறைந்த
சகர வேலையின் ஆர்களி; திசைமுகம் தடவும்
சிகர மாளிகைத் தலந்தொறும் தெரிவையர் தீற்றும்
அகரு தூமத்தின் அழுந்தின, முகிற்குலம் அணைத்தும்
பளிக்கு மாளிகைத் தலந்தொறும், இடந்தொறும் பகந்தேன்
துளிக்கும் ஏற்பகத் தண்ணறுஞ் சோலைகள் தோறும்
அளிக்குந் தேற்றுண் டாடுநர் பாடுநர் ஆகிக்
களிக்கின் றாரலாற் கவல்கின்றார் ஒருங்கைக் காணேன்

ஒறுத்தவோ நிற்க; மற்றோர் உயர்படைக் கொருங்கிவிழுர்வத்
திறுத்தலும் எளிதோ? மன்னில் யாவர்க்கும் இயக்கம்

உ.ஷ.டே!

ஒறுத்தவாள் அரக்கி மாரும் அரக்கரும் கழித்து வீசி
வேறுத்த பூஸ் வறுக்கை யாலே தூருமிவ் வீதியெல்லாம்.

விற்படை பெரிதென் கேளோ? வேற்படை மிகுமென் கேளோ
மற்படை உடைத்தென் கேளோ? வாட்படை வலிதென்
கேளோ?
கற்பணம், தண்டு, பிண்டி பாலமென் நினைய காந்தும்
கற்படை பெரிதென் கேளோ? நாயகற் குரைக்கு நாளில்.

கம்பங்

விளக்கக் குறிப்புகள்

சிதையைத் தேடிச் சென்ற அஜுமன் இலங்காபுரியைக் கண்டு
இயந்த பான்மையை இப்பாடல்கள் கூறுகின்றன. பல வளங்களும்
செல்வச் செழிப்பும், படை வலிமையும் மிக்க இலங்கையில் இருந்த
ஒரே குறை அங்குள்ளோர், அறத்தினை மதியாமையே ஆகும்.
“அறம்புகாது இந்த அணிமதிற் திடக்கை நின் நகத்தின்” என்று
கம்பர் இதனைப் பாடுகிறார். மிகைப்பட்டதியும், இலட்சியமயமாக
இயும் பேசுவது காப்பியங்களின் இயல்பாரும். அவ்வியல்பினைக்
கம்பங்கள் பாடல்களிலும் நாம் காணகிறோம்.

எலமத்த—ஆக்கிய; இயற்றிய—செய்த; கொண்டல்—முகில்;
கார்—முகில்; படக்கிளர்—மடக்கி; இங்கு வினைமுற்று எச்சமாக
வந்தது. பிகாரம்—மேன்மாடி; நறுந்துகள்—வாசனைப்பொடி;
பாகு—வெல்லம்; காரம்—மாளிகை; தடமணிச் சுவர்—பெரிய
மணிபதித்த சுவர்; துவன்றும்—நெருங்கும்; கறங்கு கால்—சுழும்
ஏற்று; மறவியறம்—இயமவின் லீரம்; திறம்பு காலம்—அழிவுக்
காலம்; மந்தரசிதம்—தேவகானம்; வேலை—கடல்; ஆர்களி—நிறை
நிற ஒளி; அகரு—அகில்; தூமம்—புகை; தண்சோலை—குளிர்ந்த
சோலை; தேறல்—தேன்; கவல்கின்றார்—கவலைப்படுவோர்;
ஒருத்தல்—தண்டித்தல்; இறுத்தல்—அடைதல்; வெறுக்கை—
செல்வம்; கற்பணம், தண்டு, பிண்டிபாலம்—ஆயுத வகைகள்;
ஊத்தும்—பிரகாசிக்கும்; நாயகன்—இராமன்.

அ. விளக்கப் பயிற்சி

1. மாடங்களில் உயரத்தைக் கம்பர் எவ்வாறு தெரிவிக்கிறார்?
2. ஆகாய கங்கையை அள்ளுவோர் யாவர்?
3. மகனிரி, கிளிக்குப் பயிற்றுவதென்ன?
4. அணிமதிலின் சிறப்பு எவ்வாறு கூறப்படுகிறது?
5. அஜுமன் கண்ட இலங்கை மக்கள் எப்படியிருந்தனர்?

- படைச்சிறப்பு எவ்வாறு விளக்கப்படுகின்றது?
- பிரித்தெழுதுக: கொண்டிழைத்த, படைக்கொருங்கியலூர் மிகுமென்கேனோ.
- அனுமன் கண்ட இலங்கையின் அழகை விபரித்துக் கட்டுரை ஒன்று எழுதுக; அல்லது எங்கள் ஜார் என்பது பற்றிக் கவிதை ஒன்று எழுதுக.

ஆ. மொழியறிவு

வேற்றுமைகள்

வேற்றுமை 1, 2, 3.

- அனுமன் வந்தான்.
- சிதை அனுமனைப் பார்த்தான்.
- அனுமனால் இலங்கையின் இயற்கை வளங்கள் பாராட்டப் பட்டன.

இவ்வாக்கியங்கள் எல்லாவற்றிலும் அனுமன் என்னும் உயரி தினை ஆண்பாற் படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல் இடம் பெற்றுள்ளது. சொல் ஒன்றேயாயிலும் பொருள் ஒன்றால்தான். முதலாவதில் எழுவாயாக வந்த அனுமன் என்னுடைய சொல் இரண்டாவதிற் செய்ப்படுபொருளாயிற்று; முன்றாவதில் கருத்தாவாயிற்று. இவ்வாறு ஒரு பெயர்ச்சொல் எட்டு விதமாகப் பொருளில் வேறுபாடு அடையலாம்; அஃதாவது வேற்றுமை அடையலாம். ஆகவே வேற்றுமைகள் எட்டு வகைப்படும். இவ்வேறுபாட்டைக் காட்டும் அடையாளங்களை உருபு என்பார்.

முதலாம் வேற்றுமைக்கு ஒரு தவித் தன்மை உண்டு. அது இரண்டு தொடக்கம் உழு வரை உள்ள வேற்றுமைகளைப் போன்று உருபு ஏற்படுமில்லை; எட்டாம் வேற்றுமை போன்ற சொல்லில் மாற்றம் அடைவதுமில்லை. ஆனால், என்பவர்கள் முதலிய ஜம்பாற் சொல்லுகிறுபட்டுக்களோடு வரிஜும் மாற்றம் அடையாது; எவ்வகை மாற்றமும் அற்ற சொல்லாய் நிற்கும்; எழுவாயே அதன் பொருள். வினைமுதல், செய்பவன், கருத்தா என்பன எழுவாயைக் குறிக்கும் ஏனைய சொற் களாகும்.

இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு 'ஐ'; பொருள் செய்ப்படு பொருள். இதற்குச் சொல்லுகிற இல்லை. இரண்டாம்

வேற்றுமை வினா கொண்டு முடியும் இயல்பினது. வினாக்கள் சொற்களிற் சிலவே செயப்படுபொருள் ஏற்கும். உ-ம்: படித் தான், உண்டான் போன்றவை. அழுதான். இருந்தான் போன்ற சில வினாகள் செயப்படுபொருளை ஏற்கா. செயப்படுபொருள் ஏற்கும் வினாகள் செயப்படுபொருள் குன்றாத வினாகள் எனப்படும்; ஏற்காதவை செயப்படுபொருள் குன்றிய வினாகள் எனப்படும். வீடு கட்டினான், பாடம் படித் தான் என்பவற்றில் வீடு, பாடம் என்பன் செயப்படுபொருள்கள்; இவற்றிற் செயப்படுபொருளைக் காட்டும் 'ஆ' உருபு வெளிப்படாது மறைந்து அல்லது, தொக்கு நிற்கிறது. தொக்குநிற்பது தொகை, எனவே 'வீடு கட்டினான்' போன்றவை இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. 'வீட்டைக் கட்டினான்' போன்றவை இரண்டாம் வேற்றுமை விரி.

முன்றாம் வேற்றுமை உருபு; 'ஆல்', 'ஆன்', 'ஒடு', 'ஒடு' ('ஆன்' உருபு இக்கால வழக்கில் அருகியுள்ளது), 'ஆல், உருபு வரவேண்டிய இடத்தில் 'கொண்டு' என்னுஞ் சொல் உருபு வருவதுண்டு.

உ-ம்: கல்லால் வீடு கட்டினான்; கல் கொண்டு வீடு கட்டினான். இவை கருவிப் பொருளில் வந்தன. 'ஒடு' என்னும் உருபு வர வேண்டிய இடத்தில் 'உடன்' என்னுஞ் சொல் உருபு வருவதுண்டு.

உ-ம்: தந்தையோடு மைந்தன் சென்றான்; தந்தையுடன் மைந்தன் சென்றான். இவை உடனிகழசிப் பொருளில் வந்தன.

பின்வரும் வாக்கியங்களில் உள்ள வேற்றுமைகளைக் காருக:

1. கம்பர் இராமாயணத்தைப் பாடினார்.
2. சிறையோடு அனுமன் உரையாடினான்.
3. குழாயைச்சுடுங் யாழ் ஒவியையும் அனுமன் கேட்டான்.

கலையோகி ஆனந்த குமாரசுவாமி

(வாணோவில் உரைச்சித்திர வடிவில் இப்பாடம் அமைந்துள்ளது)

- பாட 1 : ① பூலகு முற்றும் தழுவி நிற்கும் உள்ளத்தோடே
உன்னத மெய் ஆராய்ந்த நுழை புலத்தோன்
② சிலைகளுக்குன், இலக்கியத்துன், ஒவியத்துட்
செறிந்திருக்கும் உள்ளுயிர்க்கு விளக்கம் காணப்
பல பகல்கள் விடாதுமைத்த பண்பாட்டாளன்—
③ பரந்த நெஞ்சன், பன்மையிடை ஒருமை கண்டோ க
கலையோகி ஆனந்த குமாரசுவாமி
கலீன்பணிகள் நன்றியோடு கருத்தில் வைப்பாம்.

குல 1 : எங்கள் நாடு நானுற்றைம்பது ஆண்டுகள் அந்தியர்
ஆட்சியில் இருந்தது. நாழ்வற்று வறுமை மிகுஷி
விடுதலை தவறிக்கெட்டு. சர்மிப்பட்டு நின்ற அந்த
இருள்மயமான வேள்ளையில்....

குல 2 : நாமெல்லாம், பாமரராய் விலங்குகளாய், உவசன்தி
தும் இகழ்ச்சி சொல்ப் பான்மை கெட்டோம். ஜமை
யராய்க் குருடர்களாய்க் கொலிடர்களாய் வாழ்ந்திருந்
தோம், நம்பெருமை நாம் அறியா நலிவு பெற்றோம்.

குல 3 : மேனாட்டார் வாழ்க்கைமூறை ஒழுக்கடைறி
சமயவழி மிகவும் நச்சி,
கோனார்களாய் வந்த அவர்களையே
கும்பிட்டோம், கொள்கை கெட்டோம்
ஈனர்களே நாங்கள் என எங்களையே
மதிப்பிறக்கி என்னிக் கொண்டோம்
ஆனந்தன் பிறப்பெடுத்தான்; அறியாமை
இருள் அகற்ற அகத்துட் கொண்டான்.

குல 4 : ஆயிரத்து எண்ணாற்று ஏழூபத்தேநாம் ஆண்டு
கொழும்பிலே ஆனந்தர் பிறந்தார். ஆனந்தரின்
தந்தையாகிய முத்துக்குமாரசுவாமி முதலியார்.

ஆங்கில அரசிடம் “சேர்”ப் பட்டம் பெற்ற முதலாவது ஆசியப் பெருமகன் ஆவார். இங்கிலாந்தில் நியாய வல்லுநராக அனுமதிக்கப்பட்ட முதலாவது இந்து ஆம் இவரே. அரிச்சந்திரன் கதையை ஆங்கில மொழி யில் நாடகமாக எழுதி விக்டோரியாப் பேரரசியாருக்கு அறிமுகம் செய்தவர்; சிறந்த கல்விமான், புகழ்பொருந்திய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்.

1876 ஆம் ஆண்டில், எவ்விபெத் தினே பீபி என்ற ஆங்கில நாட்டு நங்கையை, சேர் முத்துக்குமார் கவாமி மணந்தார். அவர்களுக்கு அருமை மகனாக ஆனந்தர் பிறந்தார். இவர் பிறந்து இரண்டு ஆண்டு ஆகுமுன் இவரது தந்தையார் எதிர்பாராத வகையிலே இறந்தார். குழந்தை ஆனந்தர் இங்லாந்திலே தாயாளின் மேற்பார்வையில் வளர்ந்தார். அங்கு விக்கிளில் கல்லூரியிலும், இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்திலும் கல்வி பயின்று, புவிச் சரிதவியலிலும் தாவரவியலிலும் விழுஞ்ஞானமாளிப் பட்டம் பெற்றார். முதலாம் வகுப்பிலே சிறப்புடன் தேரிய இவர், இருபத்தாறாம் வயதில் இலங்கைக்கு வந்தார்.

இங்கு இவர் கணிப்பொருள் ஆய்வுப் பகுதியின் தலைவராக நியமனம் பெற்றார். இத்துறையிற் சிறந்த ஆராய்ச்சிகளை இவர் செய்தார். இவ்வாராய்ச்சிகளின் பயனாக உயர்ந்த தன்னிப்புக் கொண்ட ஒரு கணிப்பொருளை இவர் கண்டறிந்தார். அதற்குத் தோறியளைற்று என்று பெயர் குட்டினார்.

குரல் 1 : முத்தில் அவர் பார்த்த உத்தியோகம் பயனுள்ள பண அனுபவங்களை ஈட்டிக்கொள்வதற்கு உதவியது. நாட்டின் பல பகுதிகளுக்கும் அவர் சௌந்தர். போக்குவரவு வாய்ப்புகள் குறைவாக இருந்த அக்காலத்தில், சில இடங்களுக்கு மாட்டு வள்ளுவிலும், சில இடங்களுக்குக் கால்நடையாகவும் சென்றார்.

குரல் 2 : பண்டைச் சிறப்பு மிக்க அரண்மனைகளைத் தேடி அடைந்தார். கோயில்களையும் குகைகளையும் நாடு வந்தார். அங்குள்ள சிறப்புச் சிலைகளையும், வள்ளுவிலியங்களையும் நேரிற் கண்டார். அவரது கலையூணர்வும் தேசியப் பற்றும் விழித்துக் கொண்டன.

குரல் 1 : ஆனந்த கென்றிச் சூமார சவாமியாரி
 அழகிய ஈழ முழுமையை அளந்தார்.
 வானுற ஒங்கி வளம்பெற நிமிர்ந்த
 பண்டை ஆலயங்களின் பாங்கரிற் கிடந்த
 பழைய தூண்களின் உடைவுகள் தோறும்
 நுண்ணிய கலைத்திறன் பயில்வதை நோக்கினார்.
 என்றோ வாழ்ந்த இலங்கை மன்னரின்
 மாளிகை இடிந்த மன்மே இகளில்
 சந்திர வட்டங்க் கற்களும் யாளியும்
 மகரதோ ரணங்களும் வாகு வலயமும்
 சிங்கக் கால்களும் சிகைமணிப் பூண்களும்
 கமல வரிசையும் காவிய நயங்களும்
 புதைந்து கிடந்தமை போயவர் பார்த்தார்.
 போதி மாதவன் புண்ணிய வடிவினைப்
 பல்வகை நிலைகளிற் படிமமாய்ச் செய்தோர்
 அங்கையும் ஆற்றலின் அகல்வையும் உணர்த்தார்.
 குகை ஓவியங்களைக் குறித்து நோக்கினார்
 எவைளவை எம்மவர் உயர்வுகள் எனவும்
 எவைளவை எங்களை இய்க்கின எனவும்
 எவைளவை எங்கள் இயல்புகள் எனவும்
 தெள்ளிய அறிவினால் தெளிந்து தேறினார்.
 ஆனந்த கென்றிச் சூமார சவாமியார்
 அழகிய ஈழ முழுமையை உணர்ந்தார்.

குரல் 2 : ஈழத்தில் பண்பாடும் கலைச்சிறப்பும் அவரி உள்ளதீ
 தில் ஓர் எழுச்சியையும் விழிப்பையும் உண்டுபண்ணவிட.
 பக்கத்து நாடாகிய பாரத தேசத்தில் மூன்றெடுந்த
 தேசாபிமானச் செஞ்சுக்காரின் ஒளியும் அவரது
 உணர்ச்சி விளக்கத்தை மிகுவித்தது. பல பொதுப்
 பண்ணிகளில் ஈடுபட்டார், குமார சவாமி.

உ.எண் 1 : நாட்டின் மறுமலர்ச்சிக்காக ஆயிரத்துத் தொள்ளா
 யிரத்து ஜந்தாம் ஆண்டிலே ‘இலங்கைச் சீர்திருத்தக்
 கழகம்’ என்னும் ஒரு கழகத்தை நிறுவினார். கழகத்
 திறகாக ‘இலங்கைத் தேசிய சஞ்சிகையை’ வெளி
 யிட்டார். இதன் ஆசிரியராக இருந்து, தம் குத்து
 களைக் கட்டுரைகளாக எழுதினார்.

குரல் 2 : தேசிய மொழிகளிலே கல்வி கற்பித்தல் வேண்டும்
 எனவும், நாட்டின் கலைகளுக்கு ஆக்கம் அளித்தல்
 வேண்டும் எனவும், அந்தியப் பண்பாடுகளைப் பின்

பற்றுதல் நாட்டுப்பற்றுக்கும், பொருளியல் வளர்த்திக்கும் இடையூறாகும் எனவும் விளக்கினார்.

குரல் 1 : எம்மவர் விஞ்ஞானக் கல்வியையும் கைத்தொழிற் கல்வியையும் பெற விரும்புகின்றனர். இவை அவசியமானவையே. ஆனால், இவை எல்லாம் நாட்டின் பண்பாடு என்னும் அத்திலாரத்திலிருந்து ஏறுப்பப் படல் வேண்டும் என்று விளக்கினார் ஆனந்த குமாரசுவாமி.

குரல் 2 : இந்த நாட்டிலே பல்கலைக்கழகக் கல்வி தோன்றி வளர்வதற்கு வழி வகுந்த பெரியோர்களில், பிரதானமான ஒருவர் ஆனந்த குமாரசுவாமி.

கூறு : ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து ஆறாம் ஆண்டில், இலண்டன் பல்கலைக்கழகம் ஆனந்தருக்குப் புவிச்சரிதவியலிலே கலாநிதிப் பட்டத்தை நல்கியது. அடுத்த பத்து ஆண்டுகளையும் இவர் பெரும்பாலும் இங்கிலாந்திலும் இந்தியாவிலும் கழித்தார். இந்தியாவில் இவர் தேசிய விடுதலை இயக்கத்திலும் பங்கு கொண்டு உழைத்தார்.

யாட்டு : சிந்தையால், செயலால், பேச்சால்
சிரிய தொண்டு செய்தோன்;
இந்தியா மீட்டி எய்த
எழுந்த பேரியக்கத் துக்கோர்
உந்தனாய் அஸைய வானான்
ஒப்பில்லாக் குமாரசுவாமி
முந்தை மாண் பெல்லாம் காட்டி
முட்டினான் தேசப்பற்றற.

கூறு : ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துப் பத்தாம் ஆண்டில், வட இந்தியாவில், விரிவான யாத்திரையான்றை ஆனந்த குமாரசுவாமி மேற்கொண்டார். அந்த யாத்திரையில், பெருந்தொகையான சித்திரங்களையும் வண்ண ஒவியங்களையும் அவர் சேகரித்துக் கொண்டார். அந்த ஆண்டிலும், அதற்கு அடுத்த ஆண்டிலும் அவகபாத்தில் நடந்த ஒக்கிய மாகாணக் கண்காட்சியில் கலைப்பயகுதிக்குப் பொறுப்பானராக இருந்தார். இந்தியாவில் இருந்தபோது கவியரசர்தாகர், அன்னி பேசன்ற், சகோதனி நிவேதிதா

முதலானோசின் தொடர்பு கிடைத்தது. இத்தொடர் பினாற் பண்பாடு, தேசியம் ஆகியவற்றில் இயல்பாகவே அவருக்கிடுந்த கடுபாடு மிகுதியாயிற்று. பெருந் தொகையாள கட்டுரைகளையும் புத்தகங்களையும் அவர் வெளியிட்டார்.

குஸ் 2 : இவர் வெளியிட்ட நூல்கள் பல. அவற்றுள் 'இடைக் காலக் சிங்களக்கலை', 'தேசிய இலட்சியவாதக் கட்டுரைகள்', 'புத்தகும் பெளத்தத் திருமறையும்', 'இந்தியக் கலை வடிவங்கள்', 'சிவநடனம்', 'காலமும் கலையின் உட்பொருளும்', 'கலையில் இயற்கையின் திரிபு' என்பன முக்கியமானவை.

குஸ் : ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துப் பதினேழாம் ஆண்டில், ஆண்த குமாரசுவாமி அமெரிக்காவுக்குப் பயணமாணார். அங்கு போஸ்ட்வில் உள்ள நுண்கலைச் சாலையில் இந்தியக் கலைப்பிரிவின் மேற்பார்வையாளர் ஆயினார். தாம் காலமாகும் வரை மேற்படி பதவியை வகித்து வந்தார். இந்தியாவுக்கு வெளியில் உள்ள மிகப் பெரிய இந்தியக் கலைப்பொருட்கூடத்தை, குமாரசுவாமி அவர்கள் போஸ்ட்வில் உருவாக்கினார். அக் கூடத்துக்கு வேண்டிய நுண்கலைப் பொருள்களைச் சேகரிப்பதற்காக உலகினெப் பல தடவை சுற்றி வந்தார். இவரது முயற்சியினால், போஸ்ட்வில் நகரத்து நுண்கலைச்சாலை முதன்மை பெற்று விளங்கியது.

குஸ் 1 : கலையோசி ஆண்த குமாரசுவாமி அவர்களின் வாழ்நாளில் இறுதி இருபது ஆண்டுகளும் ஆக்கலுக்கம் மிக்க ஆண்டுகளாக மினிர்ந்தன. இக்காலத்தில் இவர் முந்நாற்று தாற்பத்தொரு புத்தகங்களையும், கட்டுரைகளையும், நாற்பது புத்தக மதிப்புரைகளையும் வெளியிட்டுள்ளார் என்று அறிகிறோம். அன்றியும் விரிவுரைகள் பலவற்றை ஆற்றினார். பெருந் தொகையாள கடிதங்களையும் எழுதினார்.

குஸ் : ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து நாற்பத்தெட்டில், இந்தியாவின் வடக்கேயுள்ள இமாசலத்திலைமைந்த ஓர் ஆசிரமத்துக்குச் செல்லத் திட்டமிட்டிருந்தார். அதற்கிடையில், 1947 புரட்டாதியில் அவர் இவ்வுலகை நீத்தார்.

ஞால் 1 : நிறைவராத பல நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் அவர் கையெழுத்துப் பிரதியாக விட்டுச் சென்றார். தம் அயராத உழைப்பினின்றும் 'விட்டு விடுதலையாகி' ஒய்வு பெற அவர் விரும்பியதுண்டு. ஆயினும் இறுதி மூச்சவரை அவரது பணி ஒயலில்லை. அவர் திட்டமிட்டிருந்த பணிகளைச் சரிவர நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், மேலுமொரு நூறு ஆண்டுகள் அவர் வாழ்ந்திருதல் வேண்டும்.

ஞால் 2 : செயற்கீரிய தொண்டுகள் பலவற்றைத் திட்டமிட்டு நிறைவேற்றிய ஆண்தலர் சிறந்த ஆராய்ச்சியாளர்; எழுத்தாளர்; கலாரசிகர்; சிர்திருத்தவாதி; தேசியத் தலைவர்; பன்மொழிப்புலவர்; தத்துவஞானி.

ஞால் 1 : பன்பாட்டுத் துறையில் அவரது தலையாய் பங்களிப்பு நூண்களைகளுக்கு அவர் தந்த விளக்கமாகும். கிழைத் தேசத்தின் சிந்தனைச் செல்வங்களான உபநிடதங்களையும், காவியங்களையும், தத்துவ சாத்திரங்களையும் கிரகித்துக் கொண்டு, மேலை நாட்டுத் தத்துவ ஞானத்துடன் அவற்றை ஒப்புநோக்கியும் ஒன்று சேர்த்தும் வியாக்கியானம் செய்த ஆண்தலரின் ஆழ்ந்த அறிவு வியப்பை ஊட்டுவது; மதிப்புக்கும் வாழ்ந்த துக்கும் உரியது; கிழைத்தேயக் கருத்துகளான பரமான்மா, சிவான்மா பற்றிய கொள்கைகளை, மேலை நாட்டுத் தத்துவ போதகர்களின் கொள்கைகளுடன் இணைத்து, விளக்கமும் தெளிவும் பெறுவதற்கு முயல்வது; இத்தகைய இணைப்பு விளக்கங்கள் கிழக்குல கத்து ஞானிகளின் மாண்பையும் மேம்பாட்டையும் ஆணைத்துக்கூடும் அறிவுறுத்தி நிற்கின்றன. உலக அரங்கிலே கிழை நாட்டாரின் ஞான சாதனைகளை முதல்மைப்படுத்தியதே, கலாயோகி ஆண்தலரின் மிகவும் பிரதானமான சாதனை ஆகும். இதனாலன்றோ ஈழத்து அரசு அவரை நினைவுகளும் தபால் முத்திரையொன்றையும் வெளியிட்டது!

ஞால் 2 : உலக அரங்கிலே கிழக்கையும் மேற்கையும் சங்க மிக்கச் செய்த அவர் ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் தேசிய ஒருமைப்பட்டின் சின்னமாகவும் வழிநாட்டியாகவும் திகழ்கிறார். பெளத்த மதச் சார்ப்பான கலைகளையும் அவர் சுவைத்தார்; மதிப்பீடு செய்தார்; விளக்கினார்; விஷாரிசனம் செய்தார்;

தேசிய பண்பாட்டுத் துறையில் இனபேதங்களையும்
மத பேதங்களையும் கடந்த ஒரு பரந்த பார்வையை
உடையவராக அவர் விளக்கினார்.

ஏட்டு : கலைமூலம் வாழ்வைக் கண்ட
கற்றறி வாளன் என்போம்;
நலிவான் பேதம் நீத்த
ஞாயவான் அவனே என்போம்
அனைவோரும் போற்ற நின்ற
ஆனந்தக் குமார சாமி
இனிநாங்கள் காண உள்ள
ஏற்றத்தின் விததே என்போம்
வேதகலை உபநிடதச் சாரம் தன்னை
மேற்குலகச் சிந்தனையின் பாங்கர் வைத்த
மேதை எங்கள் ஆனந்தக் குமாரசுவாமி
மெய்யியலின் ஆழங்கள் அடைந்து கண்டோன்:
ஓய்தவின்றி உழைப்பதையே பொருளாய்க் கொன்ன
போன்:
ஒங்கிலிந் துள்ளுழையும் புலமை பூங்டோன்
ஆதவினால் அவன்புகளைம் மதித்துப் போற்றி
அவன் வழியிற் சிந்திக்க முயல்வோ மாக.

இசை

அ. விளக்கப் பயிற்சி

1. கலாயோகி ஆனந்த குமாரசுவாமி கண்டறிந்த கணிப் பொருள் யாது? அது எப்படிப்பட்டது?
2. ஆனந்தரின் உள்ளத்தில் எவ்வள ஏழுச்சியை உண்டுபள்ளியை?
3. இலங்கைச் சிர்திருத்தக் கழகத்தின் சஞ்சிகையின் பெயர் என்ன?
4. கலாயோகி ஆனந்த குமாரசுவாமி வெளியிட்ட முக்கிய மான நூல்கள் எவ்வ?
5. ஆனந்தரின் தேசிய நோக்கு எப்படிப்பட்டது? சர்வதேச நோக்கு எப்படிப்பட்டது?
6. பின்வருவனவற்றை விளக்குக:—
(அ) தெசப்பற்றை மூட்டினான்.
(ஆ) உழைப்பினின்றும் விட்டு விடுதலையாகி ஒப்புபெறக்.

(இ) இறுதி முச்சு வரை.

(ஈ) ஏற்றத்தின் வித்து.

(உ) உழைப்பதைமே பொருளாய்க் கொண்டோன்.

7. பின்வரும் சொற்களை வைத்து வாக்கியம் ஆக்கி எழுதுக:— ஒப்புநோக்கு, வியாக்கியானம், விமரிசனம், விரிவுரை, சீர் திருத்தம். தேசியப் பற்று.
8. ‘கலாயோகி ஆனந்த குமாரசுவாயியின் பணிகள்’ பற்றி மாணவர் மன்றத்திற் பேசத்தக்க ஒரு சொற்பொழிலை எழுதுக.

ஆ. மொழியறிவு

வேற்றுமை 4, 5

- (அ) 1. இவண்டன் பங்களைக் கழகம் ஆனந்தருக்குச் சுலபமாக பட்டம் நல்கியது.
  2. அவர்களுக்கு அருமை மகனாக ஆனந்தர் பிறந்தார்.
  3. அந்தியப் பண்பாடுகளைப் பின்பற்றுதல் நாட்டுப் பற்றுக்கு இடையூறாகும்.
  4. “பேரியக்கத்துக்கு ஓர் உந்தலாய் ஆனமையலானான்”
  5. கழகத்திற்காக ‘இவங்களைத் தேசிய சஞ்சிகையை’ வெளி யிட்டார்.
  6. பூசக்கு வைத்த மலை எடுத்தேன்.
- (ஆ) 1. அயராத உழைப்பிலிருந்து விட்டு விடுதலையாகி நின்றார்.
  2. இந்தியாவின் வடக்கேயுள்ள இமாசலத்திலெமத்த ஆசிரமத்துக்குச் சென்றார்.

‘அ’ தொகுதி வாக்கியங்களில் வந்த தடித்த எழுத்திலைமத்து சொற்களான ஆனந்தர், அவர்கள், நாட்டுப்பற்று, பேரியக்கம், கழகம், பூசை என்பன ‘கு’ உருபு ஏற்று நான்காம் வேற்றுமை ஆயின். நான்காம் வேற்றுமை உருபு ‘கு’ ஒன்றேயாம்.

‘அ’ தொகுதி வாக்கியங்களில் முதலாவதில் ஆனந்தர் பட்டத் தைக் கொள்பவராக (ஏற்பவராக) விளங்குகிறார். இங்கே ‘கு’ உருபு கொடைப் பொருளில் வந்தது. இரண்டாவதில் அது அவர் கணக்கும் ஆனந்தருக்கும் உள்ள உறவு முறையைக் காட்டி முறைப் பொருளில் வந்தது. முன்றாவதில் ‘பூணைக்குப்பகை நாய்’ என்பது போல நாட்டுப் பற்றுக்கு அந்தியப் பண்பாடுகள் பகையாந்தன்மை கூறப்படுகிறது. இங்கே ‘கு’ உருபு பகைப் பொருளில் வந்தது. நாலாவதில் அவன் பேரியக்கத்துக்குத் துணையாய் (நட்பாக்). அமைந்தானாகையால் ‘கு’ உருபு நட்புப் பொருளில் வந்தது. ஜிந்தாவதில், கழகத்துக்காகச் சஞ்சிகையை வெளியிட்டார் என வருகிறது. இதில் ‘கு’ உருபு நிமித்த காரணகாரியப் பொருளில் வந்தது. கழகத்திற்காக என்பதில் வந்த ‘ஆக’ என்பது சொல்லுருபு, ‘ஆக’ என்பது மாத்திரமன்றி ‘பொருட்டு’ ‘நிமித்தம்’ என்பன்றும் சொல்லுருபாய் வரும். ஆறாவதில், ‘கு’ உருபு தகுதிப் பொருளில் வந்தது.

பெரும்பாலும் முறைப் பொருள் தகுமிடங்களில் ‘கு’ உருபு கும் வேற்றுமைத் தொகையாய் மறைந்து வருதலும் உண்டு. இவர் தந்தை; என்தமிழ் எண்வரும். இவற்றை விரிக்கும்போது இவருக்குத் தந்தை, எனக்குத் தமிழ் எண் விரித்தல் முறை.

நாலாம் வேற்றுமை, பெயரும் (அவர்களுக்கு மகன்), வினையும் (ஆனந்தருக்கு நல்கியது) கொண்டு முடியும்.

‘ஆ’ தொகுதி முதலாவது வாக்கியத்தில் வந்த ‘உஸைப்பி விருந்து’ என்பது உழைப்பு + இல் + இருந்து எண்வும் இரண்டாவதில் வந்த ‘இந்தியாலின்’ என்பது இந்தியா + இன் எண்வும் பகுக்கப்படும். இவைகளில் வந்த ‘இல்’, ‘இன்’ என்பன ஜிந்தாம் வேற்றுமை உருபுகள்; முதலாவது நீங்கற் பொருளிலும் இரண்டாவது எல்லைப் பொருளிலும் வந்தன. ‘தாய் தன் மகனைக் கண்ணிற் காத்தான்’ என்பதில் ‘இல்’ உருபு, கண்ணைப் போற் காத்தான் என்றவாறு ஒப்புப் பொருளில் வந்தது.

‘கற்பிர் சிறந்த அருந்ததி’ என்பதில் ‘இல்’ உருபு அருந்ததியின் சிறப்புக்குக் கூறப்படுக் காரணம் என்றவாறு. காரணப்பொருளில் (ஏதுப்பொருளில்) வந்தது.

நீங்கு, இருந்து (நீங்கும், இருந்தும்) என்பன ஜிந்தாம் வேற்றுமைக் கொல்லுருபுகளாம்.

(உ-ம்) : மரத்தில் இருந்து விழுந்தான்—மரத்தில் இருந்தும் விழுந்தான். மரத்தில் நின்று விழுந்தான்—மரத்தில் நின்றும் விழுந்தான்.

யவிற்சி: பின்வரும் வாக்கியங்களில் வந்த வேற்றுமைகளைச் சூருக். அவை எப்பொருளில் வந்தன?

1. மலையினின்றும் இறங்கினான்.
2. விக்டோரியாப் பேரரசியாருக்கு அறிமுகம் செய்தார்.
3. அதற்குத் தோறியண்றிற என்று பெயர் குட்டினார்.
4. கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பில்கள்.
5. கலைப் பொருள்களைச் செய்ததற்காக உலகினைப் பல தடவை ஏற்றி வந்தார்.
6. அறிவிற் சிறந்தவர் ஒள்ளேவயார்.

வேற்றுமை: 6, 7, 8

1. ஆளந்தரங் முயற்சியினால் போஸ்டன் நகரத்து துண்டங்களைச் சாலை முதன்மை பெற்றது.
2. அவர் உள்ளத்தின்கண் எழுச்சி உண்டானது.
3. ‘வையகத்துப் பெருமையில் நானை வருவான் ஒரு மனிதன்
4. ‘மைந்தா’ வருக; மகளே வருக.’

இங்கே தடித்த ஏறுத்தினமைத்த சொற்களை அவதானியுங்கள். முதலாவதில் வந்த ‘ஆளந்தரது’ என்பது ஆளந்தர்—அது எனப் பகுக்கப்படும். ‘அது’ ஆறாம் வேற்றுமை உருபு. ‘அது’ என்பதோடு ‘ஆது’, ‘அ’ என்பனவும் ஆறாம் வேற்றுமை உருபுகள் எனப்படும். ‘ஆது’ ‘அ’ என்பன இக்கால மூக்கில் அருகிலிட்டன. முயற்சி ஆளந்தரோடு பிரிக்க முடியாத் தொடர்பு கொண்டது; சிறமை கொண்டது. எனவே, ஆறாம் வேற்றுமைக்குரிய பொருள்—சிறமைப்பொருள். ‘அது’ உருபு நிற்கவேண்டிய இடத்தில், ஆளந்தருடைய முயற்சி என ‘உடைய’ என்னும் சொல்லுருபு ஏற்றும் ஆறாம் வேற்றுமை பயின்றுவரும்.

ஆறாம் வேற்றுமை பெயர்க் கொல்கோடு மாத்திரம் முடியும். ‘அது’ உருபுவரும்போது, பெயர்க் கொற்களிலும் அஃறினை ஒன்றன்பாற் பெயர்களையே கொண்டு முடியும் என்பது (உ-ம்): ஆளந்தரது உள்ளம்; ஆளந்தரது ஏடு. ஆளால், இக்காலத்தில் பலவின் பாற் கொற்களையும் கொண்டு முடிதல் பெருவழக்காகும். (உ-ம்):

"தேவன்து கண்கள்; குமரன்து ஆடைகள், உழையாள் புதல்வள்" என்பது போல உயர்தினை முடிபு கொள்ளும் வேற்றுமைத் தொகையை உழையாளது புதல்வன் என ஆறாம் வேற்றுமையில் பாற் சேர்க்காது உழையாளுக்குப் புதல்வன் என நாள்காம் வேற்றுமையில் பாற்படுத்தல் நன்று என்பர்.

உருபு மறைந்து (தொக்கு) நினரு, கடற்கரை (கடலது கரை) "புனலின் கலப்பு" (புனது கலப்பு) என ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையாக வழக்கிற பெரிதும் பயின்றுவரும்.

இரண்டாவதிலும் முன்றாவதிலும் வந்த உள்ளத்தின் கண், பெருமனையில் (பெருமனை + இல்) என்பன ஏழாம் வேற்றுமை. கண், இல் என்பன உருபுகள். இக்காலத்தில் 'இல்' உருபு பெருவழக் குப் பெற்றுகிட்டது. எழுச்சியிட்டாவதற்கு உள்ளமும் மனிதன் வருவதற்குப் பெருமனையும் இடமாயின. அதனால் இவ் வேற்றுமை இடப் பொருளில் வரும் கண். இல் என்பனவன்றி, இடப்பொருளைச் சுட்டும் மேல், கீழ், உள், இடம், அகம், முறம் முதலியனவும் உருபுகளாக வரும்.

நாலாவதிலுள்ள "மெந்தா", "மகனே" என்பன படர்க்கையில் உள்ள ஒருவனை அழைக்கும் (விலிக்கும்) பொருளில் வந்தன. இவ் வாறு விளிக்கும் பொருள்பட வருவன் எல்லாம் எட்டாம் வேற்றுமை. இதற்கு ஏனைய வேற்றுமைகளைப்போன்று குறிப்பிட்ட உருபு இல்லை,

பயிற்சி:

- பின்வருவனவற்றிலே (i) வேற்றுமை ஏற்ற சொற்கள் எவ்வை?
(ii) எந்த வேற்றுமை ஏற்றன?
(iii) பொருள் யாது?

1. அந்தியப் பண்பாடு பொருவியல் வளர்ச்சிக்கு இடையூராகும்.
2. அமெரிக்காவுக்குப் பயணமாணார்.
3. இங்கிலாந்திற் கழித்தார்.
4. இமாசலத்தில் அமைந்த ஆசிரமம்.
5. பந்தரின் கீழ் இருந்தான்.
6. எங்கள் நாட்டில் எம்மவர் உயர்வுபேற அவர் அயராது உழைத்தார்.

நளவெண்பா

(நிடதநாட்டரசனால் நளன், அன்னந் தூதுரைப்ப விதர்ப்ப நாட்டரசன் மக்ளான் தமயந்தி மேற் காதல் கொண்டான். சுயம் வரத்தின் போது அவள் அவனுக்கு மாலைகுட்ட, அவளை மனைந்து பன்னீரான்டு அரசோச்சினான். அரசோச்சு நாளில், அவனுடன் பகைகொண்டிருந்த கலி, அவளைப் பீடித்து, புட்கரணோடுகுதாடச் செய்து, நாடு நகர் முதலியன் வெல்லாந் தோற்கும்படி செய்தான். நாடு நகர் இழந்த நளன், மக்கள் இருவரையும் விதர்ப்பநாட்டுக்கு அனுப்பின்ட்டு, மனைவியோடு காட்டடைந்தான். காட்டடலே காரிரு விலை மனைவியை விட்டுப் பிரிந்த அவன், கார்க்கோட்கள் என்னும் பாம்பினாற் கடியுண்டு உருமாறி. அயோத்தி நகர் அடைந்து இருது பன்னைவின் தேர்ப்பாக்காய்ப் பணிபுரிந்தான். தமயந்தி பல துண்ப மடைந்து, மீன் விதர்ப்பநாடு அடைந்தாள்).

(நளன் அயோத்திநகர் அடைந்தமை)

முந்தீர் மடவார் முறுவல் திரள்குவியப்
நன்வீர் அயோத்தி நகரடைந்தான்—பொன்வீர்
குருகுடைக்குந் தாமரையின் மொம்மலரைத் தும்பி
குருகுடைக்கும் நன்னாட்டரச.

(தமயந்தி நளனை அறியும் கபாயத்தை
அந்தனை ஒருவனிடம் கூறி விடுதல்)

காரிருவிற் பாழ்மண் டபத்தேதன் காதலியைச்
சோர்துயினின் நீத்தல் துவிவிவங்கோ—தேர்வேந்தற
கென்றைந்தால் நேர்தின் நெதிரமாற்றம் தந்தாரை
சென்றறிந்து வாவென்றால் தேர்ந்து.

(நளன் அந்தனலுக்கு முன் தோன்றிவருமை)

காவகத்துக் காதலியைக் காரிருவிற் கூக்கிட்டுப்
போனதுவும் வேந்தற்குப் போதுமே—நாளென்று
காற்றினான் அந்தவுரை தாஸ்வேந்தன் தங்கெவியிக்
ஏற்றினால் வந்தான் எதி.

(அந்தனை மீண்டும் சென்று தமயந்தியிடம், "வாக்கிலால் மன்னை வகை ஒப்பான்; ஆக்கையே நோக்கின் அவன்ஸன்" என்று கூற, தமயந்தி அவனை மீண்டும் அயோத்தி மன்னனிடம், "தமயந்திக்கு நானை இரண்டாம் சுயம்வரம்" என்று அறிவித்து வருப்படி அனுப்புதல்):

வேத மொழிலானை, மீண்டும் சுயம்வரத்தைக் காதவித்தாள் வீமன்றன் காதவியென்—நோதினான் என்செய்கோ மற்றிதனுக் கென்றான் இகல்சீரும் மீண்செய்த வேலான் விரைந்து.

(நளன் இருதுபன்னன் தேரைச் செலுத்தச் சித்தமாதல்)

காவலனுக் கேவற் கடங்குண்டேன் மற்றவன்றன் எவன் முடிப்பன் இவியென்று—மாவிற் குலத்தேரைப் பூட்டினான் கோதையர்தங் கொங்கை மலர்த்தேன் அளிக்குந்தார் மன்.

(வீமன் நகரடைந்த நளன் தன் மக்களைக் காலூதல்)

கோதை நெடுவேற் குமரனையும் தங்கையையும் ஆதி அரசன் அருகாகப் —போத விளையாட விட்டவன் மேற்செய்ந்தா டென்றான் வளையாடுங் கையாள் மதித்து.

(நளன் அவர்களை 'யார் மக்கள்' என விளைவுதல்)

மக்களைமுன் காணா மனதுங்கா வெய்துயிராப் புக்கெடுத்து வீரப் புயத்தனையா—மக்காள்நீர் என்மக்கள் போலின்றீர் யார்மக்க வென்றுரைத்தால் வணமக் களியானை மன்.

(நளனுக்கும் மக்களுக்கும் இடையில் நடந்த உரையாடலைக் கேட்ட பஸிப்பெள்கள், தமயந்தியிடம் அதைக் கூறல்).

கொற்றக் குமரனையும் கோதையையும் நான்கன்று மற்றவன்றான் ஆங்குரைத்த வாசகத்தை—முந்றும் மொழிந்தாரம் மாற்றம் மொழியாத முன்வே அழிந்தாள் விழுந்தாள் அழுது.

(நளன் தன் சுயவருக்காட்டி, மனைவி மக்களை அடைந்தபின்னர் புடகரணோடு மறு சூதாடல்)

மற்றவனுக் கென்வரவு சொல்லி மழுகுது
குற்ற பண்யம் உள்தென்று—கொற்றவனைக்
கொண்டவையீ ரென்று குலத்து தரைவிடுத்தான்
தன்டெரியல் தேர்வேந்தன் நான்.

(நளன் சூதிலே நான் இழந்த செல்வமனைத்தையும் வெல்லுதல்)

அப்பவனைக் யோன்றின் அருகிருந்தார் நாமதிக்கச்
செப்பரிய செல்வத் திருநகரும்—ஒப்பரிய
வன்றானை யோடு வள்நாடும் வஞ்சனையால்
வென்றானை வென்றானவ் வேந்து.

(நளன் மாவிந்த நகரடைதல்)

ஏனை முடிவேந்தர் எத்திசையும் போற்றிசைப்பச்
சேனை புடைகுழத் தேரேநி—ஆஸுகழப்
பொன்னகரம் எய்தும் புரந்தரவனைப் போற்பொவிந்து
துண்ணகரம் புக்கான் நளன்.

(மன்னனைக் கண்ட மக்களின் மன்னிலை)

கார்பெற்ற தோகையோ கண்பெற்ற வான்முகமோ
நீர்பெற் றுயர்ந்த நிறைபுலமோ—பார்பெற்று
மாதோடும் மன்னன் வரக்கண்ட மாநகருக்
கேதோ உரைப்பன் எதிர்?

புக்கேழந்திப் புலவர்
(நளவென்பா)

விளக்கக் குறிப்புக்கள்

1. முந்தீர்—கடல்; முந்தீர் மடவார்—கடற்கரையில் வாழும் பரதவப் பெண்கள்; முருவல்-சிரிப்பு; நளவின் விகாரமான தோற்றறத்தைக் கண்டமையால் உண்டான் சிரிப்பு; முருகு-அழகு; நன்னாட்டரசு—நளன்.
2. தேர்நிற்றல்—எதிர் நிற்றல்; எதிர் மாற்றம்—பதில்.
3. சாற்றுதல்—கூறுதல்; கூறியவன்—அந்தனை; சற்றினால்-கேட்டான்; கேட்டவன்—நளன்.
4. வேதமொழிவரனை—அந்தனை; இசு—பக்க.
5. கடன்—கடமை; மா—குதிரை; நார்—மாலை.

6. கோதை—மாலை; நாடுதல்—ஆராய்ந்தறிதல்; வண்ணமா இங்கையான்—தமயந்தி.
7. வெய்துயிர்த்தல்—பெருமுச்ச விடுதல்; களியானமைன்—நளன்.
8. மொழிந்தவர்கள்—பணிப்பெண்கள்; மாற்றம்—வாசகம்; விழுந்தவள்—தமயந்தி.
9. மற்றவள்; கொற்றவள்—புட்கரன்; தெரியல்—மாலை; தோவேந்தன்—நளன்.
10. பலகை—சொக்கட்டான் பலகை (தாயப்பலகை); வன் தாலை—வளிப் படை.
11. போன்னகரம்—அமராவதி; புரந்தரன்—இந்திரன்.
12. தோகை—மயில்; புலம்—வயல்; மாநகர்—மாநகர மகிளன்; எதிர்—ஒப்பு.

ஆ. விளக்கம் பயிற்சி

1. நளன்னத் தேடிக் கண்டறிவதற்குத் தமயந்தி கையாள்டு உடையம் யாது?
2. மாவிற் குறைத்தேரை நளன் ஏன் பூட்டுவான்?
3. இருதுபன்னவின் தேர்ப்பாகனாக வந்தவள் நளன் என்பது எவ்வாறு நிச்சயம் செய்யப்பட்டது?
4. மக்களைக் கண்ட நளனின் நிலை யாது? *ஏ*
5. நளன் திரும்பி வந்ததைக் கண்ட நகர மக்களின் மிகுஷ்சி யைப் புலவர் எவ்வாறு எமக்கு உணர்த்துகிறார்?
6. பின்வரும் சொற்களை வைத்து வாக்கியங்கள் ஆக்கிஎழுதுக் குறுவல், சோர்துயில், காளகம், பணையம், கோதையர்.
7. பின்வருவதை நிறை விளக்குக:—
வேத மொழிவாணன், மின்செய்தவேலான், சுயம்வரம், செயல்நாடு, வெய்துயிரா.

ஈ. மொழியறிவு

தெரிந்தெல் வினைமுற்றும் குறிப்பு வினைமுற்றும்.

1. நளன் மனவியோடு காடு சென்றான்.
2. காநிருளிலே மனவியை விட்டுப் பிரிந்தான்.
3. இருதுபள்ளவின் தேர்ப்பாகனாய்ப் பணி புரிந்தான்.
4. அவன் சமையல் வேலையிற் சமர்த்தன்.

இங்குள்ள பயணிலைகளில், சென்றான், பிரிந்தான், புரிந்தான் என்பன ஒரு வகையானவை; சமர்த்தன் என்பது இன்னொரு வகையானது. முதல் வகையானவை எல்லாம் இறந்த காலம் காட்டுவன். அவற்றைச் செல்கிறான், செல்வான் எனவும், பிரிகிறான், பிரிவான் எனவும், புரிகிறான், புரிவான் எனவும் நிகழ்காலமாகவும் எதிர்காலமாகவும் மாற்ற முடியும். ஆனால் சமர்த்தன் என்பது எக்காலங்காட்டிற்று எனக் கூறவும் முடியாது; முக்காலங்களுக்கு மாற்றுதலும் முடியாது. சமர்த்தன் என்பது முன்பு சமர்த்தனாயிருந்தான்; இப்போது சமர்த்தனாய் இருக்கிறான்; இனிச் சமர்த்தனாயிருப்பான் எனப் பொருள் தருமாத வால் அதில் காலம் வெளிப்படையாகவன்றிக் குறிப்பாகத் தெரிகிறது. எனினும் முன்னெய சொற்கள்போல இது எக்காலத்துக்குமுரியதெனவரையறுத்துக் கூறல் முடியாது. எனவே, வினைச் சொற்களை (1) வெளிப்படையாகக் காலங் காட்டுவன்; (2) குறிப்பாற் காலங்காட்டுவன் என இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். வெளிப்படையாகக் காலங் காட்டுவன் தெரிந்தெல் வினை எனவும் குறிப்பாற் காலங் காட்டுவன் குறிப்புவினை எனவும் கூறப்படும்.

சென்றான், பிரிந்தான், புரிந்தான் என்னும் வினை முற்றகள் செய்பவனையும், தெளிவாகக் காலத்தையும் காட்டி வரி தனமையால் அவை தெரிந்தெல் வினைமுற்றுகள். சமர்த்தன் என்பது செய்பவனைக் காட்டி, காலத்தைத் தெளிவாகக் காட்டாது வந்தமையால் அது குறிப்புவினைமுற்று. வினை முற்றுகளின் இறுதிப் பகுதி செய்பவனைக் காட்டும். அது ‘விகுதி’ எனப்படும்.

தெரிந்தெல் வினைமுற்று செய்பவன், காலம் முதலியவற்றைக் காட்டிவரும். ஆனால், குறிப்பு வினைமுற்று காலத்தை மாத்திரமன்றிச் செய்வையும் காட்டுவதில்லை

அது பெரும்பாள்ளயையும் பண்படியாகவே பிறக்கும் சிறுபான்மை, பொருள், இடம், காலம் முதலிய பெயர் களின் அடியாகவும் பிறக்கும். அதனாலேயே அது செயலைக் காட்டுவதில்லை.

தெரிந்தெல் விளைமுற்று செய்பவளையும் செயல், காலம் முதலியனவற்றையும் காட்ட, குறிப்பு விளைமுற்று செய்பவளை மட்டுமே காட்டும்.

பயிற்சி

விண்வரும் பந்தியை வாசித்து அதன் கீழ் உள்ள விளைகளுக்கு விடை எழுதுக:—

அதியமான், பெருஞ்சேரல் இரும் பொறையின் உறவினன்; இரும்பொறையைப் போன்றே சிறந்தவன்; கடை ஏழு வள்ளல்களில் ஒருவன்; கொல்லி மலையை ஆண்ட ஓரியின் உற்ற நன்பன்; சுதந்திர உணர்ச்சி மிக்கவன். அவன் இரும்பொறைக்குத் திறை செலுத்த மறுத்தான். அதனால் இரும்பொறை தன்மீதுபடை எடுப்பான் என்ற எண்ணினான். என்னி நால்வகைப் படைகளையும் பெருக்கினான். சமயம் கிடைக்கும்போது இரும் பொறை மீது படை எடுக்கவும் நினைத்தான்.

- (1) இதில் வந்துள்ள தெரிந்தெல் விளைமுற்றுக்கள் எவ்வள?
- (2) அவற்றாற் கருதப்படுஞ் செய்பவன், செயல், காலம் என்பவற்றைக் கறுக.
- (3) குறிப்பு விளைமுற்றுக்கள் யாவை?
- (4) அவற்றிற் ‘செய்பவன்’ யார்?

ஞானசவுந்தரி

‘ஞானசவுந்தரி’ என்பது ஒரு தென்மோடி நாட்டுக் கூத்து. அக் கூத்திலிருந்து எடுத்த ஒரு பகுதி இங்குத் தரப்படுகிறது.

கேவகன் வரவு நரு

குரர் வீரர் நாமையா—வெற்றியிகும்
குரர் வீரர் நாமையா.

முதலாம் சேவகன்

குரர் வீரர் நாமே குழும் புவியில் தானே
ஆரும் எதிர்க்க வதால் அஞ்சிப் பயந்து ஓடி.
ஆரும் பேரும் சொல்லா தொண்டி ஒளித்துப் பின்பு
உற்ற மனையா கோடு கெட்டத் தனங்கள் பேசும்—குரர்

இரண்டாம் சேவகன்

தன்டு தடிகள் பொல்லுக் கொண்டு வருதல் கண்டால்
பெண்டில் தனக்குப் பின்னால் அங்டி மறைந்து நின்று
ஒன்டி ஒளித்துப் பார்த்து ஒட்டம் எடுத்து வந்து
கண்டு விரலைக் காட்டிச் சூரக் கதைகள் பேசும்—குரர்

மூதலாம் சேவகன்

கெத்த பாம்பைக் கண்டு மிகை மகிழ்ச்சி கொண்டு
மெத்தப் பெரிய பொல்லால் மேனி அடித்து நின்று
புத்தியாக வாவில் பிடித்து இழுத்து வந்து
வித்தை காட்டி நிற்கும் வீரத் தனமுடைய—குரர்

இரண்டாம் சேவகன்

கொட்டில் தனிலே சென்று குடமாய்கி குடித்துப் போட்டு
சட்டி பாளை யோடு கண்ணட நிதமும் செய்து
கெட்டித் தனங்கள் காட்டும் மட்டி மடையர் நாங்கள்
குதமும் வெந்த நாலே குடலும் கருகிலிப் போன—குரர்

மாளிகைக் காட்சி (வேணான் இருத்தல்)

சேவகர் விருத்தம்

மருமலர் மாலை குடும் மாட்சிமை மிகுந்த உந்தன்
அருணனி ஜோனிகா விக்கும் அருட்பதம் போற்றி போற்றி
வெருவவர் நானி அஞ்சம் வீரசே வகராம் எம்மை
கருணாயாய் அழைத்த செய்தி கழறுவீர் அறியத் தானே.

வேணான் விருத்தம்

சொன்னசொல் தட்டி டாக் குரோ வகரே கேளும்
மன்னவன் மகளா லெந்தன் மதிப்புகள் அழிந்து போச்சே
பொன்னோடு பொருள்கள் நாறேன் பூவுவயைத் தூக்கிச்சென்று
துன்னுகா எதத்தில் வெட்டித் தொலைத்துநீர் வருவீர்தானே.

வேணான் வகனம்

கேளும், சேவகரே! நீங்கள் இரு பேரூம் என் அஸ்பிற்கும்
நம்பிக்கைக்கும் விகவாசத்திற்கும் புத்திரமானவர்கள். நான்
சொல்லும் கருமங்கள் எதையும் தட்டமாட்டார்களென்பது எனக்கு
நன்கு விளங்கும். இந்த மாளிகையில் மன்னவனின் ஏக புத்திரி ஞான
சவுந்தரியின் கோளாலும், குண்டலையாலும் எனக்குக் கொஞ்ச
மூம் மாளிகையில் மதிப்பில்லை. அவன் இங்கு இல்லாவிட்டால்
எனக்கு ஒருவித குறைச்சலுமில்லை. அரசனுக்குப் பிறபாடு தானே
மகாராணியாக இருப்பேன். ஆனதால் தற்போது அரசன் இல்லாம்
யடியால் ஞானசவுந்தரியை எதுவிதமும் கொல்ல வேண்டும். உங்
க்குக்கு வேண்டிய சன்மானம் தருவேன். உயர்ந்த உத்தியோகத்தி
லும் அமர்த்தி வைப்பேன். இந்தாருங்கள் ஆயிரம் ரூபாய் கை
யிலே பிடியுங்கள் (சேவகர் கைநீட்டி வாங்குதல்) அதோ ஞானம்
நன்றாகத் தாங்குகிறான். இது சமயம் அவளைக் கட்டிலோடே
நூக்கிக் கொண்டு கானகம் சென்று கொன்று விடவாம்; தாமதி
யாமல் கருமத்தை முடியுங்கள்.

ஒத்தலம் சேவகன் வகனம்

அம்மா, ஒன் தாயே இந்த அநியாயம்? அவளொரு தாயில்லாத
மின்னை, அவனை ஒன் கொல்ல வேண்டுமோ? ஏற்று இரக்கக்
காட்டுங்கள் அம்மா.

இரண்டாம் சேவகன் வசனம்

அடே முட்டாள்! பெரிய இடத்துப் பேர்வழிகளுக்கு நியேண்டா புத்திசொல்ல வேண்டும்? நமக்கு இட்ட கட்டளையை ஜல்தியாய் முடித்துப் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு போகாமல் வீண் கதை பேசுகிறாய். அம்மா ஒன்றுக்கும் யோசிக்க வேண்டாம். இந்தக் கணமே நாங்கள் கருமத்தை முடித்துப் போடுவோம். நீங்கள் மறைந்து போய் விடுங்கள்.

முதலாம் சேவகன் வசனம்

அடே தோழா! அதோ ஞானசுந்தரி தூங்குகிறாள். (இருவரும் அவளை நெருங்கிப் போதல்).

இரண்டாம் சேவகன் வசனம்

பாவம், பிள்ளை நன்றாகத்தான் குறட்டை விட்டுத் தூங்குகிறாள்.

முதலாம் சேவகன் வசனம்

தோழா, இது தான்டா தருணம். சத்தம் சந்தியு போடாமல் கட்டிலோடு தூக்கடா தூக்கு.

(கட்டிலோடு ஞானசுந்தரியைத் தூக்கிக் கொண்டு சேவகரை காட்டுக்குக் கொண்டு செல்லல்).

காட்டுக் காட்சி

(ஞானசுந்தரி தூக்கந் தெளிந்து ஏழுதல்; கானத்தையும் சேவகரையும் கண்டு திகைத்துப் பயப்படுதல்).

ஞானசுந்தரி வசனம்

ஆ தெய்வமே! ஈஸ்வரா! நான் இப்போ எங்கிருக்கிறேன்? ஐயோ காட்டின் மத்தியில் அல்லவா இருக்கின்றேன். சேவகரே! ஓன்னனை இங்கு கொண்டுவந்திர்கள்? சொல்லுங்கள், அன்னவை மாரோ! சொல்லுங்கள்.

முதலாம் சேவகன் வசனம்

அம்மா, குழந்தாய்! நோமை நாட்டின் மகாராஜியான வேளாளி அம்மாவின் கட்டளைப்படி உன்னைக் காட்டில் கொலை செய்ய வந்திருக்கிறோம் அறிவிராக.

நூனசுந்தரி வசனம்

அண்ணன்மாரோ! என்மீது இருக்கங்காட்டுங்கள். நான் ஒரு தாயில்லாத பிள்ளை; என்னைக் கொலை செய்யாதீர்கள். நான் உங்களுக்கு ஒருவிதமான குற்றமூழ் புரியவில்லை. அண்ணன்மாரோ உங்களின் காலில் விழுந்து கும்பிடுகிறேன். என்னைச் சும்மா விட்டு விடுங்கள்.

முதலாம் சேவகன் வசனம்

அடே தோழா! பெரும் பாவமாயிருக்குது. தாயில்லாத பிள்ளை நமக்கு அவள் ஒரு துரோகமூழ் செய்யவில்லை. நாம் அவளைக் கொல்லாமல் காட்டில் விட்டுவிட்டுப் போவோம்.

இரண்டாம் சேவகன் வசனம்

நமக்கு என்னடா பாவம்! நாங்கள் இவளைப்போல் பலபேரைக் கொலை செய்திருக்கிறோம். நமக்கு வேண்டியது பணம்தானே. தாமதியாது நமது வேலையைப் பெருக்குவோமடா.

மூதலாம் சேவகன் வசனம்

தோழா, அப்படியாலால் இவளைக் கொலை செய்யாமல், நாங்களும் வேணாள் அம்மாவுக்குத் தப்புவதற்கு இவனுடைய இருக்களையும் வெட்டிக் கொண்டு போய்க் காட்டுவோம். இப்படிச் செய்தால் நாங்களும் தப்பிக் கொள்ளலாம்.

இரண்டாம் சேவகன் வசனம்

சரி, சரி, உன்னுடைய யோசனையின்படி அப்படியே செய்வோம். இனிமேல் சனங்கக் கூடாது. யாராவது குறுக்கால் வருவதற்கு முன் கைகளைச் சீக்கிரம் வெட்டிக்கொண்டு போவோம். அம்மா, உன் குலதெய்வத்தைக் கடைசியாக வேண்டிக் கொள்ளாயாக.

நூனசுந்தரி தேவாரம்

அலைகடவின் தூரும்பானேன்; அடவி மீதில்
அகப்பட்ட சேயானேன்; அலைக் கக்கும்
உலையிலிட்ட மெழுகானேன்; ஆலை வாயில்
உட்டுகுந்த கரும்பானேன்! கொம்பில் லாத
நிலையிழுந்த கொடியாகி வனத்தில் நின்றே
நிட்டுரேப் படுகின்றேன்; அம்மா, தாயே
கொலையிலிருந்து எனை மீட்க ஒடிவாராய்
குளிர்நிலையைப் பதமணிந்த மரிய தாயே!

ஞானசுந்தரி வசனம்

அண்டபின்டங் தாங்கும் அமல்களைப் பெற்ற அருணோதயமே,
அடவியிலே நின்று அந்தரிக்கும் அபலையைக் கைதூக்க ஒடிவாரும்
அம்மா!

முதலாம் சேவகன் வசனம்

அடே, இவிச்சற்றும் தாமதியாமல் கைகளை வெட்டுவோம்.
(சேவகர் கைகளை வெட்டிக்கொண்டு ஒட்டம் பிடித்தல். ஞான
சுந்தரி களைத்து விழுதல். பின்பு களை தெளிற்று, தேவ தாயை
இரந்து கேட்டல்).

ஞானசுந்தரி தேவாரம்

பெற்றவளை இழந்திட்டேன்; உலகி வென்னைப்
பேணியதற் தந்தையையும் பிரிந்தி முந்தேன்
உற்றமணி மகுடம் செங் கோலி முந்தேன்
உரிமைபல நாளிழந்த தோடல் ஈமல்
பற்றுடனே பாலுணவும் பகும்பட் டாடை
பற்றிற்றிற்கும் கரங்களையும் இழந்தே எம்மா!
இற்றரையில் என்கற்பு நெறியைக் காத்து
என்குதலி புரிந்தருளும் அமல தாயே.

ஞானசுந்தரி வசனம்

ஓ என் மாசில்லா தேவதாயே! சிறு பிராயத்திலே என் அங்களைய
இழந்து கண்டப்பட்டதுமல்லாமல் தற்போது நான் ஆகாரம்
அருந்துவதற்கும் அணிமணி கட்டுவதற்கும் வழியில்லாமல் என்
இரண்டு கைகளையும் இழந்து தலிக்கிறேன்! என்னை இந்தப்
பெரும் ஆபத்தில் நின்று நித்தியமும் தற்காரும், தாயே!

ஞானசுந்தரி தரு

ஆதித்தனை ஆடையாக அங்கம் போர்த்த ராக்கிளியே
மேதினியின் மீது என்னை மேவி வந்து காத்திடம்மா!
கையிழந்தும் மெய்யர்ந்தும் கணக்கும் தானிழந்தும்
வையகத்தில் வாடுகின்றேன் வந்து என்னைக் காருமம்மா.
பிஞ்சுக் கரம் தோகுதம்மா! பிஞ்சுசுங்களை யாகுதம்மா
தஞ்சும் தந்து காருமம்மா! தற்காக்கவே வாருமம்மா
அன்ன முண்ணக் கைகளில்லை; ஆடை கட்ட மார்க்கமில்லை,
என்ன செய்வேன் அம்மா தாயே! ஏழையைக்கண் பாருமநீயே,
திரை

ஞ. ம. செல்வராசா

ஏ. விளக்கப் பயிற்சி

1. இரு சேவகர்களினதும் சூரத்தனங்கள் எவ்வை?
2. லேணாள், ஏன் ஞானசவுந்தரியைக் கொல்ல நினைத்தாள்?
3. ஏன் சேவகர் ஞானசவுந்தரியின் கைகளை மாத்திரம் வெட்டிச் செல்லத் தீர்மானித்தனர்?
4. ஞானசவுந்தரி, தானிழந்தவைகள் எவ்வெயெனத் தேவ தாயிடம் கூறுகிறாள்?
5. காட்டிலே இரு சேவகர்களிடையே நடந்த உரையாடலி விருந்து அவர்களுடைய குணவியல்புகளைப் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?
6. பின்வருவனவற்றை விளக்குக:—
  - (அ) செத்த பாம்பை மெத்தப் பெரிய பொல்லால் அடித்து வித்தைகாட்டி நிற்கும் குரர்; (ஆ) அவைகடவின் தரும்பு; (இ) அனலைக் கக்கும் உலையினிட்ட மெழுகு; (ஈ) ஆவைவாயில் உட்புகுந்த கரும்பு; (ஊ) கொம்பில்லாத கொடி.
7. பின்வரும் பாடலைப் படிக்கும்போது எத்தகைய உணர்ச்சி உண்டாகும்? இதே ஒசையுள்ள வேறொரு பாடலைக் கூறுக.

மிஞ்சக்ரம் நோகுதம்மா! மிஞ்சங்களை யாகுதம்மா தஞ்சம்தந்து காருமம்மா! தற்காக்கவே வாருமம்மா அன்னமுன்னக் கைகளில்லை; ஆடைகட்ட மார்க்கமில்லை என்ன செய்வேன், அம்மாதாயே! ஏழையைக்கண் பாருமநீயே.

ஐ. மோழியறிவு

ஈசங்கள் :

1. “ஆரும் எதிர்க்க வந்தால் அஞ்சிப் பயந்து ஓடி, ஊரும் பேரும் சொல்லாமல் ஒண்டி ஒளித்துப் பின்பு, உற்ற மனையாளோடு கெட்டித்தனங்கள்” பேசுகின்ற சேவகர் கள் வந்தனர்.
2. அவர்கள் தாய் இல்லாத பின்னையான ஞானசவுந்தரி தூங்குவதைக் கண்டனர்.
3. தாங்கும் ஞானசவுந்தரியைக் கட்டிலோடு மெல்லத் தூக் கினர்.

இவ்வாக்கியங்களிலே, பதினாறு வினைச் சொற்கள் வந்துள்ளன. அவை எவை? மூன்று வினைமுற்றுகள் உள்ளன. அவை வினைமுற்றுகள் எனப்படுவதற்குக் காரணம் என்ன?

வந்தனர், கண்டனர், தூக்கினர் என்னும் மூன்றும் இடத்தையும் தினை பால்களையும் காட்டுகின்றன. “செய்பவு” வினைக்காட்டுகின்றன. அதனால் முற்றுப்பெற்ற வினையாய், வினைமுற்றாக நிற்கின்றன. இறந்த காலம் காட்டியமையால் தெரிந்தை வினை முற்று ஆயின். ஏனைய பதின்மூன்றும் இடத்தையோ தினை பால்களையோ காட்டவில்லை. அதனால் முடிவுபெறாத வினைச் சொற்கள்; எச்சவினைச் சொற்கள்; எச்சங்கள்.

இவ்வெச்சங்கள் முடிவுபெறுதற்கு, பெயர்ச் சொல்லோ வினைச் சொல்லோ வருதல் வேண்டும். மேலே வந்த பதின்மூன்று எச்சங்களிலே ‘எதிர்க்க’, வந்தால், அஞ்சி, பயந்து, ஓடி, சொல்லாமல், ஒண்டி, ஒளித்து, மெல்ல’ என்பன வினைச் சொற்களோடு முடிகின்றன. ‘எதிர்க்க’ என்பது வந்தால் என்பதோடும், வந்தால் என்பது அஞ்சி என்பதோடும் முடிகின்றன. இவ்வாறே ஏனையனவும் வினைச்சொற் கொண்டு முடிகின்றன. வினைகொண்டு முடியும் எச்சச் சொல் வினை எச்சம் எனப்படும். இங்கு வந்த ஒன்பது வினையெச்சங்களிலே ‘எதிர்க்க’, ‘வந்தால்’ என்னும் இரண்டும் எதிர்காலத்தையும் ‘அஞ்சி, பயந்து, ஓடி, ஒண்டி, ஒளித்து’ என்பன இறந்த காலத்தையும் காட்டுகின்றன. அதனால், இவ்வெட்டும் தெரிந்தை வினையெச்சங்கள் எனப்படும். மெல்ல என்பது வெளிப்படையாகக் காலங் காட்டவில்லை. அதனால் அது குறிப்பு வினையெச்சம் எனப்படும்.

மேலே வந்த பதின்மூன்று எச்சங்களிலே ‘உற்ற, பேசுகின்ற, இல்லாத, தூங்கும்’ என்னும் நாலும் முறையே ‘மனையான், சேவகர்கள், ஞானசுவந்தரி, ஞானசுவந்தரி’ என்னும் பெயர்ச் சொற்களோடு முடிகின்றன. பெயர் கொண்டு முடியும் எச்சச் சொல் பெயரெச்சம் எனப்படும். இங்கு வந்த நாலு பெயரெச்சச் சொற்களில் ‘உற்ற’ என்பது இறந்த காலத்தையும் ‘பேசுகின்ற’ என்பது நிகழ் காலத்தையும் ‘தூங்கும்’ என்பது எதிர்காலத்தையும் காட்டுகின்றன. அதனால் இவை மூன்றும் தெரிந்தை வினைப் பெயரெச்சங்கள் எனப்படும். ‘இல்லாத’ என்பது வெளிப்படையாகக் காலங் காட்டாமையால், குறிப்புப் பெயரெச்சம் எனப்படும்.

பயிற்சி

- (i) பெயரேச்சங்கள் எவ்வளவு முடிக்குஞ் சொற்கள் எவ்வளவு?
- (ii) வினையெச்சங்கள் எவ்வளவு முடிக்குஞ் சொற்கள் எவ்வளவு?
- (1) செத்த பாம்பைக் கண்டு மிக்க மலிழ்ச்சி கொண்டு மெத்தப் பெரிய பொல்லால் மேனி அடித்து நின்ற வாலில் பிடித்து இழுத்து வந்து வித்தை காட்டி நிற கும் ரூர்.
- (2) அனலைக் கக்கும் உலையிலிட்ட மெழுகு ஆலேன்.
- (3) இப்படிச் செய்தால் நாங்களும் தப்பிக்கொள்ளலாம்.

கலீபா உமர் (றழி) அவர்களின் வாழ்விலே

‘அமீறுல் முஹமினீஸ்’ என்ற அரபுச் சொற்றெநாடர் இறை விக வாசிகளின் தலைவர் என்ற கருத்தையுடையது. இத்தொடரால் அழைக்கப்படும் பேறு பெற்றவர்கள் மிகச் சிலர். அவர்களுள் இல்லாமியக் குடியரசின் இரண்டாவது கலீபாவாக விளங்கிய உமர் (றழி) அவர்களும் ஒருவராவர். அவரது தந்தையார் பெயர் “கத்தாப்” என்பதால் அவர் உமர் இப்னு கத்தாப் என்று அழைக்கப்பட்டார். அவர் இல்லாத்தின் இலவட்சியப் பண்புகளைப் பேணிக் காப்பதிலும் அவற்றை நிருவித்து நிலைப்படுத்துவதிலும் பேரார் வங் கொண்டவர்.

(நீதி, நேர்மை, எளிமை, திருப்தி, ஈகை, தொண்டு) முதலான நற்பண்புகளிற் சிறந்து விளங்கிய இப்பெரியார் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள்பால் ஆழ்ந்தகள் அன்புடையவர். முஸ்லிம்களின் வேதமான கூர் ஆஜையும் நபி பெருமானாரின் நடைமுறைகளையும் தமது வாழ்க்கையின் அமைப்பாகவும் வழியாகவும் பேணிப் பெரு வாழ்வு வாழ்ந்தவர். அவருடைய வாழ்க்கையிலே நடந்த சம்பவங்கள் பல உலகோருக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டுகளாகவும் இல்லாமியப் பண்பாட்டை விளக்குவனவாகவும் அமைந்துள்ளன.

இரு நாள் உரோமச் சக்கரவர்த்தியின் தூதுவர் ஒருவர் கலீபா உமர் (றழி) அவர்களைச் சந்திக்க வந்தார். மதினா நகருக்குட் பிர வேசித்ததும் அந்நகரத்தின் தோற்றம் அவருக்குப் பெரிய ஏமாற்றத் தையளித்தது. மாடமாளிகைகளையோ, கூட்கோபுரங்களையோ அங்கே காண முடியவில்லை. கேளிக்கைகளும் களியாட்டங்களும் அங்கு இருக்கவில்லை. ஒங்கியுயர்ந்த அரண்மனை இருக்குமெனத் தேடித் திரிந்தார். அப்படியான கட்டிடத்தை ஒரிடமும் காணவில்லை. இறுதியாகச் சில மதினா வாசிகளைச் சந்தித்து “உங்கள் அரசர் எங்கேயிருக்கிறார்?” என வினவினார்.

அவர்கள், “எங்களுக்கு அரசர் என்று ஒருவர் இல்லை; எங்களுக்கு ஒரு தலைவர் இருக்கிறார். அவரை கலீபா அல்லது அமீறுல் முஹமினீஸ் என்று அழைப்போம். அவர் இப்பொழுது ஏதோ வேலையாக வெளியே சென்றிருக்கிறார்” என்றார்கள்.

இவ்விபரங்களைக் கேட்டது தூதுவர் தாமே கலீபாவைத் தேடிப் புறப்பட்டார். பலரையும் விசாரித்துக் கொண்டு சென்ற தூது வருக்கு ‘அதோ எங்கள் கலீபா’ என்று கலீபாவைச் சுட்டிக் காட்டி னார் ஒருவர்.

அங்கே கலீபா உமர் (நழி) அவர்கள் வெறுந்தரையில் மதித்த கையை அணையாக வைத்து நிம்மதியாக உறங்கிக்கொண்டிருந்தார் கள். அவர்களது நெற்றியில் வியர்வைத் துளிகள் முத்துப்போற் பதிந்திருந்தன. வியப்பினாற் சிறிது நேரம் வாய்புதைத்து நின்றார் அத்தூதுவர். மின் மிகுந்த பணிவுடன் குனிந்து கலீபா அவர்களை எழுப்பினார்.

‘முஸ்லிம்களின் தலைவரே, தாங்களே தலைமைக்குத் தகுதியான வர்; மக்களின் தலைவர்; மனிதாபிமானத்தின் தலைவர்; சத்திய வான். எனவேதான் திறந்த வெளியில் அச்சமற்று நிம்மதியாகப் படுத்துறங்குகிறீர்கள். எங்கள் சக்கரவர்த்திகளோ கம்பீரமான அரண்மனைகளில் ஆடம்பரமான குழலில் கட்டுக்காவல்களோடு கூட நிம்மதியற்றுக் கிடக்கின்றார்கள்’ என்று வியந்து கலீபா அவர்களைப் பாராட்டினார்.

வேற்று நாட்டவரிடமிருந்து இவ்வளவு பாரட்டுகளைப் பெற்ற உமர் (நழி). அவர்கள் மக்களின் நலனிலும் மகிழ்ச்சியிலும் பெரிதும் அக்கறை காட்டினார்கள். பகல் வேளைகளிற் பள்ளிவாசலில் அமர்ந்து பொது மக்களின் முறைப்பாடுகளை விசாரித்து ஆவன செய்வார்கள். இராவேளையில் நகரிலே தெருத்தெருவாகத் திரிந்து மக்களின் துண்பங்களை அறிய முயல்வார்கள்.

ஒருநாள் இரவு கலீபா உமர் (நழி) அவர்கள் தம் பணியாளன் ஸாவிமை அழைத்துக் கொண்டு நகர்ச் சோதனைக்காகப் புறப்பட்டார்கள். மதினாவின் தெருக்கள் இருஷில் மூழ்கி அமைதியில் உறங்கிக் கிடந்தன. அவ்வேளையில், தெருக்கோடியிலிருந்த ஒரு வீட்டிலிருந்து பேச்சொலி எழுந்தது. கலீபா தரித்து நின்று உற்றுக் கேட்டார்கள். ஒரு தாய்க்கும் மகனுக்குமிடையே உரையாடல் நடந்து கொண்டிருந்தது.

“மகளே ஏழுந்து இப்பாலிற் கொஞ்சம் நீரைக் கலந்துவிடு கிறாயா?”

“நமது கலீபாவின் கட்டளையை மீறலாமா உம்மா?”

“அதென்ன கட்டளை?”

“ஏன் எவரும் பாலிலே தண்ணீர் கலந்து விற்கக் கூடாது என்று விளம்பரப்படுத்தியதை நீங்கள் கேட்கவில்லையா?”

“இருக்கலாம், ஆனால் இப்பொழுது நாம் நீர் கலப்பதைக் கலீபா காணப்போகிறார்களா?”

“கலீபாவின் முன்னிலையில் அவரது கட்டளையை அலுசரிப்பதும் அவர் பார்வை எட்டாத இடத்தில் அக்கட்டளையைப் புறக்கணிப்பதும் நேரமையாகுமா உம்மா?”

“சரி சரி, உனக்கு ஒன்றும் தெரியாது”

“கலீபா பார்க்காமல் இருக்கலாம்; ஆனால் அல்லாஹ் பார்க்கிறானே உம்மா”.

இவ்வரையாடலைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த கலீபா அவர்கள் ஸாவிமை நோக்கி “இவ்வீட்டை நன்கு அடையாளப்படுத்திக் கொள்” என்று கூறிவிட்டு நடந்து சென்றார்கள்.

அடுத்தநாட்ட காலை பணியாளர் மூலம் தாயையும் மகளையும் வரவழைத்து விசாரணை நடத்திய கலீபா இளமையிலேயே கணவனை இழந்துவிட்ட மகனும் வயது முதிர்ந்த தாயும் ஆண் துணையின்றி வாழ்க்கை நடத்திவருவதை அறிந்தார். “நம் செயல்கள் ஒவ்வொன்றையும் அல்லாஹ் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்” என்ற இறையுணர்வு மிக்க அந்த இளம் விதவையின் மனப்பாங்கைப் புகழ்ந்து பாராட்டினார். உடனே தம் மகன் ஆசிமை அழைத்து அந்த விதவையைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும்படி பணித்தார். ஏழ்மையில் நொந்து அவலப்பட்டுக் கிடந்த அப்பெண்ணைத் தம் மருமகளாக ஏற்றுக்கொள்வதிற் கலீபா பெருமளிழ்ச்சியடைந்தார்.

பிறிதொரு சமயம் கலீபா அவர்கள் நகர் சுற்றிப்பார்க்கும் முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருந்தபோது நகரின் எல்லையிலே ஒரு கூடாரம் காணப்பட்டது. அதனருகே ஒரு மனிதன் அமர்ந்திருந்தான். கூடாரத்தினுள்ளிருந்து முனகல் ஒலி கேட்டது. கலீபா அம்மனிதனைப் பார்த்து “நீர் யார்” என்று கேட்க, அவன் “நான் ஒரு பயணி, கலீபாவிடம் உதவிகொரும் நோக்கத்துடன் வந்திருக்கிறேன்” என்றான்.

“நல்லது, கூடாரத்துக்குள் முனகல் ஒலி கேட்கிறதே; அதன் ஓலை?”

“அதைப்பற்றி உமக்கென்ன கவலை”

“நோயாளியின் வேதனைக் குரலாகப் படுகிறது; அதுதான்”.

“கூடாரத்துக்குள் என் மனைவி பிரசவ வேதனையாலே தூயரப் படுகிறாள்”

“அப்படியானால் துணைக்கு”

“இருவரும் இல்லை”

இவ்வார்த்தையைக் கேட்டதும் கலீபாவுக்கு மனம் நிலை கொள்ளவில்லை. உடனே ஒட்டமும் நடையுமாக விரைந்தார். தம் மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு வந்து கூடாரத்துக்குள் விட்டார். அவருடைய மனைவியார் தம் கடமைகளைச் செய்து முடித்தபின் வெளியே வந்து,

“அமீறுல் முஹமீனே, ஆண் குழந்தை பிறந்திருக்கிறது. உங்கள் நண்பருக்குச் சொல்லுங்கள்” என்றார்.

வழிப்போக்கன் ஆண் குழந்தை பிறந்ததையிட்டு மகிழ்ந்தான். என்னும் ‘அமீறுல் முஹமீன்’ என்ற வார்த்தை அவனை நிலைகுலையச் செய்தது. ‘இல்லாமியக் குடியரசின் தலைவரா இவர்? இவரிடமா நான் மரியாதைக் குறைவாகப் பேசி விட்டேன்’ என்று மனம் வருந்தினான். கலீபா அவர்களின் எளிமை அவர் தலைவர் என்பதை மறைத்துவிட்டது.

கலீபா அவர்கள் தாம் கொண்டு வந்திருந்த கடவுளையில் நெய்யைக் கலந்து பிசைந்து தாய்க்குக் கொடுக்குமாறு தன்மனைவியைப் பணித்தார்கள். வழிப்போக்களைப் பார்த்து “நாளை என்னிடம் வருவிராக. உமக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வேன்” என்று கூறிவிட்டு மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு சென்றார்கள்.

மற்றொரு சமயம் சுரானிய தளபதி ஹார்முஸான் கைது செய்யப்பட்டு, கலீபா அவர்களின் முன்னிலையில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தான். கலீபா அவனைப் பார்த்து “ஹார்முஸான், நீர் உம் ஒப்பந்தங்களையெல்லாம் மீறினீர். உமக்கு என்ன தண்டனை கிடைக்கும் என்று என்னுகின்றீர்? உமது சார்பான் விளக்கம் யாது?” என்றார்.

“நான் முழு விளக்கத்தையும் தருமுன் என்னைக் கொள்வ செய்து விடுவீர்தளோ என்று அஞ்சிகிறேன்.”

“அச்சம் வேண்டாம், தளபதியே, நீர் நிம்மதியாகக் கூறலாம். அப்படி ஒன்றும் நிகழாது”.

“எனக்குத் தாகம் அதிகமாயிருக்கிறது”.

உடனே ஒரு கோப்பையில் நீர் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் ஹார்முஸான் அதைப் பருகவில்லை. “ஏன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்? நீரை அருந்தும்” என்றார் கலீபா.

“நான் நீரை அருந்திக்கொண்டிருக்கும்போதே என்னைக் கொன்று விடுவீர்கள் என அஞ்சகிறேன்”.

“நிச்சயமாக இல்லை. நீரை அருந்தி முடிக்கும் வரை உம்மைக் கொல்லமாட்டேன்”.

“உடனே ஹார்முஸான் அந்த நீரை நிலத்திற் கொட்டினான். கலீபாவே, நீரை அருந்தும்வரை கொல்லமாட்டேன் என்று வாக்குறுதியளித்தீர்கள். நான் அந்த நீரை அருந்தவே இல்லை. உங்கள் வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றுங்கள்”.

கலீபா அவர்களுக்கு ஆத்திரம் பொங்கியது, “உன்னைக் கொன்றுவிட முடியும். ஆனால், கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றுதலே ஒரு முல்லியின் கடமை. ஆகையால் உள்ளை மன்னித்தேன்” என்றார் கலீபா. முல்லியின்கள் இவ்வுயர்ந்த பண்பைக் கண்ட ஹார்முஸான் உடனே இல்லாத்தைத் தழுவிக்கொண்டான்.

அ. விளக்கப் பயிற்சி

1. கலீபா உமர் (றழி) அவர்களின் நற்பன்புகள் எவ்வை?
2. உரோமத் தூதுவன் உட்சென்றபோது மதினா எப்படிக் காட்சியளித்தது?
3. இப்பாடத்தில் வரும் தாய், மகள் ஆசியோரின் குணா திசயங்களை ஒப்பிட்டுக் கூறுக.
4. ஆண் குழந்தை பிறந்தது என்பதைக் கேட்டும் வழிப் போக்கன் முழுதாக மகிழ்முடியாமற் போனது ஏன்?
5. ஹார்முஸான் இல்லாத்தைத் தழுவியது ஏன்?
6. பின்வரும் சொற்களின் பொருள் வெளிப்படுமாறு வாக்கியங்களில் அமைக்க:—
வேதம், சத்தியவான், கம்பீரம், புறக்கணித்தல், நிலை குலைதல்.

ஆ. மொழியறிவு

இக்கால வழக்கிற பயிலும் காலக் கூறுபாடுகள்

தமிழ் வினைச்சொற்கள், ஆங்கில மொழியிலுள்ள வினைச் சொற்களைப் போலத் துணைவினைகளின் உதவியோடு கூட்டு வினைச் சொற்களாய் அமைந்து, கீழே காட்டியவாறு கால நுட்பங்களை உணர்த்துகின்றன. துணைவினை சேரும்போது, முதல்வினை இறந்தகால வினையெச்சமாய் நின்று துணைவினையை முடிக்கும் சொல்லாகக் கொள்கின்றது. இவ்வாறு அமையும் கூட்டுவினையில், பின்னுறுப்பாக வரும் துணைவினையே முக்கால வடிவங்களையும் கொள்ளும்.

இறந்த காலம்

- (1) தனி இறப்பு, உ-ம்: நீ எழுதினாய்.
- (2) இறப்புத் தொடர்ச்சி, உ-ம்: நீ எழுதிக்கொண்டிருந்தாய்.
- (3) இறப்பு நிறைவு, உ-ம்: நீ எழுதியிருந்தாய்.

நிகழ் காலம்

- (1) தனி நிகழ்வு, உ-ம் : நீ எழுதுகின்றாய்.
- (2) நிகழ்வுத் தொடர்ச்சி, உ-ம்: நீ எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றாய்.
- (3) நிகழ்வு நிறைவு, உ-ம் : நீ எழுதியிருக்கின்றாய்.

எதிர் காலம்

- (1) தனி எதிர்வு, உ-ம் : நீ எழுதுவாய்.
- (2) எதிர்வுத் தொடர்ச்சி, உ-ம்: நீ எழுதிக்கொண்டிருப்பாய்.
- (3) எதிர்வு நிறைவு, உ-ம்: நீ எழுதியிருப்பாய்.

பயிற்சி

பின்வரும் வினைமுற்றுக்கள் தனி இறப்பு, இறப்புத் தொடர்ச்சி, இறப்புநிறைவு, தனி நிகழ்வு, நிகழ்வுத் தொடர்ச்சி நிகழ்வு நிறைவு, தனி எதிர்வு, எதிர்வுத் தொடர்ச்சி, எதிர்வு நிறைவு என்பவற்றில் எவ்வகையின் எனக் கூறுக.

வந்தாள், படித்திருக்கின்றோம், ஆடியிருப்பாள், அமுகின்றாய், ஆடிக்கொண்டிருந்தாய், அழுதுகொண்டிருக்கின்றேன், படிப்பாள், சிரித்துக் கொண்டிருக்கின்றார், ஓடியிருப்பாய், ஏறியிருக்கின்றன, விழுந்திருப்பாள், வந்துகொண்டிருக்கின்றது, பறக்கின்றன, பார்த்துக்கொண்டிருப்பீர்கள், நடித்திருந்தார்.

பண்டாரவன்னியன்

வீரஞ்செறிந்த மன்னர் பரம்பரையிலே வன்னி நாட்டின் மன்னைக்குவும், ஈழத்தில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பின் சின்னமாகவும் திகழ்ந்தவன் குலசேகரம் வைரமுத்து பண்டாரவன்னியன். இவன் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தின் பிற்பகுதியிலும், ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தின் முற்பகுதியிலும் வன்னி நாட்டை ஆண்டான். இவனுடைய இராசதானி பண்டாரிக்குளம் என்னுமிடத்தில் அமைந்திருந்தது. வன்னி இராச்சியம் யாழ்ப்பானை இராச்சியத் திற்குக் கீழ் உள்ளது என்று தவறாக என்னிய அந்நியரின் கருத்தை அர்த்தமற்றதாக்கி, ஒல்லாந்தருக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் பெருந் தொல்லை விளைவித்தவன் பண்டார வன்னியன்.

பண்டாரவன்னியன் நாடகத்தில் ஒரு காட்சி இங்கே தரப் படுகின்றது. இக்காட்சியில் கைலாய வன்னியன், பெரியமெயினார், காக்கை வன்னியன் என்போர் வருகின்றனர். கைலாய வன்னியனும் பெரியமெயினாரும் பண்டாரவன்னியனின் தம்பிமார். காக்கை வன்னியன் கரிகட்டுமூலை அரசன்; பண்டார வன்னியனைக் காட்டிக் கொடுத்தவன். (உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசும் அவனது இயல்பு இக்காட்சியில் வெளிப்படுகிறது).

[பண்டாரவன்னியன் அரண்மனை, பண்டாரவன்னியன் இருக்கிறான். தம்பிமார் இருவரும் நிற்கின்றனர்].

பண், வன்: தம்பிமாரே! முல்லைத்தீவிலிருந்து நாம் வெள்ளையரை விரட்டியதற்கு வெற்றி விழாக் கொண்டாடுகின்றோம். இந்த வெற்றி எமக்கு மாத்திரமல்ல: இந்நாட்டின் சுதந்திர உணர்ச்சியடைய வீரமிகு பிரஜைகள் அத்தனை பேரையும் சாரும். வன்னி நாடு சின்னஞ்சிறியது. அது அந்நியருக்கு அடிப்பளிந்துவிடும் என்று அங்கலாய்த்த வெள்ளையரின் கொட்டத்தை நாம் அடக்கிவிட்டோம். இது நமது திட்டத்தின் முதலாவது படி. இத்துடன் எமது வேலை முடிந்துவிடவில்லை. வெள்ளையர்கள் என்று ஈழத்து மன்னனை விட்டு அகற்றப்படுகின்றார்களோ, அன்றுதான் எமது வன்னித்திருந்தாட்டின் பெருநாளாகும். அதுவரை நாம் அஞ்சாது போரிட வேண்டும். பதுங்கியிருந்து பாயவரும் பகைவர் கூட்டத்தைப் படுகளத்திற் சந்திக்க நமக்குச் சக்தியுண்டு.

கூ. வன்: அண்ணா, எத்தனை பீரங்கிகள் இருந்தாலும் ஆங்கிலப் படை கூவிக்கு மாறடிக்கும் கூட்டந்தானே. ஆயிரம் ஆயிரமாய் அவர்கள் வந்தாலும் நம்மவருள் ஒரு சிலர் அவர்களைப் பூண் டோடு நாசமாக்கி அழித்துவிடமாட்டார்களா?

பெரி. மேயி: அண்ணா, வெள்ளையரின் கொடுமையை நினைக்கும் போது நெஞ்சும் வேகிறது மூல்லைத்தீவுப் போரிலே எமக்கு உதவி புரிந்ததற்காகக் குமாரசேகர முதலியாரையும் இன்னும் முப்பது பேரையும் வெள்ளையர்கள் தூக்கிவிட்டுக் கொன்றுவிட்டனர்.

பன். வன்: தம்பி ! கலங்காதே, சுதந்திரப் போரிலே குமாரசேகர முதலியார் மாத்திரமல்ல, நாங்களும் நாளை இறந்து போகலாம். வன்னி மாதாவின் சுதந்திரத்திற்காக எத்துண்ணத் தியாகம் செய்ய வும் சித்தமாயிருக்க வேண்டும்.

கூ. வன்: காக்கை வன்னியன் வெள்ளையர் பக்கம் இருக்கும் பொழுது தான் நாம் சற்றுப் பயந்தோம். இப்பொழுது வெள்ளையர் காக்கை வன்னியனாத் துரத்திவிட்டார்களாம்.

பன். வன்: நேருக்கு நேர் போர் செய்பவர்களுக்கு நாம் அஞ்சத் தேவையில்லை. சூழ்சிக்காரர்களுக்குத்தான் நாம் சற்று அஞ்ச வேண்டும்.

பெரி. மேயி: அண்ணா, எதிரிகளின் பலக் குறைவில் நாம் அளவற்ற நம்பிக்கை வைப்பது தவறு: நாமும் வெள்ளையரைப்போல் இராஜ நந்திர மூலைகளைக் கையாள வேண்டும். எமது எதிரிகளோராண்டு விவகாரங்களிலும், ஆக்க வேலைகளாத் திட்டமிட்டு ஆட்சியை ஸ்தாபிதம் செய்வதிலும் உலக மக்களிடையே முதலிடம் வகிப்ப வர்கள். அவர்களை அவர்கள் பாதையிற் சென்றுதான் முறிய டிக்க வேண்டும். மூல்லைத்தீவுப் போரிலே தளபதி டிறிபேக்கின் படை பின்வாங்கி ஓடிவிட்டது. வெள்ளையர்கள் இந்த அளவில் விட்டுவிடமாட்டார்கள். இன்னொரு படையைப் பலப்படுத்த வேண்டும். நாம் வெற்றிப் போதையில் மயங்கியிருந்தாற் படு குழியில் வீழ்வது நிச்சயம்.

பன். வன்: ஆம். வன்னி நாட்டுப் பிரஜைகள் அத்தனை பேருமே வாளெடுத்துப் போர் செய்தால்தான் வந்தவர்களை விரட்டலாம். விட்டுக்கொரு வீரன் நாட்டைக்காக முன்வந்தால் ஒட்டமெடுப் பர் வெள்ளையர்.

(காக்கைவன்னியன் வருகிறான்)

காக். வன்: (பண்டாரவன்னியன் காலடியில் விழுந்து) வனக்கம், மகாராஜா! என்னுடைய துரோகச் செயலுக்குப் பிராயச்சித்தம் தேடவே இங்கு வந்தேன். என்னை மன்னித்தேன் என்று சொல்லுங்கள்.

பன். வன்: காக்கைவன்னியா, எழுந்திரு. நான் எதற்கு உன்னை மன்னிக்க வேண்டும்?

காக். வன்: மகாராஜா! வெளுத்ததெல்லாம் பால் என்று நம்பி னேன். வெள்ளையருடன் சேர்ந்தேன். அவர்கள் வன்னிநாடு முழு வதையும் ஏப்பம் விடத் திட்டம் தீட்டுகிறார்கள்.

பன். வன்: அவர்கள் அப்படித்தானே முனைவார்கள்! அதனால் உனக்கென்ன?

காக். வன்: மகாராஜா! வெடக்கத்தைவிட்டுச் சொல்கிறேன். எனது பேராசைக்குத் தகுந்த பலன் கிடைத்துவிட்டது. என்னை வன்னி நாடு முழுவதற்கும் அரசனாக்குவதாக ஆசை காட்டினார்கள். இப்பொழுது திட்டம் நிறைவேறும் தருணத்தில் என்னை விரட்டிவிட்டார்கள்.

பன். வன்: இப்பொழுதேனும் புத்தி வந்ததா?

காக். வன்: மகாராஜா! எனக்கு இராச்சியமும் வேண்டாம். ஒன்றும் வேண்டாம். பேராசை கோடி தரித்திரம். உள்ளது போதும். வெள்ளையரை வன்னி மன்னிலிருந்து விரட்ட என்னாலான உதவியைச் செய்கிறேன்.

கை. வன்: அன்னா, போதிய படை பலம் எம்மிடம் உண்டு எமக்கு வேறொரின் உதவியும் வேண்டாம்.

காக். வன்: கைலாயவன்னியா, என்னை மன்னித்துவிடு. நான் அறியாமல் ஏதும் குற்றம் செய்திருப்பேன். அதை மனத்தில் வைத்து என்னைப் புறக்கணிக்காதே.

பெரி. மேயி: கரிக்கட்டு மூலையையும் மூலைத்திவையும் வெள்ளையரிடம் அடகு வைத்தாயாமே?

காக். வன்: அவ்வளவும் கலப்பற்ற பொய்! இந்த வன்னி மன்னின் மீது ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன். கயவர்களின் ஆசை வார்த்தையை நம்பி மோசம் போன்றை தவிர வேறென்விதக் குற்றமும் செய்யவில்லை:

கை. வன்: அன்னா, நிலைதரமான கொள்கை இல்லாத எவ்வரையும் நாம் கோர்த்து வைத்திருந்தல் எமக்கு ஆபத்துத்தான்.

பன். வன்: தமிழ், சரணடைந்தவர்களுக்குத் தஞ்சம் கொடுப்பது வன்னியரின் பண்பு மனிதன் பிழை விடுவது இயற்கை. அதை எப்பொழுது உணருகிறானோ அப்பொழுது திருந்திவிடுகிறான். காக்கைவன்னியன் எமது வன்னிநாட்டைச் சேர்ந்தவன். அதனால் அவனுக்குத் தஞ்சம் கொடுப்பது நமது கடமை.

காக். வன்: மகாராஜா, இந்த ஏழையையும் ஒரு பொருட்டாக மதித்துத் தஞ்சம் தந்ததற்கு எனது மனப்பூர்வமான நன்றி! இனி நான் தங்கள் அடிமை.

பன். வன்: காக்கைவன்னியரே, வன்னி மன்னின் சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்ற நீர் எம்முடன் தோனோடு தோன் நின்று போராட வேண்டும்.

பெரி. மேயி: அண்ணா, நாம் அதிக காலந் தாழ்த்தக் கூடாது. பொருக்குரிய ஆயத்தங்கள் செய்ய வேண்டும். வன்னி நாட்டை நோக்கி மூன்று பெரிய படைகள் முன்னேறிக் கொண்டு வருவதாகச் செய்திகள் கிடைத்திருக்கின்றன.

காக். வன்: பெயரளில் மூன்று பெரிய படைதான். அவர்களோடு நெருங்கிப் பழகிய எனக்கல்லவோ; தெரியும் அவர்களுடைய பல வினம். பண்டாரவன்னிய மகாராஜா என்றால் தளபதி யுவலூக்குக் குலை நடுக்கம். கப்டன் யுறிபேக்கிற்கு நாலாம் முறைக் காய்ச்சல் வரும்.

பன். வன்: குடுகண்ட பூணையல்லவா?

காக். வன்: அது அடுப்பங்கரையை நாடாது. வன்னி நாட்டின்மீது படையெடுப்பது எப்படியென்று ஆலோசனை செய்கிறார்கள். அடுத்தடுத்துத் தோல்வியென்றால் அவர்கள் என்னதான் செய் வார்கள்? கண்டியிலே தோல்வி; மூல்லைத்திவிலே தோல்வி; கொட்டியாரத்திலே தோல்வி.

கை. வன்: ஆமாம், வெள்ளையருக்கு அடுத்தடுத்துத் தோல்வி தான். அரிப்புக்கோட்டையை நாம் பிடித்து விடுவோமோ என்ற பயங்கூட அவர்களுக்கிருக்கிறதாம்.

பன். வன்: எது எப்படியிருந்தாலும், நாம் ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும். பகைவர் மூல்லைத்திவைத் தரக்கக்கூடும். அங்கு நாம் எமது படையை வைத்திருக்க வேண்டும்.

காக். வன்: மகாராஜா! திட்டத்தை விபரமாகச் சொன்னால் உதவிபுரிய வாய்ப்பாயிருக்கும்.

பின்: வன் சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்து நாம் திட்டத்தை வகுத் துக்கொள்ளலாம். நீர் என்னுடன் நின்றால் போதும்.

காக். வன்: தாங்கள் எதைச் சொன்னாலும் செய்யச் சித்தமாயிருகிறேன். நான் இப்பொழுது போய் எனது படைவீரரை ஆயத்தனுசெய்யட்டுமா?

பின். வன் வேண்டாம். எங்களிடம் போதிய படைவீரர் உண்டு. நீர் லீணாகச் சிரமப்படவேண்டாம். எம்முன் எப்போதும் நின்றால் போதும். உமது ஆலோசனைதான் எமக்குத் தேவை.

காக். வன்: சரி மகாராஜா, தங்கள் சித்தம் என் பாக்கியம்.

திரை

‘முல்லைமணி’
(வெ. சுப்பிரமணியம்).

அ. விளக்கப் பயிற்சி

1. பண்டார வண்ணியன் எப்போது வன்னி நாட்டை ஆண்டார்?
2. பண்டார வண்ணியனின் தம்பியர் யாவர்? காக்கை வன்னியன் யார்?
3. எந்தாள் வண்ணித் திருநாட்டின் பெருநாள்?
4. எந்தெந்தப் போர்களிலே வெள்ளையருக்குத் தோல்வி எனக் காக்கை வன்னியன் கூறினான்?
5. முல்லைத்திவுப் போர் யார் யாருக்கிடையே நடைபெற்றது?
6. சந்தர்ப்பம் கூறுக.—
  - (அ) நாம் வெற்றிப் போதையில் மயங்கியிருந்தால், படுகுழியில் விழ்வது நிச்சயம்.
  - (ஆ) வெளுத்தெல்லாம் பால் என்று நம்பினேன்.
  - (இ) சரணடந்தவர்களுக்குத் தனுசம் கொடுப்பது வன்னியனின் பண்பு.
7. பின்வருவனவற்றை வைத்து வாக்கியங்கள் ஆக்கி எழுதுக: தனுசம், மனப்பூர்வமாக, கயவர், ஆஸை, பேராசை, தனபதி, ஆலோசனை, தியாகம், கல்க்கு மாரடத்தல்.
8. இந்நாடக்க் காட்சியினை நடித்துக் காட்டுக.
9. பண்டாரவண்ணியனின் குணவியல்புகளைக் கூறுக.

ஆ. மொழியறிவு

மீட்டர் பயிற்சி

1. இழையள்ள வாக்கியங்களிலே தடித்த எழுத்தில் உள்ள சொற்றொடர்கள் எவ்வளக்கயின் எனக் கூறுக:—

- (அ) சிறுவன் பெற்றோரிடம் விரைந்து சென்றான்.
- (ஆ) மாளிகை யெங்களும் மதுர கீதும் ஒலித்ததி.
- (இ) மக்கள் நேரத்தைக் கணக்கிடும் முறை இங்கு விநோத மானது.
- (ஈ) இவ்விபரங்களைக் கேட்ட ஆதுவர் தாமே கலீபாவைத் தேடிப் புறப்பட்டார்.
- (உ) தாங்கள் எதைச் சொன்னாலும் செய்யச் சித்தமா யிருக்கிறேன்.

2. பின்வருவன் தனி வாக்கியமா? கூட்டு வாக்கியமா? கலப்பு வாக்கியமா? எனக் கூறுக.

- (அ) சித்தார்த்தர் ‘இனி அரண்மனை திரும்புவோம்’ என்று சொன்னார்.
- (ஆ) கண்ணான் எங்கிருந்தோ வந்தான்.
- (இ) அரசி அச்சமுற்று, மணிமோகலையைத் தொழுது, தன் பிழை பொறுக்குமாறு வேண்டினான்.
- (ஈ) நாம் இவளைக் கொல்லாமற் காட்டில் விட்டுவிட்டுப் போவோம்.
- (உ) ‘ஆடிப்பாடு வேலை செய்தால் அலுப்பிருக்காது’ என்பது தொழிலாளர் அறிந்த உண்மை.

3. பின்வரும் வாக்கியங்களில் வெளிப்படாமல் நிற்கும் எழுவாய், பயனிலை, செய்யப்படுபொருள் என்பவற்றை எடுத்துக்காட்டுக:—

- (அ) ஓடி விணையாடு பாப்பா.
- (ஆ) நீ காப்பிட்டாயா?
- (இ) வணசபாடுக் காளமேகம்.
- (ஈ) மணிமோகலையின் அன்னை மாதவி.
- (உ) அறஞு செய்ய விரும்பு.

4. பின்வரும் தன் கூற்று வாக்கியங்களைப் பிறர் கூற்று வாக்கியங்களாக மாற்றி எழுதுக:—
- "நீ இங்கே எப்படி வந்தாய்? நீ யாருடைய குழந்தை?" என்று மனிதன் கேட்டான்.
  - "நம்மைப் போலவே அந்த மனிதனும் உண்டு களித்து வாழ்ந்த ஒருவன்" என்று சந்தகன் சித்தார்த்தருக்குக் கூறினான்.
  - "நான் தாயகத்திற்குத் திரும்பும் வழியில் இலங்கை என்னும் தீவைக் கண்ணுற்றேன்" என்று மார்க்கோ போலோ கூறினார்.
  - "அண்ணன்மாரே, உங்களின் காலில் விழுந்து கும்பிடு கிறேன். என்மீது இரக்கங் காட்டுங்கள்" என்று ஞானசுவந்தரி வேண்டினாள்.
  - (e) பண்டாரவன்னியன் "காக்கை வண்ணியா, எழுந்திருநான் எதற்காக உண்ணை மன்னிக்க வேண்டும்?" என்று கேட்டான்.
5. "அ" தொகுதியில் உள்ளனவற்றிற்கு ஏற்ற உதாரணங்கள் "ஆ" தொகுதியில் உள்ளன. அவற்றைத் தெரிந்து எழுதுக.
"அ" தொகுதி	"ஆ" தொகுதி
1. தொடர்மொழி	1. படித்து
2. உரிச்சொல்	2. இனித்தது
3. தற்சமம்	3. உறு
4. தற்பவம்	4. பால்பழும்
5. காரணப்பெயர்	5. நடந்த
6. விளிவேற்றுமை	6. வருடம்
7. தெரிந்தை வினைமுற்று	7. விளக்கு
8. குறிப்பு வினைமுற்று	8. வனம்
9. தெரிந்தை வினையெச்சம்	9. மகனே
10. தெரிந்தை வினைப் பெயர்ச்சம்	10. தோன்றியது

16

உழவுத் தொழில்

1. சமூன்று மேர்ப்பிள்ளை துவக மதனால்
உழந்து முழவே தலை.
2. இலமென்றசைஇ யிருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னு நல்லா ணகும். (திருவள்ளுவர்)
3. ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசநிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே—ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லைக் கண்மூர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு. (ஒளவையார்)
4. கார்ந்தக்கும் படிந்தக்கும்
காராளர் தம்முடைய
ஏர்ந்தக்கு மெனிற்புகழ்சால்
இயலிசைநா டகந்தக்கும்
சீர்ந்தக்குந் திறல்ந்தக்குந்
திருவறத்தின் செயல்ந்தக்கும்
பார்ந்தக்கும் படைந்தக்கும்
பசிந்தக்க மாட்டாதே.
5. அலகிலா மறைவிளங்கும்
அந்தணரா குதிவிளங்கும்
பலகலையாந் தொகைவிளங்கும்
பாவலர் தம் பாவிளங்கும்
மலர்குலாந் திருவிளங்கும்
மழைவிளங்கு மனுவிளங்கும்
உலகெலு மொளிவிளங்கும்
உழவருமு முழவாலே. (கம்பர்)
6. மேன்மை யுறும்விவ சாயநால் தன்னில்
விளங்கும் பிரதான உண்மைகளின்
பான்மையை நன்குணர்ந் துகமனு செய்யிற்
பயன்மிக வாராதோ சங்கமின்னே?

7. எங்கள்தே சத்தினுக் கேற்ற புதுப்பயிர் இன்வின்ன என்பதை நன்குணர்ந்து பங்கமில் லாம் வவற்றைச்செய் தால்நற் பயனுறா தென்பையோ சங்கமின்னே?
8. செய்யுங் கமத்தின் வரும்படி யோகடன் தீர்க்கவும் போதா தெனிலவர்க்கிங் (கு) உய்யும் வழியென்ன வோஜய கோளங்கள் உள்ள முருகுதே சங்கமின்னே!
9. கற்றவ ரெத்துணைப் பாக்கிய ராயினுங் காதல் கமத்தினிற் சற்றுமிலா (து) உற்றிடு முத்தியோ கம்வேணுமென்றவர் ஒடித் திரிகிறார் சங்கமின்னே!
10. நல்லவரு மானந் தரத்தகும் பல்பயிர் நாட்டிக் கிருஷி கம்செய் தாக்கால் செல்வம் பெருகுநம் தேயஞ் சிறந்திடும் சிந்தித்துப் பாரடி சங்கமின்னே!?

தெ. அ. துரையப்பாயின்ஸன்

விளக்கக் குறிப்புகள்

1. சழங்கும் - உழுதலால் வரும் மெய்வருத்தம் நோக்கிப் பிற தொழில்களைச் செய்து திரிந்தாலும்; ஏர்ப்பின்னது உலகம் - உலகம் ஏர்த்தொழில் செய்வாரின் பின் நிற்கின்றது. அதனால் உழந்தும் உழவே தலை - அதனால், எவ்வளவு துன்புற்றாலும் உழவுத் தொழிலே சிறந்தது.
2. இலம் என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின் - எம்மிடம் ஒரு பொருளும் இல்லை என்று சொல்லிச் சோம்பியிருப்ப வரைக் கண்டால், நிலம் என்னும் நல்லாள் தகும் - நிலமகள் தன்னுள்ளே சிரிப்பாள்.
3. அரசநிய வீற்றிருந்த வாழ்வு - அரசனின் மதிப்புப்பெற்று, மற்றையோரினும் பார்க்க மேம்பட்டிருப்போளின் வாழ்வு; உழுதுண்டு வர்ம்பு ஏற்றம் - உழுது பயிர்செய்து உண்டு வாழ்வதே உயர்வாகும்; கண்ணர் - முன்னிலை அசைச் சொல்.
4. காராளர் - உழவுத் தொழில் செய்வோர்; காராளருடைய ஏர் நடந்தால், ஏனைய எல்லாம் நடக்கும். பசியோன்று மட்டும் இல்லையாகிவிடும். ஏர் - உழவு மாடு; ஏர்நடத் தல் - மாடு நடத்தல்; அதாவது உழவுத்தொழில் நடை

பெறுதல் என்க. கார் நடக்கும்படி நடக்கும் காராளர் - கார்காலத்து நெல் விளைச்சல் உண்டாகும்படி தொழில் புரியும் வேளாளர். கார் - கார்காலம்; இங்கே ஆகுபெயராய்க் கார்காலத்து விளைவிக்கப்படும் நெல்லைக் குறித் தது. பார் நடக்கும் - பூமியிலுள்ள மக்கள் உயிர் வாழ்வர்.

5. அவிலிவா மறை - அளவில்லாத வேதங்கள்; ஆகுதி - வெள் வியில் மந்திர பூர்வமாகச் செய்யும் ஒமம். மலர்குலாம் திரு - செந்தாமரை மலரில் உறையும் திருமகள்; திரு விளங்கும் - செல்வம் பெருகும் என்பது குறிப்பு. மனு (மனுநீதி) விளங்கும் - நீதி சிறக்கும் என்பது குறிப்பு.

ஏ. விளக்கப் பயிற்சி

1. எவ்வாத் தொழில்களிலும் உழவே சிறந்தது என்பதற்கு வள்ளுவர் என்ன நியாயம் கூறுகின்றார்?
2. ஒளவையார் உழவு சிறந்தது என்பதற்கு என்ன நியாயம் கூறுகின்றார்?
3. வறுமையாற் சோம்பி இருப்பவர் தமது வறுமையைப் போக்க என்ன செய்தல் வேண்டுமென்பது வள்ளுவர் கருத்து?
4. கமச்செப்பையிற் பயன் மிகப் பெறுவதற்குத் துரையப்பா பின்னை அவர்கள் கூறும் வழி யாது?
5. பின்வருவனவற்றை விளக்கிக் கூறுக:—
(அ) நிலமென்றும் நல்லாள் நகும்.
(ஆ) அரசநிய வீற்றிருந்த வாழ்வு விழும்.
6. பின்வருஞ் சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் இருபொருள் தருமாறு வாக்கியங்களில் அமைத்துக் காட்டுக:—
ஏர், அரசு, முடி, கனி, போர், கார், தாணை, பணி, மறை, கலை.

ஐ. மொழியறிவு

போதுவிளைகள்

தண்மைப் பெயர்களும் முன்னிலைப் பெயர்களும் இரு திணைப் பொதுப் பெயர்கள் ஆகும். ஆகவே, அவற்றின் பயனிலைகளாகிய முற்றுவிளைகளும் அவ்வாறே பொது விளைகளாகும். அவைகளன்றி வேறு பொது விளைகளும் உண்டு.

ஆகவே: (1) தன்மை வினைமுற்று, (2) முன்னிலை வினை முற்று, (3) வேறு, இல்லை, உண்டு என்னும் வினைக் குறிப்புக்கள், (குறிப்பு வினைகள்) (4) வியங்கோள் வினைமுற்று, (5) பெயரெச்சம், (6) வினையெயச்சம் என்பன யாவும் இரு திணைக்கும் பொதுவினைகளாம்.

வந்தேன், வருகிறேன், வருவேன், வந்தோம், வருகிறோம், வருவோம் என்பன தன்மை வினைமுற்றுக்கள்.

வந்தாய், வருகிறாய், வருவாய், வந்தீர், வருகிறீர், வருவீர் என்பன முன்னிலை வினைமுற்றுக்கள். இவை இரு திணைக்கும் பொது வினைகள்.

நீவேறு, நான்வேறு, அவன்வேறு, அவர்வேறு, அதுவேறு, அவைவேறு என, வேறு என்பது இருதிணை ஜம்பா ஹக்கும் பொதுவான குறிப்பு வினைமுற்றாயிற்று. இவ்வாறே இல்லை, உண்டு என்னும் குறிப்பு வினைமுற்றுக்களும் இருதிணைப் பொது வினைகளாகும். (மேலே இருப்பது போல் உதாரணங்கள் அமைத்துப் பார்க்க).

இவையன்றி, செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்றும் இருதிணையிற் பலர்பால் ஒழிந்த நான்கு பால்களுக்கும் பொது வான வினையாம்.

அவன் செய்யும்.

அவள் செய்யும்.

அது செய்யும்.

அவை செய்யும்.

என நான்கு பால்களுடன் செய்யுமென்ற முற்று வந்தமை கான்க. இதில் வரும் “உ-ம்” என்னும் விகுதி நிகழ் காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் உணர்த்தும்.

குறிப்பு: செய்யும் என்னும் வினைமுற்றுப் படர்க்கை இடத்திற்கே உரியது. **உ-ம்:** அது நடக்கும். ‘செய்யும்’ என்னும் வாய்பாட்டு எதிர்காலப் பெயரெச்சமும் வேறு; வினைமுற்றும் வேறு; முன்னிலைப் பன்மை ஏவல் வினைமுற்றும் வேறு.

உ-ம்: ஆடும் மயில் (எதிர்காலப் பெயரெச்சம்).

மயில் ஆடும் (வினைமுற்று)

நீர் பாடும் (முன்னிலைப் பன்மை ஏவல் வினைமுற்று).

வினாப் பொருளைத் தரும் யார், எவன் என்னும் வினைக் குறிப்பு முற்றுக்கணும் இவ்வாறே பாற் பொதுவினைகளாய் வரும். இவற்றுள் யார் என்னும் வினா வினைக்குறிப்பு முற்று உயர்தினை முப்பால்களுக்கும் பொதுவாய் வரும்.

உ-ம்: அவன் யார்? அவள் யார்? அவர் யார்?

குறிப்பு: யார் என்னும் வினா வினைக்குறிப்பும் வேறு; யாவர் என்பதன் விகாரமாகிய யார் என்னும் பலர்பாற் படர்க்கை வினாப்பெயரும் வேறு. யாரென்பது இரண்டு இடத்தும் ஆரென்று விகாரப்பட்டும் வரும். யார் (ஆர்) என்னும் வினாவினைக் குறிப்பு முற்று புதியன் புகுதலாய் இருதினை ஜம்பால் முவிடங்கட்டும் பொதுவாகி வரும் என்பர்.

உ-ம்: அஃது யார்? அவை யார்? நீ யார்? யான் யார்? நீர் யார்? யாம் யார்? “நானார் என்னுள்ளமார்”.

எவன் என்னும் வினா வினைக்குறிப்பு முற்றுச்சொல் அஃறினை இருபாற்கும் பொதுவாகி வரும்.

உ-ம்: அஃது எவன்? அவை எவன்?

“எவனென் வினாவினைக் குறிப்பிறி மிருபால்” (நன்னால் 350).

குறிப்பு: எவன் என்னும் வினாவினைக் குறிப்பும் வேறு; எவன் என்னும் உயர்தினை ஆன்பாற் படர்க்கைப் பெயரும் வேறு. எவன் என்னும் வினாவினைக் குறிப்பு என், என்ன, என்னை என விகாரப்பட்டும் வரும்.

உ-ம்: “இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளது என் இல்லவள் மானாக்கடை”.

அன்னை சொல்லியது என்ன?

அன்னை சொல்லியது என்னை?

திருப்பணி தொடங்கியது

மாமல்லபுரத்தில், சக்கரவர்த்தி மூன்று தினங்கள் தங்கியிருந்தார். அந்த மூன்று நாட்களும் நகரம் ஆளந்த கோலாகலத்தில் மூழிகிக் கிடந்தது.

முதல் நாள் பட்டணப் பிரவேச ஊர்வலம் வந்தது. சக்கரவர்த்தியையும் அவருடைய திருமகளையும் மாமல்லபுர வாசிகள் அவரவர்களுடைய வீட்டு வாசலில், தரிசித்து மகிழ்ந்தார்கள்.

மறுநாள் சரஸ்வதி பூசையன்று காலையில் நகரவாசிகள் தத்தம் விடுகளில் வாணி பூசை நடத்தினார்கள். பிற்பகலிலும் சாயங்காலத் திலும் பொது இடங்களில், கலைமகளின் திருநாளைக் கொண்டாடி னார்கள். கோயில்கள், மடாலயங்கள், கலா மண்டபங்கள், வித்தி யாசாலைகள் எல்லாம் அமோகமான அலங்காரங்களுடன் விளங்கின.

அன்று சக்கரவர்த்தியும் குந்தனி தேவியும் சிவன் கோவில்களுக்கும் விஷ்ணு ஆலயங்களுக்கும் சென்று சுவாமி நரிசனம் செய்து அர்ச்சகர்களுக்குச் சன்மாளம் அளித்தார்கள். கலைக் கூடங்களுக்கும் வித்தியாசாலைகளுக்கும் விஜயம் செய்து, ஆசாரியர்களுக்குப் பொன்னும் புது வஸ்திரங்களும் பரிசளித்தார்கள். அவர்கள், நகரில் ஒரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்குப் போகும்போதெல் வாம் விதியில் ஜனங்கள் கும்பல் கும்பவாக நின்று பலவித வாழ்த் தொலிகளினால், தங்களுடைய குதூகலத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள்.

ஆனால், மாமல்லபுர வாசிகளுடைய குதூகலத்தின் முழு அளவை மறுநாள் விஜயதசமியன்றுதான் பார்க்கக் கூடியதாயிருந்தது. அன்று திருவிழா நகருக்கு வெளியே நடந்தது.

மாமல்லபுரத்துக்குத் தெற்கே நெடுந்தாரம் பரவி நின்ற சிறு குன்றுகளும் பாறைகளும் அன்று அற்புதமான தோற்றும் கொண்டு விளங்கின. பாறைகளின் கவர்களிலெல்லாம் விதவிதமான வர்ண வேறுபாடுகளுடன் புராணக் கதைகள் சித்திரிக்கப்பட்டிருந்தன. ஒரு விசாலமான பாறையிலே, நந்த கோகுலத்திற் பால

கோபாலன் செய்த வீலைகள், பூதனை சம்ஹாரத்திற் காளிங்க நர்த்தனம் வரையில் வெசு அழகாகச் சித்திரிக்கப்பட்டிருந்தன. தயிர்கடைந்து கொண்டிருந்த யசோதையின் கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டு வெண்ணெய் வேண்டுமென்று கண்ணன் கெஞ்சிக் கொண்டிருந்த சித்திரத்தைப் பார்த்த வண்ணமே வாழ்நாளைக் கழித்து விடலாமென்று தோன்றியது.

இரு பிளவாகப் பிளந்திருந்த இன்னொரு பாறையில் ஆகாச கங்கையைப் பூமிக்குக் கொண்டு வருவதற்காகப் பகிரதன் கடுந் தவம் செய்த காட்சி சித்திரிக்கப்பட்டிருந்தது. அவனுடைய தவ மதிமையினாற் கவரப்பட்டுத் தேவர்கள் முனிவர்கள் எல்லாரும் வந்து இருபுறமும் நிற்கிறார்கள். அவர்களுடைய முகங்களிலே வியப்பும் பக்தியும் காணப்படுகின்றன. இந்த ஒப்பற்ற சித்திரக் காட்சியை எழுதிய ஒவியக்காரன் நகைச்சுவை நிரம்ப உள்ளவனா கவம் இருந்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில், ஒரு மூலையிற் கண்ணை மூடிக்கொண்டு தவஞ் செய்வதாகப் பாசாங்கு செய்த ஒரு பூதனையின் உருவத்தையும் அவன் எழுதியிருந்தான்.

இந்த மாதிரி எத்தனையோ அற்புதச் சித்திரக் காட்சிகள் ஒவ்வொரு பாறை முகப்பிலும் காணப்பட்டன. இந்தக் காட்சி களைப்பார்த்துக் கொண்டு ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் சிறுவர் சிறுமிகளும் கும்பல் கும்பலாக அங்குமிங்கும் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாரும் பட்டுப் பட்டாடைகளை அணிந்து, திவ்ய ஆபரணங்களைப் பூண்டிருந்தார்கள். ஸ்திரிகள் கூந்தவில் மலர் குடியிருந்தார்கள். புருஷர்கள் கழுத்தில் பூமாலைகள் அணிந்திருந்தார்கள். எங்கே பார்த்தாலும் ஒரே கோலாகலமாகவும் குதுகலமாகவும் இருந்தது.

ஜனங்களின் குதுகலத்தை அதிகப்படுத்துவதற்குச் சித்திரக் காட்சிகளைத் தவிர இன்னும் பல சாதனங்களும் அங்கேயிருந்தன.

ஆங்காங்கு வாழை மரங்களாலும் தோரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட சிறு பந்தல்கள் காணப்பட்டன. அந்தப் பந்தல்களில் இசை விருந்துகள் நடந்துகொண்டிருந்தன. ஒரு பந்தவிலிருந்து வீணையின் ஒலி ஏழுந்தது. இன்னொரு பந்தவிலிருந்து குழலோசை வந்து கொண்டிருந்தது. வேறொரு பந்தவில் வேதியர்கள் ஸாம கானம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். மற்றொரு பந்தவில் ஓர் இசைப் புவவர் அப்பர் பெருமானின் தேவாரப் பதிகங்களைக் கல்லுங் கணியப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்.

ஜனங்கள் அவரவர்களுக்கு இஷ்டமான இடத்திலே போய் நின்று சித்திரக் காட்சிகளையும், இசை விருந்துகளையும் அனுபவித்து

துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆங்காங்கே அமைக்கப்பட்டிருந்த தன் ணீர்ப் பந்தல்களிலும் கூட்டத்துக்குக் குறைவில்லை. அவற் பொரி யும் சர்க்கரையும் பானகழும் நீர்மோரும் வந்தவர்களுக்கெல்லாம் உபசரிப்புடன் வழங்கப்பட்டன. (பானகம்-வாசனையும் இனிமை யுங் கலந்தபானம்).

இவ்விதம் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் ஒரே ஜனசமுத்திரமாய்த் தோன்றியதாயினும், அந்த ஜனத்திரஞ்சு மத்தியில் ஓரிடத்தில் மிகவும் நெருங்கிய ஜனக் கூட்டம் காணப்பட்டது. இக்கூட்டம் ஒரே இடத்தில் நிலைத்து நில்லாமல் போய்க்கொண்டிருக்கும் சமுத்திரத்தில் ஒரே ஒரு பெரிய அலை மட்டும் தொடர்ச்சியாகப் போய்க்கொண்டிருந்ததுபோலத் தோன்றியது. இந்தப் பெரிய அலைக்குக் காரணமாயிருந்தவர்கள், சக்கரவர்த்தியும் அவருடைய செல்வப் புதல்வியுந்தான். நரசிம்ம வர்மர் உயர்ந்த ஜாதிப் புரவி ஒன்றின் மேல் வீற்றிருந்தார். குந்தவி தேவியோ பல்லக்கில் இருந்தாள். இவர்களுக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் கூட்டத்தை விலக்கி வழி செய்வதற்காக ஒரு சில வீரர்கள் மட்டுமே சென்றார்கள். அவர்களுக்குச் சற்று முன்னால், சக்கரவர்த்தியின் வருகையை அறிவிப்பதற்காக, ஒரு பெரிய ரிஷபத்தின் மேல் முரசு வைத்து அடித்துக் கொண்டு போனார்கள்.

ஜனத் திரஞ்சு இடையே சென்றுகொண்டிருந்த இந்த ஊர் வைம் ஆங்காங்கு நின்று நின்று போக வேண்டியதாயிருந்தது. சித்திரக் காட்சிகளைப் பார்ப்பதற்காகச் சக்கரவர்த்தி நின்ற இடங்களில் எல்லாம் அவர் மேலும் குந்தவி தேவியின் மேலும் பூமாரி பொழிந்தார்கள். நறுமணம் பொருந்திய பன்னீரை இறைத்தார்கள். சந்தனக் குழம்பை அள்ளித் தெளித்தார்கள். “‘ஜபய விஜர் பவ!’”, என்றும், “‘தர்மராஜாதிராஜா வாழ்க!’”, “‘திரிபுவன சக்கரவர்த்தி வாழ்க!’”, “‘நரசிம்ம பல்லவேந்திரர் வாழ்க!’” “‘மாமல்ல மன்னர் வாழ்க!’” என்றும் கோக்ஷித்தார்கள்.

சக்கரவர்த்தி ஒவ்வொரு சித்திரக் காட்சியையும் விசேஷ சிரத் தையுடன் பார்வையிட்டு, ஆங்காங்கு பயபக்தியுடன் தின்றுகொண்டிருந்த ஒவியக்காரர்களிடமும், சிற்பக் கலைஞர்களிடமும் தமது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு வந்தார்.

இவ்விதம் சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டு கடைசியாக ஊர்வைக் குர்க்கை ஆலயத்தன்டை வந்து சேர்ந்தது. இந்தத் தூர்க்கை ஆலயம் மகேந்திர வர்மரின் காலத்திலே குன்றில் குடைந்து நிர்மாணித்தது. திருப்பணி வேலை இடையில் தடைப்பட்டுப் பூர்த்தி

யாகாமல் இருந்தது. அன்று நடந்த கோலாகவமான விழாக் கொண்டாட்டத்தில் இந்தத் துர்க்கை ஆலயந்தான் நடுநாயகமாக இருந்தது. அந்தப் பாறைக் கோயிலுக்கு எதிரே மிகவும் விஸ்தாரமான பந்தல் போடப்பட்டிருந்தது. அந்தப் பந்தலுக்கு உள்ளே யிருந்து அண்ணாந்து பார்த்தால் அமாவாசையன்று நன்னிரவில் துல்லியமான ஆகாயத்தைப் பார்க்கிறோமோ என்ற பிரமை உண்டாகும். அவ்வித பிரகாசமான நட்சத்திரங்களைப்போல் ஜூலித்த எண்கோணப் பொட்டுக்கள் அமைந்த நீலப் பட்டாடையினால் மேல் விதானம் கட்டியிருந்தார்கள். பந்தவின் தூண்களில் விதவிதமான வர்ணப் பட்டாடைகளைச் சுற்றியிருந்தார்கள். பந்தலுக்கு மேலே வரிசை வரிசையாகச் சிங்கக் கொடிகள் மாலைக் கடற் காற்றில் அசைந்து ஆடிக்கொண்டிருந்தன. பந்தவின் விலிம்புகளில் இளந்தென்னங் குருத்துக்களினாலான தோரணங்கள், தொங்கி ஆடிக்கொண்டிருந்தன.

பந்தவின் மத்தியில், தேவியின் சந்திதிக்கு எதிரே, சக்கரவர்த்திக்கும் அவருடைய புதல்விக்கும் இரண்டு அழகிய சிம்மாசனங்களும் அவற்றைச் சுற்றிலும் வரிசை வரிசையாக இன்னும் பல ஆசனங்களும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. புலிகேசியின் படையெடுப்பினால் தடைப்பட்டுப்போன சிற்பத் திருப்பணியை இந்தத் துர்க்கா தேவியின் கோயிலில் விஜயதசமி தினத்தில் மீண்டும் தொடங்குவதாக ஏற்பாடாகி அந்தக் கோயிலின் வெளிமண்டபத்தில் இருபுறத்துச் சுவர்களும் வெறுமையாக இருந்தன. சக்கரவர்த்தி ஒரு பக்கத்துச் சுவரின் அருகில் வந்து, குந்தவி தேவியின் கைகளிலிருந்த காவியக்கட்டியை வாங்கி அந்தச் சுவரில் சித்திரம் வரையத்தொடங்கினார். அருகில் இருந்தவர்கள் கண் கொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கும்போதே, வெகு சீக்கிரத்தில் சிம்ம வாகளத் தின்மீது போர்க் கோலத்துடன் வீற்றிருக்கும் தூர்க்காதேவியின் திரு உருவம் அந்தச் சுவரில் சாக்ஷாத்காரமாய்த் தோன்றியது. குந்தவிதேவி பயம் தொனித்த குரவில், “அப்பா! தேவியின் உக்கிரம் தாங்க முடியவில்லை, யாருடன் அம்பிகை சண்டையிடுகிறானா, அந்த அசரனுடைய உருவத்தையும் எழுதிவிடுங்கள்!” என்றாள். உடனே சக்கரவர்த்தி, தேவிக்கு எதிரே கையில் கதாயுதம் தரித்த மகிழாசுரனுடைய உருவத்தையும் எழுதினார். “இப்போதுதான் பயமின்றிப் பார்க்க முடிகிறது!” என்றாள் குந்தவி. பிறகு, சக்கரவர்த்தி அங்கே அருகில் நின்ற ஆசாரிய ஸ்தபதி யைப் பார்த்து, “ஸ்தபதியாரே! இந்த விஷயதசமி தினத்தில் தான் அம்பிகை மகிழாசுரனை வதஞ்ச செய்தாள். நமது திருப்பணியை அந்தக் காட்சியுடனேயே ஆரம்பித்து வைக்கலா மல்லவா?” என்றார்; ஆசாரிய ஸ்தபதியும் வணக்கத்துடன் ஆமோதித்துத் தம்

கையிலிருந்த கல்லுளியைச் சுக்கரவர் ததியின்பால் நீட்ட., சுக்கரவர் ததி அதை வாங்கிக்கொண்டு, தாம் எழுதிய சித்திரத்தின்மேல் கல்லுளியினால் சில முறை பொளிந்தார். பிறகு கல்லுளியை ஸ்தபதியிடம் கொடுத்தார். ஸ்தபதியார் அதைப்பக்தியுடன் பெற்றுக்கொண்டு, அம்பிகைக்கும் சுக்கரவர் ததிக்கும் வணக்கம் செலுத்தினிட்டுச் சிற்பவேலையை ஆரம்பித்தார்.

அன்று முதற்கொண்டு பல வருஷ காலம் மாமல்லபுரத்தில் ஆயிரக்கணக்கான கல்லுளிகளின் சத்தம் இடைவிடாமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

கல்கி
(ரா. கிருஷ்ணராமரத்தி)

அ. விளக்கப் பயிற்சி

1. மாமல்லபுர வாசிகள் உற்சாகமும் ஆனந்தமும் கொண்டது ஏன்?
2. மாமல்ல மன்னரின் பெருமைக்கும் புகழுக்கும் காரணங்கள் யானவை?
3. சுக்கரவர் ததி மாமல்லபுரத்திலே தங்கியிருந்த மூன்று நாட்களிலும் நடந்த பிரதான நிகழ்ச்சிகள் எனவை?
4. பின்வருவனவற்றை விளக்குக:
  - (அ) கண்ணுக்கு விருந்தாயின.
  - (ஆ) கண்ணுங்கருத்துமாகப் பாதுகாத்தனர்.
  - (இ) ஆனந்த கோலாகலத்தில் முழ்கிக் கிடந்தது.
  - (ஈ) கல்லுங் கணியப் பாடுதல்.
  - (உ) பூமாரி பொழிந்தார்கள்.
5. பின்வரும் சொற்களைவைத்து வாக்கியங்கள் ஆக்கி எழுதுக:
  - கீர்த்தி, புரவி, நடுநாயகம், விதானம், பொழிந்தான், பொளிந்தான், உக்கிரம்.
6. உங்களுக்க் கோயிலின் தேர்த்திருவீழாக் காட்சியை அல்லது உங்கள் பாடசாலையில் இடம் பெற்ற வீழா ஒன்றை வர்ணித்து எழுதுக.

நு. மொழியறிவு

மரபுத் தொடர்கள்

பின்வரும் வாக்கியங்களிலே தடித்த எழுத்தில் உள்ள பகுதிகளைக் கவனியுங்கள்.

1. முதல் நாட் போரிலே தோற்ற இராவணன் போர்க்க எத்தில் வாயிழுந்து நின்றான்.
2. போரில் இரு பக்கப் படைகளும் கைலந்தன.

முதல் வாக்கியத்தில் வரும் வாயிழுந்தல் என்ற தொடர் வாய் என்னும் பெயரோடு இழ(த்தல்) என்னும் வினைச்சொல் சேர்ந்து அமைந்தது. இத்தொடர் பேச்சிழுத்தல், மறுபொழி சொல்லமுடியாதிருத்தல் என்ற பொருளைக் குறிப்பால் உணர்த்துகின்றது. இராவணன் வாயிழுந்து நின்றான் என்பது அவன் (இராமன் கூறியதற்கு) எதிர் மாற்றம் சொல்ல முடியாது நின்றான் என மரபு வழியாகக் குறிப்புப் பொருளை உணர்த்துகிறது.

இரண்டாம் வாக்கியத்தில் வரும் கைலத்தல் என்ற தொடரும் மேற்சொன்னவாறு கை என்ற பெயரோடு கல (த்தல்) என்ற வினைச்சொல் சேர்ந்து அமைந்தது. கலத்தல் என்பதற் குக் கூடுதல் என்பது பொருள். கை என்ற சொல்லோடு சேரும்போது, கை கோத்துக் கூடுதல் என்னும் நேர்ப்பொருள் உண்டாகின்றது. ஆனால், வழக்கிலே இத்தொடர் நெருங்கிக் கண்ட செய்தல் என்ற மறைபொருளை உணர்த்துகின்றது.

மேற்கண்டவாறு, நேர்ப்பொருளை உணர்த்தாமல் மறைப் பொருளை அல்லது குறிப்புப் பொருளை உணர்த்தும் சொற் றொடர்கள் மரபுத் தொடர்கள் எனப்படும். தமிழ்மொழி யிலே பேச்க வழக்கிலும் இலக்கிய வழக்கிலும் என்னிறந்து மரபுத் தொடர்கள் பயின்று வருகின்றன. இவை பேச்க வழக்கிலிருந்தே இலக்கிய வழக்கில் இடம் பெறுகின்றன. கருத்துகளைக் கருங்கச் சொல்லி விளங்க வைப்பதற்கும், நயமாகவும் சுவையாகவும் வெளியிடுவதற்கும் மரபுத் தொடர்கள் உதவுகின்றன. எழுத்து மொழியிலும் பேச்க மொழியிலும் பயிலும் மரபுத் தொடர்களை அறிந்து, அவற் றைப் பொருத்தமாகவும் திருத்தமாகவும் கையாளப் பழகிக் கொள்ளுவதால், உங்கள் மொழித்திறனை விருத்தி செய்து கொள்ளலாம்.

சிமே சில மரபுத் தொடர்களும் அவற்றின் குறிப்புப் பொருள்களும் தரப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் பொருத்தமாக வாக்கியங்களில் அமைக்க.

1. கண்வளர்தல்—நித்திரை செய்தல்.
2. கண்முடுதல்—இறத்தல்.
3. கழுத்துக் கொடுத்தல்—தன் வருத்தம் பாராமற் பிற ருக்கு உதவுதல்.
4. காதில் அடிபடுதல்—ஒரு செய்தி அடிக்கடி கேட்கப்படுதல்.
5. கையைக் கடித்தல்—நட்டமுன்டாதல்.
6. கால்கொள்ஞுதல்—ஆரம்பமாதல். (விழா)
7. கைகொடுத்தல்—துண்பத்தில் உதவுதல்.
8. கைதுக்கிவிடுதல்—வறுமையில், அல்லது துண்பத்தில் உள்ள ஒருவரைக் காத்தல்.
9. கைநீட்டுதல்—அடித்தல்; அடிக்கக் கையோங்குதல்.
10. கைப்பிடித்தல்—மணஞ்செய்தல்.
11. கையளித்தல்—ஒப்படைத்தல்.
12. கைவிரித்தல்—இல்லை என்று சொல்லிக் கொடை மறுத்தல்.
13. செவிசாய்த்தல்—இணங்கிக் கேட்டல்.
14. செவிமுடுத்தல்—ஆரவத்தோடு கேட்டல்.
15. தலைசிறத்தல்—மிக்க சிறப்புப் பெறுதல்.
16. தலைதடுமாறல்—சீர்குலைதல், கலக்கமடைதல்.
17. தலைமேற்கொள்ஞுதல்—பத்திசிரத்தையோடு பொறுப் பேற்றல்.
18. தோன்கொடுத்தல்—உதவி செய்தல்.
19. நாக்குத் தெறிக்கப் பேசுதல்—பெரியோரை மரியாதையின்றிப் பழித்தல்.
20. நாக்கு நீணுதல்—அடக்கமின்றிப் பேசுதல்.

21. நாக்குப் புரஞ்சுதல்—சொன்ன சொல் தவறுதல்.
22. முகமுறிதல்—வெறுப்படைதல்.
23. வயிறு கழுவுதல்—அரும்பாடுபட்டு உணவு தேடிப் பிழைத்தல்.
24. வாய்மலர்தல்—பேசுதல்.
25. வாய்விடுதல்—மனத்திலே மறைத்து வைக்காமல் வெளியிடுதல்; உரத்து ஒலித்தல்.
26. வாய்காட்டுதல்—மதிப்பின்றி எதிர்த்துப் பேசுதல்.

“செஞ்சோற்றுக் கடன்”

பாத்திரங்கள்:

கண்ணன்
(கர்ணன்)

குந்தி

கண்ணன்

காட்சி 1

(அரங்கிலே கண்ணன் னும் குந்தியும் இருக்கிறார்கள்; திரை விலகுகிறது)

குந்தி: கண்ணாந் அறியாததா? ஒரு மார்க்கம் சொல் ஜயவே!

கண்ணன்: தார்மம் வெல்லும் அம்மா! அனுசாதிர்கள்.

குந்தி: தாய் மனம் கேட்கமாட்டேன் என்கிறதே! தவியாய்த் தவிக்கிறதேயடா கண்ணா! நான் என்ன செய்வேன்?

கண்ணன்: தருமனின் தாய் சஞ்சலப்படலாமா இப்படி?

குந்தி: தருமனின் தாய்தான் நான்; அறத்துக்கு இலக்கணம் வகுத்த அறிஞன், பொறுமை என்ற பூட்டகையை, இலட்சியத்தை, நடைமுறையிலேயே நடத்திக் காட்டி, யவன், என் மைந்தன் தருமன். இல்லை என்று கூற வில்லை. தருமனின் தாய்க்குச் சந்தேகம் வந்திருக்கக் கூடாதுதான்! அறமே வெல்லும் என்பது பற்றிய உறுதி, அசையாத உறுதி, எனக்கு இருந்திருக்க வேண்டும்! ஆனால்.....

கண்ணன்: குந்தி தேவியாரே, ஏன் இப்படிச் சஞ்சலப்படுகிறீர்கள்? தங்கள் புத்திரர்கள் பரதகண்டத்தின் பண்புகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாக மிளிரும் இலட்சிய புது ஷர்கள்லவா? வில்லுக்கு விழுயன்; மன்னுக்கு வீமன் பக்கபலமாக நகுல சகாதேவர்கள்.

குந்தி: அறிவேன் கண்ணா, அறிவேன். அவர்கள் எல்லோருக்கும் மேலாகநீஇருக்கிறாய், எங்கள் உயிர்த்துணையாக. அதனாலே தான் உன்னிடம்.....

கண்ணன்: என்றுமில்லாத தடுமாற்றம் இன்றுமட்டுமே எப்படி அம்மா உண்டாயிற்று? ஏன் இப்படியெல்லாம் கலங்கு சிறீர்கள்? காரணம் தான் என்ன அதற்கு?

குந்தி: காரணம்..... கண்ணன்; அவன் ஒருவன்தான் அருச் சன்னுக்கு ஈடான வீரன் என்றாயே அன்று!

கண்ணன்: ஆம் தேவியாரே, கண்ணனை நினைத்துக் கலங்கியிருந்தால் தங்கள் கலக்கம் நியாயமானதுதான். ஆனால் அந்தக் கலக்கத்தைக் கடப்பதற்கு மிகவும் சுலபமான தொகு மார்க்கம் உண்டு.

குந்தி: சுலபமான மார்க்கமா?

கண்ணன்: ஆமாம். மிகவும் சுலபமான மார்க்கம்.

குந்தி: என்ன, அருச்சனன் வெற்றி பெறுவதற்குச் சுலபமான மார்க்கமா?

கண்ணன்: ஆம் தேவியாரே; அந்த மார்க்கமும் தாங்கள்தான், தங்களாலேதான் அது....

குந்தி: என்ன என்னாலா ..... கிழவியைக் கேளிசெய்கிறாயா கண்ணா?

கண்ணன்: இல்லை, தாயே; தங்கள் ஒருவரால் மட்டுந்தான் அது சாத்தியமாகும். தாங்கள் தூதுபோக வேண்டும்.

குந்தி: வேடிக்கைதான் கண்ணா! நீ தூதுபோய்ப் பேசியும் ஆகாதகாரியம் என்னாலா ஆகப் போகிறது? நூதெல் வாம் பேசியும் அவர்கள் இசைந்து வராதபடியாலே தானே, போரே தொடங்கியிருக்கிறோம். இனியும் என்ன தூதுவேண்டியிருக்கிறது. தூது!

கண்ணன்: இல்லை. தாயே! கெளரவர்களிடம் இனித்தூது பேசிப் பயனில்லை. கண்ணனிடம் தான் தூது போக வேண்டும்; அதுவும் தாங்கள்தான் போக வேண்டும்.

குந்தி: என்ன? கண்ணனிடம் தூது சென்று நான் இரந்து வேண்டுவதா? அருச்சன்னுக்கு உயிர்ப்பிச்சை தரும்படி வேண்டுவதா? அதுவும் அவன் பகைவனிடமே பணிந்து வேண்டுவதா?

தாய் பெண்தான்; பெண் மனம் நொய்யதுதான். ஆனால், பகைவனிடஞ் சென்று உயிர்ப்பிச்சை கேட்கு மளவிற்கு நான் நொய்யவள் இல்லை. உரமும் வரமும் பெற்று உயர்ந்து நிற்கும் பெருவீரர்களை ஈன்ற தாய் நான்.

கண்ணன்: கண்ணலுக்கும் தாய் தாங்களே தானே!

குந்தி: என்ன என்ன சொன்னாய்? கண்ணன் என் மகனா? தேரோட்டி மகனல்லவா அவன்? இது என்ன விளையாட்டு. கண்ணா? ஏன் இந்த வேடிக்கை? வேடிக்கைக் கும் விகடத்துக்கும் இதுவா நேரம்?

கண்ணர்: வேடிக்கையில்லை; விளையாட்டுமில்லை. உண்மையைத் தான் சொல்லுகிறேன். கண்ணன் தங்கள் மகன்; அருச்சனானுக்கு அன்னன், கண்ணலும் பாண்டவர்களும் சகோதரர்கள்; ஒருதாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகள்.

குந்தி: (தனக்குத் தானே கூறுவதுபோல) பேழையில் வைத்து ஆற்றோடு விட்டேன். இப்போதுதான் தொடர்புசிறிது துலக்கமாகிறது. பிறந்ததும் ஆற்றோடு போகவிட்ட என்பிள்ளை. அபாயங்களுக்கு உட்படாமற் பிழைத்தி ருக்கிறானா? அந்தப் பிள்ளையா, இவன்? கண்ணா, அந்தப் பிள்ளை?

கண்ணன்: திரவன் அருளாலே தங்களுக்குப் பிறந்த திருமகன் தான் தாயே, கண்ணன். அவன் தங்கள் மைந்தன் தேரோட்டியிடம் வளர்ந்தானேயோழிய அவன் உண்மையிலே தங்கள் மைந்தன்; அங்கதேச அபிபுதி; பார்புகழும் கொடைவள்ளல். அவன் நிச்சயமாகத் தாயின் வேண்டுகோளைப் புறக்கணிக்க மாட்டான்.

குந்தி: நான்வருகிறேன். கண்ணா, இப்பொழுதே நான் போக வேண்டும். என் மூத்த மைந்தனை நான் பார்க்க வேண்டும். கண்ணாரக் காண வேண்டும். கட்டி அணைக்க வேண்டும். நிச்சயமாய் என் மைந்தன் தாய் சொல்லைத் தட்டவேமாட்டான் நான் போகிறேன். போய் அவனிடம்... (போகப் புறப்படுகிறாள்).

கண்ணன்: கொஞ்சம் நில்லுங்கள் தாயே; அவனிடம் ஒரே ஒரு வாக்குதுதி பெறவேண்டும். அதுவும் அருச்சனானுக்கு

இழுக்கு ஏற்படாத வகையில். கன்னனுக்கும் அருச் சன்னுக்கும் போர் நடைபெறும்போது...

குந்தி: இல்லை, போர் நடவாது. கன்னனுக்கும் அருச்சன னுக்கும் போர் நடவாது. நான் தடுத்துவிடுவேன்; அழுது, கெளுசி மன்றாடி, இரந்து வெண்டி...

கன்னன்: இல்லை, தாயே; அது தங்களால் இயலாத காரியம். ஆசை இருந்தால் முயன்று பாருங்கள். இல்லாதபடி சத்தில் ஒரு வரம் கேளுங்கள். கன்னனிடம் நாக பாசத்தை ஒரே ஒரு தடவைக்குமேல் அருச்சனன்மீது ஏவுவேண்டாம் என்று கேளுங்கள். இரண்டாவது தடவை ஏவினாலோ... அருச்சனனைக் காணமாட மர்கள். ஆகையால், கேளுங்கள் இந்த வரத்தை அவ்வளவும் போதும்.

குந்தி: கன்னா! நீ கபட நாடக சூத்திரதாரி. உன் செயல் தனுக்கு அர்த்தம் கற்பிக்க என்னால் முடியாது. கன்ன னும் அருச்சனனும் போர்க்களத்தில் முரணாதபடி பார்த்துக் கொள்வது என் பொறுப்பு. தாய் என்ற அன்போடும் உரிமையோடும் நான் இதனைச் சாதித்தே திருவேன். வருகிறேன் கன்னா. என் முத்த மகனை நான் உடனே காணவேண்டும். (போகிறாள்).

கன்னன்: (சிறு சிரிப்போடு) நான் செய்தேன்; நான் செய்கிறேன்; நான் செய்வேன்.

காட்சி 2

(திரைவிலகுகிறது. கன்னனின் அரண்மனை அரங்கிலே தெரிகிறது. கன்னன் ஓய்வாக இருக்கிறான். குந்திதேவி அரங்கிற பிரவேசிக்கிறாள்).

குந்தி: மகனே, கன்னா!

கன்னன்: அம்மையே வருக. குந்தி தேவியாரே வருக. என்ன என்று மில்லாதவாறு இன்று மகன்முறை கொண்டா டுக் கொண்டு வருகிறீர்கள்! முதுமையால் மிக மிகத் தளர்ந்திருக்கிறீர்கள்! தங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? சொல்லுங்கள்.

- குந்தி:** மகனே, வேடிக்கையா செய்கிறாய்? நான் உன் தாய் தான்; உன்னைப் பெற்ற தாய்தான். என்னை முடியிருந்த மாயத் திரை இன்றுதான் அகன்றது; உன்னை அறிந்தேன். கண்ணா, நான் உன் தாய்.
- கண்ணன்:** அம்மையே, தாங்கள் என் தாயா?
- குந்தி:** ஆம், மகனே கண்ணா!
- கண்ணன்:** குந்திதேவி என் தாயா? பாண்டவர்களின் அன்னையார் எனக்குந் தாயா?
- குந்தி:** ஆம், மகனே, உன் தாயும் அவர்கள் தாயும் நான்தான் கண்ணா.
- கண்ணன்:** பாண்டவர்களின் தாய் எனக்கும் தாய்! பகைவர் களான பாண்டவர்கள் என் சொந்தச் சகோதரர்கள்!
- குந்தி:** ஆம் மகனே, அதுதான் உண்மை.
- கண்ணன்:** இதை நான் நம்பவேண்டும். அப்படித்தானே! என் எம்மா அத்தனை இலேசாகவா பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட நினைக்கிறீர்கள்? சிறியதொரு கட்டுக் கதையினால் மகா பாரதப் போரையே நிறுத்தி விடவா யோசிக்கிறீர்கள்? அம்மா, நீங்கள் தப்புக் கணக்குப் போட்டு விட்டார்கள்.
- குந்தி:** கண்ணா, என்னை நம்பு, நான் உன் தாய்.
- கண்ணன்:** சரி, அது உண்மையாகக்கூட இருக்கலாம். ஆனால்... திமிரென்று.... நேற்று வரை இல்லாத உறவு இன் ரைக்குத் திமிரென்று எங்கிருந்து வந்து முளைத்தது?
- குந்தி:** என்னை நம்பு. கண்ணா, இத்தனை நாளும் நீ என் மகன் என்பது எனக்குத் தெரியாது. இன்றுதான் தெரிந்தது. கண்ணன் கூறினான்; இதை எனக்குத் தெளிவாக்கினான்.
- கண்ணன்:** ஓ! அப்படியா? என் தாய் என்று கூறிப் பல பெண்கள் வந்தார்கள். ஆனால், பாண்டவர்களின் தாயான் தாங்கள் இப்படி வருவிர்கள் என்று நான் கனவிலுங் கருத வில்லை. அம்மா, குந்திதேவியாரே! இதோ இருக்கி

நடே புடைவை; இதுதான் என் அன்னையாரின் புடைவை. ஆற்றிலே கண்டெடுத்த பேழையில் என்னுடன் கூட இருந்த புடைவை. இதை...

குந்தி: என்ன ஆச்சரியம்! அதே ஆடைதான்! அதை இவ்வளவு காலமாக நீ பேணிக் காத்து வருகிறாயா? ஆகா! எத்தனை அன்புள்ள மகன் நீ? அன்னையின் ஆடைக்கே அவ்வளவு மதிப்புக் கொடுக்கும் நீ உள்ளமையிலேயே ஒர் உத்தம புத்திரன்தான்.

கண்ணன்: பொறுங்கள் அம்மா; இந்த ஆடையை என் உள்ளமையான அன்னையார் அல்லாதவர் யாரும் தரித்தால், தாங்கவே முடியாது அவர்களால்! சுட்டுப் பொகுக்கி நீராக்கின்டும். இதுவரையில் எத்தனையோ பேர் வந்தார்கள். தாங்களே எனக்குத் தாய் என்றார்கள். அன்னையின் இந்த ஆடையை உடுத்த அவர்கள் பாவும், அடுத்த கணமே நீறானார்கள். உள்ளமை பேசாதபடியால் அவர்களுக்கு இந்தக் கதி. நீங்களும்...

குந்தி: நான் வேகமாட்டேன். நீராகமாட்டேன்! அந்த ஆடையை என்னிடம் தா... வேண்டாம் வேண்டாம் நீயே என் மீது போர்த்துவிடு. அதன்பீன் உன்னைப் பெற்ற தாயை நீயே கண்டுகொள்வாய். (கன்னன் போர்த்துகிறான். அவள் துன்பமின்றிச் சிரிக்கிறாள்).

கண்ணன்: அம்மா! அம்மா! என்னை மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள் அம்மா; நான் தங்கள் மகனே தான். தாங்கள் என் தாயார் தான். அறிவுவந்த நாள் முதலாய் அன்னையை அறியாத அவலம் என்னை வாட்டி வந்தது. அரசு இருந்தென்ன; ஆளனி இருந்தென்ன; புகழ் இருந்தென்ன; பெருமை இருந்தென்ன! அந்த அவலம் என் உயிரைக் குடித்தது! தாயே... இன்று தாய் என்னும் தெய்வம் காட்சி தந்துவிட்டது. அந்தத் தெய்வத்தைக் கண்டுகொண்டேன். (காலில் விழுந்து வணங்குகிறான்); தங்கள் மனம்வருந்தத் தக்க கடு சொற்களைப் பேசிவிட்டேன்.

குந்தி: ஏழுந்திரு, மகனே. இனி ஆகவேண்டியவற்றைப் பார்ப்போம். உடனே வா. நீ பாண்டவர்களைச் சந்திக்க வேண்டும். நீ முத்தவன்: தலைமகன்; உன் சொற்

கேட்டு ஏவல் செய்ய அவர்கள் காத்திருக்கிறார்கள். வா மகனே வா, நானே உண்ணைக் கூட்டிக்கொண்டு போகிறேன், பாண்டவரிடம், வா, மகனே, வா...

கண்ணன்: அம்மா!

குந்தி: மகனே, ஏன் தயக்கம்? சகோதரர்களைக் காண ஏன் இவ்வளவு கணக்கம்?

கண்ணன்: அம்மா, அருச்சனையைக் கொல்லுதொன்றே எனது இந்தப் பிறவியின் இலட்சியம்; எனது விரதம். அவன் இப்போது என் தம்பி, தாங்கள் சொன்னபடியால்!

குந்தி: தம்பியைக் கொல்லுதூதான் இலட்சியமோ?

கண்ணன்: பாண்டவர்கள் என் சகோதரர்கள்... ஆனால் இன்று வந்த சகோதரர்கள்.

குந்தி: அதனாலென்ன? அவர்களோடு சேர்ந்துகொள்.

கண்ணன்: ஆனால், துறியோதனன்... அவன் எனது தோழன் நெடுங்காலத் தோழன்.

குந்தி: அன்னையை விடவா, தோழன் உனக்குப் பெரியவனாகப் போய் விட்டான்?

கண்ணன்: அன்னம் ஊட்டிய தெய்வமணிக் கையின் ஆணை காட்டினால், அனைவையும் விழுங்கியிருப்பேன். ஆனால், அங்பின் கைதான் அன்னம் ஊட்டுமளவுக்கு ஆதரவு காட்டவில்லையே!

குந்தி: ஏன் கண்ணா இப்படி வதைக்கிறாய்? குற்றம் சுமத்து கிறாய்? எல்லாம் விதி. அது உண்ணையும் என்னையும் பிரித்துவிட்டது. நான் என்ன செய்வேன் மகனே... மம்... ஏதோ நடந்தது நடந்துவிட்டது. இனி நடக்க வேண்டியவற்றை யோசிப்போம். உன் தம்பி அருச்சனனோடு போரிடுவதையாவது எப்படியா யினும் தலிர்த்துக்கொள். செய்வாயா மகனே?

கன்னன்: முடியாது தாயே! துரியோதனன் என்றயிர்த் தோழன் ஆதரித்து அணைத்தும் நல்கி, அனுசரித்து, உறவு பூண்டு, பூதலத் தலைமை தாங்கும் புகழையும் தந்த மேலோன் அவன்; என்னை வளர்த்து ஆளாக்கி உயர்த்தி விட்ட உத்தமன்.

குந்தி: அறத்துக்கு மாறாய்·மறத்துக்குச் சூணைபோய், செஞ்சோற்றுக் கடன் கழிப்பதுதான் உன் முடிவான முடிவோ? உனக்கு அதுதான் முக்கியமாய்ப் போய்விட்டதோ?

கன்னன்: ஆம் தாயே; செஞ்சோற்றுக் கடன் கழிப்பதோ, தோழமையின் உயர்வையும் வெளிப்படுத்துவேன்.

குந்தி: தம்பியைக் கொன்று பேணப்படும் தோழமை; விந்தையிலும் விந்தையான தோழமை!

கன்னன்: தாயே, நீங்கள் எதைக் கூறினாலும் துரியோதனனுக்குத் துரோகம் செய்யேன். அதனால், பாண்டவர்கள் என் பகைவர்கள்; அருச்சுனன் என் கொடிய பகைவன்.

குந்தி: அந்தோ பரிதாபம். உன்னோடு பேசி இனிப் பயனில்லை. எல்லாம் விதிப்படி நடக்கட்டும், நல்லது மகனே, எனக்கு ஒரு வரம் வேண்டும் தருவாயா?

கன்னன்: எதையும் தருவதற்குத் தயங்கமாட்டேன் தாயே. கொடை என் பிறவிக்குணம். தாயே கேளுங்கள். கொடுக்கிறேன்.

குந்தி: போரில் அருச்சுனன்மீது ஒரு தடவைக்கு மேல் நாக்க கணையை ஏவாதே.

கன்னன்: அவ்வாறே ஆகட்டும் தாயே. நீங்கள் கேளாவிட்டாலும், இரண்டாம் முறை அதை ஏவமாட்டேன். ஏவு வது சுத்த வீரனுக்கு இழுக்கு. வீரனுக்கு ஓரம்ப போதாதா?

குந்தி: மிக்க நன்றி கன்னா. மிக்க நன்றி மகனே.

கன்னன்: அம்மா. எனக்கும் ஒரு வரம் தாங்கள் தந்தருள முடியுமா?

குந்தி: நிச்சயமாகத் தருவேன். கேள் மகனே; என்ன வரம் அது?

கண்ணன்: போர்க்களத்தில் நான் அருச்சனன் கணையால் மடிந் தால், தாங்கள் என் பிறப்பு இரகசியத்தை உலகறிய எடுத்துக் கூற வேண்டும். என் களங்கத்தைப் போக்க வேண்டும். செய்விர்களா?

குந்தி: செய்வேன் மகனே; செய்வேன்.

காட்சி 3

(திரை விலகுகிறது; அரங்கிற கண்ணன் இருக்கிறான்; குந்தி வருகிறாள்)

கண்ணன்: எல்லாம் எண்ணியபடி நடந்ததா, குந்தி தேவியாரே?

குந்தி: உனக்குத் தெரியாமல் எண்ணையா கேட்கிறாய்? தாயை விடத் தோழன் உயர்ந்தவனாகத் தொன்றுகிறான் அவனுக்கு.

கண்ணன்: உடன் பிறந்தோரைவிட உணவு தந்தவர்களுக்கே அதிக மதிப்புத் தருகிறான் போலும்! செஞ்சோற்றுக் கடன் தான் முக்கியம் போலும்!

குந்தி: இல்லை, கண்ணா; கன்னன் வெறும் கடமையாக அதைக் கருதவில்லை. கடன் கழிப்பது போலவிருப்பமில்லாமல் அவன் எதையும் செய்யவில்லை. தோழமையின் தூய்மை அந்தச் சிறு நோக்குகளைல்லாவற்றுக்கும் அப்பாற்பட்டது. அதை என்னும்போது... அலட்சியமோ வெறுப்போ உண்டாகவில்லை. மதிப்பும் பக்தியுமே உண்டாகின்றன.

கண்ணன்: மகாபாரதம் நடந்தேறுவதற்கு அனுஸாலமாகத்தான் காரியங்கள் நிறைவேறி வருகின்றன.

குந்தி: கண்ணா, நீ தான் துணை.

கண்ணன்: பத்ராதே, தாயே! நான் பார்த்தசாரதி.

திரை

அ. விளங்கப் பயிற்சி

1. குந்தியின் மைந்தர்கள் எத்தனை பேர்? அவர்கள் யாவர்கள்?

2. கண்ணன் குந்தியைக் கண்ணவிடம் தூதாக அனுப்பியது ஏன்?
3. குந்தி கண்ணவிடம் கேட்ட வரம் யாது? கண்ண் குந்தி யிடம் கேட்ட வரம் யாது?
4. கண்ணவின் நடத்தை குந்திபால் மதிப்பையும் பக்தி யையும் உண்டாக்கியது ஏன்?
5. பின்வருவனவற்றை விளக்குக.
 (அ) உயிர்ப்பிச்சை தருதல்.
 (ஆ) தப்புக்கணக்குப் போடுதல்.
 (இ) அவமீ உயிரைக் குடித்தது.
 (ஈ) செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்தல்.
6. பின்வரும் சொற்களை வைத்து வாக்கியங்கள் ஆக்கி எழுதுக: பூட்டை, உயிர்த்துணை, நொய்யவள், குத்திரதாளி, சடுசோல், பிறவிக்குணம், இழுக்கு, களங்கம், அனுகூலம்.
7. “செஞ்சோற்றுக் கடன்” நாடகத்தை நடித்துக் காட்டுக.
8. இந்நாடகத்தைக் கதையாய் எழுதுக.

ஆ. மொழியழிவு

இடைச் சொற்கள் வாக்கியம் அமைக்க உதவுமாறு:

பெயரும் வினையும் போலத் தனியே வழங்கப்படும் ஆற்றல் இல்லாதனவாய்ப் பெயரையும் வினையையும் சார்ந்துவருஞ் சொற்கள் இடைச் சொற்களாம்.

வாக்கியத்திற் பெயர்ச் சொல்லையும் வினைச் சொல்லையும் இவணக்கும் போது, பல்வேறு வகையிற் பொருளை வேறு படுத்துவதற்கும், கருத்துக்களைத் திட்பதுப்பமாக வெளியிடுவதற்கும் இடைச் சொற்களே பெரிதும் பயன் படுகின்றன.

இடைச் சொற்களின் வகைகள்:—

1. சொல்லாக்கத்துக்கு உதவுவன:

(அ) விகுதி உருபுகள்: அன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர் முதலியன்.

(ஆ) இடைநிலை உருபுகள்: த, இன், கிள்ளு, பி, வு முதலியன.

(இ) சாரியை உருபுகள்: அன், இன், அத்து, அற்று, அம், உ முதலியன.

(இவை பெயர்ப் பருபதங்களும் வினைப்பாகு பதங்களும் தோன்றுவதற்கு உதவுவன).

3. ஒலிக் குறிப்புச் சொல்லாக்க உதவுவன.

(அ) ஒலிக்குறிப்பு உணர்த்துவன: கடக்டென, நெறு நெறை முதலியன.

(இவற்றின் அடியாகக் கடகடத்தது, நெறுநெறுத் தது போன்ற வினைகள் தோன்றும்).

(ஆ) அச்சக்குறிப்பு உணர்த்துவன: துண்ணென, துணுக்கென, திடுக்கென முதலியன.

(இவற்றின் அடியாகத் துணுக்குற்றான், திடுக்கிட்டான் பேன்ற வினைகள் பிறக்கும்).

(இ) விரைவுக்குறிப்பு உணர்த்துவன: திட்டரென, பொன் எனன், பொருக்கென முதலியன.

4. பெயர்ப் பொருளை வேறுபடுத்துவன.

ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண் முதலிய வேற்றுமை உருபுகள்.

5. ஒப்புப் பொருள் உணர்த்துவன:

போல், புரைய, ஒப்ப, அன்ன, நிகர முதலிய உவலை உருபுகள்.

6. தத்தம் பொருளை உணர்த்துவன.

(1) அவலம், இரக்கம் உணர்த்துவன: அந்தோ, ஜயோ, ஜயையோ.

(2) வெறுப்பு உணர்த்துவன: சி. சிச்சி, சீச்சி.

(3) அச்சம் உணர்த்துவன: கூ. கூகூ, ஜயோ, ஜயையோ

(4) வியப்பு உணர்த்துவன: ஆகா, ஒகோ, அம்மா, அம்மம்மா.

- (5) விகற்பம் உணர்த்துவன்: ஆவது, ஆதல், ஆயினும் தான்.
- (6) பயனின்மை உணர்த்துவன்: சும்மா, வாளா, கொன்னே.
- (7) காலம் உணர்த்துவன்: முன், பின், அன்று, இன்டி, பஸ்டு.
- (8) இடம் உணர்த்துவன்: அங்கு, இங்கு, அவன், இவன், ஓழ், மேல்.
- (9) விளை உணர்த்துவன்: அ, ஏ, ஒ, எயா.
- (10) சட்டு உணர்த்துவன்: அ, இ, உ, அந்த, இந்த, உந்த.
- (11) பதற்றம் உணர்த்துவன்: ஏ, தான்.
- (12) ஸ்யம் உணர்த்துவன்: உம், கொல்.
- (13) பிரிதிலை உணர்த்துவன்: ஏ, ஒ.
- (14) தெரிநிலை உணர்த்துவன்: உம், ஒ.
- (15) தெப்பு (உயர்வு, இறிவு) உணர்த்துவன்: உம், ஒ
- (16) ஒழியிசை உணர்த்துவன்: ஒ, மன்.
- (17) எண் உணர்த்துவன்: உம், ஏ, என்.
- (18) எதிர்மறை உணர்த்துவன்: ஏ, ஒ, உம்.
- (19) எச்சம் உணர்த்துவன்: உம்.
- (20) முற்று உணர்த்துவன்: உம்.
- (21) விரைவு உணர்த்துவன்: உம் (மழை விட்டதும் புறப் பட்டான்).
- (22) கழுவு (கழிவிரக்கம்) உணர்த்துவன்: மன், ஒ.
- (23) வினைமாற்று உணர்த்துவன்: மற்று, இனி.
- (24) இசைநிறை உணர்த்துவன்: ஏ, தெய்ய.
- (25) அசைநிலை உணர்த்துவன்: ஏ, ஒ, மற்று, கொல்.

பயிற்சி

பின்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள இடைச் சொற்களை எடுத்துக் காட்டுக.

1. கண்ணா நீ அறியாததா? ஒரு மார்க்கம் சொல் ஜெயனே.
2. அந்தோ பரிதாபம், உன்னோடு பேசி இனிப் பயனில்லை. எல் வாம் விதிப்படி நடக்கட்டும். நல்லது மகனே? எனக்கு ஒரு வரம் வெண்டும். தருவாயா?
3. ஆம். மகனே, உன் தாயும் அவர்கள் தாயும் நான்தான்.

நிக்கலஸ் கொப்பணிகஸ்

“நேற்று நீங்கள் கொண்டு வந்த ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் யாரோ ஒருவருடைய படம் இருக்கின்றதே! அவர் யார்?” என்று கண்ணன் மாமனாரே விசாரித்தான்.

“அவரா? அவர் பெயர் நிக்கலஸ் கொப்பணிகஸ். அவருடைய கதையை நீ அறிந்திருப்பது அவசியந்தான். சொல்லுகிறேன் கேள்” என்று மாமனார் தொடர்கினார்.

அவர் சி.பி. ஆயிரத்து நானுற்று ஏழுபத்து மூன்றாம் ஆண்டிற் பிறந்தார். நீ படத்திலே பார்த்தது போல அவர் நீண்ட மயிரும் நீலக் கண்களும் உடைய அமைதியான மனிதர். ஆகாயத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதில் அவருக்கு அளவில்லாத ஆசை. அவர் போலந்திலுள்ள தோண் என்னும் சிற்றூரிலே பிறந்தார். ஆற்றங் கரையில் அமைந்த அந்தச் சிற்றூரிலே அவரது இளமைப் பருவம் கழிந்தது.

‘உலகம் உவப்ப வளனேர்பு திரிதரு பலர் புகழ் நூயிறு’ வான விதியிலே செய்யும் பயணம் அவரை அளப்பிலா வியப்பில் ஆழ்த் திற்று. இரவு வேளையிலே, கண்ணங்கரேல் என்ற வான விதானத் திலே இழைத்து வைத்த வயிரமணி விளக்குகளின் காட்சி அவரது நெஞ்சத்தை அள்ளியது. நூயிற்றைப் பற்றியும் உடுக்களைப் பற்றி யும் கூறும்படி தமது தாய் தந்தையரை வேண்டினார். அவர்களுக்கும் இவற்றைப்பற்றி அதிகம் தெரியாது. ஆதவினால், அவர்கள் இவரது மாமனாரிடம் கேட்டறியும்படி கூறினார்கள். இவரது மாமனாரோ நூல் பல கற்றறிந்த நுண்ணிறவாளர். விழுக் வசில்றோடு என்னும் பெயர் பூண்ட விசுப்பாண்டவர் அவர்; தம் மருகரான கொப்பணிகஸ்-க்கு வானியல் நூல்கள் பலவற்றை உதவினார். அறிவுப் பசி கொண்ட கொப்பணிகஸ்-க்கு மாமனார் வழங்கிய நூல்கள் பெருவிருந்து ஆயின். புத்தகங்களைப் படித்ததுடன் அமையாது, வானமெனும் பேரேட்டை நேரடியாகவும் வாசிக்க முற்பட்டார். திறந்து வைத்த அந்தப் பேரேட்டில் விண்மீன்களின் விந்தையான வரலாறுகளையெல்லாம் அவர் படித்தறிய ஆசை கொண்டார்.

கொப்பணிகளாக்குப் பத்து வயது ஆனதும் அவரது தந்தையார் இறந்தார். கொப்பணிகள் தம் மாமணாருடன் வாழ்ந்துவரலாணார். மாமணாரின் நூல் நிலையத்தில் ஏராளமான நூல்கள் இருந்தன. இறந்தையெல்லாம் அளப்பிலா ஆர்வத்துடன் அவர் படிக்கத் தொடர்விளையார். வானியல் நூல்களை மட்டுமென்றி இலக்கியம், ஒவியம், சிறபம், கணிதம், இசை முதலான பல சுறை நூல்களையும் அவர் பயின்றார். அத்தாள் முதலாக, அனைத்துக் கலைகளிலும் அக்கறை கொண்ட ஒரு நன்மாணாக்கராக அவர் திகழ்ந்தார்.

பதினெட்டாம் வயதிலே அவர் பங்கலைக்கழக மாணவர் ஆயி னார். பேராசிரியர் அல்பேட் புருட் செவ்ஸ்கி என்ற பிரபல வானியல் அறிஞர் இவருக்கு ஆசிரியராக வாய்த்தார். ஆயினும் கோப்பணிகளின் மாமணார் தம் மருகர் வானியலாராக வருவதை அதிகம் விரும்பவில்லை. விண்ணிலே பதித்த கண்களை மன்னினை நோக்கித் திருப்புமாறு கொப்பணிகளாக்குப் புத்தி கூறினார்: மருத்துவம் பயின்று வைத்தியத் தொழிலை மேற்கொள்ளுமாறு சொன்னார்.

மாமணாரின் புத்திமதிகளை ஏற்று வைத்தியம் பயின்றார் கொப்பணிகள். அத்துறையிற் பங்கலைக்கழகப் பட்டமும் பெற்றார். பட்டங் பெற்ற பின், இத்தாலி சென்று தம் படிப்பைத் தோடர்வதற்குத் தம் மாமணாரிடம் அனுமதி வேண்டியார். தாராள மனம் படைத்த அந்த விசிப்பாண்டவர் தம் மருகரின் வேண்டுதோன்றுக்கு இசைந்தார்.

ஆனால், இத்தாலிக்குப் பயணமாகுமுன் அவர் சிறிது காலம் ஒவியப் பயிற்சி பெற்றார். அந்த ஏழில் வாய்ந்த நகரின் இனிய காட்சிகளைத் தம் கைகளினாலே ஒவியமாக எழுதிக் கொண்டு திரும்ப வேண்டும் என்பதே, அப்பயிற்சியின் நோக்கம்.

தம் விருப்பப்படியே, வண்ணக் கோல்களையும் புத்தகக் கட்டுகளையும் சமந்துகொண்டு அவர் இத்தாலிக்குப் பயணமாணார். அங்கு மூன்றாண்டுகளாக மருத்துவமும் ஒவியமும் வானியலும் பயின்றார். மன்னுவகக் காட்சிகளை மட்டுமென்றி விண்ணகத்து மீன்களையும் படம் பிடிக்கும் ஆற்றல் அவருக்குக் கைவந்துவிட்டது. மூன்றாண்டு முடிந்ததும் அவரது பேராசிரியர்கள் ‘மருத்துவமணிமுடியையும் மெய்யியல் மணிமுடியையும் அவருக்குச் சூட்டி னார்கள்’ என்று அக்காலத்து அணிமொழி நடையிலே வரலாறு தமக்குத் தெரிவிக்கிறது.

ஆனால், மருத்துவத்தையும் மெய்யியலையும் விட வாணியலே அவரைக் கவரலாயிற்று. உரோமாபுரிப் பல்கலைக்கழகத்தில் வாணியற் பேராசிரியராக ஆயிரத்து நானூற்றுத் தொன்னூற்றொன்பதாம் ஆண்டில் அவர் அமர்ந்தார்.

நாலாண்டுகளாக அவர் அப்பணியில் முழு மனத்துடன் ஈடுபட்டார். கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகைமை உடைய விரிவுரைகளை ஆற்றினார்; பெரும் புகழ் பெற்றார். எனினும் இறுதியில் அவருக்கு மனத்திறைவு உண்டாகவில்லை. ஏதோ ஒரு குறை அவர் மனத்தை உறுத்தியது.

கொப்பணிகளின் இயல்பான அறிவு வேட்கையே அவர் தம் மனக்குறைக்குக் காலாய் இருந்தது. பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் கற் பித்து வந்த வாணியல், தொலமியின் கொள்கையை ஒட்டியது. இக்கொள்கையின்படி, வானம் என்பது கவிந்த ஒரு பெருங்கிள்ளி. இக்கிள்ளியின் மையத்திலே பூமி இருக்கிறது; அது நிலையாக அசைனின்றி நித்தியமாய் இருக்கிறது.

ஏழு கிரகங்களில் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பெருங்கோளத்திலே பதிக்கப்பட்டிருக்க, அவ்வேறு கோளங்களும் தனித்தனியே பூமியைச் சுற்றிச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன; இவை யாவற் றையும் உள்ளடக்கி, அசையாவுக்கள் பதித்த பெருங்கோளம் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய் அமைந்து கழல்கிறது. இதுவே தொலமியின் கொள்கையாகும்.

காலனு செல்லச் செல்ல வாணியல் வல்லுநர்கள் கிரகணங்களையும் வக்கரிப்புகளையும் நுனுக்கமாக நோக்கி அறிந்தனர். இவற்றை யெல்லாம் சரியானபடி விளக்குவதற்கு மேலும் பல வாள்கோளங்களைக் கற்பனை செய்யவேண்டி இருந்தது. கொப்பணிகளின் காலத்தில் வான்கோள்களின் எண்ணிக்கை எழுபத்தொன்பதாகப் பெருகிவிட்டது. அவற்றின் அசைவுகள் சிக்கல் மிக்கவை ஆகிவிட்டன. மனித அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டு, மலைப்பையும் மயக்கத் தையும் தருவனவாக அவை மாறிவிட்டன. ஒர் உடுவோ கிரகமோதன்பாதை மாறிச் சென்றால், ‘அதன் ஆங்மாவினது இச்சையி னாவேதான் அந்த மாற்றம் நேர்ந்தது’ என்று விளக்குவதற்கும் வானசாத்திரிகள் முற்பட்டனர்.

உரோமாபுரிப் பல்கலைக்கழகத்திலே கொப்பணிகள் கற்பித்த வாணியல் இவ்வாறு போலி விஞ்ஞானமாகவும், அரைகுறை மறைஞானமாகவும் இருந்தது. தாம் வாசித்த பழைய நூல்களிலே வேறொருவகையான வாணியல் பற்றிய குறிப்புகள் இருப்பதைக் கொப்பணிகள் கண்டார். இருபது நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த

பைதகரல் என்ற கிரேக்க தத்துவஞானி, 'அகிலத்தின் மையம் பூமி அன்று, சூரியனே' என்று கூறியிருந்தார். ஆனால், அரிஸ்டோட் டிலோ இக்கருத்தைக் கேளி செய்து கண்டித்தார். எனினும், கொப்பணிகளின் காலத்துக்கு முன்னரும் பைதகரஸை ஆதரித்த வெகுசில குரல்கள் அவ்வப்போது தயக்கத்துடன் ஒவித்ததுண்டு. பூமி அசையும் இயல்பினது என்ற இக்கருத்தே கொப்பணிகளின் அறிவு வேட்கையைக் கிளறிவிட்டது. இக்கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு புதியதொரு வானியலைக்கட்டி எழுப்பினால், வான்பொருள்களின் இயக்கங்கள், சிரகணங்கள் முதலான சகலவற்றையும் இலகுவாக விளக்குதல் முடியுமோ என்று கொப்பணிகள் யோசித்தார்.

'இவற்றை நான் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்' என்று கொப்பணிகள் தீர்மானித்தார். அவ்வாறான ஆராய்ச்சிக்குத் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் தேவைப்படும் என்றும் அவர் கருதினார். நிறைந்த ஒய்வும் தனிமையும், ஆழமான சிந்தனையும் அப்பணிக்கு அவசியம் என்றும் நினைத்தார். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, தாமே சந்தேகப்படும் ஒரு கொள்கையைக் கற்பித்துக் கொண்டிருக்க அவர் விரும்பவில்லை. தமது பேராசிரியர் பதவியைத் துறந்து விடுவதே தக்கது என்றும் அவர் முடிவு செய்தார்.

ஆகவே, கொப்பணிகள் தமது பேராசிரியர் பதவியிலிருந்து விலகிக் கொண்டார். போலந்திலுள்ள ஒரு சிற்றூரிலே மதகுருவாக அவர் தொண்டு செய்யத் தொடங்கினார்.

மதகுருவாகிய கொப்பணிகள் மருத்துவப் பணியிலும் ஈடுபட்டார். கொராசி மிக்க மருத்துவராக அவர் புகழ்பெற்றார். தூரதேசங்களிலிருந்தும் நோயாளிகள் அவரிடம் வந்தனர். ஐரோப்பாவெங்கும் வாழ்ந்த பெரிய மருத்துவர்களெல்லாம் தமது ஜயங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு. கொப்பணிகளைக்கு அடிக்கடி கடிதம் எழுதினர்.

கொப்பணிகளின் பணிகள் மதத்துடனும் மருத்துவத்துடனும் நின்று விடவில்லை. தம் கோயிற்பற்றிலே வாழ்ந்த மக்களின் உலகியல் நலத்தின் பொருட்டும் அவர் உழைத்தார். 'புறங்போகு' என்ற அந்தக் ரிராமம் ஒரு மலையில் இருந்தது. அதனால் அவ்வூர்மக்கள் தண்ணீர் வசதி இன்றி வருந்தினர். தமக்கு வேண்டிய நீரை மொள்ளுவதற்கு, இரண்டு மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்த ஆற்றினை நாடிச்செல்ல வேண்டியவர்களாய் அவர்கள் இருந்தனர். 'நீரினைநாடி மக்கள் செல்வதா? மக்களை நோக்கி நீரினை வருவிப்பேன்' என்று உறுதி பூண்டார் கொப்பணிகள். அவ்வாறே ஓர்

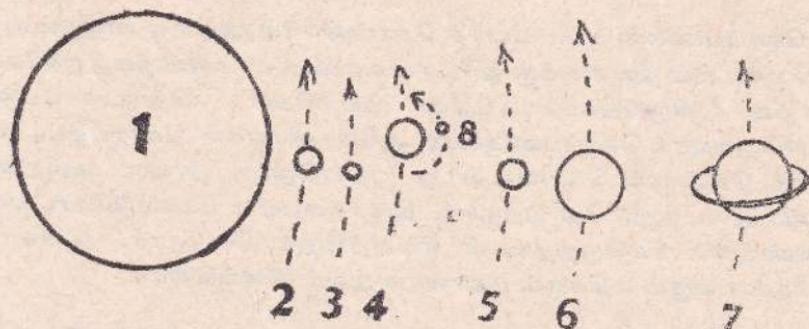
அனையைக்கட்டி, நீரோட்டத்தினை மலையடவாரத் துக்குத் திருப்பினார். பின்னர் ஓர் ஆலையை அமைத்தார். அவ்வாலை எளிய தொரு நுட்பமான சபாயத்தால், ஆற்று நீரைக் கடைந்து கோயிற் கோபுர உயரத்துக்கு எழுப்பிற்று. இவ்வுயரத்திலிருந்து குழாய் வழியாக ஊர்மக்களின் வீடுதோறும் நீர் வழங்கப்பட்டது. இத்தொண்டுக்காக நன்றி பாராட்டிய மக்கள், அவ்வெந்திர ஆலையின் அடியிலே கொப்பணிகளின் பெயர் பொறித்த ஒரு நடுகல்லை நிறுவினர்.

கொப்பணிகளின் பெயரைச் சொன்னாலே அவரது அருளும் அறி ஏம் மக்களின் நினைவுக்கு ஒடோடிவரலாயின. கல்வி நலத்துக்கோ, வாழ்வு விருத்திக்கோ புதிய முயற்சிகள் தொடக்கப்படும் போதெல்லாம் கொப்பணிகளின் ஆவோசனங்கள் கோரப்பட்டன. அரசு வேண்டிக் கொண்டவாறு புதியதொரு நாணய முறையை அவர் அமைத்துக்கொடுத்தார். திருச்சபையின் வேண்டுகோட்படி, கலன்டர்ச் சீர்திருத்தங்கள் சிலவற்றைச் செய்தார். இவ்வாறு மக்கள் பலரும் மதிக்கும் மகானாக அவர் விளங்கினார்.

எனிலும் அவருக்குப் பகவர்களாகவும் சிலர் தலையெடுத்தனர். மதத்தின் போர்வையிலே திருட்டுத் தொழிலில் ஈடுபட்ட ஒரு கும்பலைச் சேர்ந்தோரே இவரை வெறுக்கும் எதிரிகள் ஆயினர். கொப்பணிகள் அவர்களைக் கண்டித்தபோது, அவர்கள் தாம்செய்த திருட்டுகளை மறைத்து அவற்றைக் கொப்பணிகளே செய்தார் என்று குற்றம் சாட்டினர். கோமாளிகள் சிலரைப் பிடித்து ஊர் ஊராக அனுப்பி அவரைக் கேளி செய்ய முயன்றனர். “பூமி அசைகிறதென்று சகல நீதி நியாயங்களுக்கும் அப்பாறபட்டு, உள்ளும் பித்த குருவை” அவர்கள் பரிகாசம் செய்தனர். “பூமி அசையாமல் நிற்பதும் குரியன் அசைவதும் எந்த மடையனுக்கும் விளங்குமே” என்று பிரசங்கம் பண்ணினர்; கொப்பணிகளை இழிவுபடுத்தினர்.

கொப்பணிகளின் நண்பர்களுக்கு இக்கேலிக் கூத்துகள் கோபத்தை உண்டாக்கின. ஆனால், கொப்பணிகள் இவைகளைக் கேட்டு விட்டு அமைதியாகச் சிரித்தார். “இந்தப் பேதை மனிதர்களின் போற்றுதலாறும் தூற்றுதலாறும் வான்பொருளின் இடக்கங்கள் அனுவளவேனும் பாதிக்கப்படமாட்டா” என்று அவர் கூறினார். தாது ஆராய்ச்சிகளை அமைதியாக நடத்தி வரவானார்.

வானத்தின் மாட்சியை ஆராய ஆராய மனிதர்களின் சிறுமை அவருக்குப் புலப்படலாயிற்று. பூமி மிகவும் அற்பமானதே என்று அவர் கண்டார். கதிரவனாகிய களற் பெருஞ்சோதியைச் சுற்றி வரும் தூகித் துகளே இந்தப் பூமி என்பதை அவர் உணர்ந்தார். மலையுச்சியில் அமர்ந்திருந்து வானத்து விண்மீன்களை இரவு தோறும் அவதானித்து, தமது மகத்தான் கொள்கையை அவர் உருவாக்கினார். அவருடைய கொள்கை இதுதான்:

1. சூரியன் 2. புதன் 3. வெள்ளி 4. பூமி 5. செவ்வாய் 6. வியாழன்
7. சனி 8. சந்திரன்

சூரியனே நம் அகிலத்தின் மையமாகும். எங்கள் பூமி, தானே ஈழல்வதோடு, சூரியனை ஒரு நீள்வட்டப் பாதையிலே சுற்றியும்வருகிறது. இதனால், இராப்பகலும் பருவமாறுதல்களும் உண்டாகின்றன. ஏனைய கிரகங்களான நெப்டுயன், உரேஸஸ், சனி, வியாழன், செவ்வாய், வெள்ளி, புதன் என்பனவும் சூரியனைச் சுற்றி வான்வீதி யிலே வலம் வருகின்றன. கிரகங்களின் 'ஆண்ம' இச்சைப்படி' நடப்பன அல்ல இந்த இயக்கங்கள். இயற்கையின் மாறா நியதிப்படி அந்த நித்திய நேரகுசியினின்றும் ஒரு நொடிப் பொழுது பிசுகேனும் நேர்ந்துவிடாத வண்ணம் இந்த இயக்கங்கள் நடந்தேறுகின்றன. இனியும் நடைபெறும். இதுவே முப்பதாண்டு ஆராய்ச்சி வாய்லாகக் கொப்பணிகள் கண்டறிந்து கூறிய கொள்கை.

கொப்பணிகளின் கதையை, கண்ணவின் மரமணார் ஒருவாறு முடிந்தார்.

"ஆனால் சூரியன் அசைவதில்லை என்று கொப்பணிகள் சொன்னது சரியில்லைத்தானே?" என்று கண்ணன் கேட்டான்.

“ஆமாம், குரியன் மட்டுமன்றி, பால்வீதியில் உள்ள எல்லா நடசத்திரங்களும் அசைந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், குரிய குடும்பத்தின் இயக்கத்தை ஆராயும்போது குரியன் அசையவில்லை என்று கருதிக் கொண்டால், கணிப்புகள் இலகு ஆகும். எழுபத் தொன்பது வான்கோளங்களையும் கிரகங்களின் ‘ஆன்மாவையும்’ வைத்துக் கொண்டு குழம்ப வேண்டி இருக்காது” என்றார் மாமனார்.

“கொப்பணிகளாக்கு நோபல் பரிசு கிடைத்ததா?” என்று கண் ணன் கேட்டான்.

“அக்காலத்தில் நோபல் பரிசு இருக்கவில்லை. ஏன், ‘இன்றும் கூட, வானியல், கேத்திர கணிதம் என்பவற்றுக்கு நோபல் பரிசுகள் கொடுப்புவதில்லை’ என்றார் மாமனார்.

அ. விளக்கப் பயிற்சி

1. கொப்பணிகள் விண்ணிலே பதித்த கண்ணன மன ஆக்குத் திருப்பியது ஏன்?
2. கொப்பணிகள் பேராசிரியர் பதவியை ஏன் துறந்தார்?
3. தொல்மியின் வானியற் கொள்கை யாது?
4. கொப்பணிகளின் வானியற் கொள்கை யாது?
5. பின்வருவனவற்றை விளக்குக.
(அ) உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு பலர் புகழ் ஞாயிறு.
(ஆ) கேட்டார்ப் பிணிக்கும் (இ) வாளமென்னும் பேரேடு.
(ஶ) மெய்யியல்.
6. பின்வருஞ் சொற்களை வைத்து வாக்கியங்கள் ஆக்கி எழுதுக: - உடுக்கள், கோயிற்பற்று, மருகர், அறிவுப்பசி, அணிமொழிநடை..
7. “கொப்பணிகள் ஒரு விஞ்ஞானியாக மட்டுமன்றி, ஒரு பரோபகாரியாகவும் திகழ்ந்தார்”. இக்கூற்றினைத்தார் ஜங்கஞ்சன் விளக்குக.

ஆ. மொழியறிவு

உரிச்சொற்கள் வாக்கியம் அமைக்க உதவுமாறு:

உரிச்சொல்லாவது பொருட்கு உரிமை பண்டு நிற்கும் பண்பை உணர்த்துஞ் சொல்லாகும். பெயர்ப்பண்பு, தொழிற் பண்பு ஆகிய இருவகைப் பண்புகளையும் உரிச்சொற்கள் உணர்த்துவன்; பெயர்ச்சொற்களும் வினைச்சொற்களும் பிறப்பதற்கு அடிச்சொற்களாக அமைவன். எனவே வினையடிகள் எல்லாம் உரிச்சொற்களேயாம். சொற்களுக்குரிய பொருள்மையை உணர்த்துவதனாலே இவை உரிச்சொற்கள் எனப்பட்டன.

உரிச்சொற்களிற் பெரும்பாலானவை சொல்லாக்கத்துக்கு அடிச் சொல்லாகப் பயன்படுவன். ஒரு சில உரிச்சொற்கள் மட்டுமே பெயருக்கும் வினைக்கும் அடையாக வருவன.

உ-ம்:	1. பெயர்ச்சொல்லுக்கு	} பெரியோர் (பெருமை)
	அடியாக வருதல்	
	2. வினைச் சொல்லுக்கு	} பெருத்தது (பெரு)
	அடியாக வருதல்	
	3. பெயருக்கு அடையாக	} உறுமீன் (உறு)
	வருதல்	
	4. வினைக்கு அடையாக	} சாலப்புகழிந்தான் (சால)
	வருதல்	

அடியாக வருதல் } நல்லோர் (நன்மை)

அடியாக வருதல் } விழுந்தது (விழு)

அடையாக } உறுமீன் (உறு)

வருதல் } செழுங்கொடி (செழு)

அடையாக } நனிமகிழ்ந்தான் (நனி)

பயிற்சி

(அ) சிறியோர், வறியோர், ஓடியது, பாடின சொற்களுக்கு அடியாக வந்த உரிச்சொற்கள் யாவை?

(ஆ) சால, உறு, தவ, நனி ஆகிய உரிச்சொற்கள் பெயரடையாகவோ, வினையடையாகவோ வருமாறு இவ்விரண்டு உதாரணங்கள் தருக.

20

தனிப்பாடல்

கத்துகடல் குழ்நாகைக் காத்தான்தன் சத்திரத்தில்
அத்தமிக்கும் போதில் அரிசிவரும்—குத்தி
உலையிலிட ஊர்உறங்கும்; ஓர் அகப்பை அன்னம்
இலையிலிட வெள்ளி எழும்.

கரிக்காய் பொரித்தாள்; கண்ணிக்கா யைத்திய்த்தாள்!
பரிக்காயைப் பச்சடியாய் பண்ணினாள்—உருக்கமுள்ள
அப்பைக்காய் நெய்து வட்டல் ஆக்கினாள் அத்தைமகள்
உப்புக்காள் சிச்சி உமி.

காளமேகம்

2

கொங்கன் வந்து பொங்கினான்
குழியரிசிச் சோற்றினைச்
சங்கமங்கள் கூடியே
சாப்பிடத் தொடங்கினார்
அங்குமிங்கும் பார்க்கிறார்
அமுதினி ந் கண் இல்லையே
எங்கள் பாவம் எங்கள் பாவம்
எங்கள் பாவம் ஈசனே.

3

வாயிலொன்று கல்லுமொன்று நெல்லுமான அன்னமும்,
வாடலாக ஆறுமாதம் வைத்திருந்த கத்தரிக்
காயிலிட்ட கறியும், உப்பி லாதகஞ்சி அன்னமும்,
காம்பொடிந்த ஓர் அகப்பை கைபிடித்த வண்ணமும்,
தூயதாகத் துலக்கவின்றி அழுக்கடைந்த பாத்திரம்
தூக்கியுள் ளக்தத்தீர் துறுத்துவந்த நேர்த்தியும்,
ஓயலின்றி சக்கள்வீழ்ந்து மொலுமொலென்ற சட்டியும்,
உடன்கொணர்ந்த நாகதேவன் ஊன்மறப்ப தில்லையே

அந்தக்கலி வீரராகவழுதலியார்

வரகளிச் சோறும், வழுதுணங்காய் வாட்டும்,
முரமுரென வேபுளித்த மோரும்—திரமுடனே
புலவேஞ்சர்ப் பூதன் புரிந்துவிருந் திட்டான்; ச
தெல்லா உலகும் பெறும்.

ஓளவையார்

விளக்கக் குறிப்புகள்:

பழந்தமிழ் நூல்களிலே பல, சிலப்பதிகாரம், சிவகசிந்தாமணி இராமாயணம் போன்று தொடர்நிலைச் செய்யுள் நூல்களாய் உள்ளன. அத்தகைய செய்யுள் நூல்களில் இடம்பெறும் பாடல்கள் ஒருவகை.

மற்றொருவகைப் பாடல்கள், பல்வேறு புலவர்களால், பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே பாடப்பட்ட தனிப்பாடல்கள், தனிப் பாடல்களிற் பல, புலவர்களின் நகைச்சுவை உணர்வையும், சாதுர்யத்தையும் வெளிப்படுத்துவன். இங்கு தரப்பட்ட தனிப்பாடல்களில், என்னலும், வேடிக்கையும், பாராட்டும் இடம் பெற்றுள்ளன; இரண்டாவது பாட்டு ‘கரி என்று தொடங்கி உமி’ என்று முடிய மாறு பாடும்படி கேட்க, காளமேகப் புலவர் பாடியது. இதிலே பல பொருள் தரும் சொற்களைப் புலவர் நயமாகக் கையாண்டுள்ளார். ஒரே சொல்லுக்குப் பல கருத்துத் தொன்றும்படி பிரயோ சித்தல் சிலேஷை எனப்படும்.

இறுதிப் பாடலில், ஓளவையார் தமக்கு இடப்பட்ட விருந்தினைச் சுலவத்து மனிழ்ந்து பாராட்டிப் பாடுகிறார்.

1. கத்து—ஒலிக்கின்ற, நாகை—நாகப்பட்டினம்;
காத்தான்—நாகப்பட்டினத்திலுள்ள ஒருவன்.
அத்தமிக்கும் போதில்—குரியன் மறையும் நேரத்தில்
கரி—யானை: யானைக்கு அத்தி என்றும் பெயர்; அதனால்
கரிக்காய் அத்திக்காய் ஆயிற்று; கன்னிக்காய்—வாழைக்காய்.
பரி—குதிரை; அது மா எனவும் படும்; அதனால் பரிக்காய்
மாங்காய் ஆயிற்று. அப்பைக் காய்—கொல்வைக் காய்.
உப்புக்கான்—கடும் உவர்ப்பாய் இருக்கிறது.
உமி—துப்பு.
2. கொங்கன்—கொங்கு நாட்டவன்.
சங்கமங்கள்—அடியார் கூட்டங்கள், பந்திகள்; அமுது—சோறு.

- வாயில் ஒன்று கல்லும் ஒன்று நெல்லும் எனக் கொள்க. கஞ்ச—கன்சி; வண்ணம்—விதம்; துறுத்து—நிரப்பி நேர்த்தி—அழகு.
- வருதுணங்காய் வாட்டு—கத்தரிக்காய்ப் பொரியல். முரமுரென—நுரை உண்டாக; புரிந்து—விரும்பி.

அ. விளக்கப் பயிற்சி

- ஊர் உறங்கும் வேளையிலே காத்தானுடைய சத்திரத் தில் என்ன நடக்கும்?
- அத்தை மகன் ஆக்கிய கறிவனைகள் யாவை?
- நாகதேவனுடைய ஊன் எவ்வாறு காணப்பட்டது?
- ஒளவையார் தமக்கு அளிக்கப்பட்ட விருந்தினை எவ் வாறு பாராட்டியுள்ளார்?

ஆ. மொழியறிவு

முதனிலை

சோலையிலே மயில்கள் ஆடின என்னும் வாக்கியத்தில் மூன்று சொற்கள் உள். அவற்றுள் முதலாவது சொல்லாகிய சோலையிலே என்பதன் முதலெழுத்து சோ என்பது. சோ என்னும் எழுத்து ஒரெழுத்தாயினும் அதில் இரண்டு எழுத்துக்கள் (ச-இ என்பன) இணைந்துள்ளன. ஆகவே, சோலை என்னுஞ் சொல்லில், ச என்னும் எழுத்தே முதலெழுத்து எனப்படும்.

இவ்வாறே, மயில்கள் என்னும் சொல்லில் ம் என்னு மெழுத்தே முதலாமெழுத்தாகும். ச,ப் என்பன மெய் யெழுத்துக்களாகையால் அவை உயிரெழுத்துக்களோடு சேர்ந்தே முதலாய் வரும். அதற்கேற்ப. ‘ச’ ஓ என்னும் உயிருடனும், ‘ம்’ அ என்னும் உயிருடனும் இணைந்து மொழிக்கு முதலாயின.

ஆடின என்னும் சொல்லில், ஆ என்னும் உயிரெழுத்து மொழிக்கு முதலாயிற்று. சோ, ம என்பன உயிர்மெய் யெழுத்துக்கள் எனப்படும்

12 உயிரெழுத்துக்களும் மொழிக்கு முதலாகும்.

உ-ம்: அணில், ஆடு என வரும்.

க, ச, த, ந், ப், ம், ய், ஞ் என்னும் மெய்யெழுத்துக்கள், உயிரெழுத்துக்களோடு சேர்ந்து மொழிக்கு முதலாய் வரும்.

உ-ம்: கடல், சட்டி, தலை, நண்டு, பந்து, மயில், வண்டு, யானை, ஞாயிறு.

பயிற்சி

- (1) மொழிக்கு முதலில் வரும் உயிரெழுத்துக்கள் எவ்வ?
- (2) உயிரெழுத்துக்களோடு சேர்ந்து மொழிக்கு முதலில் வரக் கூடிய மெய்யெழுத்துக்கள் எவ்வ?
- (3) மொழிக்கு முதலாய் வரக்கூடிய எல்லா எழுத்துக்களின் தொகையையும் கணக்கிடுக.
- (4) கோயில், வீதி, தேன்-இவற்றில் எவ்வெம் மெய்யெழுத்துக்கள் எவ்வெவ்வயிரோடு சேர்ந்து சொல்லுக்கு முதலில் வந்துள்ளன?
- (5) ய், ஞ் என்னும் எழுத்துக்களை முதலாகக் கொண்ட சொற்களிற் சில கூறுக.

21

அறிஞர் சித்திலெவ்வை

ஆங்கிலேயர் இலங்கையை ஆட்சி செய்துகொண்டிருந்த காலத்திலே கண்டியில் ஓர் இளம் முஸ்லிம் வழக்கறிஞர் இருந்தார். கல்வி யறிவு மிக்கவரான இவ்வழக்கறிஞர், இஸ்லாமிய நெறி முறைகளினின்றும் வழுவாது வாழ்ந்து வந்தார். வழக்கறிஞர் தொழிலிலே இவருக்கு வருவாய் மிகுதியாய்க் கிடைத்தது; உயர் பதவிகள் இவரைத் தேடிவந்தன. ஆனால், அந்தப் பதவிகளை உத்திரித் தள்ளி னார்; ஊதியமிக்க வழக்கறிஞர் தொழிலையும் கைவிட்டார். “தாழ்ந்த நிலையிலிருந்த தமது சமூகத்தவரை உயர்த்தல் வேண்டும்; சமூகத் தொண்டுக்கே தமது உடல், பொருள், உழைப்பு மூன்றையும் ஒப்படைத்தல் வேண்டும்” என்ற நோக்கத்தாலே, இந்த வழக்கறிஞர் இளம் வயதிலே இந்தத் தியாகத்தைச் செய்தார். இவ்வாறு செய்தவர் வேறு யாருமல்லர்; ஈழத்து முஸ்லிம்களின் மறுமலர்ச்சித் தந்தையெனப் போற்றப்படும் அறிஞர் சித்திலெவ்வையே இப்பெரியார்.

அறிஞர் சித்திலெவ்வை 1838 ஆம் ஆண்டு கண்டியிலே, வழக்கறிஞர் எம். எல். சித்திலெவ்வை என்பவருக்கு மூன்றாம் மகவாகப் பிறந்தார். குழந்தைக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் முகம்மது காசிம் என்பது. எதையும் துருவியறியும் தன்மையும் கூரிய மதிநல் மூம் அவருக்கு வாய்த்திருந்தன. அன்றைய சூழலுக்கு ஏற்பக்குர் ஆன் பள்ளிக்கூடத்திலே அவர் கூர்ஆன், இஸ்லாமியச் சட்ட திட்டங்கள் ஆகியவற்றைக் கற்றார். பின்னர், தந்தையின் விருப்பப்படி ஆங்கிலத்தையும் தமிழ்மொழியும் முறையாகப் பயின்றார். இளமையிலே, சித்தி லெவ்வையின் மூத்த சகோதரரான முகம்மது ஆலிம் புலவர், அவரது சமய ஞான வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாய் இருந்தார். அருள்வாக்கி அப்துல் காதிருப் புலவர் இவரது தமிழிலக்கிய ஆர்வத்தை வளர்த்தார். இங்ஙனமாக அவரது இளமை வாழ்க்கை, எதிர்காலத்தில் அவர் ஒரு கல்வி மாணவதற்குரிய அடித்தளத்தை அமைத்துக் கொடுத்தது.

அக்காலத்திலே, கஸாவத்தை ஆலிம் அப்பா என்னும் முகம்மது லெவ்வை ஆலிம் பிரசித்திபெற்ற மார்க்க மேதையாய் விளங்கினார். சித்திலெவ்வை வழக்கறிஞராகக் கடமையாற்றிய காலத்தே, கஸா

வத்தை ஆவிம் அப்பாப் புலவரிடம் அறபு மொழியையும் இன்னாமிய நெறிமுறைகளையும் பயின்று தெளிந்தார். இத்துணைப் பிரசித்தி வாய்ந்த மார்க்க மேதையிடம் பெற்ற சமய அறிவு, சித்திலெவ்வையின் இயற்கை அறிவைப் பன்மடங்கு பிரகாசிக்கச் செய்தது.

வசதிமிக்க குடும்பத்திலே பிறந்து, வறுமை என்பதனையே அறியாது வளர்ந்தவரான சித்திலெவ்வை, அக்காலத்தில் அந்தியராட்சியிற்கைகட்டிச் சேவகம் பண்ணிய வசதிப்படைத்தோர் போல, உண்டு உடுத்து மகிழ்ந்து தம் காலத்தைக் கழித்திருக்கலாம். ஆனால், அவர் அப்படிச் செய்தாரல்லவர். அந்தியரான ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியில் தமது நாடான சமூக சரண்டப்படுவதையும் ஆதியிற் கல்வியறிவிலே மேம்பட்டு விளங்கிய முஸ்லிம் சமூகம், சமுத்தில் அத்துறையிலே தாழ்ந்த நிலையில் இருப்பதையும், முஸ்லிம்களின் கலாசாரம் அந்தியர் கலாசாரத்தால் நவீனியுவதையும் கண்டார். இக்காட்சி அவர் மனத்தை முன்னாய் உறுத்தியது. இந்திலை கண்டு சுகியாத சித்திலெவ்வை, தம் வாழ்வினைச் சமூக மறுமலர்ச்சிக்கு அர்ப்பணித்தார். இதனாலேயே அவர் முஸ்லிம்மக்களின் இதயத்தில் மட்டுமன்றி, சமூக மக்கள் அனைவரது இதயத்திலும் இடம் பெற்றுள்ளார்.

ஆங்கிலம், தமிழ், அறபு ஆகிய மும்மொழிகளிலும் புலமை பெற்றவரான சித்திலெவ்வைக்கு இம்மும்மொழிகளும் மூவகையில் உதவி புரிந்தன எனவாம். அறபு மொழி அவருக்கு மார்க்கம் பற்றிய தெளிந்த ஞானத்தைக் கொடுத்தது. ஆங்கிலம் உலக விவகாரங்களுடன் உள்ளுர் விவகாரங்களை ஒப்பிடும் ஆற்றலைக் கொடுத்தது. இவ்வண்ணம் தாழ்நிக்கத உக்க விவகாரங்களையும் மார்க்க ஞானத்தையும் முஸ்லிம் பொதுமக்களிடையே பரப்பத் தமிழ் மொழி அவருக்குத் துணையாய் நின்றது. இங்குமே இப்பெரியார் தமது மும்மொழிப் புலமையைச் சமூகப் பணிக்கு அர்ப்பணித்தார்.

அந்தியர் ஆட்சியில் மிகவும் பிறபோக்கான நிலையிலிருந்த முஸ்லிம் சமூகத்தினர் முன்னேற மிக முக்கியமாக அவர்களுக்குத் தேவையானது கல்வியே என்பதை உணர்ந்த சித்திலெவ்வை, கல்வியின் முக்கியத்துவதைத் தமது சமூகத்திற்கு உடுத்துச் சொல்ல வீரும்பினார். தமது கருத்துக்களைச் சமூகத்திற்குப் பிரசாரம் செய்ய ஒரு பத்திரிகை தேவை என்று எண்ணிய சித்திலெவ்வை, தமது நாற்பத்து நான்காவது வயதிலே, ஒர் அச்சியந்திரத்தைச் சொந்தமாக வாங்கினார். அவர் நிறுவிய அச்சகத்திலிருந்து முஸ்லிம்களின் எழுச்சிக் குரலாக 1882 ஆம் ஆண்டு

திசைம்பர் மாதம் 12 ஆம் தேதி “முஸ்லிம் நேசன்” என்னும் பத்திரிகை வெளிவந்தது.

மக்களின் மனவிரிவிற்கும் தெளிவிற்குமான அறிவு நூல்கள் குறைவாயிருந்தமையால், தமிழ் மொழியை மாத்திரம் தெரிந் வர்கள் பயன்பெறும் பொருட்டுத் தாம் அப்பத்திரிகையை ஆரம் பித்ததாக அவர் தம் முதலாவது இதழிலே குறிப்பிட்டார். அந்தியர் ஆட்சியிலே தூக்கத்திலிருந்த சுதேச முஸ்லிம்களைத் தட்டி எழுப்பு வதாக அப்பத்திரிகை அமைந்தது. பொதுமக்கள் கைகளிலே அப்பத்திரிகை பயின்றதனால், அது யாவரும் வாசித்தறியக் கூடிய எளிய வசன நடையில் அமைவது அவசியமாயிற்று. இந்நோக்கத் தோடு சித்திலெவ்வை எழுதிய தமிழ்நடைக்கு ஒர் உதாரணம் வருமாறு :

“கல்வி என்பது பாலைஷகளை வாசித்தறிதல் மாத்திரமல்ல; மனவிரிவுக்கும் தெளிவுக்கும் பலவித அறிவு நூல்களையும் நன்கு அறிவ தாம். ஆனால், மேற்சொல்லிய பிரயோசனமுள்ள நூல்கள் தமிழ்ப் பாலைஷிலே மிகவும் சுருக்கமானபடியினாலே தமிழ்ப் பாலைஷயை மாத்திரம் தெரிந்தவர்கள் அவைகளை அறிந்து கொள்வதற்கு வழி யில்லாதிருக்கின்றது. ஆகையால், அறுபுக் கிதாபுகளிலிருந்து அறிய வேண்டிய அறிவுகளையும் இங்கிலிட் முதலிய பாலைஷகளிலுள்ள கல்விகளையும் படித்தவர்களும் படியாதவர்களும் முதியவர்களும் இளைஞர்களும் மற்றையவர்களும் தங்கள் தங்கள் வேலைமுயற்சி களோடு வாசித்தறிந்து கொள்ளும்படி உலமாக்கன் கல்விமான் கள் ஆதிய இவர்களுடைய உதவியைக் கொண்டு, ஒரு பத்திரிகையைக் கிழமைதோறும் பிரசரம் செய்ய விரும்பி இப் பத்திரிகைக்கு “முஸ்லிம் நேசன்” என்று பெயரிட்டோம்.”

(முஸ்லிம் நேசன் 1882, திசைம்பர் 12)

இவ்வாறு யாவருக்கும் விளங்கத்தக்க நடையில் “முஸ்லிம் நேசனையும்” பின்னர், “ஞான தீபத்தினையும்” வெளியிட்டார். முஸ்லிம் மக்களிடையும் முஸ்லிம் அல்லாதவரிடையும் இப் பத்திரிகைகள் செல்வாக்குப் பெற்றன. பத்திரிகைகளை வெளியிட்டது மாத்திரமன்றி, “அஸ்ராருல் ஆலம்”, “ஷ-ருத்துஸ் ஸலாத்” என்னும் தத்துவ நூல்களையும் “அஸன் பேயின் கதை”, “அஷந வாஸ் கதை”, “துருக்கிய ஜிரேக்க யுத்தம்” போன்ற நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டார். அஸன் பேயின் கதை என்பதே இலங்கையில் முதன் முதலாக வெளிவந்த புனைகதை என்று கூறப் படுகிறது. இதனால் இலங்கைப் புனைகதை இலக்கியத்தின்

முன்னோடியாகவும் அறிஞர் சித்திலெவ்வை கருதப்படுகிறார். இவருடைய எழுத்துக்கள் தூங்கிக்கிடந்த சமூகத்தைத் தட்டி எழுப்பின. அந்நியர் ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்டுத் தேசிய உணர்வுள்ள மக்களாகத் தமது கலாசார பாரம்பரியத்தோடு முஸ்லிம் கள் வாழ வேண்டும் என்று இவர் எழுப்பிய ஒனி, முஸ்லிம் மக்களின் சிந்தனையைத் தூண்டியது.

கல்வியறிவைப் பொதுமக்களிடையே பரப்ப வேண்டுமாயின், நடைமுறையில் அதற்கான நிறுவனங்கள் செயற்படுவது அத்தியாவசியம் எனச் சித்திலெவ்வை உணர்ந்தார். முஸ்லிம் மக்களுக்காகப் பாடசாலைகளை அமைக்கும் கருத்து சித்திலெவ்வைக்கு உண்டாகியது. முன்பெல்லாம் பாடசாலை, கல்விக்கூடம் என்னும் நாமங்கள் ஈழத்து முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை, மக்துபுகளையே குறிப்பவையாக இருந்தன. அந்திலையை மாற்றி, எதிர்காலச் சந்ததியினருக்குப் பரந்த அடிப்படையிற் கல்வியினைப் புகட்ட எண்ணினார் சித்திலெவ்வை. ஆங்கிலேயர் தம் மதத்தையும் கலாசாரத்தையும் அறிவையும் பரப்பப் பாடசாலைகளை நடத்தும் முறையைக் கண்டு, அந்த வழியிலே அவரும் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தார். ஈழத்து முஸ்லிம்களின் கல்வி வரலாற்றிலே, கலங்கரை விளக்கமாக விளங்கும் கொழும்பு சாலூரிறாக் கல்லூரியை இப்பெரியார் தமது நண்பரான வாப்பிச்சி மரைக்கார் அவர்களின் துணையோடு ஆரம்பித்து வைத்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கொழும்பில் மாத்திரமன்றி கண்டி, அட்டன், வதுளை, பொல்காவலை முதலிய இடங்களிலும் புதிய முஸ்லிம் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தார். பெண்கள் கல்வி பயிலுவதற்கெனக் கண்டியில் ஒரு முஸ்லிம் மகளிர் பாடசாலையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அப் பாடசாலையில் அறபுமொழி, தமிழ்மொழி ஆகியவற்றோடு தையறகலையும் போதிக்கப்பட்டது. அக்காலச் சூழலில் இவையெல்லாம் அசாரதாணமான காரியங்களே. ஓர் அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய பொறுப்பான பெருஞ் செயலைத் தனியொருவராகவே நின்று சித்திலெவ்வை செய்து முடித்தார். தமது செல்வதற்கையெல்லாம் பாடசாலை கட்டுவதற்கும் ஆசிரியர்களின் வேதனம் கொடுப்பதற்கும் செலவிட்டார். பாடசாலைகளைக் கட்டியது மாத்திரமன்றி, இப்பாடசாலைகளில் மாணவர்கள் பயிலுவதற்கெனத் தமிழ் முதற்புத்தகம், அறபு முதற் புத்தகம், அறபு இரண்டாம் புத்தகம் ஆகிய பாடநூல்களையும் தாமே எழுதி உதவினார்.

இவர் பத்திரிகை நடாத்தி, மக்கள் மத்தியிலே தேசிய உணர்வைத் தூண்டியதும் அரசாங்கத்துக்கு எதிரான முறையிற் பாடசாலைகளை நடத்தியதும் அன்றைய அரசு அடிவருடிகளின்

கள்ளுக்கு இராசத்துரோகமாகத் தென்பட்டன. சித்திலெவ் வையின் போக்கினை அவர்கள் கண்டித்தார்கள். அறிஞர், அவர்களின் எதிர்ப்பினையும் அறியாமையினையும் கண்டு மனம் நொந்தார். எனினும் தாம்கொண்ட இலட்சியத்தைக் கைவிட்டாரல்லர்.

“ஆங்கில ஆட்சியிலே அமைந்த சட்ட சபையில், இந்தாட்டு மூஸ்லிம் பிரதிநிதியும் அங்கம் வகிக்க வேண்டும்” என்று மூஸ்லிம் நேசன் மூலமாகக் குரல் எழுப்பினார். இவரது வேண்டுகோளுக்கு மூஸ்லிம் மக்கள் பேராதரவு தந்தனர். ஆட்சியாளர் அசைந்தனர். சித்திலெவ்வையைத் தம் வசமாக்க என்னி, அவருக்கே அப்பதவி யைக் கொடுக்க முன்வந்தனர். “தலைமைக்கும் புகழுக்கும் நான் போராட்டம் நடத்தவில்லை; எனது சமுகத்தின் தலைவிதியை தீர்ணயிக்கவே போராட்டம் நடத்துகிறேன்” என்று தமக்கு வந்த பதவியை உதற்றித்தள்ளினார். மீண்டும் இக்கோரிக்கையை “‘மூஸ்லிம் நேசனும்’ மக்களும் வற்புறுத்தியதன் விளைவாக, ஜனாப் எம். வி. அப்துல் ரஹ்மான் என்பவர் சட்ட சபையின் முதல் மூஸ்லிம் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தாமே அரசியலிற் பூரணமாகக் கலந்துகொள்ளாவிட்டாலும், இலங்கை மூஸ்லிம் சமூகத்தின் குறைகளை எடுத்துரைக்கும் ஒரு குரலைச் சட்ட சபையில் ஒளிக்கச் செய்த பெருமை இவருக்கே உரியது.

இவ்வாறு அந்தியர் ஆட்சியிலிருந்த மூஸ்லிம் மக்களின் கல்வி அறிவு வளர்ச்சிக்கும் கலாசார முன்னேற்றத்திற்கும் அரசியல் உரிமைக்குமாகத் தம் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்த அறிஞர் சித்திலெவ்வை, 1898 ஆம் ஆண்டு பெப்பிரவரி மாதம் 5 ஆந் தேதி இறைவனடி சேர்ந்தார். இலங்கை அரசு 1976 ஆம் ஆண்டு அவரது நினைவாக முத்திரையை வெளியிட்டுக் கொரவித்தது. மூஸ்லிம் மக்கள் தம் இயத்தில் அவர் பெயரைப் பொறித்துக் கொண்டனர். இலங்கை மாதா, தனது தேசிய வீரர்கள் என்ற மாலையிலே, சித்திலெவ்வை என்ற நன்முத்தையும் சேர்த்து அணிந்து கொண்டாள்.

விளக்கக் குறிப்புகள்:

கிதாபுகள்—நூல்கள்.

உலமாக்கள்—இஸ்லாம் மதம் கல்வி கற்றறிந்தவர்கள்.

மக்துபுகள்—குரு ஆண் பள்ளிகளோடு இணைந்த ஆரம்பப் பல்லிக் கூடங்கள்.

அஸ்ராகுல் ஆலம் — உலக இரகசியங்கள்.

ஷ—றுத்துஸ் ஸலவாத் — தொழுகையின் நிபந்தனைகள்.

ஆலிம் — அறிஞன்.

அ. விளக்கப் பயிற்சி

1. சித்திலெவ்வை எங்கே, எப்போது பிறந்தார்? அவரது வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டிகள் யாவர்?
2. சித்திலெவ்வை முஸ்லிம் சமூகத்துக்கு ஆற்றிய தொண்டு களைக் கூறுக.
3. முஸ்லிம் நேசன் பத்திரிகையைச் சித்திலெவ்வை ஆரம்பித்த நோக்கம் என்ன?
4. இலங்கையில் வெளிவந்த முதல் தயிழ்ப் புனைக்கதை இக்கியமெனக் கருதப்படுவது யாது?
5. சித்திலெவ்வை அரசியற் பதவிகளைத் துச்சமாக மதித்தார் என்பதற்கு அவருடைய வாழ்க்கையிலிருந்து ஒரு சம்பவம் கூறுக.

ஆ. மொழியறிவு

இறுதிநிலை

முந்திய பாடத்தில் மொழிக்கு முதலிலே வரும் எழுத்துக்களை அறிந்தோம். அது முதனிலை எனப்பட்டது. மொழிக்கு இறுதியில் நிற்கும் எழுத்துக்கள் இறுதிநிலை எனப்படும்.

உயிர் எழுத்துக்கள் பன்னிரண்டிலும் ஏ ஓழிந்த பதினொன்றும் மொழிக்கு இறுதியாகும்.

உ-ம்:	பல	அ = (ல + அ) சுறாயிற்று
	பவா	ஆ ..
	வழி	இ ..
	தி	ஈ ..
	உண்டு	உ ..
	ஃ	ஊ ..
	பல்கான்றிரே	ஏ ..
	தை	ஐ ..
	நொ (துவ்புறு)	ஒ ..
	போ	ஓ ..
	கெள	ஔள ..

மெய்யெழுத்துக்களில் வல்லினமும், ஈவும் ஓழிந்த படி ஜாரு மெய்க்கணும் மொழிக்கு ஈராகும்.

உரிஞ்சு (உரிஞ்சு)	ஞ்	ஈராயிற்று
கண்	ண்	"
வெரிந் (முதுகு)	ந்	"
மரம்	ம்	"
பொன்	ன்	"
வேய்	ய்	"
வேர்	ர்	"
வேல்	ல்	"
தெவ் (பகை)	வ்	"
வீழ்	ழ்	"
வாள்	ன்	"

பயிற்சி

I மொழிக்கு இறுதியில் வரும் எழுத்துக்கள் எவ்வ? இவ் விரண்டு உதாரணம் தருக.

சக்தி பிறக்கிறது

இன்றைய உலகம் விஞ்ஞான உலகம்; பொறி நுட்பவியல் உணர்ந்து தெறி அழுத்தித் தொழில் நடத்தும் உலகம். 'நிலம் உழுதே பயிர் செய்திடல்கூட நெல்லு வயவிலும் இயந்திரம் கண்டு உலகம்.'

மனிதன் தன் வெற்றுக்கைகள் கொண்டு வேலைகள் சிலவற்றை செய்த ஆதி நிலைக்கும் இன்றைய பொறிநுட்பங்களை நிலைக்கு மிடையே தான் எத்துணை வித்தியாசம்! எவ்வளவு வேறுபாடு.

இந்த வித்தியாசமும் வேறுபாடும் எவ்வாறு உண்டாயின? மனித குலத்தின் வல்லமையும் ஆற்றலும் வளர்ச்சியற்றது எவ்வாறு? நாங்கள் சக்திமிக்கவர்களானது எப்படி? எங்கள் சக்தியை நாங்கள் எங்கெங்கிருந்தெல்லாம் பெற்றுக்கொள்கிறோம்?

உண்மையைச் சொல்வதானால், மனிதர்களாகிய எங்கள் சக்தி அனைத்தையும் நாங்கள் இயற்கைச் சூழலிலிருந்தே பெற்றுக்கொள்கிறோம். இயந்திரம் எதுவும் இல்லாத நிலையில் எமக்கு உதவும் உடல்வலு தொடக்கம், நுணுகிய ஆராய்ச்சியின் பேறாக எமக்குக் கிடைத்துள்ள அனுஷ்சக்தி வரையில், சகல வகையான சக்திகளையும் நாம் இயற்கைச் சூழலிலிருந்தே பெற்றுக்கொள்கிறோம். இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்வதானால், பூமியில் வாழ்வோராகிய எங்களுக்குக் கிடைக்கும் சக்தி முழுவதுமே குரியனிலிருந்துதான் கிடைக்கிறது. அது நேரிடையாகவும் கிடைக்கிறது; மறைமுகமாகவும் கிடைக்கிறது. ஆயின் அதன் ஊற்றுகள் குரியனே. எனினும் குரியசக்தி நம்மை வந்தடையும் வாயில்கள் பல்வகைப்படுகின்றன. அந்தப் பல்வகைப் பாட்டிற்கு ஏற்ப, சக்தியின் வடிவங்களும் பல ஆகின்றன.

மிகப் பழைய காலத்தில், மனிதர்கள் தங்கள் வேலைகளைச் செய்வதற்குத் தம் உடல் வலுவை மாத்திரமே நம்பியிருந்தார்கள். கல்லாடுதங்களை வீசி விலங்குகளை வேட்டையாடிப் பச்சைசூழன் புசித்து வந்த பண்டை நாள்களில் அவர்களுக்கு உதவியதுஅவர் தம் உடலில் உள்ள தசை நார்களின் சக்தி மாத்திரமே; ஏன்—பிற்பட-

பட்ட காலத்தில், மாடுகளையோ குதிரைகளையோ பிற விலங்குகளையோ வண்டியிற் பூட்டி ஒட்டியவேளையிற்கூட, விலங்குகளின் உடல்வலு மாத்திரமே மனிதர்களுக்கு வசமாயிற்று.

விலங்கோமனிதனோடு உடல்வலுவினை எங்களும் சட்டுகிறார்கள்? அவர்கள் உண் நூம் உணவிலிருந்தனரோ உடல்வலு கிடைக்கிறது. உணவு என்பது தான் என்ன? தாவரப் பாகங்களையோ விலங்குடலையோ பக்குவஞ்ச செய்து பெறப்படுவதன்றோ? இறுதி ஆய்வில், தாவரங்களே நம் உடல்வலுவினை வழங்குகின்றன. காற்றையும் நீரையும் உட்கொண்டு, வெயிலோளியின் தாக்கத்தினாலே தாவரங்கள் சக்தியினை வசப்படுத்திக் கொள்கின்றன என்று விண்ணாளிகள் விளக்குகின்றார்கள். ஆகவே, வேலைகள் செய்வதற்கு நாம் பயன்படுத்தும் உடல்வலு, குரியளிடமிருந்து மறைமுகமாக நமக்கு வழங்கப்படும் வரப்பிரசாதமே என்பது தெளிவு.

ஆயின், விலங்குடலின் தசைநார்ப்பலத்தால் வேலைகளைச் செய்வதுடன் மனிதன் நின்றுவிடவில்லை. காற்றின் வளிமைக்குக் கடிவாளம் பூட்டியது மனிதனின் மற்றொரு சாதனை. “வளி தொழில் ஆண்ட உரவோன் மருக” என்று தமிழகத்துப் புறநாலூறு இந்தச் சாதனையைக் கொண்டாடுகிறது. பாய்விரித்துக் கப்பலோட்டிய செயற்பேறும், காற்றாடி ஆலை அமைத்துத் தொழிலில் ஆண்ட சாதனைக்கு உதாரணங்கள்.

வளி தொழில் ஆண்ட சாதனையைத் தொடர்ந்து நீரோட்டத்தின் உந்தலால், எந்திரங்களைச் கழற்றிய சாதனையை நாம் குறிப்பிடலாம். இன்றுங்கூட, இவங்கை போன்ற நீர் வளம் மஸ்கும் நாடுகளில், நீரோட்ட இயக்கத்தினை மின்சக்தியாக்கி, அச்சக்தி கொண்டே சுகலவித பொறிகளும் இயக்கப்படுதலை நாம் சர்வ சாதாரணமாகக் காணுகிறோம். இங்குமாக, சிற்றம் மிகுந்த மின்னலை ஒரு சின்னங்கு சிறிய கண்ணாடிக் குழியினுள்ளே அமர்த்துவதற்கு, மலையின் வீழ் அருவிகள் மறைமுகத் தோன்றாத துணையாய் அமைவதை நாம் உய்த்துணர்கிறோம்.

காற்றும் மழையும் பூமியைச் சூழவுள்ள வளிமன்றலத்தில் நிகழும் செயற்பாடுகள். இவையெல்லாம், குரிய சக்தியின் பெறுபயன்களே. இன்னொரு வகையிற் சொல்வதானால், காற்றின் வலுவும் நீரின் ஞாயிற்று வலுவின் மறு வடிவங்களே.

இவை தவிர, நிலக்கரியும் பெற்றோலும் பிற விறகுகளும் எரிபொருள்களும் தீப்பற்றி ஏரியும்போது நாம் சக்தியைப் பெறுகிறோம். கார்களும் வொறிகளும் உழவுப் பொறிகளும் நீர்ப் பம்பி

கனும் எண்ணெய்கள் தரும் இரசாயன சக்தியால் இயங்குகின்றன. விறகினை எரித்தும் கரியினை எரித்தும் நீராவி பெற்று ஓடும் புகை வண்டிகள் உலகின் பல பாகங்களிலும் இன்று பயன்படுகின்றன. வெப்பச் சக்தியை மின்சக்தியாக மாற்றி வேலைகள் பலவற்றை நிறைவேற்றும் நடை முறையும் பரவலாக நிகழ்கிறது. இவ்வாறு நெல்ளாம் செய்யும்போது, எரிபொருள்களில் உறங்கிக் கிடக்கும் சக்தி வெளிக்கொணரப்படுகிறது. விறகினில் உறங்கிக் கிடக்கும் தீ—அல்லது வெப்பச் சக்தி—அவ்விறகு முன்னொரு காலத்தில், கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே மரமாக நின்ற சமயத்தில் வெயிலவனிடம் பெற்றுச் சேமித்து வைத்த பழைய நிதியமன்றி வேறென்ன? பெற்றோவியம், பரவின் எண்ணெய் முதலான எண்ணெய்களெல்லாம், காலங் கடந்த காலத்தே காட்டிற்கிடந்த மரங்கு செடிகளின் எச்சமிக்கங்கள், இரசாயன மாறுதல் எதிருவான திரவியங்கள்லவோ? அவ்வாறாயின், இவை தாழும் குரிய சக்தியின் சேமநிதிகளே என்பதில் என்ன தவறு?

“செடிகள் கொடிகள் அனைத்தையுமே
 சிதைத்து நிலத்திற் புதைத்தருளிச்
 சிறந்த கரியும் எண்ணெய்களும்
 செய்து தருவாய் வருகவே!
 கடலும் மலையும் நிலமுமுதும்
 கடந்து வருவாய்: அப்பாலே
 ககன் வெளியும் பரவெளியும்
 கண்டு திரும்பி வந்திடுவாய்!
 பழியின் மிசையே இயங்குகிற
 பலவும் பலரும் உன்னுடைய
 பரிவால் இயங்கும் என்கின்ற
 பான்மை முழுதும் அறிவோம்நாம்;
 விடியும் பொழுதில் விண்ணகத்தின்
 விளக்காய் வருவாய் வருகவே!
 வெற்றித் திருவும் கொடிபிடிக்கும்
 வெந்தே வருக, வருகவே!

என்று பகலவனை வரவேற்கும் பாடலும் இதனால்ஸ்ரோ
 எழுந்தது!

காற்றும் நீரும் கரிகளும் எண்ணெய்களும் என்னுமிவற்றிலை லாம் கதிரவனின் சக்தியே வடிவம் மாறி தம்மை வந்து அடைகிறது. எனினும் கதிரவனிடமிருந்து நேரே நம்மிடம் வரும் வெயி வொளியாகிய சக்தியினை அப்படியே ஏற்று ஏவல் கொள்வதற்கும் இன்றைய விடுஞானிகள் முயற்சிகள் பலவற்றை மேற்கொண்டு வருகின்றார்கள். வெயிலொளி கொண்டு மின்னேற்றத்தக்க மின்

கலங்களை அல்லது பற்றரிகளைச் செய்வதில் வெற்றிகரமான பலன் கள் காணப்பட்டுள்ளன. விண் வெளிப் பயணங்களில் இத்தகைய மின்கலங்கள் பெரும் பயன் நல்குவனவாம். வெயிற் கதிர்கள் கொண்டு வெந்தீர் தயாரிப்பதும், சமையல் செய்வதுமாகிய காரியங்கள்கூட, பரிட்சார்த்தமாக நிறைவேற்றிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. பொதுவாகச் சக்தி வாயில்களின் தேவை உண்டாக உண்டாக வெயில் கொண்டு வேலை செய்யும் வித்தை விரைந்து விருத்தி பெறும் என்பதில் ஜயமில்லை.

இங்களும், நேரிடையாகவும் மறைமுகமாகவும் வெயிலவணிட விருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் சக்தி எவ்வாறு பிறப்பெடுக்கிறது? குாயிற்றுச் சக்தியின் பிறப்பு இரகசியம் பற்றிப் பல்வேறு கொள்கைகள் முன் வைக்கப்பட்டன. எனினும், இன்றைய விஞ்ஞான உலகம் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளும் கொள்கையின்படி குரினில் நிகழும் அனுக்கருத்தாக்கங்களே அங்கு உற்பவிக்கும் சக்தி யின் மூலவேதுவாம்.

அனுக்கருத் தாக்கங்கள் என்றால் என்ன? சடப்பொருளின் பகுதிகளியலாத நுண்ணிய சிறு கூறே அனு என்று ஒரு காலத்திலே கருதப் பட்டது. ஆயின், அனுவையும் துளைக்கலாம்; அதனையும் பகுத்தலாம் என்ற ஒரு நிலைமை விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் மற்றொரு பழநிலையில் உண்டாயிற்று. அனுவின் நடுவெயிற்றில், புரோத்தனை எண்வும் நியூத்திரன் என்றும் கட்டப்படும் துணிக்கைகள் அல்லது துகள்கள் உள்ளன என்று காணப்பட்டது. புரோத்தனைக் கொட்ட அனுநடுத் திரட்சியே அனுவின் கரு எனப்பட்டது. இக்கருவினைச் சுற்றி வலம் வரும் அதி சிறு துண்டுகள் இலத்திரன்கள் எனப் பட்டன. ஓர் அனுவிலுள்ள புரோத்தன்கள், நியூத்திரங்கள், இலத்திரன்கள் எனபவற்றின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தே இவ்வழூக்களின் குணவியல்புகள் அமையும். செம்பு செம்பாகவும், பொசை பொண்ணாகவும் இருப்பதற்கு, இந்த எண்ணிக்கை வேறுபாடுகளே அடிப்படை என்பர்.

அனுச் சிறு துணிக்கைகளின் எண்ணிக்கைகளை மாற்றும் வகையில் அனுக்கருக்கள் பிளவடையும்போது, அங்கேல் ஒருங்கிணையும்போது பெருந்தொகைச் சக்தி மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. அவ்வாறான அனுக்கருத் தாக்கங்கள் குரியனில் இடையறாத தடைபெறுகின்றன என்றும், அந்திகழ்ச்சியே குரிய சக்தியின் பிறப்பிரகசியம் என்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கருதுவார்.

இன்றைய விஞ்ஞான தொழிலுடைய வளர்ச்சி நிலையில், மூயிலையே அனுக்கருத் தாக்கங்களை அமைத்தியான முறையில்

நடத்தி அவற்றையும் சக்தியின் வாயில்களாக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. எனினும் பரவலான முறையில் இம் முயற்சிகள் பலன் தரத் தொடங்கவில்லை என்றே கூறுதல் வேண்டும்.

ஐ. விளக்கம் பயிற்சி

1. மனிதன் தனக்கு வேண்டிய சக்தியை எங்கிருந்து பெறுகிறான்? சக்தியின் வடிவம் பல்வேறு வகைப்படுவது ஏன்?
2. விஞ்ஞானிகளின் இறுதி ஆய்வின்படிநமக்கு உடல் வலுவை வழங்குவதன் எவ்வள? அவை எவ்வாறு சக்தியை வசப்படுத்தின?
3. *வளி தொழிலாண்ட உரவோன் மருசு* என்னும் தொடரின் பொருள் யாது? இத்தொடர் எந்தாலில் உள்ளது? மனிதன் பெற்ற ஏச்சாதனங்கு இத்தொடர் கான்றாகிறது? மனிதனின் இச்சாதனங்கு இரண்டு உதாரணங்கள் காறுக.
4. இன்றைய விஞ்ஞானிகள் கண்டறிந்துள்ள புதிய சக்தி வாயில்கள் எவ்வை?
5. அனுவைப் பற்றிய பழைய, புதிய கோட்பாடுகள் எவ்வை?
6. பின்வருவதையிறை வைத்து ஏற்ற வாக்கியங்கள் ஆக்கி எழுதுக:—
பொறிநுட்பவியல், குழல், சக்தி, அனு, எரிபொருள் மின்சலம், விஞ்ஞானி, மறைமுகம், தாக்கம் குணவியல்பு தொழில் நுட்பம், எண்ணிக்கை, பச்சைசூழ்நிலை, உடல்வலு நிர்ப்பம்பி, பொறி.
7. சக்தி மனிதனை ஒவ்வுள்ளே கொள்கிறதா, மனிதன் சக்தியை ஒவ்வுள்ளே கொள்கிறானா என்பதைப் பற்றி உமது வகுப்பிற் பேசுத்தக்க சொற்பொழிவு ஒன்றை எழுதுக.

ஆ. மொழியறிவு

இடைநிலை மெய்ம்மயக்கம்

சொற்களினிடையே மெய்யெழுத்துக்கள் அடுத்து நின்று தம்மோடு நாமும், தம்மோடு பிறவும் மயங்கி வருதல் இடைநிலை மெய்ம்மயக்கம் எனப்படும். இது இரு வகைப்படும்,

1. உடனிலை மெய்ம்மயக்கம்
2. வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம்.

1. உடனிலை மெய்ம்மயக்கம்

"ர்" கரமும், "ழ்" கரமும் தவிர்ந்த ஏணைய பதினாறு மெய்யெழுத்துக்களும், தம்மோடு தாம் அடுத்து வந்து மயக்குதல் உடனிலை மெய்ம்மயக்கம் எனப்படும்.

உ-ம:	க—பக்கம்	ப—அப்பம்
	ங—இங்களம்	ம—அம்மா
	ச—பச்சை	ஶ—செய்யுள்
	ஞ—பிஞ்ஞகள்	ஷ—வல்லவல்
	ட—பட்டம்	ஷ—தவ்வை
	ண—கண்ண	ஸ—பள்ளு
	த—பத்து	ற—கற்றல்
	ந—செந்திறம்	ஷ—மன்னல்

2. வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம்

க, ச, த, ப, தவிர்ந்த ஏணைய, பதினான்கு மெய்எழுத்துக்களும் பிறமெய்க்கோடு கூடுங் கூட்டம் வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம் எனப்படும்.

ஞ—சங்கு	ம—அம்பு	ழ—வாழ்வு
ஞ—பஞ்ச	ஷ—பொய்கை	ஸ—கள்வரி
ட—நட்பு	ஶ—மார்பு	ற—வெற்பு
ண—பண்டம்	ஷ—செல்வம்	ஷ—கன்று
ஞ—பந்து	ஷ—தெவ்யாது(தெவ்—பகை)	

மேற் கூறியவற்றிலிருந்து

- (அ) ர, ழ ஆகிய இரு மெய்களும் தம்மோடு பிற மெய்கள் அடுத்து வந்து மயங்கும்.
- (ஆ) க, ச, த, ப ஆகிய நான்கு மெய்களும் தம்மோடு தாம் மயங்கும்.
- (இ) ஏணைய பள்ளிரண்டு மெய்களும் தம்மோடு தாமும் தம்மோடு பிறவும் மயங்கும் எனவும் அறியலாம்.

பநிற்சி

பின்வரும் சொற்களில் உள்ள மெய்ம்மயக்கம் உடனிலை
மெய்ம்மயக்கமா? வேற்றுத்தை மெய்ம்மயக்கமா? எனக்
கருக.

இங்கிதம், இந்திரன், வட்டம், உட்கிடை, உற்றம்,
சின்னை, குற்றம், குன்று, தங்கம், தட்டம்.

குடிமக்கள் காப்பியம்

அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் நீகற்றித் தன் இளைய வாழ்க்கை நினைக்க நினைக்க இனிக்கின்றது. இளையிற் கேட்ட கதைகளை நினைத்தாலும் இன்பம் அன்றோ பொங்குகிறது. மின்சார விளக்கு கள் வருவதற்கு முன் மினுக்கு மினுக்கு என மின்னாம் பூச்சிகளோடு தெருவிளக்குகள் போட்டியிடும் காலம் அது. அதிலும் ஒர் அழகு. ஒர் இன்பம். பொழுது சாய்ந்ததும் ஊர் அடங்கிவிடும். ஒரு மௌனம்; எங்கும் நிறைந்த பெருமெளனம் ஒன்றே அமைதி பொங்கும் இரவில் இன்பக் கூத்தாடும். மாலை ஆறு மணிக்கெல்லாம் சோநு முடிந்துவிடும். நடுவாசவிலை அடுத்துள்ள சரக்காற்றில் குழந்தைகள் எல்லாம் கூடி விடுவோம். எங்கள் வீட்டில் பழைய வேலையாளர்களைச் சுற்றி “நாயனா! நாயனா! ஒரு கதை! ஒரு கதை!” என்று அங்பு கனியக் கூறிச் சூழ்ந்து கொள்வோம். கதை உலகிற் புகுந்த நகையாடுவோம். இருட்டினை மறப்போம்; வீட்டினை மறப்போம்; இந்த உலகினையே மறப்போம். அரசரும் அரசியும் வீரரும் சூரும் பொன்னும் மணியும் அழகும் கடவுளும் பேசும் விலங்குகளும் பாடும் மரங்களும் எங்களைச் சுற்றிச் சுற்றி வர அந்தச் சித்தஞ்சில் யாங்களும் ஒருவராய் வாழ்வோம். எப்போதும் “ஒர் ஷரில் ஒர் அரசர் இருந்தார்” என்றே அந்த வேலையாளர்களை பாடத் தொடங்குவது வழக்கம். ஆம், அரசர் தவிர வேறொரும் மனத்து எதிர்வரக் காணோம். என்ன என்ன கதைகள் என இப்போது என்னிப் பார்க்கிறேன். விக்கிரமாதித்தன் கதை; மதனகாமராசன் கதை; திருவிளையாடல்கள்; நளன் கதை; அரிச் சுந்திரன் கதை; துங்யோதனன் கதை; இராமர் கதை எல்லாம் முடி மக்கள் கதை களே. குடிமக்கள் கதை ஒன்றும் கேட்டதாக நினைவுக்குவரவில்லை. குடிமக்களைப் பற்றி என்னுதற்கே இடம் இல்லாமல் போய்விட்டது. இன்று நினைத்தான் இது பெரிய வியப்பாகத் தோன்றுகிறது.

வின்னர்ப் பள்ளியிலும் கல்லூரியிலும் கற்றும் கேட்டும் வந்த கதை கணும் முடிமக்கள் கதைகள் அல்லவா? இராமாயணம், பாரதம், அரிச்சந்திரபுராணம், நளவென்பா, நெடடதம் என்பவையே எப்போதும் பாடமாக வரும். ஆங்கிலத்தில் வேங்கல்பியர் நாடகங்கள்

என்றால் அரசர்களைப் பற்றிய நாடகங்களே பாடமாக வரும். வரவாறு என்றாலும் அரசர்கள் வரவாறன் தீவெறான்றும் வரவாறாக அன்று தோன்றியதே இல்லை. எங்களைக் கதை எழுதச் சொன்ன போதும் “ஒர் காரில் ஒர் அரசன் இருந்தான்” என்று எழுதத் தொடர்ச்சியதாகவே நினைவிற்கு வருகிறது. முப்பதாண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்த நிலை இது. இதன் பின்னரே பாட்டாளியிலுக்கும் பிறந்து வளர்ந்துள்ளது. பாட்டாளி என்ற சொல்லே வழங்காத காலம் அது.

தமிழில் மட்டுமா இந்த நிலை இருந்து வந்தது? உலகம் தோடு நியதிலிருந்து உலகம் முழுதும் கதை என்றால் முடிமக்கள் கதை தான். வடமொழியில் ஆதிகாவியம் என்று புகழ்பெறுவது வான் மீகியின் இராமாயணமே. கிரேக்கர்கள் பழங்காப்பியம் எனப் பாராட்டுவது ஹோமர் பாடிய இனியப் பெப்தேயாம். மென்னல் என்ற அரசர் பெருமானின் அழிய மனவியாம் ஹெலஸ் பெருமாட்டியைப் பாரிஸ் என்ற இனியநாட்டு இளவரசன் சிறை எடுத்த தால் மூண்ட போரின்னயே பாடுகிறது அந்தப் பழங்காப்பியம். வரலீல் என்ற பாவாணர் பாடிய ஈனிட என்பதே இத்தீல் மொழியின் பழங்காப்பியமாகும். சோமப் பேரரசினைத் தோற்று வித்த கவியர்ஸ் என்ற அரசர் பெருமானது வரவாற்றினைக் கூறவே அக்காப்பியம் எழுந்தது. இவ்வாறு எந்த நாட்டுப்பழங்காப்பியத் தினை ஆராய்ந்தாலும் அரசர் அல்லது வீரர்து வரவாற்றினையே பாடிப் புகழுக் கான்கிறோம்.

முடியரசர்கள் காலம் ஏறக்குறைய முடிந்துவிட்டது என்றே சொல்லினிடலாம். இது குடியரக்காலம். அது மட்டுமா? முதலாளி என்று புகழ்வதெல்லாம் மலையேறிப் போய்விட்டதன்றோ? பாட்டாளி என்ற சொல்லே பாட்டைப் போல இனிக்கின்ற காலம் இது. இத்தகைய நாளில் முடிமக்களைப் பற்றிப் பாடிய நால்களின் வாழ்வுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்க முயல்வது வியப்பு அன்று. அங்கையில் தமிழிலக்கியத்தினை ஆராய எண்ணிய இளைய அறிஞர் முதலாளி இவக்கியமும் முடிமக்கள் இவக்கியமும் அன்றிக் குடிமக்கள் இவக்கியம் என ஏதேனும் உண்டா? என்று நெஞ்சுசம் குழந்தைரார். குறம் பாடினாலும் மீண்டும் குறமாக முடிகிறது. குறவஞ்சி பாடினாலும் சரபேந்திரர் குறவஞ்சியாக நீண்டு உடுகிறது.

ஆனால், “பெரியோரைப் புகழ்தலும் இவமே சிறியோரை இசூதி தல் அதனிலும் இலமே” என்று பழந்தமிழன் பாடியுள்ளது நினைவிற்கு வருகிறது. இப்பழந்தமிழன் வாய்ப்பந்தல் போடுகிறானா?

உண்மையைத்தான் கூறுகிறானா? என்னித்தான் பார்ப்போமே தமிழில் ஆதிகாவியம் எது? பாரதமா? அது பின்னாளில் எழுந்தது. இராமாயணமா? அது கம்பனாற் சீர்பெற்றது. தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் முதல் முதலாகக் காப்பியம் எனச் சிறப்புறத் தோன்றி பது சிலப்பதிகாரமே. ஆம், அது யாருடைய கதை? சோழன் கரி காவன் வருகிறான். ஆனால் அவனுடைய கதை அன்று. பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் அரசுகட்டில் வீற்றிருக்கின்றான். கண்ணகி எதிரே உயிர்விடுகின்றான். ஆனால், அவன் கதையும் அன்று. சேரன் செங்குட்டுவன் வடநாட்டில் போர் புரிகின்றான். கண்ணகி கோயில்கட்ட இமயத்திலிருந்து கல் எடுத்து வருகின்றான். ஆனால் அவன் கதையும் அன்று. முரசு முழங்குதானே மூவரும் கதையில் வந்தும் அந்த முடிமக்கள் கதையாகச் சிலப்பதிகாரம் விளங்கவில்லை. குடிமக்களின் ஒருவர் கதை; அதிலும் ஒரு பெண்ணின் கதை; கண்ணகியின் கதையன்றோ சிலப்பதிகாரம் கோவன் குடிமக்களுள் ஒருவன். மாதவி பரத்தையரில் ஒருத்தி. இவர்களுடைய சிக்கல் வாழ்க்கையே சிலப்பதிகாரச் சித்திரம்.

இது நாம் வேறு எங்கும் காணாத ஒரு வியப்பு. முடிமக்கள் வரலாறே ஆதி காப்பியமாகப் பிறநாடுகளில் எவ்வாம் அமைந்து விளங்க, குடிமக்கள் வரலாறே ஆதி காப்பியமாகத் தமிழ் நாட்டில் அமைந்து விளங்குகிறது. குடியரசு உலகிலும் இந்தக் காப்பியத் தைப் பாராட்ட இடம் உண்டு. பாட்டாளி உலகமும் இதனைப்பறி விடன் வரவேற்கும். ஆய்வுகியர் குரவை, குஞ்சக் குரவை, வேடுவை வரி என்று பாட்டாளிகளைப் பாடுவதிற் சிலப்பதிகாரம் பாடிய இளங்கோ வடிகளுக்கு எவ்வளவு மகிழ்ச்சி! எவ்வளவு களிப்பு! முரசு முழங்குதானே முடிமக்கள் மூவரும் தமிழ் நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டினைச் சிதைத்து வந்தனர். குடிமக்கள் வழியாகவே தமிழ் நாட்டின் ஒருமை ஓங்கி வளரக் காண்கிறார் இளங்கோவடிகள். சோழ நாட்டில் பிறக்கிறான் கண்ணகி; பாண்டி நாட்டிற் கணவனை இழக்கின்றாள்; சேர நாட்டிலே தெய்வமாகின்றாள். மூவரசர் பேராசையால் முப்பெருந் துண்டாய் வெட்டுண்டு கிடக்கும் தமிழ்னை கண்ணகியின் வாழ்க்கை வழியே ஒருருவாய் உயிர் பெற்று விளங்குகின்றாள்.

என் வாழ்நாளுக்குள்ளேயே ஒரு புரட்சியைக் காண்கிறேன். முடிமக்களைப் பற்றியே கதையைக் கேட்டும் எழுதியும் வந்த தானே இப்போது குடிமக்கள் கதையைக் கேட்டும் எழுதியும் வருகிறேன். என் இளமை நாட்களில் இதனை நான் நம்பி இருக்கமுடியாது.

ஆனால் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இதனை நம்பினார் இளங்கோவடிகள். அரசர் குடியிற் பிறந்து, அரசு செல்வத்தில் வாழ்ந்தவர் நம்பினார். நம்பியது மட்டுமா? நம்பியபடி குடிமக்கள் கதையினைக் காப்பியமாக எழுதினார்! எழுதி யது மட்டுமா, தாம் எழுதியபடி தமிழ்நாடும் அந்தக் காப்பியத்தை அன்று முதல் இன்று வரை பாராட்டும் படியும் செய்து விட்டார்.

இளங்கோவடிகள் செய்த புரட்சி பெரிதன்றோ? சங்ககாலமே ஒரு புரட்சிக் காலம். அந்த நாளைய புலவர்கள் பழைமைக்கு அடிமையாகாது வெற்றி பெற முயன்றார்கள். அவர்கள் கூறி யிருக்கும் உவமைகளைக் கண்டால் இந்த உண்மை விளங்கும். தாங்கள் நேரிற்கண்ட போர்களையும் ஊர்களையுமே உவமை கூறு கின்ற புதுமையை அங்கு காணலாம். “வஞ்சி மாநகர் போல அழ கிய தலைவி; வெண்ணிப்போர் ஆரவாரம் போலப் பழிச்சொல் அம் பலத்தில் ஆரவாரமாகிறது” என்றெல்லாம் பாடுகிற ஒரு புது மர பினைச் சங்கப் புலவர்கள் நிலை நாட்டிடம்பட்டதனை என்ன என்பது! இந்தப் புரட்சியின் பயணாக விளையும் புரட்சிகள் பல. முடிமக்கள் வாழ்விற் காலூம் சிறப்புகள் எல்லாம் குடிமக்கள் வாழ்விலும் கண்டால் அன்றோ காப்பியம் இனிக்கும்! காதறும் அழுகையும் வீரமும் காப்பியப் பெருஞ் கலைகள்: மாதவியும் கோவலனும் ஒருயிரும் சஞ்சிடலுமாக வாழ்கின்ற காதல் வாழ்வே சிலப்பதிகாரப் புகார்க் காண்டம். கணவளை இழந்த கண்ணகியே கலையின் ஆழத்தைக் காட்டுகிறாள். அந்தக்கதைதான் மதுரைக்காண்டம், கண்ணகிக்காக எடுத்த கல்வினை வடவரைச் சுலைமீது ஏற்றிவந்த கெங்குட்டுவன் வீரத்தைப் பாடுவதே வஞ்சிக் காண்டம். அரசனிடம் வீரம் கண்டால் குடிமக்கள் காப்பியம் எழுததற்கு இடம் இல்லை. கோவலனிடமும் வீரம் காண்கிறார் இளங்கோவடிகள். இன்று உலகம் போற்றும் வீரம்—காந்தியடிகள் காட்டிய வீரம்—இதனை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் காண்கிறார் இளங்கோவடிகள். யானையைக் கொல்லாமலே யானைக் காவிலிருந்து முதியவளைக் காப்பாற்று கின்றான் கோவலன். கருணையறவனாகக் காட்சியளிக்கின்றான். வீட்டைவீட்டு வெளிவராத பெண் வெளி நாட்டில் பாண்டியனை வெல்கிறாள்; கடவுளாக மாறுகிறாள். சுதொரு புதுமை. பரத்தை யரைப் பழிப்பதே அன்றும் இன்றும் வழக்கம். பரத்தையர் குடிப் பெண்ணான் மாதவி கற்பரசியாக ஓங்குகிறாள். துறவுறந்தின்முடியனியாகச் சிறக்கின்றாள். அவள் மகள் உலக குருவாக விளங்கு வதனை மனிமேகலை பாடுகின்றது. குடிமக்கள் சிறப்பினை இதற்கு மேலும் எவ்வாறு கூறுவது! திருவள்ளுவர் தமது பொருட்பாளிகள்

குடிகளை சிறப்பினைக் கடைசி 13 அதிகாரத்தில்கூறுவதன் நுட்பம் இப்போது விளங்குகிறது அன்றோ? குடிமக்கள் சிறப்பினை இடையிலால்ததிலே தமிழ் நாடு மறந்ததும் உண்டு. அப்போது திருவள்ளுவர் கூறிய குடியியின் நுட்பத்தினை உணரமாட்டாது அந்த அதிகாரங்களை ஒழிபியல் என்று ஒதுக்கி வைத்தது புதுமையோ! ஒழிபியல் என்பது அனாமத்துக் கணக்கு. நாட்டின் உயிர் நிலையாய்ப் பொருட்பாவின் முடிமணியாக விளங்குவது ஒழிபியலாக ஒதுக்கப்படுவது காலத்தின் கோளாறன்றோ? இன்று குடிமக்கள் காப்பியத் தின் பெருமையை உணர்ந்து வருகின்றோம். குடியரசில் அன்றோ வாழ்கிறோம்! பழைய நூல்களைப் புதிய கண்கொண்டு உண்மை உணர இனி வழியேற்படும்.

பேராசிரியர் தே. பொ. மீண்டசிகந்தரனாரி

அ. விளங்கப் பயிற்சி

1. குடிமக்கள் கதைகளின் பேயர்கள் சிலவற்றைக் கூறுக.
2. ஜேக்ஸ்பியர் நூடகங்கள் யார் யாரைப்பற்றிக் கூறுகின்றன?
3. திரேக்கரின் பழங்காப்பியம் எது? அது எதனைப் பாடுகிறது?
4. இலத்தீன் மொழியின் பழங்காப்பியம் எது? அதைப் பாடியவர் யார்?
5. சிலப்பதிகாரம் முடிமக்கள் காப்பியமா? குடிமக்கள் காப்பியமா? ஏன்?
6. பின்வருவனவற்றை விளக்குக:—

(அ) மின்னாம் பூச்சிகளோடு தெருவிளங்குகள் போட்டியிடுங்காலம். (ஆ) சித்தருலகு, (இ) மனையேறிப் போய்விட்டது, (ஈ) முற்றுப்புள்ளிவைத்தல், (உ) பழமைக்கு அடிமையாகாது, (ஊ) ஒருயிரும் சருடலும், (எ) முடிமளி.

7. பின்வரும் சொற்களை வைத்து வாக்கியங்களாக்கி எழுதுக:— வியப்பு, பாட்டாளி, குடியரசு, குழுறுகிறார், வீற்றிருக்கின்றான், சிக்கல், ஒருமைப்பாடு, ஆரவாரம், அம்பலத்தில் நுட்பம், அனாமத்துக் கணக்கு.

ஆ. மொழியறிவு

இரட்டைமொழி, அடுக்குமொழி; இணைமொழி

1. மலர்கள் கமகம என மனம் வீசின.
2. மெல்ல மெல்ல வாழைப்பழத்தில் யெசி ஏற்றுவதைவிடத் கனுவான முறையில் எழுதுகிறார்.
3. சிருஞ்சிறப்பும் மிக்க விழுமிய கடிதங்களைச் சில அறிஞர்கள் எழுதியுள்ளனர்.

முதலிரு வாக்கியங்களிலே தடித்த எழுத்துச் சொற்களை அவதானியுங்கள், 'கமகம' என்பதில் 'கம' என்பது மீண்டும் அச்சொல்லுடன் இணைந்து வந்துள்ளது. அவ்வாறே 'மெல்ல மெல்ல' என்பதில் 'மெல்ல' என்பது மீண்டும் அச்சொல்லுடன் இணைந்து வந்துள்ளது. அவையிரண்டில் "கமகம" என்பதை இரண்டாகப் பிரித்தால் பிரிந்து நிற்கும் சொற்கள் இரண்டும் தனியே நின்று பொருள்தரா. 'கமகம' என்ப பிரிவின்றி இரட்டையாகவே வரும். இவ்வாறான மொழிகள் இரட்டை மொழிகள் அல்லது இரட்டைக் கிளவிகள் என்பதும். சருசுறுப்பு, துடிதுடித்து, சலசல, நெறுநெறு முதலியன அத்தகைய சொற்கள். 'மெல்ல மெல்ல' என்பது அவ்வாறன்று, அது பிரிந்து நின்று 'மெல்ல எழுந்தான்' என்றவாறு வரும். இவ்வாறு இணைந்துவரும் மொழிகள் அடுக்குமொழிகள் என்பதும். பழகப் பழக, அனுவானுவாக, புதியபுதிய, பெரிய பெரிய முதலியன அடுக்கு மொழிகள்.

இவை தவிர 'சிருஞ்சிறப்பும்' என்பது போல, சில சொற்கள் இணைந்து வருவதுமுண்டு. இத்தகைய சொற்கள் எதுகை, மோனை ஒவி யொற்றுமை என்பன பற்றி இணைந்து வருவன. அருமை பெருமை, ஆகியும் அந்தமும், அழுத்தத் திருத்தம் என்பன போல வரும். இவை இணைமொழிகள் என்பதும்.

இரட்டை மொழிகள், அடுக்கு மொழிகள், இணைமொழிகள் என்பன வாக்கியங்களுக்கு அழக்கட்டுவன: கருத்தைச் சிறப்பாகப் புலப்படுத்துவன.

பயிற்சி

பின்வருவனவற்றில் (1) இரட்டை மொழிகள் எவ்வ? அடுக்கு மொழிகள் எவ்வ? இணைமொழிகள் எவ்வ? (2) அவற்றை வாக்கியங்களில் வைத்து எழுதுக.

அறுகுறு, அறுசுறுப்பு, அகடவிகடம்,
ஆறுஅமர, சிறுகச் சிறுக, அரைகுறை,
பழகப் பழக, கல் கல், கண்டதுண்டம்,
சடும் எடுப்பும், ஏறக்குறைய, கையும் ஹெய்யும்.

கூட்டுறவு இயக்கம்

கூட்டுறவு என்றால், மக்கள் ஒன்று கூடிச் செயலாற்றல் ஆகும். தமது தேவைகளைத் தனித்து நின்று நிறைவேற்ற முடியாத மக்களுக்கு உதவியளிப்பதே கூட்டுறவு முறையாகும். முக்கியமாக, பொருளாதார நலில் காரணமாக, வாழ்க்கையில் இன்னதுறும் மக்களின் பொருளாதாரத்தைச் சீர்ப்புத்தக் கூட்டுறவு முறை உதவுகிறது. மக்கள் கூட்டுறவு முறையில் ஒன்று சேரும்போது, ஒன்றுபட்ட முயற்சியாலும் கூட்டுப் பொறுப்பாலும் தங்கள் சமூகத்துக்குப் பொதுவான தேவைகளைச் சென்று நிறைவேற்றிக் கொள்கின்றனர்.

கூட்டுறவு முறையிற் பல நன்மைகள் இருப்பதால், இக்காலத்தில் ஓவ்வொர் ஊரிலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தோன்றியுள்ளன. இச்சங்கங்களில் உறுப்பினர்களைச் சேர்க்கும்பொழுது, பண்த்தைக் காட்டிலும் ஆளுக்கே முதலிடம் வழங்கப்படுகிறது. மேலும், உறுப்பினர்களைச் சேர்ப்பதிற் கட்டாயமுறை கையாளப்படுவதி தில்லை. உறுப்பினராக விரும்புவோர் தாமாகவே முன்வருகின்றனர். அவ்வப்பகுதிகளில் வாழ்வோருள் யார் விரும்பினாலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உறுப்பினராகச் சேரலாம்; குறிப்பிட்ட சிலரே சேரலாம் என்ற நியதி இல்லை. இப்படியாகத் தமது விரும்பப்படி சேர்ந்து செயலாற்றுவதே கூட்டுறவு இயக்கத்தின் உயிர் நாடியாகும்.

கூட்டுறவு முறையிலே, உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர், பணக்காரர் ஏழைகள் என்ற வித்தியாகச் சாட்டப்படுவதில்லை. மக்கள் எல்லோரும் சமம் என்ற கொள்கையே வலியுறுத்தப்படுகின்றது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் சம உரிமை வழங்கப்படுகிறது. ஒருவருக்கு ஒரேயொரு வாக்குமிகை என்ற முறை இச்சமத்துவத்தை நிலவநாட்ட உதவுகிறது. அங்கத்தவர் களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதிலும் வேறுபாடு காட்டாமல், சமத்துவம் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

உறுப்பினரின் தனி முயற்சிக்கும் தனி உழைப்பிற்கும் தடை விதியாது இருப்பது கூட்டுறவு முறையின் இங்ஙனாரு சிறப்பியல்

பாகும். “சமுகத்துக்காகத் தனியொருவனும், தனியொருவனுக்காகச் சமுகமும்” என்பதே கூட்டுறவு முறையின் கோட்பாடாகும். உறுப்பினர் தமது தனி முயற்சியைக் கைவிடாது ஒருவருக்கொருவர் ஆதாரமாக இருந்து, தனி நலத்தோடு பொது நலத்தையும் ஒருங்கே வளர்ப்பதற்கான வாழ்க்கை முறையையே இக்கோட்டாடு முறிக்கின்றது.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நிருவாகம், மக்களாட்சிமுறையில், நடைபெறுவதும் ஒரு சிறப்பியல்பாகும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கத்தின் செயல்களில் எல்லா உறுப்பினருக்கும் பங்குண்டு. சங்கத்தின் அன்றாட நடவடிக்கைகளுக்குச் செயற் குழுவினர் பொறுப்பாயிருப்பர். இந்தச் செயற் குழுவினர் சங்க உறுப்பினரிலிருந்தே தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். இதனால், சங்கக் கருமங்களின் அடிப்படைப் பொறுப்பு, சங்க உறுப்பினர் எல்லாரையும் கார்ந்ததாகின்றது.

சங்க உறுப்பினர்களின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபடுதல் கூட்டுறவு முறையின் தலையாய நோக்கமாகும். பொருளாதார வசதிக் குறைவினாலே தலையெடுக்க இயலாது வருந்தும் ஏழைமக்களின் பொருளாதாரத்தை முன்னேற்றுவதற்குக் கூட்டுறவு முறை வழிவகுக்கிறது. உறுப்பினர்களின் பொருளாதாரம் முன்னேறவேண்டுமாயின், அவர்களது வாழ்வு வளம்பெற வேண்டுமாயின், அவர்களது வீண் செலவு குறைய வேண்டும். எனவே, இவ்வீண் செலவைக் குறைப்பதும் கூட்டுறவு முறையினால் உண்டாகும் ஒரு மறைமுக விளைவாகும். வீண் செலவைக் குறைக்க முற்படுவதால் மக்களிடையே சிக்கணப் பழக்கமும் சேமிப்புப் பழக்கமும் பெருகுகின்றன.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் செயல்கள் பலவகைப்பட்டன. உற்பத்திக்கு உதவியளித்தல், நுகர்ச்சியாளருக்குத் தேவைப் பொருள்களை வழங்குதல், உற்பத்திப் பொருள்களைக் கொள்வதை செய்து சந்தைப்படுத்தல், உற்பத்தியாளருக்குக் கடனுதலி வழங்கல் என்பன அவற்றுட் பிரதானமானவை. இவ்வகையில் இத்துறைகள் எல்லாவற்றிலும் பல்வேறு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றன. இவற்றுள் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பல்வேறு உற்பத்தித் தொழில்களைச் செய்தும் மக்களிடையே, பெருகி வருகின்றன. மீண்டிடப்போர் கூட்டுறவுச் சங்கம், விஜயாய உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம், நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்பன சில உதாரணங்களாகும்.

உற்பத்தியாளர் தம் உற்பத்திப் பொருள்களை நல்ல விவைக்கு விற்பனை செய்தால் மட்டுமே அவர்களின் வருமானம் பெருகும்;

அவர்களின் வாழ்வும் வளம்பெறும், உற்பத்தியானார் கூட்டுறவுச் சங்கம் இதற்கு உதவுகிறது. அது, உறுப்பினர் உற்பத்தி செய்யும் அல்லது விளைவிக்கும் பொருள்களை ஒன்றுதிரட்டி, இருப்பின் வைத்து, நல்ல விலைக்கு விற்பனை செய்து, உழைப்பிற்கேற்ற ஜாதியத்தை உறுப்பினருக்குப் பெற்றுக் கொடுக்கிறது. அவ்விதம் செய்யும்போது தரகருக்கு இடமில்லை. அன்றியும், உறுப்பினருக்குப் பணம் தேவைப்படும்பொழுது அவர்களுக்கு முற்பணம் கொடுத்தும் உதவுகிறது. மேலும், உறுப்பினரின் உற்பத்திச் செயலுக்குத் தேவைப்படும் மூலம் பொருள்களையும் கருவிகளையும், நியாயமான விலைக்கு வாங்கிக் கொடுக்கிறது. எனவே, உற்பத்திச் செலவு குறைகிறது; உற்பத்திப் பொருளின் விற்பனை மதிப்பு உயர்கிறது. இவற்றின் பயனாக் உறுப்பினரின் வருமானம் பெருக வாழ்வு வளம் பெறுகிறது.

ஏழை விவசாயிகளுக்கு உதவி புரியும் சங்கங்களில் விவசாயிக் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கமும் ஒன்று. இது விவசாயிகளுக்குத் தேவையான குறுகிய காலக் கடன்களும் நீண்ட காலக் கடன்களும் வழங்கி வதவியது. நாணயச் சங்கங்கள் பல சேர்ந்து, கூட்டுறவு மத்திய ஊங்கியை அமைத்துத் தமக்குத் தேவையான பணத்தை வங்கியிலிருந்து பெற்றன. இப்போது மக்கள் வங்கி, இத்தொழிலிலைப் புரிந்து வருகிறது.

கூட்டுறவு முறை, சமூக அமைப்பிற் பல மாற்றங்களைப் புதுத்தி விட்டது; போட்டி முறையை ஒழித்துவிட்டது; முதலாளித்துவ முறை வளர்வதற்குத் தடை போட்டு விட்டது; ஒற்றுமை மனப் பாங்கை வளர்க்கிறது. எதிர்காலத்தில் நமது நாடு செழித்தோகு வைதற்குக் கூட்டுறவு முறையே உயிர்நாட்டியாகும்.

“ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வே.”

ஆ. விளக்கப் பயிற்சி

1. கூட்டுறவு முறையில் உள்ள ஒரு சிறப்பியல்பு யாது?
2. கூட்டுறவு முறையினால் உண்டாகும் ஒரு மறைமுக விளைவு யாது?
3. கூட்டுறவு முறையின் கோட்பாடு என்ன?
4. கூட்டுறவு முறையால் மக்களுக்கு உண்டாகும் நன்மைகள் விவரிக்க கூடுதல்.

5. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பலவகைப்பட்டன. இப்பாடத்திற் கூறப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் விவரந்தைக் கூறுக.

6. பின்வருஞ் சோட்டுச் சோற்களின் போருள் வேறுபாட்டை விளக்கிக் கூறுக.

சமூகம்—சங்கம்; பாகுபாடு—கோட்பாடு; பரம்பரை—சந்ததி; புரட்சி—கலகம்; கட்டொழுங்கு—கட்டுப்பாடு; ஜாதியம்—சிக்கனம்; சமத்துவம்—சகோதரத்துவம்; கைத்தொழில்—கைப்பணி; தலையெடுத்தல்—சிர்குலைதல் திருவாகம்—கட்டமை.

7. உங்கள் ஜாரிலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கம் மக்களுக்கு எவ்வகையிற் பயன்படுகின்றது என்பதை விசாரித்தறிந்து, ஒரு சிறு கட்டுரை எழுதுக.

ஆ. மொழியறிவு

மாத்திரை, அளபெட்ட, குற்றியலுகரம்

அவை	இடு	உண்
ஆவை	ஈடு	ஊன்.

இச் சோற்களை உச்சரித்துப் பாருங்கள், அ, இ, உ என்பவற்றிலும் பார்க்க ஆ, ச, ஜ என்பன நெடிய ஒசை யுடையன. அ, இ, என்பன குறுகிய ஒசையுடையன. எழுத்து களின் ஒசையளவை மாத்திரை என்னும் அவருகு கொண்டு அளப்பார். மாத்திரை என்பது கண்ணிமைப்பொழுது அவ்வது கைந் தொடிப்பொழுது. ஒரு முறை கண்ணிமைக்கும் நேர அளவுக்கு மாத்திரை என்படும். அ, இ, உ, எ, ஒ என்னும் ஐந்தும் குறுகிய ஒசை பெற்று ஒரு மாத்திரை அளவுடையவை. அதனால், அவை குறில் என்பபடும். ஆ, ச, ஜ, ஏ, ஒ, ஐ, ஓ என்னும் ஏழும் நெடிய ஒசை பெற்று இரண்டு மாத்திரை அளவுடையவை. அவை நெடில் என்படும். ‘உண்’ என்னும் சொல்லவை உச்சரிக்கும் போது, ‘க’ ஒரு மாத்திரைபெற, ‘ன்’ அதிலும் குறைந்த அளவைப் பெறுகிறது; அரை மாத்திரை பெறுகிறது. மெய்யெழுத்துக்கள் அரை மாத்திரை அளவுடையவை. உயிர் மெய் எழுத்துக்களுக்கு மெய்யின் மேல் ஏறிய உயிரின் அளவே அளவு. (உ-ம்): ‘க’ (க + அ)—ஒரு மாத்திரை. ‘கா’ (க + ஆ)— இரண்டு மாத்திரை.

“கிரையோ! கிரே” என்று கிரை விற்பாள் கவும்போது, ‘அம்மாஅ’ என்று அழைக்கும்போதும், புலம்பும்போதும் இராகம் இழுக்கும்போதும், செய்யுளில் ஒரை குன்றும், போதும் எழுத்துக்கள் நீண்டு ஒவிப்பதுண்டு. மாத்திரையிற் கூடுவதுண்டு. இவ்வாறு மாத்திரையில் (அளபில்) நீண்டு ஒவிப்பது அளபெட்ட எனப்படும்.

எழுத்துகள், மாத்திரையிற் கூடி அளபெட்டயாவது போல மாத்திரையிற் குறைந்து குறுக்கமாதலும் உண்டு. ‘குடகு’ என்னுஞ் சொல்லிலே இரண்டு உகரங்கள் (க+க) உள்ளன. இரண்டும் குறில்கள்; முறைப்படி ஒரு மாத்திரை அளவு பெற வேண்டியவை. ஆனால், முன்னுள்ள உகரத்தின் ஒவி சிலும் பார்க்கப் பின்னுள்ள உகரத்தின் ஒவி குறைந்து காணப்படுகிறது. முன்னுள்ளது ஒரு மாத்திரை பெறப் பின் ஆனால்து அரை மாத்திரை பெற்றுக் குறுகி நிற்கிறது. இத்தகைய உகரங்கள் குற்றியலுகரங்கள் எனப்படும். ஏனையன் குற்றியலுகரம் எனப்படும்.

(அ) அது	(ஆ) கோது
கதவு	தட்டு
விழு	அச்சு
அணு	வாக்கு
பகு	மப்பு
அறு	கயிறு

(அ) தொகுதியில் உள்ள உகரங்கள் எத்தகையவை? மாத்திரை எத்தனை? (ஆ) தொகுதியில் உள்ள உகரங்கள் எத்தகையவை? மாத்திரை எத்தனை? (ஆ) தொகுதியில் வந்த உகரங்கள் குற்றியலுகரங்கள். அவை அமைந்துள்ள முறையை நோக்குங்கள். அங்கு வந்தவை ‘அது’ என்பதுபோல, தனிக் குற்றெழுத்தின் பின் வரவில்லை. “தட்டு”, ‘கயிறு’ என்பனபோல, தனிக் குற்றெழுத்தல்லாத மற்றைய எழுத்துக்களின் பின்னே வந்துள்ளன. அன்றியும் வல்லின மெய்களின் (க, கி, ட, த, ப, ர) மேல் ஏறிவந்துள்ளன. ஆக, தனிக் குற்றெழுத் தல்லாத மற்றைய எழுத்துக்களின் பின்னே மொழிகளின் இறுதியில் வல்லின மெய்களில் ஏறிந்றுகும் உகரம் குற்றியலுகரம் எனப்படும்.

பயிற்சி

(அ) தட்டத் எழுத்திலுள்ள சொற்கள் குற்றியலுகரமா, முற்றியலுகரமா எனக் காண்க.

அவை யாழி மேன்மை அருட் புயலின் செய்கை
மலையாறு நாடு ஊரின் வண்மைதொலையா
இரு கடறின் தோற்றம் இருது வளம் பானம்
பொரு புனல் புக்கு ஆடல் பொழில்

(ஆ) பின்வரும் பாடவில் வந்த குற்றியலுகரச் சொற்களைத் தெரிந்தெழுதுக.

சறங்கு கால்புகா கதிரவன் ஓளிபுகா மறலி
மறம் புகாது இனி வானவர் புகார் என்கை வம்பே
திறம்பு காலத்துள் யாவையும் சிதையினுஞ் சிதையா
அறம்புகாது இந்த அணி மதிற் கிடக்கை நின் அகத்தின்.

கசாவத்தை ஆலிம் புலவர்

ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்களுன், கசாவத்தை ஆலிம் புலவரும் ஒருவராவர். இவர் அக்குறணையைச் சேர்ந்த கசாவத்தை என்ற சிற்றாரிற் பிறந்ததனால் 'கசாவத்தை ஆலிம் புலவர்' என அழைக்கப்பட்டார். இவர் சன்மார்க்க போதகராகவும் அறபு, தமிழ் ஆகிய மொழிகளிற் புலமை மிக்கவராகவும் விளங்கியவர். இவரது இயற் பெயர் செய்கு முஜஹ்மது என்பதாகும். வீவரது தந்தையாரான அல்லாஹ் அஹ்மூய்கு அஹ்மது என்பாராம் ஒரு கவிஞராகவும், சன்மார்க்க அறிஞராகவும் வாழ்ந்து வந்துள்ளார். இவர் களது குடும்பத்தினரை "கவைமானுல்கர்ணி" என்ற வம்சத்தின் வழித்தோன்றல்களை அழைக்கின்றனர். ஐந்தூரு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலந்தொட்டு இக்குடும்பத்தினர் அக்குறணையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பலர் அறபு மொழியிலும் தமிழ் மொழியிலும் பாண்டித்தியம் பெற்று இரு மொழிவளர்ச்சியிலிலும் உரிய தொண்டாற்றியுள்ளனர்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்து முஸ்லிம்களின் கல்வி முறையில் அறபு மொழி முக்கியமானதோர் அங்கமாக விளங்கியது. இன்றும் முஸ்லிம்கள் தங்களது திருமைறையைக் கற்றுணரவும், சமயக் கிரியைகளை நிரைவு செய்யவும் அறபு மொழியைக் கற்கின்றனர். ஆனால், தமிழ்மொழியையே தாய்மொழியாக அன்றும் இன்றும் பேசிவருகின்றனர். அக்காலத்து முஸ்லிம் புலவர்களுட்பலர் அறபு ஏழுத்துகளைக் கையாண்டு தமிழில் வசன நடை இக்கியங்களையும் கவிதை இலக்கியங்களையும் படைக்கலாமினர். அதே நேரத்தில், தமிழ் ஏழுத்துகளை உபயோகித்து ஏராளமான இல்லாமிய தமிழ் இலக்கியங்களை உருவாக்கியுள்ளனர். அறபு ஏழுத்து முறையைப் பயன்படுத்தி உருவான இலக்கியங்களை அறபுத் தமிழ் இலக்கியங்கள் என்று குறிப்பிட்டனர். குர்ஆன் ஒதும் மத்ர சாக்களிலும் அறபுக்கல்லூரிகளிலும் அறபுத் தமிழ்மொழியையப்படுக்கையாளப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய கல்வி நிலையங்களிற் பயின்ற அறிஞர்கள் சாதாரண முஸ்லிம்களோடு தமிழ் மொழியின் மூலமே, தொடர்பு கொள்ளலாமினர். கற்ற மொழி அறபாக இருப்பிலும்

மற்றவர்களுக்கும் அம்மொழி பயன்பட வேண்டியதாயிற்று. தாம் பெற்ற இன்பத்தை மற்றவர்களுக்கும் பகிர்ந்து அளிப்பதற்காக, தமது கருத்துகளை முஸ்லிம்கள் பேசி வந்த இன்பத் தமிழின் இனிய நடையிலே மொழியலாயினர்.

அறபுத் தமிழில் இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டபோதும் தமிழ் இலக்கண இலக்கிய மரபையும், யாப்பு, அணி என்பனவற்றையும் சீனபற்றியே அவை படைக்கப்பட்டன. இஸ்லாமிய சமய கலா சார நெறிமுறைகளுக்கு அமைவான இலக்கிய வகைகளை அஞ்சறைய முஸ்லிம்கள் விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டனர். அத்தகைய இலக்கியங்களே தங்களது வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துவதற்கு அவசிய மென்வும் கருதினர். எனவே அறபுத் தமிழ் இலக்கியங்களைக் கற்பதும் போற்றுவதும் முஸ்லிம்கள் மத்தியில், பொது மரபாக அமையலாயிற்று.

அறபுத் தமிழ்ப் பாடல்களை யாத்தவர்கள் தமிழ் மொழியிலும் அறபு மொழியிலும் சிறந்த தகைமைகளைப் பெற்றிருந்தனர். தமிழ் இலக்கண இலக்கியத்தில் மட்டுமல்லாது அறபு இலக்கண இலக்கியத்திலும் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தனர். அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தின் ஒழுநிலை, மக்களது தேவை என்பனவற்றை அறிந்து அவற்றுக்கேற்பக் கவிபாட முற்பட்டனர்.

இந்தகைய புலவர் பெருமக்களுள், கசாவத்தை ஆவிம் புலவரும் ஒருவராவர். இவர் இளவயதிலே கல்வியில் அவாவும் ஆர்வமும் பெற்றிருந்தார். ஆரம்பக் கல்வியை இலங்கையில் முடித்துக் கொண்ட இவர் உயர்தரச் கல்வியைப் பெறுவதற்காக இந்தியா ஏக்குச் சென்றார். அங்கு காயல் பட்டணம் என்னும் நகரில் உயர்தர அறபுக் கல்லூரியிலும் தமிழ்க்கல்லூரியிலும் பல வருடங்களாக அறபு, தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் அரிய கலைஞரங்களைக் கற்றுத் தேறினார். இவர் பகல் முழுவதிலும் படிப்பதிலும் ஆராய்ச்சி செய்வதிலும் ஈடுபடுவார். இரவில் அதிக நேரம் விழித் திருந்து கட்டுரைகள் எழுதிக்கொண்டிருப்பார். இவரது விரைவான எழுத்தாற்றலை விளக்கும் சம்பவமொன்று வியக்கத்தக்கதாகும். இவரது ஆசிரியரால் எழுதப்பட்ட ஐந்து பாகங்களைக் கொண்ட பாரிய கிரந்தமொன்றை ஒரே இரண்டு பிரதிபன்னை வேண்டியேற்பட்டது. இந்தப் பணியைச் செய்து முடிக்குமாறு மாணவர்களிடம் கேட்கப்பட்டபோது எவருமே அப்பணியை ஏற்றுக்கொள்ள முன்வர வில்லை. அங்கு கல்வி பயின்ற மாப்பிள்ளை வெப்பை ஆவிம் புலவர் போன்ற சிறந்த கல்விமான்களும் அப்பணியை மேற்கொள்ளத் தயங்கினின் நளர். ஈற்றில், கசாவத்தை

ஆவிம் புலவரே அதனைச் செய்து முடிக்க முன்வந்தார். இரவு முழுவதும் கண்துயிலாது இருந்து அதனை எழுதி முடித்ததோடு சரிபிழையும் பார்த்துக் கொண்டார். மறுநாட்ட காலை விடிந்ததும் தாம் எழுதிய பிரதியை உரிய ஆசானிடம் கையளித்தார். அதனைக் கண்ட ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் வியப்புற்றதோடு கசாவத் வத்தை ஆவிம் புலவரை வெகுவாகப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தனர்.

அன்னார் பாடிய “தீன் மாலை” அறபுத் தமிழ் இலக்கியத்தில் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. தமிழ் பேசும் முன்விம் உலகெங்கும் இந்நால் பயன்படுத்தப் பெறுகின்றது. முன்விம்கள் மேற் கொள்ள வேண்டிய ஜம்பெருங் கடமைகள் இதில் இலகுவான நடையிலும் விரிவாகவும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் இலக்கிய மரபுக்கு அமைய அமைந்துள்ள பாடல்களுள் முதற் பாடல் இறைவாழ்த்தாகும். விருத்தப்பாவாகப் பாடப்பட்டுள்ள அந்தப் பாடலை நோக்குவோம்.

“பகரரும் பொருளே எங்கும் பரிவுடன் நிறைந்த கோவே
நிகரிலா இறையே நின்மா நிலத்துறு மனுவில் தீவோர்
அகமுடன் புறமும் ஈமா னாசதீன் பறுளை யெல்லாம்.
வகைதுகை விரித்துக் கூற வல்வா துணைசெய் வாயே.

(தீவோர—சன்மார்க்கவழி நிற்போர்: பறுளை—கடமைகள்)

எங்கும் பரிவுடன் நிறைந்த கோவே—நிகரிலா இறையே என்று இறைவனின் பெருமையை எண்ணிப் பாராட்டுகிறார். பின்னர் அவனாற் படைக்கப்பட்ட இப்பூவுலகில் அவன்மீது விசுவாசங் கொண்டோர் வாழ்வதை எடுக்குக்கூறி அவ்வாறு வாழ்பவர்கள் வாழ்வாங்கு வாழ்த்தான்டுவதற்காக இறைவனின் நல்லருளை நாடி நிற்கின்றார் புலவர். இந்நாலைப் பாடிய முழு நோக்கத்தையும் முதற் பாடவிலே தெளிவுறுத்தியுள்ளதையும் நோக்கலாம்.

கடவுள் வாழ்த்தை விருத்தப்பாவாக அமைத்துத் தொடங்கிய புலவர் ஏனைய பாடல்களைத் தொங்கலாகப் பாடியுள்ளார்.

இறைமறையான திருக்குர் ஆன் இறுதி நாள் வரை அழிவுறாத தாகும். இதனை முன்விம்கள் நம்பிக்கையுடன் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இம்மாமறையில் இறுதிவரை ஓர் அட்சரங்கூட மாற்றியமைக்கப்படமாட்டாது என நம்புகின்றனர். இக்கருத்தைப் பின்வருமாறு சித்திரிக்கின்றார் புலவர்.

“விந்தை புர்கானைத் தவிர மற்றும்
வேத ஸஹஸ்ரபுகள் எல்லாவற்றையும்
சந்தாப யின்றியே மாற்றிவைத்தான்
சங்கை புருகானைக் கியாமமட்டும்
அந்தமற மாற்றப் படாதென்றும்
அறிந்தே கல்பினாலுண்மை கொள்வீர்”

(புர்கான்—திருக்குர் ஆன், வேதஸஹஸ்ரபுகள்—வேதங்களும் கட்டளைகளும்.
கியாமமட்டும்—இறுதிநாள் மட்டும், கல்பினால்—மனத்தினால்)

கசாவத்தை ஆவிம் புலவர் குருவாகிய காயல் பட்டணத் துத்தைக்கா சாகிப் அவர்களின் பேரில், நீண்ட பாவோன்றையும் கோவை செய்துள்ளார். ‘ஹம்ஹ்யயஹ’ என்ற அறபு நூலை மொழி பெயர்த்துள்ளார். முகையித்தீன் ஆண்டகை பேரில் (வித்திரியா) கவிதை நூலெலான்றை இயற்றியுள்ளார். வெளிகா மத்தைச் சேர்ந்த அப்துல் காதர் மௌலானா அவர்கள் பேரில் (மௌலுது) பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார். இத்தகைய பாடல்கள் சில இடங்களில் வருபாவருடம் ஒத்தப்பட்டு வருகின்றன. அலுத் காமத்தில் அடங்கப்பெற்றுள்ள ஷய்கு ஹஸன் பெரியார் பேரிலும் இன்னும் பல பெரியார்கள் பேரிலும் என்னற்ற கவிதைகள் பாடியுள்ளார். இவரது வசன நடையின் சிறப்பை “இப்னுந பார்தா” என்னும் பிரசங்க மொழிபெயர்ப்பு நூலிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடியும்.

கசாவத்தை ஆவிம் புலவர் ஹஜ்ஜாக் கடமைக்காக மக்கா சென்றிருந்தபோது இவரது கவிதை ஆற்றலையும் சமய ஞானத்தையும் போற்றி அங்குள்ள அறிஞர் பெருமக்கள் இவருக்கு ‘ஷய்குல் உலமா’ என்ற சிறப்புப் பட்டத்தையும் குட்டியுள்ளனர். அறபு உலகிலே இத்தகைய பட்டம் பெற்றவர்கள் வெளு சிலரே என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சமுத்து இஸ்லாமியரின் முன்னோடியாகப் போற்றப்படுகின்ற அறிஞர் சித்திலெப்பையின் ஞானாசிரியராகவும்—இலக்கிய ஆசா னாகவும் கசாவத்தை ஆவிம் புலவர் விளங்கியுள்ளார். அறிஞர் சித்திலெப்பையின் முற்போக்கான இலக்கிய ஆக்கங்களுக்கும் சமூக சன்மார்க்கத் திட்டங்களுக்கும் பின்னணியாகவும் தூண்டுதலாக வும் விளங்கி நின்றவர் கசாவத்தை ஆவிம் புலவர் ஆவர்.

அ. விளக்கப் பயிற்சி

1. கசாவத்தை ஆலிம் புலவரின் பெயர் யாது?
2. அறபுத்தமிழ் என்றால் என்ன? அது எவ்வாறு முஸ்லிம் புலவர்களால் உபயோகிக்கப்பட்டது?
3. கசாவத்தை ஆலிம் புலவர் விரைவாக எழுதும் ஆற்ற லுடையவர் என்பதை விளக்கும் சம்பவம் யாது?
4. புலவரால் இயற்றப்பட்ட அறபுத் தமிழ் இலக்கிய நூல் களுள் முக்கிய இடம் பெற்றது எது?
5. புலவரின் வசனநடைச் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டும் மொழி பெயர்ப்பு நூல் யாது?
6. மக்கா அறிஞர்கள் கசாவத்தை ஆலிம் புலவருக்குச் சூடு டிய பட்டம் எது?
7. பின்வரும் சொற்களின் பொருளை எழுதுக :
கஷ்பு, புர்கான், சமான், ஆசான், தீன், கஹாபு, நெறிப் படுத்தல், பாணி, வியப்பு.
8. கசாவத்தை ஆலிம் புலவரின் இலக்கியப் பணிகளை விபரிக்க.

ஆ. மொழியறிவு

போவி

போவி என்பது, போல நிற்பது எனப் பொருள்படும். போல—பகுதி, இகரம் வினைமுதற் பொருள் விகுதி. எழுத துப் போவியும் சொற்போவியுமெனப் போவி இரு வகைப் படும்.

எழுத்துப் போவியாவது, அகரத்தோடு யகரமெய் சேர்ந்து ஜகாரம் போன்றும், அகரத்தோடு வகரமெய் சேர்ந்து ஒளகாரம் போன்றும் ஒவிப்பதேயாம். ஜயன்—அய்யன் என்றும், ஒளவை அவ்வையென்றும் உதாரணங்களாக கொள்க. ஜ = அய்; ஒள = அன்.

பொருளோடியைந்து சொல்லிலே ஒத்து இசைப்பது இரண் துக்கும் ஒக்குமாயினும், ஜகாரம், ஒளகாரம் என்றும் எழுத துக்களின், ஒசையொப்புப் பற்றி இப்போவிகள் வேறாகக் கூறப்பட்டன.

வைத்தியன், கைடவன், பைத்தியம், வையம், ஜவனம், சைலம், ஜயன், ஜராணி, ஜராவனம், வைரம் என்னுள் சொற்களை அவதாணியுங்கள். அவைகள் முறையே வயித்தியன், கயிடவன், பசித்தியம், வய்யம், அய்வனம், சயிவம், அய்யன், அயிராணி, அயிராவனம், வயிரம் என்று ஒவிநோக்கி எழுதுவது வழுவற்றதேயாம். ஆனால், உரைச் செய்யுளில் முந்தியதையும், எதுகை, மோனை முதலாம் திறம் நோக்கிப் பாச்செய்யுளிற் பிந்தியதையும் அடிப்பட்ட சான்றோர் வழங்கி வருவாராயினர்.

அதுபோலவே, பெளத்தர், மெளனம், கெளரி, ஒளவை, வெளவுதல், ஒளதடம், ஒளவியம், கெளசலை, கெளசிகம், கெளசிகன், கெளணியர், கெளரவர், கெளரவம், கெளரியன், கெளவை, செளந்தயி, செளரி என்னுள் சொற்களை அவதாணியுங்கள். அவைகளைப் பவுத்தர், மவுனம், கவுரி, அவ்வை, வவ்வுதல், அவுடதம், அவ்வியம், கவுசனை, கவுசிகம், கவுசிகன், கவுணியர், கவுரவர், கவுரவம், கவுரியன், கவ்வை, சவுந்தரி, சவுரி என்று வழங்குவது வழுவற்றதேயாம். பெரும்பாலும் உரைச் செய்யுளில் முந்திய வடிவரும், பாச் செய்யுளிற் பிந்திய வடிவரும் அமைதல் சான்றோர் வழக்கு.

26

திருக்குறள்

திருக்குறள் என்பது 1330 குறள் வெண்பாக்களால் ஆகிய ஒப்புயர்வற்றதொரு பெருநூலாகும். இதில் 133 அதிகாரங்கள் உள்ளன. ஒவ்வோர் அதிகாரமும் 10 குறள் வெண்பாக்களைக் கொண்டது. இங்கே தெரிந்தெடுத்துள்ள குறள்களுக்கு அதிகார எண்ணும் தலைப்பும் குறள் எண்ணும் தரப்பட்டுள்ளன.

இந்துஸ் இற்றைக்கு ஏறத்தாழ 1800 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இயற்றப்பட்டது. இதனை இயற்றியவர் திருவள்ளுவர் என்னும் புவர். இவர் உலகப் புலவருள் ஒருவர் என்ற மதிப்பைப் பெற்றுள்ளார். “வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான் புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” என்று சுப்பிரமணிய பாரதியார் இவருடைய புகழைப் பாடியுள்ளார். முதற்பாவலர், செந்தாப் போதார், பெருநாவலர், தேவர் என அவருக்கு வழங்குகின்ற சிறப்புப் பெயர்கள் அவருடைய பெருமைக்குச் சான்று பகர்கின்றன. இவர் இவ்வல்லில் மக்கள் வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டிய முதுபெரும் ஞானியராவர்.

அதிகாரம் 4

35.

அறன் வலியுறுத்தல்

அமுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும் இமுக்கா இயன்றது அறம்.

பொருள்: பெருமை, ஆசை, சினம், கடுஞ்சொல் ஆகிய இந்தநான்கு குற்றங்களுக்கும் இடங்கொடுக்காமல் அவற்றைக் கடிந்து ஒழுகியதே அறமாகும்.

அதிகாரம் 12

124.

நடுவு நிலைமை

வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் பிறவும் தம்போற் செயின்.

பொருள்: பிறர் பொருளையுந் தம் பொருள்போலப் போற்றிச் செய்தல், அது வாணிகங்கு செய்வோர்க்கு உள்ள வாணிக முறையாகும்.

அதிகாரம் 14

131.

ஓழுக்கம் உடைமை

ஓழுக்கம் விழுப்பந் தரலால் ஓழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப் படும்.

பொருள்: ஓழுக்கமே எல்லோர்க்கும் மேன்மையைத் தருவ தாக இருப்பதால், அந்த ஓழுக்கமே உயிரைவிடச் சிறந்ததாகப் போற்றப்படும்.

அதிகாரம் 30

293.

வாய்மை

தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின் தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

பொருள்: ஒருவர் தம் நெஞ்சம் அறிவதாகிய ஒன்றைக் குறித் துப் பொய்சொல்லக் கூடாது. பொய் சொன்னால் அதைக் குறித்துத் தம் நெஞ்சமே தம்மை வருத்தும்.

அதிகாரம் 32

314:

இன்னா செய்யாமை

இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர் நான் நன்னையஞ் செய்து விடல்.

பொருள்: இன்னா செய்தவரைத் தன்மித்தல், அவரே நானும் படியாக அவருக்கு நல்ல உதவி செய்து, அவருடைய தீமையையும், தாம் செய்த நன்மையையும் மறந்து விடுதலாகும்.

422.

கொல்லாமை

பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாந் தலை.

பொருள்: கிடைத்ததைப் பகுத்துக் கொடுத்துத் தானும்,
உண்டு பல உயிர்களையுங் காப்பாற்றுதல், அற
நூலார் தொகுத்த அறங்கள் எல்லாவற்றிலும்
தலையான அறமாகும்.

423.

அறிவு உடைமை

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

பொருள்: எப்பொருளை யார் யாரிடம் கேட்டாலும் அப்
பொருளைக் கேட்டவாறே கொள்ளாமல், அதை
மெய்யான பொருளைக் காண்பதே அறிவாகும்.

430.

அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர்.

பொருள்: அறிவுடையார் வேறொன்றும் இல்லாதிருப்பினும்
எல்லாம் உடையவரே ஆவர்: அறிவு இல்லாதவர்
வேறு என்ன உடையவராக இருப்பினும் ஒன்றும்
இல்லாதவரே ஆவர்.

476.

தெரிந்து செயல்வகை

என்னித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
என்னுவம் என்பது இழுக்கு.

பொருள்: செய்யத்தகுந்தசெயலைத்தானும், அதனைச்செய்
வதற்குரிய வழிகளை என்னிய பிறகே துணிந்து
தொடங்கல் வேண்டும்; துணிந்த பின் என்னிப்
பார்க்கவாம் என்பது குற்றமாகும்.

அதிகாரம் 67

566.

வினங்த் திட்பம்

என்னிய என்னியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
தின்னிய ராகப் பெறின்.

பொருள்: எண்ணியவர் எண்ணியபடியே செயல் ஆற்றுவதில்
உறுதியடையவராக இருக்கப்பெற்றால், அவர்
எண்ணியவற்றை எண்ணியவாரே அடைவர்.

அதிகாரம் 76

754;

பொருள் செயல்வகை

அறஞசனும் இன்பழும் ஈனும் திறன றிந்து
திதின்றி வந்த பொருள்.

பொருள்: சேர்க்குந் திறம் அறிந்து தீமை ஒன்றும் இல்லாமறி
சேர்க்கப்பட்டு வந்த பொருள் ஒருவருக்கு அறத்
தையுங் கொடுக்கும் இன்பத்தையுங் கொடுக்கும்.

அதிகாரம் 100

897:

பண்பு உடைமை

அரம் போலுங் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
ங்க்கட்பண்பு இல்லா தவர்.

பொருள்: மக்களுக்கு உரிய பண்பு இல்லாதவர், அரம்போற
கூர்மையான அறிவு உடையவரானாலும், ஓரறிவு
உயிராகிய மரத்தைப் போன்றவரே ஆவர்.

அதிகாரம் 104

10324

உழவு

கழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணிஅஃ் தாற்றாது
ஏழுவாரே எல்லாம் பொறுத்து.

பொருள்: உழவு செய்யாமல், மற்றத் தொழிலைச் செய்கின்ற வர் எல்லாரையும் தாங்குவதால், உழவு செய் கின்றவர் உலகத்தார்க்கு அச்சாணி போன்றவர்.

அதிகாரம் 107

1065.

இரவு அச்சம்

தெண்ணீர் அடுபுற்கை யாயினுந் தாள்தந்தது
உண்ணலி ஞாங்கினியது இல்.

பொருள்: தெளிந்த நீர்போலச் சமைத்த கூழோயாயினும் முயற்சியாற் கிடைத்ததை உண்பதைவிட இனி மையானது வேறொன்று இல்லை.

அதிகாரம் 108

1077.

கயமை

ஈரங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்கும்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

பொருள்: கயவர் தம் கண்ணத்தை இடித்து உடைக்கும்படி வளைந்த கை உடையவரல்லாத மற்றவர்க்கு உண்ட எச்சிற் கையையும் உதற்மாட்டார்.

அ. விளக்கப் பயிற்சி

1. இன்னா செய்தாரை எவ்வாறு தண்டிக்கலாம்?
2. அறம் எத்தகையது?
3. அறிவு என்பது யாது?
4. திறனறிந்து தீதின்றி வந்த பொருள் எவற்றைக் கொடுக்கும்?
5. வாணிகம் செய்பவர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டியன எவை?
6. பின்வரும் சொற்றொடர்களை விளக்குக:

உயிரினும் ஓம்பப்படும்; தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்;
நன்னயம் செய்துவிடல்; மரம் போல்வர்; என்னுடையர்;
திண்ணியராகப் பெறின்; உலகத்தார்க்காணி; கூன்கையர்;
ஈரங்கை விதிரார்; பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்.

7. பின்வரும் பொருள்களுள் ஒன்றைப்பற்றிக் கட்டுரை எழுதுக.:

(அ) ஒருக்கம் விழுப்பம் தரும்.

(ஆ) எண்ணித்துணிக கருமாம்.

(இ) உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்.

ஏ. மொழியறிவு

சொற் புணர்ச்சி

சொற்கள் ஒன்றுடனொன்று தொடர்ந்து தொடர்மொழி யாதற்கு அவை ஒன்று சேர்கின்றன. இவ்வாறு சேர்தல் புணர்ச்சி எனப்படும். இரண்டு சொற்கள் புணரும்போது, மூன்னிற்கும் சொல் நிலைமொழி என்றும் அதனோடு வந்து சேருஞ் சொல் வருமொழி என்றும் சொல்லப்படும்.

நிலைமொழியின் இறுதியும் வருமொழியின் முதலும் பொருட்பொருத்தமுறச் சேர்வது சொற்புணர்ச்சியாகும்.

உ.ம: (1) பொன் + வளையல் = பொன்வளையல்: இங்கு நிலைமொழி—பொன்; வருமொழி—வளையல்.

நிலைமொழியும் வருமொழியும் புணர்ந்து தொடராகும் போது, நிலைமொழியிறுதியாகிய 'ன்' என்பதனுடன் வருமொழி முதலாகிய வ (ன+வ) சேர்ந்து இயல்பாய்ப் புணர்ந்தது. இது இயல்பு புணர்ச்சியாகும்.

(2) புன் + தலை—புன்றலை (இழிந்த தலை): இங்கே நிலைமொழி—புன், வருமொழி—தலை. நிலைமொழியிறுதியாகிய 'ன்' என்பதனுடன் வருமொழி முதலாகிய 'த்' சேர்ந்து இயல்பாகப் புணராமல், புன்றலை என விகாரப்பட்டுப் புணர்ந்தது. இது விகாரப் புணர்ச்சியாகும்.

இவ்வாறு சொற்கள் இயல்பாகவும், விகாரப்பட்டும் புணர்வதற்கு நிலைமொழிக்கு இறுதியில் வரும் (ஈறு) எழுத்துக்களும் வருமொழிக்கு முதலில் வரும் (முதல்) எழுத்துக்களும் இயையும் முறையை அறிதல் வேண்டும்.

விகாரப் புணர்ச்சி

மேலே கூறப்பட்ட உதாரணங்களில் முதலாவது தொடரில் நிலைமொழி இறுதியாகிய "ன்" என்பதும், வருமொழி

முதலாகிய “வ்” என்பதுஞ் சேர்ந்து இயல்பாக நிற்கக்கூடிய எழுத்துக்களாகையால் இயல்பாகப் புணர்ந்தன.

புன் என்பதிலுள்ள ‘ன்’ கரவொற்றும் தனை என்பதி பதிலுள்ள ‘த’ கரவொற்றும் (த-அ-த) மயங்கி வராத எழுத்துக்களாதவின், ‘ன்’ கர வொற்றோடு மயங்கக்கூடிய ‘ற’ கரவொற்றாகத் ‘த’ கரவொற்றுத் திரிந்து “புன்றலை” எனப் புணர்ந்தது.

$$\text{ன்} + \text{த} = \text{ன்} + \text{ற}$$

எனவே,

(1) மயங்கி வராத எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து வர நேரிலே சொற்கள் விகாரப் பட்டும் புணரும் என அறியலாம். இவி.

“கடல் கரையை அழித்தது” என்பதில் கடல் கரையை என்று வருவது இயல்பு புணர்ச்சி.

“கடற் கரையை அழித்தனர்” என்பதிற் கடற் கரையை என்று வருவது விகாரப் புணர்ச்சி.

கடல், கரை என்னும் இரு சொற்களும் புணரும்போது நிலை மொழியினும் (ல) வருமொழி முதலும் (க) தம்முன் மயங்கக் கூடிய எழுத்துக்காளாயிரும்பினும், அவை இரு வாக்கியங்களிலும் முறையே இயல்பாகவும், விகாரமாகவும் புணர்ந்தன. ஏன்?

“கடல் கரையை அழித்தது” என்பது, “கடலானது கரையை அழித்தது” என எழுவாய்த் தொடராய் அல்வழிப் பொருளிலும், “கடற்கரையை அழித்தனர்” என்பது “கடலி எது கரையை அழித்தார்கள்” என ஆறாம் வேற்றுமைப் பொருளிலும் வந்தமையால் முதலாவது இயல்பாயும் மற்றையது விகாரப் பட்டும் புணர்ந்தன. ஆகவே.

(2) அல்வழி, வேற்றுமைப் பொருள்கள் காரணமாகவும் சொற்கள் விகாரப் புணர்ச்சியடைகின்றன என்பதையும் அறி கிறோம். விகாரப் புணர்ச்சி முன்று வகைப்படும்.

(அ) தோன்றல் விகாரம் உ-ம்: பு + கொடி = பூங்கொடி (ஙகர மெய் தோன்றிற்று).

(ஆ) திரிதல் விகாரம் உ-ம்: நிலம் + கடந்தான் = நிலங்கடந்தான். (மகரம் நகரமாய்த் திரிந்தது))

(இ) கெடுதல் விகாரம் உம் : நிலம் + வலயம் = நிலவலயம்
(மகரமெய் கெட்டது)

பயிற்சி

சீழேயுள்ள சொற்புணர்ச்சிகள் இயல்பு புணர்ச்சியா, விகாரப் புணர்ச்சியா எனக் குறிப்பிடுக. விகாரப் புணர்ச்சியாயின் தோன்றல் விகாரமா, திரிதல் விகாரமா, கெடுதல் விகாரமா எனக் கூறுக.

தன்னெஞ்சே, என்னித் துணிக, என்பதிமுக்கு, தென்னீர், அறனீனும், அரம்போலும், பல்லுயிர், தீதன்றி, திறனறிந்து, ஒம்பப்படும்.

கல்வி

மனிதர்களாலே தேடற்பாஸ்வாகிய பொருள்கள் கல்விப் பொருள் செல்வப் பொருள் என இரண்டாம். கல்வியானது கற்றகுரிய நூல்களைக் கற்றல். கல்வியெனினும் வித்தையெனினும் பொருந்தும். கற்றற்குரிய நூல்களாவன அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் உதுதிப் பொருள்களை அறிவிக்கும் நூல்களும், அந்நூல்களை அறிதற்குக் கருவிகளாகிய நிகண்டு, இலக்கணம். கணக்கு முதலிய நூல்களுமாம். அறமெனினும் தருமெமனினும் பொருந்தும். வீடெனினும் முத்தியெனினும் மோக்கமெனினும் பொருந்தும்.

செல்வப் பொருள் பங்காளிகள், கள்வர், வனியவர், அரசர் என்னும் இவர்களாலே கொள்ளப்படும்; கல்விப் பொருளோ ஒரு வராலும் கொள்ளப்படமாட்டாது. செல்வப் பொருள் வெள்ளத் தாலாயினும் அக்கினியாலாயினும் அழியும்; கல்விப் பொருளோ ஒன்றாலும் அழிய மாட்டாது. செல்வப் பொருள் பிறருக்குக் கொடுக்குந்தோறும் குறைந்து கொண்டேவரும்; கல்விப்பொருளோ பிறருக்குக் கொடுக்குந் தோறும். பெருகிக் கொண்டே வரும். செல்வப் பொருள், சம்பாதித்தல், காப்பாற்றல், இழத்தல் என்னும் இவைகளாலே துன்பஞ்செய்து, பலரையும் பகையாக்கும். கல்விப் பொருளுடையவர், இம்மையிலே சொற்சவை, பொருட் சுவைகளை அனுபவித்தலாலும், புகழும் பொருளும் பூசையும் பெறுதலாலும் பின்னே தருமத்தையும் முத்தியையும் அடைதலாலும் இடையநா இன்பத்தை அறுபவிப்பர். இப் பெரியவரைச் சேர்ந்து அறியாதவைகளையெல்லாம் அறிந்தோம் என்று உலகத்தார் பலரும் அவரிடத்து அன்புடையவராவர். ஆதலினாலே, செல்வப் பொருளினும் கல்விப் பொருளே சிறப்புடையது.

உயர்குலமும் அழகும் செல்வாக்கும் உடையவராயினும், கல்வியில்லாதவர் முருக்கம் பூவுக்குச் சமமாவர். இராசாக்களுக்கு அவர் தேசத்தில் மாத்திரம் சிறப்புண்டாம். கற்றறிந்தவருக்கு அவர் சென்ற சென்ற தேசங்களிலெல்லாம் சிறப்புண்டாம். ஆதலின் இராசாக்களினும் கற்றறிந்தவரே சிறப்புடையர். ஆதலினால்,

யாவரும் கல்வியைச் சிறிதும் அவமதியாது வருந்திக் கற்றல் வேண்டும்.

அழகுப்படியாத சிலையிலே சாயம் நன்றாகப் பிடிக்கும். அழகுப்படித்த சிலையிலே சாயம் நன்றாகப் பிடிக்க மாட்டாது. சிறுப்பிராபத்திலே கற்ற கல்வி புத்தியிலே நன்றாகப் பதியும். புத்திசமூசாரத்திலே வீழுந்து வருத்தத்தை அடைந்து கொண்டிருக்கிற முதிர்ந்த பிராயத்திலே கற்றாலும், கல்வி நன்றாகப் புத்தியிலே பதிய மாட்டாது. ஆதவினால்நோ ஒளவையார், “இனமையிற்கல்” என்று அருளிச் செய்தார்.

கல்வியை நல்லாகிரியரிடத்தே சந்தேகமும் விபரீதமும் அறக்கற்றல் வேண்டும். சந்தேகமாவது இதுவோ அதுவோ என ஒன்றிலே துணிவு பிறவாது நிற்றல். விபரீதமாவது ஒன்றை மற்றொன்றாகத் துணிதல். வியாதி வறுமைகள் இல்லாமையும் பொருள், இளமை முதலியவைகள் உண்மையும் கல்வி கற்றற்குச் சிறந்த கருவிகள். மிகச்சிறந்த கருவி ஆசிரியருடைய உள்ளத்திலே, கல்வி கற்கும் மாணாக்கர் ஆசிரியரை விதிப்படி சிரத்தையோடு வழி பட்டே கற்றல் வேண்டும். வழிபாடாவது இனசொற் சொல்லல், வணங்குதல், உற்றவிடத் துதவுதல் முதலாயின்.

கல்வியிலே தேர்ச்சியடைய வேண்டுமாயின் இடைவிடாது கற்றல் வேண்டும். ஒரு நாள் ஊக்கமாகவும், மற்றொருநாள் சோம் பலாகவும் இராமல், எப்பொழுதும் தங்கள் சக்திக்கு ஏற்பக்கல்வீயிலே பயிலல் வேண்டும். சோர்வு அடையாமல் நாடோறும் சிரமமாகச் சிறிதாயினும் நன்றாகக் கற்கின்றவர், எப்படியும் அறிவின்னவராவர். தாம் அதிக சமர்த்தர் என்று நினைத்து ஓவ்வொரு வேளையில் மாத்திரம் கற்கின்றவர் அதிகமாகத் தேர்ச்சி அடையமாட்டார். மணற்கேணியைத் தோண்டுந்தோறும் ஊற்று நீர் சுரந்து பெருகிக் கொண்டே வருதல்போல, கல்வியைக் கற்குந் தோறும் அறிவு வளர்ந்து கொண்டே வரும். ஆதவினால் கல்வியைச் சிறிது கற்ற மாத்திரத்தால் அமையாது மேன்மேலும் கற்றல் வேண்டும்.

தாங்கேட்டபாடங்களை நாடோறும் போற்றலும், தாங்கேட்ட பொருள்களைப் பலதரமான் சிந்தித்தலும், ஆசிரியரை அடுத்து அவைகளைக் குறை திரக்கேட்டலும், ஒரு காலை மாணாக்கர் பலருடனும் பலதரமாம் பழகுதலும்; தாம் ஜயற்ற பொருளை அனிடத்து விளாவுதலும், அவர் விளாவியவைகளுக்கு உத்தரங்கள்

கொடுத்தலும், தாம் கேட்டறிந்ததைப் பிறருக்கு அறிவித்தலும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் கல்வி பயிறும் மாணாக்கருக்குக் கடன்களாம்.

நூல்களிலே சிலநாட்ட பழகினால், விவேகிகளாயினும், சிலவற்றில் வல்வராதலும் அரிது. பலநாட்ட பழகினால், மந்தர்களாயினும், பலவற்றிலும் வல்வராவர். நூற்பொருளை விரைவினாலே பார்த்தால் விவேகிகளாயினும் ஒன்றுந் தெரியாது. விரையாது அமைவுடனே பார்த்தால், மந்தர்களாயினும் கருகாது தெரியும்.

பெரும்பாலும் எல்லாருக்கும் கற்பதிற் கருத்திறங்கும். கற்றதிற் கருத்து இறங்காது. அது நன்மையன்று. கருத்தைக் கற்பதிலே மட்டுப்படுத்தி, கற்றதிலே சிந்தாமல் இறக்கல் வேண்டும். வருந் திக் கற்ற நூலை மறக்கவிட்டு வேறு நூலைக் கற்றல் கையிலே கிடைத்த பொருளை ஏறிந்துவிட்டு, வேறு பொருளை அரிப் பரித்துத் தேடல் போலும். பசி முதலிய வருத்தத்தாலாவது, அன்ன முதலியவற்றின்கண் அவாவினாலாவது, யாதாயினும் வேறொரு நிமித்தத்தாலாவது கருத்து மயங்கினால், அப்பொருது கல்வியிற் பழகுதலோழிந்து அம்மயக்கந் தீர்ந்தபின்பு பழகல் வேண்டும்.

கல்வியுடையவர் தாங் கற்றறிந்தபடி நல்லழியிலே ஒழுகுதலும் நன்மாணாக்கர்களுக்குக் கற்பித்தலும், எல்லாருக்கும் உறுதியைப் போதித்தலுமாகிய இம் மூன்றையும் எந்தானும் தமக்குக் கடனாகக் கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வியல்புடையவரே கல்வியாலாகிய பயனை அடைந்தவராவர். இம்மூன்றுமில்லாவிடத்துக் கல்வி யினாற் பயனில்லை.

சரீர சுகத்திற்கு ஏதுவாகிய அன்னவஸ்திர முதலியவற்றையும் ஆன்மக்கத்துக்கு ஏதுவாகிய ஞானத்தையும் கொடுப்பது வித்தையேயாதவின், எல்லாத் தானங்களிலும் வித்தியா தானமே சிறந்தது. ஒருவருக்கு அன்னவஸ்திரங் கொடுத்தால் அவை அவருக்கு மாத்திரமே பயன்படும். பயன்படுவதும் சிறிது பொழுது மாத்திரமே. ஒரு விளக்கேற்றுதல், அவ்வொரு விளக்கிலே பல விளக்கும், அப்பல விளக்கினுள்ளும் ஒவ்வொரு விளக்கிலே பற்பல விளக்குமாக, என்னில்லாத விளக்கு ஏற்றப்படுத்தற்கு ஏதுவாதல் போல, ஒருவருக்குக் கல்வி கற்பித்தல், அவ்வொருவரிடத்திலே பலரும், அப்பலருள்ளும் ஒவ்வொருவரிடத்திலே பற்பலருமாக என்னில்லாதவர் கல்வி கற்றுக் கொள்ளுவதற்கு ஏதுவாகும். அவர் கற்ற கல்வியோ அப்பிறப்பின்றி மற்றைப் பிறப்புக்களினும் சென்று சென்று உதவும். ஆதலின்வித்தியாதானத்துக்குச் சமமா

கிய தரும் யாதொன்றுமில்லை. தாங் கற்ற கல்வியை நன்மாணாக்கர்களுக்குக் கருணையோடு கற்பியாதவர் காட்டிலே நச்ச மாமரமாவர்.

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரி

அ. விளக்கப் பயிற்சி

1. கல்வியாலது யாது? கற்றற்குரிய நூல்கள் எவை?
2. கல்விப்பொருளுடையவர் பெறும் பயன்கள் எவை?
3. கல்வியை எவ்வாறு கற்றல் வேண்டும்?
4. கல்வி பயிலும் நன் மாணாக்கர் கடமைகள் எவை?
5. வித்தியாதானம் மற்றெல்லாத் தாங்களிலும் ஏன் சிறந்தது?
6. பொருள் தருக:
தேடற்பாலன, கருவி, இம்மை, விபரீதம், சந்தேகம், தேர்ச்சி, விவேகி, அரிப்பரித்தல், நிமித்தம், சரீரம், அன்ன வள்திரம்.
7. பின்வருவனவற்றை விளக்குதற்காகக் கூறிய உவமைகள் எவை? கல்வி அறிவில்லாதவர், சிறு பிராயத்திலே கற்ற கல்வி புத்தியிலே நன்றாகப் பதியும், வருந்திக் கற்ற நூலைக் கைவிட்டு வேறு நூலைக் கற்றல், ஒருவரிடத் துப் பலர் கல்வி கற்றல், மாணாக்கர்க்குக் கருணையோடு கற்பியாதவர்.
8. நாவலர் கல்விப்பணி என்னும் பொருள் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதுக.
9. கல்வியைப் பற்றிய பழமொழிகளைத் தொகுத்து எழுதுக.

ஆ. மொழியறிவு

குற்றியலுகரப் புணர்ச்சி

- (அ) கொண்டு + இழைத்த = கொண்டிழைத்த
பாகு + ஆய = பாகாய
என்று + இனியன = என்றினியன
புகாது + இந்த = புகாதிந்த

(ஆ) நாடு + வருணனை = நாட்டுவருணனை
 ஆறு + வருணனை = ஆற்றுவருணனை
 ஆடு + கால் = ஆட்டுக்கால்
 சேறு + தரை = சேற்றுத்தரை
 கிணறு + நீர் = கிணற்றுநீர்

(இ) பண்டு + காலம் = பண்டைக் காலம்
 இன்று + நாள் = இற்றை நாள்
 நெற்று + கூவி = நெற்றைக் கூவி

(ஈ) வடக்கு + மொழி = வடமொழி
 கிழக்கு + திசை = கீழ்த்திசை
 தெற்கு + மொழி = தென்மொழி
 மேற்கு + கடல் = மேல்கடல்

(உ) ஒன்று + வாழை = ஒரு வாழை
 ஒன்று + ஆடு = ஒராடு
 இரண்டு + நாய் = இருநாய்
 இரண்டு + இலை = ஈரிலை
 மூன்று + தமிழ் = முத்தமிழ்
 மூன்று + ஓலை = மூவோலை
 நான்கு + கல் = நாற்கல்
 நான்கு + மணி = நான்மணி
 ஐந்து + மூன்று = ஐம்மூன்று
 ஆறு + கோயில் = அறுகோயில்
 எட்டு + கால் = எண்கால்
 பத்து + ஒன்று = பதினொன்று
 பத்து + இரண்டு = பன்னிரண்டு
 ஒன்று + ஒன்று = ஒவ்வொன்று

மேலே காட்டப்பட்ட நிலைமொழிக் சொற்கள் எல்லாம் குற்றியலுகரச் சொற்கள். அவை வருமொழியோடு சேரும் போது (புணரும் போது) அடையும் மாற்றங்கள் ஆந்து தொகுதி உதாரணங்களிலும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

(அ) தொகுதியில், குற்றியலுகரச் சொல்லோடு உயிர் முதன் மொழி புணரும்போது அடையும் மாற்றம் காட்டப்பட்டுள்ளது. அங்கு குற்றியலுகரம் கெட்ட வருமொழி உயிர், மெய்யுடன் சேர்ந்துள்ளது.

- (ஆ) தொகுதியில், ஒ, ரு என்பளவற்றை இறுதியிலு
டைய நெடிற்றொடர், உயிர்க்கொடர்க்குற்றியலு
கரவிற்று மொழிகளின் முன் நாற்கணமும் வரு
மிடத்து உகரம் ஏறிய டகர, மகர மெய்கள்
இரட்டித்து வந்துள்ளன.
- (இ) தொகுதியில், சில குற்றியலுகரச் சொற்கள் புண
ரும்போது ஜகாரச் சாரியை பெற்று வந்துள்ளன.
- (ஈ) தொகுதியில், திசைப் பெயர்கள் சில புணரும்
போது அவற்றின் இறுதிப் பகுதி கெட்டும் திரீந்
தும் வந்துள்ளன.
- (உ) தொகுதியில், ஒன்று முதலிய எண்ணுப் பெயர்கள்
பிற சொற்களோடு புணரும்போது அடையும் பல
வகை மாற்றங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன.

யயிற்சி

பின்வரும் தொடர்களைப் பிரித்தெழுதுக:—

பெரிதென்கேனோ, என்றினைய, வடபால், ஆறாறு,
தென் பகுதி, நாட்டுப்பற்று, இற்றைப் பொழுது, ஆற்றுவழி,
இருர், முத்திங்கள், பதினெந்து.

பல்துறை மேதை அல் புருணி

- குரல் 1.** ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே தோன்றிய அல் புருணி, அவரது காலத்தின் அறிவுத் துறையில் மட்டுமல்லாமல், வேறு பல துறைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்று, உலக வரலாற்றுப் புருஷர்களில் ஒருவராகச் சிகிஞ்சின்றார். இஸ்லாமிய உலகம் பேரரிஞ்சுள் ஒருவராகவும் புகழப்படுகின்றார். இம்மாமேதை வாளியல் வல்லுநர், கணிதமேதை, பெளதிக் அறிஞர், புவியியலாளர், வரலாற்று வல்லுநர், மொழியியலாளர், கவிஞர், கதாசிரியர், தத்துவஞானி. உலக அறிவை அறிய வகையில் வளர்த்த வராக இவர் திகழ்கின்றார். பிற பண்பாடுகளைக் கண்டு என்று அவற்றை மதிக்கும் தன்மை அல் புருணியிடம் இருந்தது. அத்தகைய மேதையான இவரின் தொண்டினை அறிவுலகம் போற்றுகின்றது.
- குரல் 2.** மத்திய ஆசியாவின் தலைசிறந்த அறிஞரான அடு அல் றஹான் முஹம்மதிப்னு அஹமது அல் புருணி என்னும் இப்பெரியார், குவாரிசத்தின் தலைநகரான “காத்” என்னும் நகருக்கருகில் கி.பி. 973 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் நாள்காம் நாள் பிறந்தார். கணிதமேதையான மன்குர் என்பவர் அல் புருணியின் வளர்ப்புத் தந்தையாவர்.
- குரல் 3.** அறிவுத்துறையிற் சிறந்து விளக்கிய வளர்ப்புத் தந்தை மன்ஸூர், குவாரிச அரசு குடும்ப உறுப்பினர்குமாவார். அவர் அல் புருணியை இளம்பருவத்தே கல்வியிற் சிறந்த கிரேக்க ஆசான் ஒருவரிடம், கற்பதற்கு அனுப்பினார். ஆசிரியரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அல் புருணி செடி கள், பழங்கள் ஆகியவற்றைச் சேகரித்தார். இச்செயல் இயற்கை அறிவியலிலே புருணிக்கிருந்த ஆர்வத்தை மேலும் மேலும் வளரச் செய்தது.

- குரல் 1:** அறிவியற் கவைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த ஆட்சிக் காலத்திலேதான் அல் புருணி பிறந்து வளர்ந்தார். அவர் பிறந்த குவாரிசம் என்னும் பகுதி பண்பாட்டிற் சிறந்து விளங்கியது. அங்கே, அழகுமிகு அரண்மனைகளும், மஸூதிகளும், மத்ரலா என்னும் சமயக் கல்லூரிகளும் நிறைந்த நகரங்கள் பலவும் இருந்தன.
- குரல் 2:** அல் புருணி தாம் வாழ்ந்த காலத்தின் எண்ணப்போக்கிற குக் கட்டுப்பட்டு வாழவில்லை. மிகவும் முற்போக்கான கருத்துகளைக் கொண்ட அல் புருணியின் புதுமையும் சிறப்பும் வாய்ந்த கண்டுபிடிப்புக்கள் அக்கால அறிஞர் பலருக்குப் புரிந்துகொள்ள முடியாத புதிராக இருந்தன. உலகத்தின் சுற்றுள்ள அளப்பதற்கு வியக்கத்தக்கதோர் எனிய வாய்பாட்டை முதன் முதல் வகுத்தனித்தவர் அல் புருணியாவார். சூரியனைச் சுற்றி உலகம் சமூலவது இயற்கையில் நிகழ்க் கூடியதொன்று என அவர் கருதி னார். புவியியல் ஊழிகள், ஒன்று மற்றொன்றைத் தொடர்ந்து தோன்றும் சமூல் வட்டமாகும் என்னும் கருத்தினை விளக்கி உரைத்தார். காலம் செல்லச் செல்ல கடல் வறண்ட நிலமாகவும், வறண்ட நிலம் கடலாகவும் மாற்றமுறுகின்றன என்று எழுதினார். இந்தப் பொது விளக்கக் கோட்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டே புவியியல் வரலாறு பற்றிய தமது கொள்கையை விளக்கத் தொடங்கினார்.
- குரல் 3:** வீண்மீன்களையும், வானம் நிலவுகம் ஆகியவற்றின் மறை பொருள்களையும் கண்டறியத் துருவித் துருவி ஆராய்ந்தார். உலகம் தோன்றிய வரலாற்றை அறிய ஆயிரமாயிரம் நூல்களைக் கற்றார். பூமியின் வடிவம் உருண்டையானதெனக் கணித்தார். கேத்திர கணித வல்லுநராகிய அல் புருணி இல்லாமிய உலகின் அறுநூறு முக்கிய நகரப் பகுதிகளின் அகலாங்கு நெட்டாங்குப் பட்டியலைத் தயாரித்தார். அதனால் “கஃபா” இருக்கும் திசையை அறிந்து கொள்ளல் இலகுவாயிருந்தது. அன்றியும் பள்ளிவாசல்கள் கட்டும்போது கஃபாவை நோக்கி நிற்கும் மில்றாப்களைச் சரியாக அமைக்கவும் முடிந்தது.
- குரல் 4:** தம்முடைய இருபத்தேழாவது வயதில் “பண்டை நாட்டினங்களின் கால வரங்முறை” என்னும் நூலை அல் புருணி எழுதி முடித்தார். அந்நால் வரலாற்றுத்துறை

யையும் இன மரபியல் ஆராய்ச்சியையும் கொண்டதாக இருந்தது. அதில் அறேபிய, கிரேக்க, பாரஸ்க காலக் கணிப்பு முறைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நால் இற்றைக்கு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் ருஷிய மொழியில் வெளியிடப்பட்டது.

குரல் 2. அல் புருணி வாழ்க்கையின் பல்வேறு நிலையங்களையும், பகுதிகளையும் சார்ந்த மக்களை அனுகினார். அவர்கள் ஞட் பல்வைர அறிந்துமிருந்தார். உடனொத்த அறிஞர்கள் ஜோடு மிக நெருக்கமான தொடர்பும் கொண்டிருந்தார். சி.பி. 797 ஆம் ஆண்டு பொக்தராவில் வாழ்ந்த பதினேழு வயதினரான இப்பனுளீனாவிற்கு அல் புருணி கடிதங்கள் எழுதியுள்ளார். இவ்வறிஞர் இருவரும் அரிஸ்டோட்டிலின் பொதிகத்தைப் பற்றியும், வானியல் பற்றியும் கலந்துரையாடியிருக்கின்றனர். அவர்கள் கலந்துரையாடிய விடையங்கள் ‘வினாக்களும் விடைகளும்’ என்னும் நூலிற் காணப்படுகின்றன. இந்நாலில் அரிஸ்டோட்டிலின் ‘திச்சோ’ — வானுலகம் — என்னும் நூல் பற்றிய பத்துக் கேள்விகளும், அல் புருணி தாமேகேட்ட எட்டுக் கேள்விகளும் அடங்கியுள்ளன. இவ்வினா விடைகளிலிருந்து அல் புருணி சுதந்திரமான சிந்தனையாளர் என்பது குலப்படுகின்றது.

குரல் 3. இவ்வினா விடைகளில், தம் புலன்களால் அறிய முடிய வில்லையே என்ற காரணத்தைக் காட்டி இவ்வுலகைவிட முற்றிலும் மாறுபட்ட மற்றோர் உலகம் இருக்கலாம் என்ற கருத்தை அரிஸ்டோட்டில் ஏற்க மறுத்ததை. அல் புருணி மறுத்துரைக்கின்றார். அரிஸ்டோட்டிலின் இயற்கைத் தத்துவம் பற்றிய திறனாய்வுகளுள் அல் புருணியின் திறனாய்வே சிறப்பானதாக இருந்தது.

குரல் 1. பண்டைக் கிரேக்க மெய்யியலறிஞர்களிடம் அல் புருணி பெருமதிப்புக் கொண்டிருந்ததை அவருடைய கட்டுரைகளிற் காண முடிகிறது. சி.பி. 1000 ஆம் ஆண்டில் அல் மாழுன் பல்கலைக்கழகத்திற் சேர்ந்து ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார். அங்கு மெம்யியல் அறிஞரும் இயற்கை அறிவியல் அறிஞருமான இப்பனுளீனா, வரலாற்றறிஞரும் மெய்யியல் அறிஞருமான இப்பனு மஸ் கவாப், கணிதவியல் வல்லுநரான அழுநலார் அர்ரா போன்ற அறிஞர் குழாத்துடன் அல் புருணியும் சேர்ந்து கொண்டார்.

குரல் 2: கி.பி. 1017 ஆம் ஆண்டு கற்னினி முஹம்மதுடைய பெரும் படைகள் குவாரிசத்தைத் தாக்கி அழித்தன. அல் புருணி உட்பட ஆயிரமாயிரம் மக்களைச் சிறைப்படுத்தினர். இதனால், அல் புருணி பத்தாண்டுகள் இன்னை நிறைந்த வாழ்க்கையுட் சிக்கினார். என்றாலும், அக்காலத்தில் அதிக நூல்களை அவர் படித்தார்; வான நூல்களைக் கற்றார்; கணித ஆய்வு நூல் ஒன்றிற்குத் தேவையான கருத்துக்களைச் சேகரித்தார்.

குரல் 3: கஜனியிலே தமிழைப்போலத் தங்கள் தாயகத்திலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்ட இந்திய அறிஞர்களோடு பழகும் வாய்ப்பு அல் புருணிக்குக் கிடைத்தது. அவர்களது சந் திப்புகளும் உரையாடல்களும் இந்தியா மீது அவருக்கு ஆர்வத்தை உண்டாக்கின. கி.பி. 1030 ஆம் ஆண்டுக் குட்பட்ட பண்ணிரண்டாண்டுக் காலத்தில் இந்தியா வைப் பற்றி வேறு சிந்தனையிலேயே இருந்தார். இந்தியாவைப் பற்றி வேறு பலர் எழுதிய நூல்களை விட அல் புருணி எழுதிய ‘திதாபுல்லிந்த்’ தெளிவானதாகவும் சிறப்பானதாகவும் அமைந்திருந்தது. அது பதினேராராம் நூற்றாண்டுக்கால இந்தியாவை அறிதற்குப் பெரிதும் பயன்பட்டது. சாதிமுறை, அறிவியற்களைகள், சமயம், சட்டங்கள், பழக்க வழக்கங்கள், மூட நம்பிக்கைகள், புராணக் கதைகள், நிறுத்தல், முகத்தல் அளவை முறைகள், எழுத்து வடிவம், மொழி வடிவம், நிலவியல் போன்ற பலதிறப்பட்ட விடயங்கள் அந்நாலில் இடபெற்றுள்ளன. அல் புருணியின் அறிவின் உச்சத்தை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டுவதாய் அமைந்துள்ளது இந்நால்.

குரல் 1: அல் புருணி தமது நாற்பதாவது வயதிலே சமஸ்கிருத மொழியைக் கற்று அம்மொழியிலிருந்த இந்திய மெய்ன் ஞான நூல்களையும் விஞ்ஞான நூல்களையும் கற்றார். சமஸ்கிருத மொழியை அவருக்குக் கற்பித்த ஆசிரியர்கள் அவருக்கு ‘எல்லையற்ற அறிவுக்கடல்’ என்ற பட்டக் கைத்தச் சூட்டினார்கள்.

குரல் 2: அறிஞர் அல் புருணி தமிழடைய அறிவைப் பகிர்ந்து வழங்குவதிலும் பிறரிடமிருந்து புதிய அறிவைப் பெற வதிலும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். தமது வானியல் பற்றிய ஆய்வு நூலைச் சமஸ்கிருதத்திற் பெயர்த்தார். பஞ்ச தந்திரத்தின் அறபிய மொழிபெயர்ப்புச் செம்மை

வாய்ந்ததன்று எனக்கருதிய அல் புருணி அதனை அறபு மொழியில் மீண்டும் பெயர்த் தெழுதினார்.

ஞால் 3: அல் புருணி அறபு மொழியில் அநேக கவிதைகள் இயற்றி யுள்ளார். அவரது கவிதைகள் உலகியற் கருத்துகளைக் கூறி வாசிப்போரை வியப்பில் ஆழ்த்தியுள்ளன. அல் புருணி தமது அறுபத்தைந்தாவது வயதில் ஆறு புளை கதைகள் எழுதியுள்ளார். அறபு மொழியிலே சொல் விலக்கணம், இலக்கியத் திறனாய்வு, வரலாறு போன்ற பல இலக்கியப் படைப்புகளையும் படைத்துள்ளார்.

ஞால் 1: அல் புருணியைப் பற்றி அவருடைய காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் “ஒவ்வொராண்டும் இரண்டு விழா நாள்கள் தவிர, மற்றைய நாள்களில் அவருடைய கை எழுதாமல் இருந்ததில்லை; அவருடைய கண்கள் எதையும் கூர்ந்து நோக்கின. அவருடைய மனம் ஆழ்ந்து சிந்தித்தவாறே இருந்தது” என்று கூறியுள்ளார். அல் புருணி 150 நூல் களை எழுதியிருந்தபோதும் இன்று இருபத்தேழு நூல்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன.

ஞால் 2: அல் புருணி உலக மக்களின் ஏக உரிமையாளராக அறி வியவின் துறைகளில் மேலோங்கி நிற்கின்றார். இஸ்லாத் தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் அறிவியற் கோட்பாடுகளுடன் இசைந்திருப்பதைக் கண்ட இம்மகாஸ் இஸ்லாத்தின் பேரில் உறுதியான நம்பிக்கை மிக்கவராகத் திகழ்ந்தார். என்றுமே அல்குர் ஆவின் கொள்கை கவிவிருந்து மாறுபடாது வாழ்ந்து காட்டிய அல் புருணி தம்முடைய எழுபத்தைந்தாவது வயதில் கி.மி. 1048 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியிற் காலமானார்.

ஏ. இக்பால்

ஆ. விளக்கப் பயிற்சி

1. அல் புருணி இஸ்லாமிய உலகப் பேரரின்குரில் ஒருவராகப் புகழப்படுவதற்குரிய காரணங்கள் எவ்வள?
2. அல் புருணியின் வளர்ப்புத் தந்தை யார்? அவர் எத்த கையவர்?
3. அல் புருணிக்கு இயற்கை அறிவியலிலே எவ்வாறு ஆர வம் உண்டானது?

4. குவாரிசம் என்னும் பகுதி எவற்றிலே கிறது விளங்கி யது?
5. அல் புருணியின் கேத்திர கணித அறிவு இல்லாமிய கல கிற்கு எவ்வகையிலே பயன்பட்டது?
6. ‘எல்லையற்ற அறிவுக்கடல்’ என்பதை விளக்குக. அப் பெயரை அல் புருணிக்கு யார் குட்டினார்கள்?

ஆ. மொழியறிவு

ணகர, ணகரப் புணச்சியும் வகர, ணகரப் புணரச்சியும்:—

(அ) 1.	மண் + குடம்	= மட்குடம்
2.	மண் + சிறிது	= மண்சிறிது
3.	மண் + திண்றான்	= மண்டிண்றான்
4.	மண் + நன்று	= மண்ணன்று
(ஆ) 1.	பொன் + குடம்	= பொற்குடம்
2.	பொன் + சிறிது	= பொன்சிறிது
3.	பொன் + தூள்	= பொற்றூள்
4.	பொன் + நான்	= பொன்னான்
(இ) 1.	பால் + குடம்	= பாற்குடம்
2.	கல் + பெரிது	= கல்பெரிது, கற்பெரிது
3.	பால் + மணம்	= பான்மணம்
4.	வில் + தொழில்	= விற்றெழாழில்
5.	சொல் + நன்று	= சொன்னன்று
(ஈ) 1.	முள் + செடி	= முட்செடி
2.	முள் + குற்றியது	= முன்குற்றியது, முட் குற்றியது
3.	முள் + மரம்	= முன்மரம்
4.	முள் + தாள்	= முட்டாள்
5.	முள் + நன்று	= முன்னன்று

‘அ’ தொகுதி நிலைமொழிணகர மெய்யீறு கொண்டது. ணகர மெய்யுடன் க, ச, த, ப என்பனவும், ந, க என்பனவும் புணரும்போது அடையும் மாற்றம் அங்கே காட்டப்பட்டுள்ளது. மட்குடம் என்பது மண்ணால் ஆனகுடம் என விரிக்கப்படும். ஆகவே, அது முன்றாம் வேற்றுமைத் தொகையாகிறது. இவ்வாறு வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்தாயினும் வெளிப்பட்டாயினும் வர சொற்கள் சேர்ந்து வருவது வேற்றுமைப்

புணர்ச்சி எனப்படும். அவ்வாறன்றி வருவது அல்லயிப் புணர்ச்சி எனப்படும். வேற்றுமையில் ‘ண்’ முன் க, ச, த, ப, என்பன வரின் ணகரம் டகரமாகும். அல்லயியில் இயல்பாக நிற்கும். தகரமும் நகரமும் வந்தால், வந்த அவை முறையே டகரமாகவும் ணகரமாகவும் மாறும்.

‘ஆ’ தொகுதி நிலைமொழி ணகரவீரு உடையது. அதனோடு க, ச, த, ப என்பன வரின் வேற்றுமையில் ணகரம் நகரமாகும். அல்லயியில் இயல்பாகும். தகரமும் நகரமும் வந்தால், வந்த அவை முறையே நகரமாகவும் ணகரமாகவும் மாறும்.

‘இ’ தொகுதி நிலைமொழி வகரவீரு கொண்டது. அதனோடு க, ச, த, ப என்பன வரின் வேற்றுமையில் வகரம் நகரமாகும். அல்லயியில் இயல்பாயோ நகரமாயோ நிற்கும். ந, ம என்பனவரின் வகரம் ணகரமாக மாறும். தகரமும் நகரமும் வந்தால் வந்த அவை முறையே நகரமாகவும் ணகரமாகவும் மாறும்.

‘ஏ’ தொகுதி நிலைமொழி ஏகரவீரு உடையது. அதனோடு க, ச, த, ப என்பன வரின், வேற்றுமையில் ஏகரம் டகரமாக மாறும். அல்லயியில் இயல்பாயோ டகரமாயோ நிற்கும். ந, ம என்பன வரின், ஏகரம் ணகரமாக மாறும். த, ந என்பன வரின், வந்த அவை முறையே டகரமாகவும் ணகரமாகவும் மாறும்.

பயிற்சி

பிரித்தெழுதுக:

மக்கட்டபண்பு, பாளிறம், அகன்றுறை, மண்டிணிஞாலம், நற்றாமரை, கண்ணிறைந்த கணவன், கோளிலை திரிந்தாற் கோளிலை திரியும், விண்ணின்றுபொய்ப்பின், தெண்ணீர், விண்ணாடு, முட்டைக்கும் காடு.

பழமொழிகள்

நம் முன்னோர் தமது நீண்ட அநுபவ வாயிலாகக் கண்டறிந்து உண்மைகளைப் பழமொழிகளாக வழங்கி வந்துள்ளனர். அப்பழமொழிகளை முது மொழிகள் என்றும் கூறுவார். அதுவும் ஒருவகை இலக்கியமாகும். எடுத்துக் கொண்ட பொருளை வலியுறுத்தவும் அழகுறக் கூறவும் பழமொழிகள் பெரிதும் உதவியாயிருக்கும். சில பழமொழிகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

அகத்தினழகு முகத்திற் நெரியும்.

அடிமேல் அடியடித்தால் அம்மியும் நகரும்.

அரசன் அன்று கொல்லும் தெய்வம் நின்று
கொல்லும்.

அவனின்றி அனுவும் அசையாது.

அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சு.

ஆசை வெட்கமறியாது.
ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி, நாலும் இரண்டும்
சொல்லுக்குறுதி

ஆறிலுஞ்சா நாறிலுஞ்சா.

ஆனைக்கும் அடி சறுக்கும்.

இளங்கன்று பயமறியாது.

இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து.
சட்டி எட்டிய மட்டும் பாயும், பணம் பாதாளம்
மட்டும் பாயும்.

உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினை.

உலக்கை தேய்ந்து உளிப்பிடியாயிற்று.

உப்பில்லாப் பண்டம் குப்பையிலே.

ஊசி போகிற இடம் பார்ப்பார், உலக்கை

போகிற இடம் பாரார்.
ஊர் இரண்டுபட்டாற் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட
டம்.

எடுக்கிறது பிச்சை ஏறுவது பல்லக்கு.
எவி வளையானாலும் தனி வளை வேண்டும்.

எறும்பும் தன் கையால் எண்சான்.
 ஏறச் சொன்னால் ஏருதுக்குக் கோபம், இறங்கச்
     சொன்னால் முடவனுக்குக் கோபம்.
 ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா?
 ஐந்து பெண் பெற்றால் அரசனும் ஆண்டியாவான்.
 ஒரு குடம் பாலுக்கு ஒரு துளி பிரை.
 ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு.
 கங்கையில் மூழ்கினாலும் காக்கை அன்னமாகுமா?
 கண் கண்டது கை செய்யும்.
 கரும்பு திண்ணக் கைக்கூலி வேண்டுமா?
 கழுதைக்குத் தெரியுமா கற்பூர் வாசனை?
 காவோலை விழுக் குருத்தோலை சிரிக்கும்.
 காற்றுள்ளோதே தூற்றிக்கொள்.
 கிணற்றுத் தவளைக்கு நாட்டு வளப்பமேன்?
 கிரைக் கடைக்கும் எதிர்க் கடை வேண்டும்.
 குடிப்பது கூழ் கொப்பளிப்பது பன்னீர்.
 குற்றமுள்ள நெஞ்சு குறுகுறுக்கும்.
 குற்றம் பார்க்கிற சுற்றமில்லை.
 கெடுவான் கேடு நினைப்பான்.
 கெட்டாலும் செட்டி, கிழிந்தாலும் பட்டு.
 கேடு வரும் பின்னே மதி கெட்டுவரும் முன்னே.
 கைக்கெட்டினது வாய்க்கெட்டவில்லை.
 கொல்லர் தெருவில் ஊசி விற்கலாமா?
 சாணேற முழங் சறுக்கும்.
 சிறுகக் கட்டிப் பெருக வாழ்.
 சும்மா கிடக்கிற சங்கை ஊதிக் கெடுத்தான்
     ஆண்டி.
 சோழியன் குடுமி சும்மா ஆடாது.
 தம்பியுள்ளான் சண்டைக்கஞ்சான்.
 நுணலுந் தன் வாயாற் கெடும்.
 தாயைப் போலப் பின்னை நூலைப் போலச் சிலை.
 தினை விதைத்தவன் தினை அறுப்பான், வினை விதைத்
     தவன் வினை அறுப்பான்.
 துள்ளுகிற மாடு பொதி சுமக்கும்
 நத்தை வயிற்றிலும் முத்துப் பிறக்கும்.
 நாவசைய நாடசையும்.

நிழலின் அருமை வெயிலிற் ரெரியும்.
 நெருப்பில்லாமற் புகை வருமா?
 நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்.
 பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்து போம்.
 பாம்பென்றாற் படையும் நடுங்கும்.
 புத்திமான் பலவான்.
 பூணக்கு விளையாட்டு, சுண்டெவிக்குச் சீவன்
 போகிறது.
 பொய் சொன்ன வாய்க்குப் பொரியும் கிடையாது.
 மந்திரம் கால் மதி முக்கால்.
 மனமுன்டானால் இடமுண்டு.
 முதலையும் மூர்க்கனும் கொண்டது விடா.
 முருக்குப் பெருத்துத் தூணுக்குதவுமா?
 வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்.
 விளையும் பயிரை முளையிற் ரெரியும்.
 வெள்ளம் வருமுன்னே அணைகட்ட வெண்டும்.
 வெறுங்கை முழுமிடுமா?
 வேலைக் கள்ளிக்குப் பிள்ளைப் பராக்கு.

அ. விளக்கி பயிற்சி

பின்வரும் பழமொழிகளை விளக்குக:

- அ. அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்ச.
- ஆ. தொண்டிக் குதிரைக்குச் சறுக்கின்ற சாட்டு.
- இ. புவிக்குப் பிறந்தது பூணையாகுமா?
- ஈ. ஆணைக்கு ஒரு காலம் பூணைக்கு ஒரு காலம்.
- ஏ. வெட்டொன்று துண்டிரண்டு.

மீட்டல்

1. எழுவாய் வெளிப்படாமல் நிற்கும் வாக்கியங்கள் :
  - (i) ஏவல் வாக்கியங்களிற் பெரும்பாலும் எழுவாய் வெளிப்படாமல் நிற்கும்:
    - எ-இ: (நீ) செய்வன திருந்தச் செய்.
    - (நீங்கள்) தட்டுங்கள்; (ததவு) திறக்கப்படும்.
    - (நீங்கள்) கேளுங்கள்; (கேட்பது) கொடுக்கப் படும்.
  - (ii) உரையாடலிலும் பேச்சிலும் மூவிடப் பெயர்கள், வெளிப்படாமல் நிற்கும்:
    - எ-இ: (நான்) ஒன்று சொல்லுகிறேன்; (நீ) கென்.
    - (நீ) என்ன சொன்னாய்?
    - (அது) போனால், போகிறது
  - (iii) பழமொழிகளிற் சிலவேளை எழுவாய்க் சொல் வெளிப்படாமல் நிற்கும்:
    - எ-இ: (ஒருவன்) பலவை விரும்பினால், பாடுபட வேண்டும்;
    - பட்டால் (உண்மை) தெரியும் முட்டானுக்கு பட்ட காலில் (கல், மூன் முதலியன) படும்.
  - (iv) வாய்பாடுகளில் எழுவாய் வெளிப்படாமல் நிற்கும்.
    - எ-இ: பத்தில் இரண்டு போனால் (மீதி) எட்டு.
2. செய்ப்படுபொருள் வெளிப்படாமல் நிற்கும் வாக்கியங்கள்.
  - (i) உரையாடலிற் பெரும்பாலும் வினாவிற் குறித்த சொல் செய்ப்படுபொருள் விடையிலே தொக்கு நிற்கும்:
    - எ-இ: வினா: நீ புத்தகம் வாங்கிவிட்டாயா?
    - விடை: போன்மாதமே (புத்தகம்) வாங்கி விட்டேன்.
  - (ii) அறிவுரை கூறுவது போன்ற வாக்கியங்களில் எழுவாயும் செய்ப்படுபொருளும் தொக்கு நிற்கும்:
    - எ-இ: சொன்னாற் கேட்க வேண்டும்.

இந்த வாக்கியத்தைப் பின்வருமாறு விரிக்கலாம்.

(ஒருவர், அல்லது நான்) (ஒன்றைச்) சொன்னால் (இன்னொருவர், அல்லது நீ) (சொன்னதை அல்லது அதைக்) கேட்க வேண்டும்.

8. பயனிலை பொதுவாக வெளிப்பட்டே நிற்கும், பேச்சு வழக்கிலே சில பல சந்தர்ப்பங்களிற் பயனிலை தொக்கு நிற்கும். கேட்பவர், உள்ளத்தாற் பயனிலையை உணர்ந்து கொள்வாராதவின், பொருளுணர்ச்சி முழுமையாகவே இருக்கும்.

(i) உரையாடவிற் பயனிலை தொக்கு நிற்கும்:

எ-டு: கேட்பவர்: தம்பி, அப்பா எங்கே (இருக்கிறார்) விடையிறுப்பவர்: அப்பா அறையில் (இருக்கிறார்).

(ii) பழமொழிகளில் நெஞ்சறி பயனிலை தொக்கு நிற்கும்:

எ-டு: கிட்ட இருந்தால் முட்டப்பகை (நேரும்). அகல இருந்தால் நிகள உறவு (உண்டாகும்). கோழியடிக்கக் குறுந்தடியா (வேண்டும்). விருந்தும் மருந்தும் மூன்றுவேளை (உண்ணப்படும்).

நல்ல மாட்டுக்கு ஒரு குடு (போதும்).

ஆறிலுஞ் சாவு (வரும்), நூறிலுஞ் சாவு (வரும்).

(iii) நாலாம் வேற்றுமைக்குப் பின்னும் ஏழாம் வேற்றுமைக்குப் பின்னும் பொருளை முடிப்பதற்கு வினை வரவேண்டும் என்பது நியதி. அவ்வாறிருந்தும், வழக்கிலே சில இடங்களிலே வினைச்சொல் தொக்கு நிற்கும். அவ்வாறு தொக்கு நிற்கும் வினைச், சொல்லே பயனிலையாகும்.

எ-டு: கொடாக்கண்டலுக்கு விடாக்கண்டன் (ஏற்றவன்). மின்னுக் கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை (உண்டாகும்). வெண்பாவிற் புகழேந்தி (சிறந்தவன்). பர ஈக்குச் சயங்கொண்டான் (சிறந்தவன்).

இவ்வாறு பேச்சு வழங்கில் அமையும் வாக்கியங்கள், எழுத்து வழக்கிலும் இடம்பெற்று வருகின்றன. பேச்சு மொழி

யின் நேரமையும் ஆற்றலும் எழுத்துமொழிக்கு இருக்கும் போதே எழுத்து மொழி உயிர்த் துடிப்புள்ளதாக அமையும். இலக்கியங்களில் இவற்றைக் கண்டு தெளிவது பயனுடைய பயிற்சியாகும்.

மீட்டற் பயிற்சி

பின்வருவனவற்றிற்குப் பொருத்தமான விடையைத் தெரிவுசெய்க:

1. என்னித் துணிக கருமம் என்பதில் கருமம் என்பது
  - (அ) எழுவாய் (ஆ) பயனிலை (இ) செயப்படுபொருள்
  - (ஈ) பயனிலை அடைமொழி
2. பின்வருவனவற்றுள் ஏவல் வாக்கியம் எது?
  - (அ) பொம்மையாக நினைத்தாயோ?
  - (ஆ) உயர்வாய் இல்லை என்பாயே;
  - (இ) ஆகா மனிதா, ஆரா முயற்சியிலீடுபடு.
  - (ஈ) அந்தச் சுவர்க்கந்தான் உயர்வாயில்லை.
3. குறிப்பு விணைமுற்று
  - (அ) காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டும்.
  - (ஆ) காலத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டும்.
  - (இ) திணை, பால், எண், இடங்கட்டுப் பொதுவாய் வரும்.
  - (ஈ) இறந்த காலத்தை மட்டும் காட்டும்.
4. யான் என்ற சொல்லின் 2 ஆம் வேற்றுமை வடிவம்.
  - (அ) யானை, (ஆ) என்னை, (இ) நம்மை, (ஈ) நானை
5. தலையால் நடத்தல் என்ற மரபுத் தொடரின் பொருள்
  - (அ) காவில்லாத படியாற் தலையால் நடத்தல்
  - (ஆ) எதிர்த்துப் பேசுதல்
  - (இ) முறை தவறி நடத்தல்
  - (ஈ) வீண் முயற்சி செய்தல்

6. மின்னுவதெல்லாம் பொன்னவ்வ என்ற பழமொழியின் கருத்து
- (அ) வெள்ளி, செம்பு போன்றனவும் பிரகாசம் உடையன.
- (ஆ) மின்னலைப் பொன்னிறம் என்று சொல்லக்கூடாது.
- (இ) பொன்போன்று பிரகாசமாகப் புகழ் பெறுதல் வேண்டும்.
- (ஈ) வெளிப்பகட்டைக் கண்டு ஏமாறி விடக்கூடாது.
7. பின்வரும் சொற்களுள் ஒவ்வொன்றுக்கும் எதிர்க் கருத்துள்ள சொல்லைத் தெரிவு செய்க:—
- (அ) சேய்மை (உன்மை, நொய்மை, அன்மை, தீமை)
- (ஆ) வள்ளல் (உலோபி, கொடையாளி, செவ்வன், ஏழை)
- (இ) வாய்மை (நேர்மை, பொய்ம்மை, மெய்ம்மை, உள்மை)
- (ஈ) மறைந்தான் (அல்தமித்தான், இறந்தான், இழந்தான், தோன்றினான்)
8. பின்வருஞ் சொற்களின் சரியான புணர்ச்சியைத் தெரிவு செய்க:—
- (அ) பால்—குடம் (பால்க்குடம், பாற்குடம், பால் குடம், பாற்குடம்)
- (ஆ) மான்—தோல் (மான்தோல், மானின்தோல், மான்ததோல், மான்றோல்)
- (இ) மேற்கு—நாடு (மேல்நாடு, மேற்குநாடு, மேனாடு, மேநாடு)
- (ஈ) மன்—சட்டி (மட்சட்டி, மன்சட்டி, மன்னின் சட்டி, மட்சசட்டி)
9. இல்லை என்னும் சொல்,
- (அ) தொழிற் பெயர் (ஆ) காலப் பெயர் (இ) தெரிந்தெல வினைமுற்று (ஈ) இருதினைப் பொதுவினை.
10. நன்றாக உறங்கிக் கொண்டிருந்த சிறுவன் நள்ளிரவிலே திடுக்கென விழித்துப் பேயறைந்தவன் போல இருந்தான். இவ்வாக்கியத்தில் உள்ள திடுக்கென என்னும் சொல்.

- (அ) பொருட் பெயர்க் கொல் (ஆ) அச்சக்குறிப்பு
உர் ரத்தும் இடைச் கொல் (இ) விரைவுக் குறிப்பு
உணர்த்தும் இடைச்கொல் (ஈ) உரிச்கொல்.
11. மொழிக்கு இறுதியில் வராத ஓர் உயிர் எழுத்து.
(அ) அ (ஆ) உ (இ) ஐ (ஈ) ஏ
12. பட்டு என்ற கொல்லில் உள்ள உகரத்தின் மாத்திரை
அளவு
(அ) ஒன்று (ஆ) இரண்டு (இ) அரை (ஈ) ஒன்றரை
13. மஞ்சள் என்னும் கொல்
(அ) அளபெட்டக்குரிய ஓர் உதாரணம்
(ஆ) வேற்று நிலை மெய்ம்மயக்கத்திற்குரிய ஓர் உதாரணம்.
(இ) உடனிலை மெய்ம்மயக்கத்திற்குரிய ஓர் உதாரணம்.
(ஈ) இடைச்கொலுக்குரிய ஓர் உதாரணம்
14. உங்கள் பாடசாலையில் நடைபெற்ற சிரமதான நிகழ்ச்சி
பற்றி வெளிநாட்டிலுள்ள நண்பன் ஒருவனுக்கு ஒரு
கடிதம் எழுதுக.
15. சின்வருவனவற்றுள் ஒன்றைப்பற்றி ஒரு கட்டுரை
எழுதுக:—
- (அ) “நான் விரும்பிப்படித்த ஒரு நூல்”
(ஆ) தொலைக்காட்சியால் மாணவ உலகுக்கு ஏற்படக்
கூடிய நன்மை தீமைகள்.
(இ) “நாடு வளம்பெற உழைத்திட வாரீர்”.
(ஈ) மாலைக்காட்சி.

நம் நாட்டு இன்னு சந்ததியினரின் நலன் கருதி நம் அரசு உங்களுக்கு வழங்கும் இந்நாலை அடுத்த ஆண்டும் உங்கள் சோதரர்களுக்கு வழங்கத்தக்க முறையிற் கவனமாக வைத்துப் படிக்க.

பாடசாலைப் பெயர் : .....

	மாணவர் பெயர்	ஆண்டு	வகுப்பு ஆசிரியரின் கைப்பாட்பம்
1995	.....	.....	.....
1996	.....	.....	.....
1997	.....	.....	.....
1998	.....	.....	.....
1999	.....	.....	.....
2000	.....	.....	.....

୧୯୫୮ - ୮